

Nr. 13 – 2010
Side 2227–2410

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 13 – 2010
Utgitt 14. januar 2011

Innhold

Side

Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet

2010

Nov.	26.	Lov nr. 59 om endr. i folketrygdlova mv.	2227
Des.	10.	Lov nr. 60 om endr. i lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering.....	2230
Des.	10.	Lov nr. 61 om endr. i lov 6. juni 1975 nr. 29 om egedomsskatt til kommunane	2231
Des.	10.	Lov nr. 62 om endr. i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven)	2231
Des.	10.	Lov nr. 63 om endr. i lov 3. juni 1994 nr. 15 om Enhetsregisteret	2232
Des.	10.	Lov nr. 64 om endr. i lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard	2233
Des.	10.	Lov nr. 65 om endr. i lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister m.v.	2234
Des.	10.	Lov nr. 66 om endr. i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven)	2235
Des.	10.	Lov nr. 67 om endr. i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).....	2235
Des.	10.	Lov nr. 68 om endr. i lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv.....	2238
Des.	10.	Lov nr. 69 om endr. i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven)	2238
Des.	10.	Lov nr. 70 om endr. i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven)	2240
Des.	10.	Lov nr. 71 om endr. i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven)	2240
Des.	10.	Lov nr. 72 om endr. i lov 25. juni 2010 nr. 41 om endringer i lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).....	2242
Des.	10.	Lov nr. 73 om endr. i straffeloven 1902 (skimmingsutstyr og identitetskrenkelse).....	2242
Des.	10.	Lov nr. 74 om endr. i bustadoppføringslova og avhendingslova (skjerping av garantireglar og regulering av vidaresal).....	2243
Des.	10.	Lov nr. 75 om endr. i panteloven mv.	2244
Des.	10.	Lov nr. 76 om endr. i straffeprosessloven mv.....	2245
Des.	3.	Ikrafts. av lov 19. juni 2009 nr. 72 om endringer i folketrygdloven m.m. (etablering av en ordning for refusjon av pasienters utgifter til helsehjelp i andre EØS-land) (Nr. 1508)	2286
Des.	10.	Ikrafts. av lov 10. desember 2010 nr. 74 om endringer i bustadoppføringslova og avhendingslova (skjerping av garantireglar og regulering av vidaresal) (Nr. 1570).....	2368
Des.	10.	Delvis ikrafts. av lov 10. desember 2010 nr. 76 om endringer i straffeprosessloven mv. (Nr. 1574).....	2369
Des.	13.	Deleg. av myndighet etter merverdiavgiftsloven § 15–1 niende ledd (Nr. 1575)	2370
Des.	10.	Ikrafts. av lov 10. desember 2010 nr. 75 om endringer i panteloven mv. (Nr. 1592)	2391
Des.	13.	Endr. i delegering av myndighet fra det sentrale Mattilsynet til det lokale og regionale Mattilsynet (Nr. 1595)	2400

Kunngjøring av stortingsvedtak

2010

Nov.	25.	Stortingsvedtak om skatt av inntekt og formue mv. for inntektsåret 2011 (Stortingets skattevedtak) (Nr. 1529)	2298
Nov.	25.	Stortingsvedtak om avgift til statskassen på arv og gaver for budsjetterminen 2011 (Nr. 1530).....	2301
Nov.	25.	Stortingsvedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2011 (Nr. 1531).....	2301
Nov.	25.	Stortingsvedtak om CO ₂ -avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen for budsjetterminen 2011 (Nr. 1532)	2304
Nov.	25.	Stortingsvedtak om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval- og selfangstnæringen for 2011 (Nr. 1533)	2304
Nov.	25.	Stortingsvedtak om merverdiavgift for budsjetterminen 2011 (kap. 5521 post 70) (Nr. 1534).....	2305
Nov.	25.	Stortingsvedtak om særavgifter til statskassen for budsjetterminen 2011 (Nr. 1535).....	2305
Nov.	25.	Stortingsvedtak om toll for budsjetterminen 2011 (kap. 5511 post 70 og 71) (Nr. 1536)	2324

Forskrifter**2010**

Nov.	26.	Forskrift om registrering som kjøper av fangst (Nr. 1475)	2252
Nov.	25.	Forskrift for sentre for foreldre og barn (Nr. 1479)	2260
Nov.	26.	Forskrift om overgangsbestemmelser til lov 19. juni 2009 nr. 45 om endringer i barnevernloven (Nr. 1480)	2263
Nov.	30.	Forskrift om anvendelse av forholdstall når et medlem av Statens pensjonskasse og enkelte andre pensjonsordninger har ny pensjonsopptjening etter fylte 67 år (Nr. 1492)	2263
Nov.	30.	Forskrift om kombinasjon av avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse og arbeidsinntekt (pensjongivende inntekt) (Nr. 1493).....	2264
Nov.	30.	Forskrift om omregning av avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse ved endringer i sivilstand mv. (Nr. 1494)	2265
Nov.	30.	Forskrift om vilkår for statstilskott til arbeidstakere som tar ut avtalefestet pensjon i privat sektor – ny ordning (AFP-tilskottsforskriften) (Nr. 1496)	2266
Nov.	30.	Forskrift om statstilskott etter AFP-tilskottsloven kapittel 4 (Nr. 1497).....	2269
Nov.	30.	Forskrift om tilsyn med ordninger for avtalefestet pensjon (Nr. 1498)	2271
Des.	1.	Forskrift om godtgjørelsesordninger i finansinstitusjoner, verdipapirforetak og forvaltningsselskap for verdipapirfond (Nr. 1507)	2284
Aug.	30.	Forskrift om militære forbudsområder innen Sjøforsvaret (Nr. 1510).....	2286
Nov.	25.	Forskrift om regulering av fisket etter reker i NAFO-området i 2011 (Nr. 1512)	2290
Des.	2.	Forskrift om forbud mot å fiske blåkveite i territorialfarvannet ved Svalbard (Nr. 1518).....	2293
Des.	2.	Forskrift om forbud mot å fiske lodde i Svalbards territorialfarvann i 2011 (Nr. 1519).....	2294
Des.	2.	Forskrift om regulering av fisket etter torsk i fiskevernsonen ved Svalbard i 2011 (Nr. 1520).....	2294
Des.	2.	Forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i Svalbards territorialfarvann i 2011 (Nr. 1521).....	2295
Des.	2.	Forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i fiskevernsonen ved Svalbard i 2011 (Nr. 1522).....	2295
Des.	2.	Forskrift om forbud mot å fiske lodde i fiskevernsonen ved Svalbard i 2011 (Nr. 1523).....	2296
Des.	2.	Forskrift om forbud mot å fiske blåkveite i fiskevernsonen ved Svalbard (Nr. 1524).....	2296
Des.	3.	Forskrift om innhenting, kvalitetssikring og formidling av data knyttet til offentlig veg, trafikken m.m. (vegdataforskriften) (Nr. 1525)	2296
Des.	1.	Forskrift om regulering av fisket etter dyphavsarter i ICES' statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2011 (Nr. 1537)	2325
Des.	6.	Forskrift om kvoter i jakt på kystsel i 2011 (Nr. 1538).....	2326
Des.	6.	Forskrift om regulering av fisket etter sjøtunge i EU-sonen i 2011 (Nr. 1539)	2327
Des.	8.	Forskrift om regulering av fisket etter uer i ICES' statistikkområder I og II utenfor noen stats jurisdiksjon i 2011 (Nr. 1555).....	2335
Des.	8.	Forskrift om regulering av vassild i Norges økonomiske sone i 2011 (Nr. 1556)	2336
Des.	9.	Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører islandsk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen i 2011 (Nr. 1565)	2353
Des.	9.	Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører svensk flagg i Norges økonomiske sone sør for 62° N i 2011 (Nr. 1566)	2355
Des.	9.	Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og fiskerisonen ved Jan Mayen i 2011 (Nr. 1567).....	2355
Des.	10.	Forskrift om jernbanevirksomhet mv. på det nasjonale jernbanenettet (jernbaneforskriften) (Nr. 1568).....	2357
Des.	10.	Forskrift om tillatelse til å drive trafikkvirksomhet og infrastruktur for sporvei, tunnelbane, forstadsbane og godsbane, samt sidespor, havnespor m.m. (tillatelsesforskriften) (Nr. 1569)	2356
Des.	10.	Forskrift om årlig regulering av medlemspremien i pensjonstrygden for fiskere (Nr. 1573)...	2369
Juni	10.	Forskrift om studier ved Høgskolen i Nesna (Nr. 1586).....	2370
Des.	13.	Forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2011 (Nr. 1596).....	2401
Des.	14.	Forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2011 (Nr. 1598).....	2403
Des.	14.	Forskrift om observatørordning ved fiske etter kystbrisling og sild med lys øst for Lindesnes i 2011 (Nr. 1599)	2404
Des.	14.	Forskrift om iverksettelse av forbud mot lysfiske i Skagerrak uten observatør om bord (Nr. 1600).....	2405
Des.	14.	Forskrift om regulering av fisket etter tobis i 2011 (Nr. 1602)	2406
Des.	14.	Forskrift om regulering av fiske etter blåkveite nord for 62° N i 2011 (Nr. 1603).....	2407
Des.	14.	Forskrift om regulering av fiske etter hestmakrell i 2011 (Nr. 1604)	2409

Endringsforskrifter

2010

Nov.	18.	Endr. i forskrift om innsamling og behandling av helseopplysninger i Nasjonalt vaksinasjonsregister (SYSVAK-registerforskriften) (Nr. 1469).....	2249
Nov.	21.	Endr. i forskrift om arbeidsmarkedstiltak (Nr. 1471).....	2250
Nov.	23.	Endr. i forskrift om prisnedskrivning ved produksjon av rektifisert potetsprit (Nr. 1472)	2250
Nov.	23.	Endr. i forskrift om settepoteter (Nr. 1473)	2251
Nov.	17.	Endr. i forskrift om kontroll med, overvåkning av bluetongue og restriksjoner på forflytning av dyr som er mottakelige for bluetongue (Nr. 1476).....	2254
Nov.	25.	Endr. i forskrift om vedtekter for Norsk kulturminnefond (Nr. 1477).....	2257
Nov.	25.	Endr. i forskrift om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskapet som skal utføre en flyreise (svartelistingsforskriften) (Nr. 1478)	2260
Nov.	30.	Endr. i forskrift om vartpenger (Nr. 1495).....	2266
Nov.	30.	Endr. i forskrift om beregning av uførepensjon under opphold i institusjon som nevnt i folketrygdloven § 3–27 (Nr. 1499)	2272
Nov.	30.	Endr. i forskrift om godskriving av pensjonspoeng (omsorgspoeng) for omsorgsarbeid for en syk, en funksjonshemmet eller en eldre person (Nr. 1500).....	2272
Nov.	30.	Endr. i forskrift om godskriving av pensjonspoeng (omsorgspoeng) for omsorgsarbeid for personer som har omsorg for små barn (Nr. 1501)	2273
Nov.	30.	Endr. i forskrift om alderspensjon i folketrygden (Nr. 1502).....	2273
Nov.	30.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til fysioterapi (Nr. 1503).....	2280
Nov.	30.	Endr. i forskrift om opptak til høyere utdanning (Nr. 1504).....	2281
Nov.	30.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1505).....	2283
Des.	3.	Endr. i forskrift om registre for administrering og samordning av syketransport (syketransportregisterforskriften) (Nr. 1509).....	2286
Nov.	15.	Endr. i forskrift om eksamen ved Universitetet for miljø- og biovitenskap (Nr. 1511)	2289
Nov.	26.	Endr. i forskrift om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) (Nr. 1513)	2290
Nov.	26.	Endr. i forskrift om helseundersøkelse av arbeidstakere på skip (Nr. 1514).....	2291
Nov.	26.	Endr. i forskrift om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse for arbeidstakere på skip (Nr. 1515)	2292
Des.	1.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010 (Nr. 1517).....	2293
Des.	3.	Endr. i forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2011 (deltakerforskriften) (Nr. 1526)	2297
Des.	3.	Endr. i forskrift om prøveordning med narkotikaprogram med domstolskontroll (Nr. 1527).....	2297
Des.	6.	Endr. i forskrift om fritak fra plikt til å levere næringsoppgave (Nr. 1528).....	2298
Des.	7.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter dyphavsarter i ICES' statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2011 (Nr. 1540)	2327
Des.	2.	Endr. i forskrift om regulering av fiske etter blålange (Nr. 1550)	2328
Des.	3.	Endr. i forskrift om kringkasting (Nr. 1551).....	2328
Des.	7.	Endr. i forskrift om særavgifter (Nr. 1552).....	2329
Des.	7.	Endr. i forskrift om betaling av gebyr for særskilte ytelser fra Mattilsynet (Nr. 1553)	2333
Des.	8.	Endr. i forskrift om pristilskudd i landbrukssektoren (Nr. 1554).....	2335
Okt.	18.	Endr. i forskrift om bingo (Nr. 1557).....	2337
Des.	7.	Endr. i forskrift om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften) (Nr. 1558).....	2338
Des.	8.	Endr. i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe (Nr. 1559).....	2343
Des.	8.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av animalske næringsmidler fra Madagaskar (Nr. 1563)	2353
Des.	9.	Endr. i forskrift om regulering av norsk vårgytende sild i 2010 (Nr. 1564)	2353
Des.	10.	Endr. i forskrift om takstberegning og maksimalpriser for løyvepliktig drosjetransport med motorvogn (Nr. 1572)	2369
Des.	13.	Endr. i forskrift til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften) (Nr. 1576)	2370
Sept.	14.	Endr. i forskrift om studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) (Nr. 1587).....	2382
Des.	7.	Endr. i forskrift om plikt til å bruke los i norske farvann (Nr. 1588).....	2382

Des.	7. Endr. i forskrift om opptak til studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) og opph. av forskrift om opptak til psykologstudiet ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) (Nr. 1589)	2389
Des.	10. Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 1590)	2390
Des.	10. Endr. i forskrift om gjennomføring av den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkveien for delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystemet for konvensjonelle tog (TSI-styring, kontroll og signal) (Nr. 1591)	2390
Des.	10. Endr. i forskrift til domstoloven kapittel 11 (Advokatforskriften) (Nr. 1593)	2391
Des.	13. Endr. i forskrift om materielle konkurranseregler i EØS-avtalen (Nr. 1594)	2394
Des.	14. Endr. i forskrift om årsregnskap og årsberetning for borettslag (Nr. 1597)	2402
Des.	14. Endr. i forskrift om krav til instrumenter for automatisk veiing av enkeltmengder (catchvekt) (Nr. 1601)	2406

Diverse 2010

Nov.	19. Vedtak om Høgskolen i Bodø – godkjenning av status som universitet (Nr. 1470)	2250
Nov.	25. Ikraftsetting av forskrift 9. november 2010 nr. 1448 om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 1474)	2252
Nov.	29. Meddelelse om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift om fortegnelse over sjukdommer som omfattes av matloven (Nr. 1481)	2263
Des.	1. Meddelelse om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift om godkjente (reina) avlsdyr av storfe (Nr. 1506)	2284
Des.	1. Vedtak etter merverdiavgiftsloven § 19–3 om fritak for toll og merverdiavgift for nødproviant – Compact AS (Nr. 1516)	2292
Des.	8. Deleg. av myndighet til Norges vassdrags- og energidirektorat etter naturgassforskriften (Nr. 1541)	2327
Des.	8. Opph. av forskrift om edelmetallkontrollens organisasjon, virksomhet og finansiering (Nr. 1560)	2352
Des.	8. Opph. av forskrift om registrering av ansvarsmerker (Nr. 1561)	2352
Des.	8. Opph. av forskrift om edle metallvarers finhet og stempeling (Nr. 1562)	2353
Des.	10. Opph. av forskrifter om særskilte beskyttelsestiltak på fjørfeområdet (Nr. 1571)	2368

Rettelser

Nr. 9/2009 s. 1589 (i forskrift 10. juli 2009 nr. 998 om posisjonings- og ankringssystemer på flyttbare innretninger (ankringsforskriften 09))	2409
Nr. 13/2009 s. 2121, 2132, 2134, 2137 og 2139 (i forskrift 15. desember 2009 nr. 1540 til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften))	2409
Nr. 1/2010 s. 190 (i vedtak 14. januar 2010 nr. 21 om delegering av myndighet etter Stortingets vedtak om toll § 5 annet ledd)	2410
Nr. 4/2010 s. 722 (i forskrift 12. mars 2010 nr. 388 om endring i forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften)	2410
Nr. 12/2010 s. 2119 og 2133 (i forskrift 1. november 2010 nr. 1394 om forurensningslovens anvendelse på radioaktiv forurensning og radioaktivt avfall)	2410

Oversikt over rettelsener	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 14. januar 2011

Nr. 13 – 2010

26. nov. Lov nr. 59 2010**Lov om endringer i folketrygdlova mv.**

Prop.156 L (2009–2010), Innst.67 L (2010–2011), Lovvedtak 7 (2010–2011). Stortingets første og andre gongs behandling hv. 18. og 23. november 2010. Fremja av Arbeidsdepartementet. Kunngjort 26. november 2010 kl. 14.00.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).
- 2 Lov 5. juni 2009 nr. 32 om endringer i folketrygdloven (ny alderspensjon).
- 3 Lov 11. desember 2009 nr. 112 om endringer i folketrygdloven mv. (tilpasninger i folketrygdens regelverk som følge av pensjonsreformen)
- 4 Lov 19. februar 2010 nr. 5 om statstilskott til arbeidstakere som tar ut avtalefestet pensjon i privat sektor (AFP-tilskottsloven).

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd skal disse endringane gjerast:

I oversynet over korleis lova er bygd opp skal disse endringane gjerast:

Teksten «Kapittel 10 Ytelser under medisinsk rehabilitering» skal endrast til:

Kapittel 10 Stønad for å kompensere for utgifter til bedring av arbeidsevnen og funksjonsevnen i dagliglivet

Teksten «Kapittel 11 Ytelser under yrkesrettet attføring» skal endrast til:

Kapittel 11 Arbeidsavklaringspenger og tilleggsstønader

Teksten «Kapittel 20 Administrative organer» under del VII skal flyttast til del VI etter kapittel 19 og endrast til:

Kapittel 20 Ny alderspensjon

§ 3–3 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Det ytes ikke særtillegg til alderspensjon gitt med virkning etter 2010 for personer født fra og med 1943, se §§ 19–8 og 19–9.

§ 3–3 nytt åttande ledd skal lyde:

Departementet gir forskrifter om beregning av særtillegg og om minste samlede pensjonsnivå til ektepar hvor ektefellenes samlede pensjon består av både uførepensjon og alderspensjon.

§ 3–5 nytt sjuande ledd skal lyde:

Trygdetid i alderspensjoner medregnes fra utløpet av det året ligningen for det aktuelle året er ferdig.

Noverande sjuande til åttande ledd blir nye åttande til niande ledd.

§ 16–8 tredje ledd skal lyde:

Likestilt med arbeidsinntekt er dagpenger etter kapittel 4, sykepenger etter kapittel 8, stønad ved barns og andre nære pårørendes sykdom etter kapittel 9, arbeidsavklaringspenger etter kapittel 11, svangerskapspenger og foreldrepenger etter kapittel 14 og pensjonsytelser etter AFP-tilskottsloven kapitlene 2 og 3.

§ 16–10 første ledd bokstav c skal lyde:

- c) mottar avtalefestet pensjon (AFP) fra en offentlig pensjonsordning eller avtalefestet pensjon etter AFP-tilskottsloven kapittel 4.

§ 17–8 fjerde ledd skal lyde:

Likestilt med arbeidsinntekt er dagpenger etter kapittel 4, sykepenger etter kapittel 8, stønad ved barns og andre nære pårørendes sykdom etter kapittel 9, arbeidsavklaringspenger etter kapittel 11, svangerskapspenger og foreldrepenger etter kapittel 14 og pensjonsytelser etter AFP-tilskottsloven kapitlene 2 og 3.

§ 17–11 første ledd bokstav c skal lyde:

- c) mottar avtalefestet pensjon (AFP) fra en offentlig pensjonsordning eller avtalefestet pensjon etter AFP-tilskottsloven kapittel 4.

§ 19–3 skal lyde:

§ 19–3. *Fortsatt medlemskap*

Det er et vilkår for rett til alderspensjon at vedkommende er medlem i trygden.

Den som ikke er medlem i trygden, får likevel alderspensjon dersom vedkommende har minst 20 års samlet botid, se § 3–5 åttende ledd. Til den som har mindre enn 20 års botid, ytes det

- a) tilleggspensjon,
- b) grunnpensjon etter en trygdetid som svarer til det antall poengår tilleggspensjonen er beregnet etter.

Minste pensjonsnivå etter § 19–8 og pensjonstillegg etter § 19–9 beregnes på grunnlag av samme trygdetid som grunnpensjonen ytes etter. Det samme gjelder ektefelletillegg og barnetillegg etter §§ 3–24 og 3–25.

Tilleggspensjon etter bestemmelsene om garantert tilleggspensjon i § 3–22, beholdes bare så lenge pensjonisten er medlem i trygden. Det samme gjelder alderspensjon til en flyktning som får pensjonen beregnet på grunnlag av bestemmelsene i § 3–2 sjette ledd, § 3–9 tredje ledd og § 19–8 sjuende ledd.

Ved endring i medlemskap som påvirker pensjonen, skal pensjonen omregnes. Departementet gir forskrifter med nærmere regler om omregning.

I innholdslista til kapittel 20 skal nytt åttende strekpunkt lyde:

- pensjonsopptjening for uførepensjonister står i § 20–7 a

Noverande åttende til åttende strekpunkt blir nye niende til nittende strekpunkt.

§ 20–4 andre ledd nytt andre punktum skal lyde:

Det er det gjennomsnittlige grunnbeløpet for kalenderåret som legges til grunn.

§ 20–5 nytt tredje punktum skal lyde:

Det er det gjennomsnittlige grunnbeløpet for kalenderåret som legges til grunn.

§ 20–6 andre ledd nytt andre punktum skal lyde:

Det er det gjennomsnittlige grunnbeløpet for kalenderåret som legges til grunn.

§ 20–6 nytt fjerde ledd skal lyde:

Departementet gir forskrifter om beregning av pensjonsopptjening ved avtjening av førstegangstjeneste, herunder hva som menes med sammenhengende periode i første ledd.

§ 20–7 andre ledd nytt andre punktum skal lyde:

Det er det gjennomsnittlige grunnbeløpet for kalenderåret som legges til grunn.

§ 20–7 a nytt sjette ledd skal lyde:

Ved beregninger etter paragrafen her skal det gjennomsnittlige grunnbeløpet for kalenderåret legges til grunn.

Noverande sjette ledd blir nytt sjuende ledd.

§ 20–8 tredje ledd nytt første punktum skal lyde:

Det er det gjennomsnittlige grunnbeløpet for kalenderåret som legges til grunn for opptjeningen.

Noverande første punktum blir nytt andre punktum.

§ 20–10 nytt tredje ledd skal lyde:

Trygdetid medregnes fra utløpet av det året ligningen for det aktuelle året er ferdig.

Noverande tredje til fjerde ledd blir nye fjerde til femte ledd. Tilvisinga i nytt femte ledd andre punktum skal endrast frå tredje til fjerde ledd.

II

I lov 5. juni 2009 nr. 32 om endringer i folketrygdloven (ny alderspensjon) skal desse endringane gjerast:

I endringa av innholdslista til kapittel 19 skal fjortande strekpunkt lyde:

- forholdet til avtalefestet pensjon tilstått før 1. januar 2011 står i § 19–18

§ 19–5 nytt andre ledd skal lyde:

Pensjonspoeng etter §§ 3–13, 3–14 og 3–16 medregnes i tilleggspensjonen fra utløpet av det året ligningen for det aktuelle året er ferdig. Trygdetid medregnes etter reglene i § 3–5.

Noverande andre ledd blir nytt tredje ledd.

§ 19–8 skal lyde:

En person som har minst 40 års trygdetid, se § 3–5, har rett til et uavkortet minste pensjonsnivå ved 67 år. Er trygdetiden mellom 3 og 40 år, avkortes nivået forholdsmessig. Det kreves minst 3 års trygdetid for rett til et minste pensjonsnivå ved 67 år.

Satsene for minste pensjonsnivå ved 67 år for ugradert pensjon fastsettes i forbindelse med den årlige reguleringen av alderspensjoner, se § 19–14 åttende ledd. Nivået fastsettes med flere satser som avhenger av sivilstatus og størrelsen på ektefellens inntekt og pensjon. Satsene for minste pensjonsnivå i paragrafen her gjelder uavhengig av når alderspensjon ble innvilget.

Lav sats ytes til den som lever sammen med en ektefelle som mottar foreløpig uførepensjon, uførepensjon, alderspensjon eller avtalefestet pensjon etter kapittel 4 i AFP-tilskottsloven.

Ordinær sats ytes til samboere som har levd sammen i 12 av de siste 18 månedene, og til personer som lever sammen med en ektefelle som ikke mottar foreløpig uførepensjon, uførepensjon, alderspensjon eller avtalefestet pensjon etter kapittel 4 i AFP-tilskottsloven.

Høy sats ytes til personer som ikke omfattes av tredje eller fjerde ledd. Det kan likevel gis høy sats til personer som nevnt i fjerde ledd dersom ektefellen eller samboeren har en årlig inntekt, inkludert kapitalinntekt, som ikke overstiger to ganger grunnbeløpet og ektefellen eller samboeren ikke mottar avtalefestet pensjon fra offentlig pensjonsordning.

Det fastsettes en særskilt sats for personer som fyller vilkårene for rett til ektefelletillegg for forsørget ektefelle over 60 år.

En flyktning (§ 1–7) som er medlem i trygden har rett til et pensjonsnivå som nevnt i første til sjette ledd uten hensyn til bestemmelsene om trygdetid.

Dersom sammen av grunnpensjon og tilleggspensjon er lavere enn pensjonsnivået vedkommende har rett til i henhold til denne bestemmelsen, skal differansen utbetales som et pensjonstillegg, se § 19–9.

Departementet gir forskrifter om minste samlede pensjonsnivå til pensjonistektepar og kan herunder gjøre unntak fra reglene i tredje ledd.

§ 19–11 første ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Grunnpensjonen i basispensjonen, se § 19–5, skal beregnes med satsen etter § 3–2 tredje ledd.

Noverande fjerde punktum blir nytt femte punktum.

III

I lov 11. desember 2009 nr. 112 om endringer i folketrygdloven mv. (tilpasninger i folketrygdens regelverk som følge av pensjonsreformen) blir disse endringane gjort:

I endringa av folketrygdloven § 3–24 skal første ledd første punktum lyde:

Til en person som mottar uførepensjon og som forsørger ektefelle, ytes det ektefelletillegg med 50 prosent av grunnpensjonen.

I endringa av folketrygdloven § 3–24 skal tredje ledd bokstav d lyde:

d) mottar alderspensjon eller har rett til hel alderspensjon, eller

I endringa av folketrygdloven § 3–26 skal sjette ledd bokstav b lyde:

b) Dersom pensjonisten har rett til barnetillegg for barn som bor sammen med begge foreldrene, skal fribeløpet svare til fribeløpet etter bokstav a tillagt 20 prosent av minste pensjonsnivå med høy sats, se § 19–8, for hvert barn. Dette fribeløpet gjelder også for et eventuelt ektefelletillegg.

I endringa av folketrygdloven § 17–3 skal sjuande ledd andre punktum lyde:

Med «ytelse på grunnlag av tidligere opptjening» menes en ytelse beregnet etter reglene for alderspensjon etter kapittel 3 på grunnlag av poengår og perioder som medlem av folketrygden før dødsfallet.

I endringa av folketrygdloven § 18–2 skal sjuande ledd andre punktum lyde:

Med «ytelse på grunnlag av tidligere opptjening» menes en ytelse beregnet etter reglene for alderspensjon etter kapittel 3 på grunnlag av poengår og perioder som medlem av folketrygden før dødsfallet.

Del III første ledd nye andre og tredje punktum skal lyde:

Endringene i § 3–24 andre ledd, § 3–25, § 3–26 femte og sjette ledd og § 3–28 første og andre ledd gjøres likevel gjeldende fra 1. mai 2011 for alderspensjonister som med virkning før 1. januar 2011 får pensjonen eller forsørgingstillegg til pensjonen beregnet etter disse bestemmelsene. Endringen i § 22–13 fjerde ledd gjøres gjeldende for personer født i 1943 eller senere.

IV

I lov 19. februar 2010 nr. 5 om statstilskott til arbeidstakere som tar ut avtalefestet pensjon i privat sektor skal disse endringane gjerast:

§ 6 første ledd skal lyde:

Grunnlaget for avtalefestet pensjon skal være summen av vedkommendes inntekt i de enkelte år med registrert pensjonsgivende inntekt i folketrygden, inkludert beløp det beregnes opptjening av etter folketrygdloven §§ 20–6, 20–7, 20–7 a og 20–8. For år før 2010 det er godskrevet pensjonspoeng for omsorgsarbeid etter folketrygdloven § 3–16, omregnes de godskrevne pensjonspoengene til inntekt og medregnes i grunnlaget. For år før 2010 det er godskrevet pensjonspoeng ved uførhet, skal summen av opptjente og godskrevne pensjonspoeng etter folketrygdloven §§ 3–14 og 3–19 omregnes til inntekt og medregnes i grunnlaget.

§ 6 tredje ledd skal lyde:

Inntekten i det enkelte år før 2010 skal oppjusteres i samsvar med forholdet mellom grunnbeløpet per 1. januar 2010 og gjennomsnittlig grunnbeløp i opptjeningsåret. Oppjustering i 2010 skjer i samsvar med endring i grunnbeløpet. Ved oppjustering i 2011 og senere gjelder reglene i fjerde ledd.

§ 14 skal lyde:

§ 14. Pensjonen

For å gi rett til tilskott må pensjonen bestå av grunnpensjon, tilleggspensjon og sært tillegg og skal tilsvare ugradert uførepensjon beregnet etter reglene i folketrygdloven kapittel 3, men uten poengt tillegg etter § 7–3 nr. 3 i tidligere lov om folketrygd 17. juni 1966 nr. 12. Det skal heller ikke tas hensyn til avdød ektefelles poengopptjening eller trygdetid.

Pensjon etter første ledd, med vedtektsfestede tillegg, må ikke overstige 70 prosent av tidligere inntekt.

Regulering av avtalefestet pensjon under utbetaling skjer årlig med virkning fra 1. mai. Pensjonen, unntatt forsørgingstillegg og vedtektsfestede tillegg, reguleres i samsvar med lønnsveksten og fratrekkes deretter 0,75 prosent. Reguleringsfaktoren etter folketrygdloven § 19–14 andre ledd legges til grunn. Ved første reguleringsstidspunkt etter pensjonsuttak i månedene juni til april settes fratrekktet forholdsmessig ned ut fra når i denne perioden pensjonen ble tatt ut.

Ved endring i sivilstand mv. som påvirker pensjonen, skal pensjonen omregnes.

Forsørgingstillegg ytes etter reglene for alderspensjon i folketrygdloven § 3–24, men slik at det bare ytes tillegg for forsørging av ektefelle som er 60 år eller eldre.

§ 16 andre ledd blir oppheva.

V

Del I trer i kraft 1. januar 2011. Endringane i folketrygdloven kapittel 20 trer likevel i kraft straks.

Delane II til IV trer i kraft straks.

10. des. Lov nr. 60 2010

Lov om endring i lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering

Prop.1 LS (2010–2011), Innst.4 L (2010–2011), Lovvedtak 10 (2010–2011). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 25. november og 2. desember 2010. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

Endring i følgende lov:

Lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering.

I

I lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering gjøres følgende endring:

Ny § 12 a skal lyde:

§ 12 a. Oppgaver etter denne lov som er forhåndsutfyllt med personopplysninger, kan gjøres tilgjengelig for mottakeren ved elektronisk kommunikasjon.

II

Endringsloven trer i kraft straks.

10. des. Lov nr. 61 2010**Lov om endringer i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane**

Prop.1 LS (2010–2011), Innst.4 L (2010–2011), Lovvedtak 11 (2010–2011). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 25. november og 2. desember 2010. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

Endringer i følgende lov:

Lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane.

I

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd skal lyde:

Kommunestyret kan skrive ut eigedomsskatt på anten

- a) faste eigedomar i heile kommunen, eller
- b) faste eigedomar i klårt avgrensa område som heilt eller delvis er utbygde på byvis eller der slik utbygging er i gang, eller
- c) berre på verk og bruk i heile kommunen, eller
- d) berre verk og bruk og annan næringseigedom i heile kommunen, eller
- e) eigedom både under bokstav b og c, eller
- f) eigedom både under bokstav b og d.

§ 4 annet ledd første punktum skal lyde:

Til faste eigedomar vert rekna bygningar og tomt som høyrer til, huslause grunnstykke som hagar, lykkjer, vassfall, laste-, opplags- eller arbeidstomter, bryggjer og liknande og likeeins verk og bruk og annan næringseigedom.

§ 4 annet ledd nytt femte punktum skal lyde:

Til annan næringseigedom vert rekna til dømes kontorlokale, parkeringshus, butikk, varelager, hotell, serveringsstad med vidare.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med skatteåret 2011.

III

Ved ikrafttredelse av endringene under I gjelder følgende overgangsregel:

Overgangsregel til eigedomsskattelova § 3 første leden og § 4 andre leden første og femte punktum

Ved utskriving av eigedomsskatt for skatteåret 2011 på næringseigedom skal skatt på slik eigedom vere skriven ut innan utgangen av juni 2011.

10. des. Lov nr. 62 2010**Lov om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven)**

Prop.1 LS (2010–2011), Innst.4 L (2010–2011), Lovvedtak 12 (2010–2011). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 25. november og 2. desember 2010. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

Endringer i følgende lov:

Lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).

I

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 3–13 nr. 2 bokstav k annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder for avdødes ektefelle og arving (som definert i skifteloven § 124 første og annet ledd) når vedkommende kan vise til saklig behov for innsyn.

Ny § 4–14 skal lyde:

§ 4–14. Tilgjengeliggjøring av forhåndsutfylte oppgaver

Selvangivelse og andre oppgaver etter dette kapittel som er forhåndsutfylt med opplysninger, kan gjøres tilgjengelig for skattyter ved elektronisk kommunikasjon.

§ 6–2 nr. 1 bokstav b skal lyde:

- b. pensjon, introduksjonsstønad etter introduksjonsloven, kvalifiseringsstønad etter lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen, føderåd i jord- og skogbruk, livrente som ledd i

pensjonsordning i arbeidsforhold, engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelser, underholdsbidrag, foreldrepenger, dagpenger under arbeidsløshet, sykepenger o.l. ytelser som skal regnes som skattepliktig inntekt for mottakeren,

§ 6–2 nr. 3 bokstav a skal lyde:

- a. fradrag som er gjort ved lønnsutbetalingene, så som medlemsinnskudd til tjenstepensjonsordning og fradragsberettiget fagforeningskontingent m.v. Det samme gjelder fradragsberettiget fagforeningskontingent som lønnstakeren legitimerer å ha betalt direkte til sin fagforening og

Ny § 6–13B skal lyde:

§ 6–13B. *Plikt til å framvise id-kort*

Dersom arbeidsgiver skal utstyre en arbeidstaker med id-kort etter regler gitt i medhold av arbeidsmiljøloven

§ 4–1 syvende ledd, kan ligningsmyndighetene kreve at arbeidstakeren framviser id-kortet.

§ 6–17 ny nr. 4 skal lyde:

4. Oppgave etter dette kapittel som er forhåndsutfyllt med opplysninger om den oppgavepliktige og skattyter, kan gjøres tilgjengelig for den oppgavepliktige ved elektronisk kommunikasjon. Opplysninger som er rapportert etter § 6–10 kan på samme måte gjøres tilgjengelig for oppdragsgiver og oppdragstaker.

§ 8–9 nr. 1 skal lyde:

1. Når skatteoppgjøret er ferdig, skal det snarest mulig sendes til skattyter. Melding om fastsetting av formue og inntekt fastsatt etter reglene i skatteloven §§ 10–40 til 10–45, sendes selskapets styre og daglig leder. Melding om kildeskatt på utbytte sendes til selskapet som har eller skulle ha trukket kildeskatten. Skatteoppgjør og melding etter dette ledd kan gjøres tilgjengelig for mottakeren ved elektronisk kommunikasjon.

§ 9–2 nr. 4 skal lyde:

4. Klage over ligningen må leveres innen seks uker etter at skatteoppgjøret er sendt skattyter, likevel slik at klagefristen tidligst utløper 10. august. Klage over ligning som gjelder kildeskatt på utbytte må leveres innen utgangen av ligningsåret. Er skattyterens oppgaver fraveket som angitt i § 8–3 nr. 1 jf. nr. 2 uten at påbudt varsel er sendt, kan klage over fraviket likevel leveres innen tre uker etter at skattyteren ble oppmerksom på fraviket, men ikke mer enn tre år etter inntektsåret.

§ 10–1 nr. 1 første punktum skal lyde:

Skattyter som leverer selvangivelse, næringsoppgave eller pliktig selskapsoppgave med vedlegg etter leveringsfristen, men før skatteoppgjøret er sendt skattyter, skal svare en forsinkelsesavgift.

§ 10–2 nr. 1 annet punktum skal lyde:

Som unnlatt levering av selvangivelse eller næringsoppgave regnes levering etter at skatteoppgjøret er sendt skattyter.

§ 11–1 nr. 4 skal lyde:

4. Søksmål fra en skattepliktig til prøving av en ligningsavgjørelse må reises innen 6 måneder etter at skatteoppgjøret eller endringsvedtak ble sendt skattyteren. I saker om kildeskatt på utbytte må søksmål til prøving av ligningen reises innen 1. juli året etter ligningsåret, likevel slik at søksmål til prøving av et endringsvedtak kan reises innen 6 måneder etter at vedtaket ble sendt skattyteren. Når endringssak er gjennomført etter § 3–11 nr. 4, jf. § 8–3 nr. 5, regnes søksmålsfristen fra nytt skatteoppgjør ble sendt skattyteren. Det kan gis oppfriskning for oversittelse av fristen etter reglene i tvisteloven §§ 16–12 til 16–14. Etter utløpet av denne fristen gjelder likevel fristen i skattebetalingsloven § 17–1 nr. 5 i sak om tvangsfullbyrdelse eller midlertidig sikring.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringen i § 6–2 nr. 3 bokstav a trer i kraft straks og skal ha virkning for lønnsinnberetning for inntektsåret 2011 og senere. Endringene i § 8–9 nr. 1, § 9–2 nr. 4, § 10–1 nr. 1 første og annet punktum og § 11–1 nr. 4 trer i kraft fra 1. januar 2011.

10. des. Lov nr. 63 2010

Lov om endring i lov 3. juni 1994 nr. 15 om Enhetsregisteret

Prop.1 LS (2010–2011), Innst.4 L (2010–2011), Lovvedtak 13 (2010–2011). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 25. november og 2. desember 2010. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

Endring i følgende lov:

Lov 3. juni 1994 nr. 15 om Enhetsregisteret.

I

I lov 3. juni 1994 nr. 15 om Enhetsregisteret gjøres følgende endring:

§ 2 bokstav b nr. 6 skal lyde:

6. Skattedirektoratets register over upersonlige skattytere, jf. skattebetalingsloven § 4–1 første ledd bokstav a.

II

Endringsloven trer i kraft straks.

10. des. Lov nr. 64 2010**Lov om endringer i lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard**

Prop. 1 LS (2010–2011), Innst. 4 L (2010–2011), Lovvedtak 14 (2010–2011), Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 25. november og 2. desember 2010. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

Endringer i følgende lov:

Lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard.

I

I lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard gjøres følgende endring:

§ 5–2 femte ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Oppgave etter denne bestemmelsen som er forhåndsutfyllt med opplysninger om arbeidsgiveren, kan gjøres tilgjengelig for arbeidsgiveren ved elektronisk kommunikasjon.

II

I lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard gjøres følgende endring:

§ 3–1 annet ledd annet punktum skal lyde:

Videre unntas §§ 2–30 til 2–32 fjerde ledd, § 4–10 annet ledd, § 6–13 første ledd, §§ 6–18 til 6–20, §§ 6–42 til 6–44, §§ 6–47 til 6–49, § 6–61, § 10–12, § 10–31 første ledd annet punktum, reglene i § 10–34 gjelder bare i forhold til endring av aksjens kostpris, § 10–42 femte til tiende ledd, § 10–44 annet ledd annet punktum, § 16–10, samt kapittel 15 og 17.

III

I lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard gjøres følgende endringer:

§ 2–1 overskriften skal lyde:

Personer bosatt på Svalbard

§ 2–1 første til tredje ledd skal lyde:

Personer som er bosatt på Svalbard skal svare skatt av hele sin formue og inntekt når ikke annet følger av denne lov. En person anses som bosatt på Svalbard når vedkommende har tatt varig opphold der. Opphold av minst 12 måneders varighet regnes som bosettelse fra begynnelsen av oppholdet.

For personer som før oppholdet på Svalbard ikke har vært skattemessig bosatt i Norge (herunder Svalbard) i løpet av de siste 10 årene, gjelder følgende:

- a) De første 5 årene vedkommende anses bosatt på Svalbard, er skattepliktens omfang begrenset tilsvarende som etter § 2–2.
- b) Dersom begrensningen i skatteplikt etter dette ledd leder til at et betydelig beløp unntas fra beskatning til Svalbard i et inntektsår, kan skattekontoret velge å sette begrensningen til side for det aktuelle året. Som betydelig beløp regnes 12 ganger folketrygdens grunnbeløp.

Skatteplikten etter denne paragraf faller bort fra og med det inntektsår personen har oppholdt seg utenfor Svalbard mer enn 183 dager i en tolv måneders periode.

Nåværende annet til fjerde ledd blir fjerde til sjette ledd.

§ 2–2 overskriften skal lyde:

Personer som ikke er bosatt på Svalbard

§ 2–3 overskriften skal lyde:

Selskaper hjemmehørende på Svalbard

§ 2–4 overskriften skal lyde:

Selskaper som ikke er hjemmehørende på Svalbard

§ 3–2 nytt annet ledd skal lyde:

Ved utflytting fra Svalbard gjelder skatteloven § 14–3 fjerde ledd bokstav b tilsvarende.

§ 4–4 skal lyde:

§ 4–4. Selvangivelsesplikt

Selvangivelse skal leveres av personer og selskaper som er skattepliktige til Svalbard etter § 2–1 eller § 2–2, og som ikke har begrenset skatteplikt etter § 2–1 annet ledd. Selvangivelse skal også leveres av personer og selskaper som er skattepliktige til Svalbard for formue eller inntekt som nevnt i § 3–1.

Selvangivelse med vedlegg leveres til skattekontoret for Svalbard innen utgangen av april året etter inntektsåret.

Departementet kan fastsette nærmere regler om plikt til å levere selvangivelse og ligningsoppgaver, herunder om omfanget av oppgaveplikten og tid og sted for levering.

§ 4–9 skal lyde:

§ 4–9. Særlige bestemmelser for visse grupper skattytere

Departementet kan fastsette nærmere regler om

- forenklet felles skatteoppgjør for prosjektgrupper mv. med kortere opphold på Svalbard,
- omfanget av oppgaveplikten etter dette kapittelet for grupper av skattytere,
- krav til registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger, årsregnskap og årsberetning for næringsdrivende selskaper, eller for grupper av slike.

§ 5–2 femte ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Oppgave over foretatt lønnstrekk skal også leveres når arbeidsgiver opphører med virksomhet på Svalbard eller aktiviteten der på annen måte opphører.

§ 6–3 skal lyde:

§ 6–3. Avvikling av forenklet fellesoppgjør

Denne paragraf gjelder for ansatte i virksomhet som har fulgt særskilt praksis med forenklet felles skatteoppgjør. Bestemmelsen gjelder ikke for forenklet oppgjør etter § 4–9 a.

Ordningen med forenklet felles skatteoppgjør avvikles fra den tid Kongen bestemmer. Etter avvikling skattlegges denne gruppen etter ordinære regler og skattesatser. Overgang til ordinær beskatning skal tidligst skje for inntektsåret 2015.

Ved forenklet felles skatteoppgjør i overgangsperioden benyttes skattesatser fastsatt av Stortinget.

Ny § 6–4 skal lyde:

§ 6–4. Avvikling av særskilt praksis for pendlere

Denne paragraf gjelder for ansatte som ikke er bosatt på Svalbard, og som er ansatt i stillinger som har gått inn under særskilt praksis for skatt til Svalbard for pendlere. Gjeldende praksis videreføres ut inntektsåret 2014, og avsluttes deretter. Følgende vilkår må være oppfylt for den enkelte ansatte:

- det første arbeidsoppholdet på Svalbard varer sammenhengende i 30 dager, og
- påfølgende arbeidsopphold er ledd i en turnusordning med regelmessige arbeidsopphold på Svalbard, og
- vedkommende har ikke inntekt fra selvstendige arbeidsforhold utenfor Svalbard.

IV

Endringen under I trer i kraft straks.

Endringen under II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Endringene under III trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

10. des. Lov nr. 65 2010

Lov om endringer i lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister m.v.

Prop.1 LS (2010–2011), Innst.4 L (2010–2011), Lovvedtak 15 (2010–2011). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 25. november og 2. desember 2010. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

Endringer i følgende lov:

Lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister m.v.

I

I lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister m.v. gjøres følgende endringer:

§ 6 femte ledd skal lyde:

Melding som er forhåndsutfylt med opplysninger om den meldepliktige og artisten, kan gjøres tilgjengelig for den meldepliktige ved elektronisk kommunikasjon.

Nåværende femte ledd blir nytt sjette ledd.

§ 11 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Oppgjørsblankett som er forhåndsutfylt med opplysninger om den trekkpliktige og artisten, kan gjøres tilgjengelig for den trekkpliktige ved elektronisk kommunikasjon.

II

Endringsloven trer i kraft straks.

10. des. Lov nr. 66 2010

Lov om endring i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven)

Prop.1 LS (2010–2011), Innst.4 L (2010–2011), Lovvedtak 16 (2010–2011). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 25. november og 2. desember 2010. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

Endring i følgende lov:

Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

§ 24–3 nytt sjette ledd skal lyde:

Oppgaver etter første og annet ledd som er forhåndsutfylt med opplysninger om arbeidsgiveren, kan gjøres tilgjengelig for arbeidsgiveren ved elektronisk kommunikasjon.

II

Endringsloven trer i kraft straks.

10. des. Lov nr. 67 2010

Lov om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)

Prop.1 LS (2010–2011), Innst.4 L (2010–2011), Lovvedtak 17 (2010–2011). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 25. november og 2. desember 2010. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

Endringer i følgende lov:

Lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 8–17 tredje ledd skal lyde:

(3) Selskapet anses ikke trådt ut etter første ledd b dersom brudd på vilkårene etter § 8–11 og § 8–13 første og annet ledd rettes innen to måneder etter at bruddet oppsto. Dersom bruddet er uvesentlig eller skyldes forhold utenfor selskapets kontroll, anses ikke selskapet trådt ut av ordningen dersom bruddet rettes innen to måneder etter det tidspunktet selskapet burde ha oppdaget bruddet. Skattekontoret kan forlenge fristen for retting dersom selskapet godtgjør at det vil medføre særlige ulemper å rette bruddet innen fristen. Første og annet punktum gjelder ikke ved gjentatt brudd på vilkår i § 8–13 første og annet ledd innen tre år regnet fra det tidspunktet forrige brudd ble rettet. Denne bestemmelse forlenger ikke fristene etter § 8–11 fjerde og femte ledd.

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 2–38 tredje ledd ny bokstav f skal lyde:

- f. gevinst eller tap ved realisasjon eller uttak av eierandel i boligselskap, jf. § 7–3 annet ledd, eller tilsvarende selskap hjemmehørende i utlandet.

III

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 2–35 annet ledd bokstav a annet punktum skal lyde:

Foregående punktum gjelder likevel ikke § 2–3 fjerde ledd, § 2–38 og § 10–13.

§ 6–50 første ledd skal lyde:

- (1) Det gis fradrag for pengegave til selskap, stiftelse eller sammenslutning som har sete her i landet eller i en annen EØS-stat og som ikke har erverv til formål og som driver
- omsorgs- og helsefremmende arbeid for barn eller ungdom, og for eldre, syke, funksjonshemmede eller andre svakstilte grupper,
 - barne- og ungdomsrettet arbeid innen musikk, teater, litteratur, dans, idrett, friluftsliv o.l.,
 - religiøs eller annen livssynsrettet virksomhet,
 - virksomhet til vern av menneskerettigheter eller utviklingshjelp,
 - katastrofehjelp og virksomhet til forebygging av ulykker og skader, eller
 - kulturvern, miljøvern, naturvern eller dyrevern. Departementet kan i forskrift gi nærmere regulering og begrensning av hvilke områder innenfor kulturvern som skal være omfattet.

§ 6–50 femte ledd skal lyde:

- (5) En stats alminnelige statskirke likestilles i denne paragraf med sammenslutning etter første ledd.

§ 6–50 sjette ledd skal lyde:

- (6) Skattedirektoratet utarbeider så langt som mulig en årlig liste over alle organisasjonene som har mottatt fradragsberettiget gave etter denne paragraf, med oversikt over samlet gavebeløp for den enkelte organisasjon. Listen skal være offentlig tilgjengelig.

§ 6–50 nåværende sjette ledd blir nytt syvende ledd og skal lyde:

- (7) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf, og kan herunder gi regler om krav til vedtekter, regnskap, revisjon, registrering i Enhetsregisteret, maskinell innberetning, forhåndsgodkjenning og særlige krav til utenlandske selskaper, sammenslutninger og stiftelser, herunder registrering i offentlig register i hjemstaten, nærmere regulering av stiftelser med sete innenfor EØS-området, krav til dokumentasjon, utstedelse av kvittering for mottatt gave og nærmere regulering av innberetning.

IV

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 5–43 første ledd ny bokstav i og j skal lyde:

- kompensasjonstillegg etter AFP-tilskottsloven § 9.
- ektefelletillegg etter folketrygdloven § 3–24 som utbetales til mottaker av alderspensjon, og tilsvarende ektefelletillegg som utbetales til mottaker av avtalefestet pensjon. Dette gjelder likevel bare for de som allerede er mottakere av ektefelletillegget 31. desember 2010.

§ 6–32 annet ledd annet punktum skal lyde:

Det gis særskilt fradrag i pensjon o.l. til barn, og i ektefelletillegg etter folketrygdloven, unntatt i ektefelletillegg som er skattefritt etter § 5–43 første ledd bokstav j.

§ 6–44 første ledd annet punktum skal lyde:

Frdraget er begrenset til den del av beløpet som overstiger 13 950 kroner.

§ 6–50 annet ledd tredje punktum oppheves.

§ 6–81 skal lyde:

§ 6–81. Særfradrag for uførhet

(1) Fra og med den måned skattyter mottar foreløpig uførepensjon etter folketrygdloven § 12–16 eller uførepensjon fordi ervervsevnen er satt ned med minst 2/3, gis det et særfradrag i alminnelig inntekt på 2 667 kroner pr. påbegynt måned. Dette gjelder ikke skattyter som samtidig mottar arbeidsavklaringspenger fra folketrygden.

(2) Andre skattytere enn nevnt i første ledd som har mottatt foreløpig uførepensjon eller uførepensjon etter folketrygdloven eller uførepensjon etter andre lover, skal for hver påbegynt måned slike ytelser er mottatt, ha et særfradrag lik halvparten av månedsfrdraget etter første ledd. Dette gjelder ikke skattyter som samtidig mottar arbeidsavklaringspenger fra folketrygden.

(3) Departementet kan gi forskrift om fordelingen av særfradrag etter denne paragraf.

§ 6–84 oppheves.

Ny § 16–60 skal lyde:

§ 16–60. Skattefradrag for pensjonsinntekt

(1) Det gis fradrag i inntektsskatt og trygdeavgift med et beløp som fastsettes av Stortinget, for skattyter som

- mottar alderspensjon etter folketrygdloven,
- mottar avtalefestet pensjon (AFP) etter lov 25. juni 2010 nr. 28 om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens Pensjonskasse eller andre tilsvarende avtaler eller lovfestede ordninger eller omfattes av § 12 i AFP-tilskottsloven, eller

- c. er skattepliktig hit for tilsvarende pensjonsinntekt som angitt i bokstav a og b, fra annen EØS-stat.
- (2) Fradraget reduseres
 - a. tilsvarende pensjonsgraden ved uttak av gradert alderspensjon etter folketrygdloven,
 - b. tilsvarende prosentvis reduksjon i avtalefestet pensjon når slik pensjon er redusert mot arbeidsinntekt, og
 - c. tilsvarende antall måneder i løpet av inntektsåret som skattyter har mottatt pensjon som nevnt i første ledd. Det samme gjelder for skattyter som har vært bosatt i riket bare en del av inntektsåret.
- (3) Fradraget nedtrappes når skattyters samlede pensjonsinntekt etter § 12–2 bokstav b overstiger fastsatte beløpsgrenser. Beløpsgrensene fastsettes årlig av Stortinget i to trinn. Fradraget nedtrappes med 15,3 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 1, og med 6 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 2. Beløpsgrensene reduseres tilsvarende som etter annet ledd. Pensjonsinntekt fra utlandet som ikke er skattepliktig hit, inngår i samlet pensjonsinntekt etter dette ledd.
- (4) Skattyter som oppfyller vilkårene for skattefradrag etter denne paragrafen og for skattebegrensning etter §§ 17–1 eller 17–4 i samme inntektsår, får skatten fastsatt etter den bestemmelsen som gir lavest skatt.
- (5) Skattyter med begrenset skatteplikt etter § 2–3 fjerde ledd kan kreve skattefradrag etter denne paragraf dersom
 - a. skattyteren er bosatt i annen EØS-stat,
 - b. Norge i medhold av folkerettslig overenskomst kan kreve utlevert opplysninger fra denne staten om skattyterens inntekts- og formuesforhold, og
 - c. hele eller tilnærmet hele skattyterens alminnelige inntekt i inntektsåret skattlegges i Norge.
- (6) Skattefradraget fastsettes ikke med høyere beløp enn summen av utlignede inntektsskatter og trygdeavgift.
- (7) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf.

§ 17–1 første til tredje ledd skal lyde:

- (1) Hvis alminnelig inntekt med tillegg etter tredje ledd, fradratt tillegg i alminnelig inntekt etter § 10–42, ikke overstiger et beløp fastsatt av Stortinget, skal det ikke utlignes skatt eller trygdeavgift for skattyter som
 - a) mottar foreløpig uførepensjon eller uførepensjon fra folketrygden fordi ervervsevnen er satt ned med minst $\frac{2}{3}$,
 - b) mottar støtte etter lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerende stønad til personar med kort butid i Noreg,
 - c) mottar overgangsstønad etter §§ 15–7, 16–7 eller 17–6 i folketrygdloven, eller
 - d) mottar pensjon etter §§ 16–7 eller 17–5 i folketrygdloven.
- (2) Hvis alminnelig inntekt med tillegg etter tredje ledd, fradratt tillegg i alminnelig inntekt etter § 10–42, overstiger de fastsatte grensebeløpene, skal summen av
 - a) inntektsskatt til kommunen,
 - b) inntektsskatt til fylkeskommunen,
 - c) fellesskatt til staten,
 - d) trygdeavgift,

ikke utgjøre mer enn 55 prosent av overstigende beløp. Ved anvendelsen av dette ledd tas det ikke hensyn til lovbestemte fradrag i skatt.

(3) Ved anvendelsen av første og annet ledd skal alminnelig inntekt tillegges en og en halv prosent av skattyters nettoformue ved statsskatteligningen, utover 200 000 kroner for enslige og 100 000 kroner for hver ektefelle. Bolig brukt som egen primærbolig holdes utenfor ved beregningen av nettoformue.

§ 17–2 skal lyde:

§ 17–2. Særlig om begrensning ved lav alminnelig inntekt for ektefeller

- (1) Ved skattebegrensning etter § 17–1 skal ektefellers inntekt fastsettes hver for seg uansett om ektefellene lignes under ett eller særskilt. Ved denne beregningen fordeles formue og inntekter og fradrag som kan fordeles fritt mellom ektefeller, med en halvpart på hver av ektefellene.
- (2) Ektefellers inntekt skal likevel fastsettes under ett når den ene ektefellen mottar uførepensjon og ektefelletillegg etter folketrygdloven § 3–24, uansett om ektefellene lignes under ett eller særskilt. Tilsvarende gjelder for ektefeller som får skattebegrensning ved liten skatteevne etter § 17–4. Skattenedsettelsen fordeles forholdsmessig på hver ektefelles andel av skatten før nedsettelsen.
- (3) Reglene om ektefeller i denne paragrafen gjelder tilsvarende for samboere som omfattes av § 2–16.

§ 17–3 annet punktum skal lyde:

For ektefeller som omfattes av § 17–2 annet ledd, skal gjenlevende ektefelle for dette året vurderes sammen med avdøde ved anvendelsen av skattebegrensningsregelen i § 17–1.

§ 18–3 annet ledd ny bokstav d skal lyde:

- d. Inntekt fra utstedte elsertifikater tillegges brutto salgsinntekter.

§ 18–3 tredje ledd bokstav a nr. 1 nytt sjette punktum skal lyde:

Det gis ikke fradrag for kostnader til leie av fallrettighet.

§ 18–3 tredje ledd bokstav a nr. 3 nytt annet punktum skal lyde:

Det gis ikke fradrag for avskrivning av tidsbegrenset fallrettighet.

§ 18–3 tredje ledd bokstav b nytt tredje og fjerde punktum skal lyde:

Det ses bort fra skattemessig verdi av fallrettighet ved beregning av friinntekt etter denne bokstav. Forrige punktum gjelder ikke ervervede fallrettigheter som før 5. oktober 2010 er tilknyttet utbygde kraftverk.

V

Endringen under I trer i kraft straks.

Endringen under II trer i kraft straks med virkning for eierandeler i boligselskap som realiseres fra og med 11. juni 2010.

Endringene under III trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010, bortsett fra § 6–50 første ledd bokstav f nytt annet punktum som trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Endringene under IV trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

VI

Ved ikrafttredelse av ny § 16–60 og endring i § 17–2 gjelder følgende overgangsregel:

Overgangsregel til endringer i pensjonsskattereglene

Departementet kan i forskrift gi regler om midlertidig endring i vilkårene for og beregning av skattebegrensning etter § 17–4.

10. des. Lov nr. 68 2010

Lov om endring i lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv.

Prop.1 LS (2010–2011), Innst.4 L (2010–2011), Lovvedtak 18 (2010–2011). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 25. november og 2. desember 2010. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

Endring i følgende lov:

Lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv.

I

I lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv. gjøres følgende endring:

§ 4 annet ledd ny nr. 5 skal lyde:

5. For merverdiavgift på anskaffelser for 10 000 kroner eller mer som ikke er betalt via bank eller foretak med rett til å drive betalingsformidling. Merverdiavgiftsloven § 8–8 gjelder tilsvarende så langt den passer.

II

Endringsloven trer i kraft 1. januar 2011.

10. des. Lov nr. 69 2010

Lov om endringer i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven)

Prop.1 LS (2010–2011), Innst.4 L (2010–2011), Lovvedtak 19 (2010–2011). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 25. november og 2. desember 2010. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

Endringer i følgende lov:

Lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven).

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) gjøres følgende endringer:

§ 5–1 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Skattekort som er forhåndsutfyllt med opplysninger om skattyter, kan gjøres tilgjengelig for skattyter ved elektronisk kommunikasjon.

§ 5–9 første ledd bokstav b oppheves.

§ 5–11 tredje ledd skal lyde:

(3) Oppgaver som er forhåndsutfylt med opplysninger om arbeidsgiver, kan gjøres tilgjengelig for arbeidsgiver ved elektronisk kommunikasjon.

Nåværende tredje til femte ledd blir fjerde, femte og nytt sjette ledd.

§ 5–14 annet ledd nytt annet punktum skal lyde:

Dersom arbeidsgiver skal utstyre en arbeidstaker med id-kort etter regler gitt i medhold av arbeidsmiljøloven § 4–1 syvende ledd, kan skatteoppkreverne og skattekontorene kreve at arbeidstakeren framviser id-kortet.

§ 6–7 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Skattekort med utskrevet forskuddsskatt kan gjøres tilgjengelig for skattyter ved elektronisk kommunikasjon.

§ 10–21 første, tredje og nytt fjerde ledd skal lyde:

(1) Restskatt for personlige skattytere forfaller til betaling tre uker etter at skatteoppgjøret ble sendt skattyter, likevel tidligst 20. august i ligningsåret. Er restskatten 1 000 kroner eller mer, forfaller den til betaling i to like store terminer. Første termin forfaller som etter første punktum, mens annen termin forfaller fem uker senere.

(3) Restskatt for upersonlige skattytere forfaller til betaling tre uker etter at skatteoppgjøret ble sendt skattyter.

(4) Restskatt av kildeskatt på utbytte forfaller til betaling tre uker etter at melding ble sendt selskapet som trakk kildeskatten.

§ 10–22 annet ledd skal lyde:

(2) Restskatten forfaller til betaling tre uker etter at skatteoppgjøret ble sendt skattyter.

§ 10–60 tredje ledd skal lyde:

(3) For tilgodebeløp som oppstår etter ordinær avregning, jf. § 7–1, regnes fristen fra skatteoppgjøret ble sendt skattyter. I andre tilfeller regnes fristen fra det tidspunktet avregningen ble foretatt.

§ 11–4 annet ledd skal lyde:

(2) Ved tilbakebetaling etter ny avregning beregnes renten fra det ferdige skatteoppgjøret etter ordinær avregning ble sendt skattyter. I saker om kildeskatt på utbytte beregnes renten fra det ferdige skatteoppgjøret etter ordinær avregning ble sendt selskapet som har trukket kildeskatten.

§ 11–5 skal lyde:

§ 11–5. Rentetillegg og rentegodtgjørelse ved skatteavregningen

(1) Restskatt tillegges rentetillegg. Rentetillegget beregnes med rentesats etter skattebetalingsloven § 11–6 annet ledd annet punktum, redusert med 28 %. Rentetillegget beregnes fra 1. juli i inntektsåret for personlige skattytere og fra 15. mars i året etter inntektsåret for upersonlige skattytere, og fram til forfallsfristen for første termin av restskatten.

(2) Personlige skattytere som får utbetalt overskytende forskudd på skatt etter skattebetalingsloven kapittel 7, eller som får utbetalt negativ skatt som følge av at fastsatt fradrag overstiger utlignet skatt, gis rentegodtgjørelse etter følgende regler:

a) For overskytende forskuddstrekk og overskytende utskrevet forskuddsskatt innbetalt innen utgangen av inntektsåret, samt negativ skatt, gis rentegodtgjørelse med rentesats etter § 11–6 annet ledd annet punktum redusert med 28 %, beregnet fra 1. juli i inntektsåret og fram til skatteoppgjøret blir sendt skattyter.

b) For overskytende utskrevet forskuddsskatt og tilleggsforskudd som blir innbetalt senest 31. mai i året etter inntektsåret, gis rentegodtgjørelse med rentesats etter § 11–6 annet ledd annet punktum redusert med 28 %, beregnet fra 31. mai og fram til skatteoppgjøret blir sendt skattyter.

(3) Upersonlige skattytere som får utbetalt overskytende forskudd på skatt etter skattebetalingsloven kapittel 7, eller som får utbetalt negativ skatt som følge av at fastsatt fradrag overstiger utlignet skatt, gis rentegodtgjørelse etter følgende regler:

a) Når samlet forskuddsskatt innbetalt senest 31. mai i året etter inntektsåret overstiger utlignet skatt, gis rentegodtgjørelse for det overstigende beløpet med rentesats etter § 11–6 annet ledd annet punktum redusert med 28 %, beregnet fra 15. mars i året etter inntektsåret og fram til skatteoppgjøret blir sendt skattyter.

b) Ved avregning etter forhåndslikning gis rentegodtgjørelse etter tredje ledd bokstav a bare når avregning skjer senere enn 31. mai i året etter ligningsåret.

(4) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om rentetillegg og rentegodtgjørelse ved skatteavregningen.

§ 17–1 femte ledd tredje punktum skal lyde:

Første og annet punktum gjelder tilsvarende for søksmålsfristene etter merverdiavgiftsloven § 20–1 tredje ledd og tolloven § 12–14 første ledd.

Gjeldende tredje punktum blir nytt fjerde punktum.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringen i § 5–9 første ledd bokstav b trer i kraft straks og skal ha virkning for beregning av forskuddstrekk for inntektsåret 2011 og senere. Endringene i § 10–21 første, tredje og nytt fjerde ledd, § 10–22 annet ledd, § 10–60 tredje ledd, § 11–4 annet ledd, § 11–5 og § 17–1 femte ledd tredje punktum trer i kraft 1. januar 2011.

10. des. Lov nr. 70 2010

Lov om endringer i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven)

Prop.1 LS (2010–2011), Innst.4 L (2010–2011), Lovvedtak 20 (2010–2011). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 25. november og 2. desember 2010. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

Endringer i følgende lov:

Lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven).

I

I lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) gjøres følgende endringer:

Ny § 12–14 skal lyde:

§ 12–14. Frist for søksmål mot tollmyndighetenes vedtak

(1) Søksmål til prøving av tollmyndighetenes vedtak må reises innen seks måneder etter at melding om vedtaket ble sendt tollskyldneren. Det kan gis oppfriskning for oversittelse av fristen etter reglene i tvisteloven §§ 16–12 til 16–14. Etter utløpet av søksmålsfristen gjelder likevel fristen i skattebetalingsloven § 17–1 femte ledd i sak om tvangsfullbyrdelse eller midlertidig sikring.

(2) Søksmålsfristen i første ledd første punktum gjelder ikke når søksmål reises mot førsteinstansens vedtak i medhold av forvaltningsloven § 27 b annet punktum.

§ 15–4 første ledd annet punktum skal lyde:

Saksøkeren er ansvarlig, ved siden av mottakeren av varen, for skyldig lagerleie, og skal varsles etter skattebetalingsloven § 14–10 annet ledd på samme måte som mottakeren av varen før varen kan tvangs selges på grunn av manglende betaling av lagerleie.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringen i § 12–14 trer likevel i kraft fra 1. januar 2011. For vedtak truffet før ikrafttredelsen av § 12–14 gjelder søksmålsfristen fra 1. januar 2011.

10. des. Lov nr. 71 2010

Lov om endringer i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven)

Prop.1 LS (2010–2011), Innst.4 L (2010–2011), Lovvedtak 21 (2010–2011). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 25. november og 2. desember 2010. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

Endringer i følgende lov:

Lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven).

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 1–3 første ledd bokstav j skal lyde:

- j) elektroniske tjenester: fjernleverbare tjenester som leveres over internett eller annet elektronisk nett og som ikke kan anskaffes uten informasjonsteknologi, hvor leveringen av tjenestene hovedsakelig er automatisert,

Nåværende bokstav j og k blir bokstav k og ny bokstav l.

§ 1–3 annet ledd bokstav d og ny bokstav e skal lyde:

- d) fartøy og luftfartøy i utenriks fart
- e) elektroniske tjenester

§ 3–30 fjerde ledd første punktum skal lyde:

For fjernleverbare tjenester i form av elektroniske tjenester, herunder elektroniske kommunikasjonstjenester, oppstår merverdiavgiftsplikten også når tjenesten leveres til andre mottakere enn nevnt i annet ledd, forutsatt at mottakeren er hjemmehørende i merverdiavgiftsområdet.

§ 6–22 tredje ledd første punktum skal lyde:

Omsetning av fjernleverbare tjenester i form av elektroniske tjenester, herunder elektroniske kommunikasjonstjenester, er fritatt for merverdiavgift også når tjenesten leveres til andre mottakere hjemmehørende utenfor merverdiavgiftsområdet enn de som er nevnt i annet ledd.

§ 13–3 første og annet ledd skal lyde:

(1) § 13–2, kapittel 14, §§ 15–1 til 15–9, § 15–10, § 15–14, kapittel 17, kapittel 18, § 19–1, § 19–2, § 20–1 tredje ledd, § 20–2, § 21–2 og § 21–3 gjelder ikke for merverdiavgift som påløper ved innførsel av varer.

(2) Den som ved innførsel av varer er ansvarlig for merverdiavgiften etter § 11–2, skal tollbehandle varene etter reglene i tolloven. Tolloven § 12–1, § 12–1a, §§ 12–10 til 12–12, § 12–14 og § 16–10 gjelder tilsvarende.

§ 15–7 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Oppgaver som er forhåndsutfylt med opplysninger om avgiftssubjektet, kan gjøres tilgjengelig for avgiftssubjektet ved elektronisk kommunikasjon.

Nåværende annet punktum blir nytt tredje punktum.

Ny § 16–7 skal lyde:

§ 16–7. *Plikt til å framvise id-kort*

Dersom arbeidsgiver skal utstyre en arbeidstaker med id-kort etter regler gitt i medhold av arbeidsmiljøloven § 4–1 syvende ledd, kan avgiftsmyndighetene kreve at arbeidstakeren framviser id-kortet.

Overskriften til kapittel 18 i loven skal lyde:

Kapittel 18. Fastsetting av merverdiavgift ved skjønn og endring av avgiftsoppgjør mv.

§ 18–3 skal lyde:

§ 18–3. *Endring av merverdiavgiftsoppgjør etter krav fra avgiftssubjektet mv.*

(1) Registrerte avgiftssubjekter kan kreve endring av beregningsgrunnlaget for utgående merverdiavgift og beløpet for inngående merverdiavgift for tidligere terminer. Krav om endring til gunst for avgiftssubjektet må være kommet frem til avgiftsmyndighetene senest tre år etter utløpet av terminen.

(2) Når det er oppgitt for mye merverdiavgift i salgsdokumentasjon, kan beregningsgrunnlaget for utgående merverdiavgift endres bare dersom feilen er rettet overfor kjøperen. Avgiftsmyndighetene kan i særlige tilfeller bestemme at dette vilkåret ikke skal gjelde, og at tilbakebetalingskravet, når retting ikke kreves, skal begrenses til den delen av avgiften som avgiftssubjektet ikke har veltet over på andre.

(3) Kravet fremmes ved innsending av omsetningsoppgave med endringer i tidligere levert omsetningsoppgave etter kapittel 15. § 15–7 tredje og fjerde ledd og § 15–8 annet ledd gjelder tilsvarende.

(4) Dersom avgiftsmyndighetene helt eller delvis ikke tar til følge krav etter første ledd, skal det fattes vedtak om dette.

(5) Første til fjerde ledd gjelder tilsvarende for mottakere som skal levere omsetningsoppgave etter § 15–6.

Nåværende § 18–3 blir ny § 18–4.

§ 18–4 første ledd første punktum skal lyde:

Vedtak etter § 18–1, § 18–3, § 21–2 og § 21–3 kan endres av skattekontoret og Skattedirektoratet.

§ 19–1 første ledd første punktum skal lyde:

Klagenemnda for merverdiavgift avgjør klage over skattekontorets eller Skattedirektoratets vedtak etter § 18–1, § 18–3, § 18–4 første og annet ledd, § 21–2 og § 21–3.

§ 20–1 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Søksmål mot staten til prøving av avgiftsoppgjør må reises innen seks måneder etter utløpet av terminen avgiftsoppgjøret gjelder eller etter at melding om vedtak ble sendt avgiftssubjektet. Det kan gis oppfriskning for oversittelse av fristen etter reglene i tvisteloven §§ 16–12 til 16–14. Etter utløpet av søksmålsfristen gjelder likevel fristen i skattebetalingsloven § 17–1 femte ledd i sak om tvangsfullbyrdelse eller midlertidig sikring.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringene i § 13–3 første og annet ledd trer i kraft 1. januar 2011. For avgiftsoppgjør truffet før ikrafttreddelsen av endringen i § 13–3 annet ledd gjelder søksmålsfristen fra 1. januar 2011. Endringene i overskriften i kapittel 18 og i § 18–3, § 18–4 første ledd første punktum, § 19–1 første ledd første punktum og § 20–1 tredje ledd trer i kraft 1. januar 2011 med virkning for avgiftsoppgjør hvor terminen utløper etter ikrafttreddelsen. Endringene i § 1–3 første ledd bokstav j, § 1–3 annet ledd bokstav d og e, § 3–30 fjerde ledd første punktum og § 6–22 tredje ledd første punktum trer i kraft 1. juli 2011.

10. des. Lov nr. 72 2010**Lov om endringer i lov 25. juni 2010 nr. 41 om endringer i lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)**

Prop.1 LS (2010–2011), Innst.4 L (2010–2011), Lovvedtak 22 (2010–2011). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 25. november og 2. desember 2010. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

Endringer i følgende lov:

Lov 25. juni 2010 nr. 41 om endringer i lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).

I

I lov 25. juni 2010 nr. 41 om endringer i lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

X. Overgangsregler.

Ved ikrafttredelse av endringene under V §§ 8–14, 8–15 og 8–17 gjelder følgende overgangsregler:

Sjette ledd skal lyde:

(6) Ved uttreden av rederiskatteordningen, jf. skatteloven § 8–17 første ledd a og b, og ved likvidasjon skal eventuell gjenstående ubeskattet gevinst etter annet ledd tas til inntekt i uttreddelsesåret. For selskap som velger et oppgjør av gevinst beregnet etter første ledd, jf. ellefte ledd, skal eventuell gjenstående ubeskattet gevinst etter ellefte ledd annet punktum tas til inntekt i uttreddelsesåret.

Niende ledd skal lyde:

(9) Underskudd fastsatt etter reglene i skatteloven § 8–15 annet til fjerde ledd kommer ikke til fradrag i inntekt fastsatt etter femte, åttende, ellefte og tolvte ledd.

Elleve ledd siste punktum skal lyde:

Ved uttreden av ordningen, jf. skatteloven § 8–17 første ledd a og b, og ved likvidasjon skal eventuell gjenstående ubeskattet gevinst etter annet punktum tas til inntekt i uttreddelsesåret.

Tolvte ledd bokstav c skal lyde:

- c. Bokført verdi av skip som leies ut på totalbefraktningvilkår til et konsernforbundet selskap, skal medtas som del av selskapets finanskapital, dersom skatten på inntekt fra driften av skipet på innleiers hånd er mindre enn en tredjedel av den skatten selskapet ville ha blitt ilignet dersom det hadde vært beskattet som hjemmehørende i Norge og utenfor ordningen, og avtale om utleie av skipet er inngått 11. mai 2010 eller senere. Med konsernforbundet selskap menes norsk eller utenlandsk selskap som tilhører samme konsern, jf. regnskapsloven § 1–3 første ledd. Vilkåret om bestemmende innflytelse i regnskapsloven § 1–3 annet ledd første punktum, jf. annet ledd annet punktum samt tredje og fjerde ledd, gjelder tilsvarende.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

10. des. Lov nr. 73 2010**Lov om endringer i straffeloven 1902 (skimmingsutstyr og identitetskrenkelse)**

Prop.14 L (2010–2011), Innst.89 L (2010–2011), Lovvedtak 25 (2010–2011). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 6. og 9. desember 2010. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

Endringer i følgende lov:

Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) 22. mai 1902 nr. 10.

I

I straffeloven 22. mai 1902 nr. 10 gjøres følgende endringer:

§ 186 skal lyde:

Den, som til forberedelse av dokumentfalsk tilvirker, erverver, innfører, utfører, overdrar, besitter eller oppbevarer falsk segl, stempel eller merke eller andre gjenstander, som tilkjennegir seg som bestemte til å benyttes til ettergjørelse eller forfalskning, eller i slik hensikt tilvender seg et ekte segl, stempel eller merke, eller som medvirker til det, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 år.

Ny § 190a skal lyde:

Med bot eller fengsel inntil 2 år straffes den som uberettiget setter seg i besittelse av en annens identitetsbevis, eller opptrer med en annens identitet eller en identitet som er lett å forveksle med en annens identitet, med forsett om å

- a) oppnå en uberettiget vinning for seg selv eller en annen, eller
 - b) påføre en annen tap eller ulempe.
- Medvirkning straffes på samme måte.

II

Loven trer i kraft straks.

10. des. Lov nr. 74 2010

Lov om endringer i bustadoppføringslova og avhendingslova (skjerping av garantireglar og regulering av vidaresal)

Prop.130 L (2009–2010), Innst.74 L (2010–2011), Lovvedtak 8 (2010–2011). Stortingets første og andre gongs behandling hv. 23. november og 2. desember 2010. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

Endringer i følgjande lover:

- 1 Lov 3. juli 1992 nr. 93 om avhending av fast eigedom (avhendingslova).
- 2 Lov 13. juni 1997 nr. 43 avtalar med forbrukar om oppføring av ny bustad m.m. (bustadoppføringslova).

I

I lov 3. juli 1992 nr. 93 om avhending av fast eigedom blir det gjort følgjande endringar:

§ 1–1 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Avtale om vidaresal av rett etter avtalar som nemnt i bustadoppføringslova § 1 første ledd bokstav b og § 1 a skal ikkje reknast som avhending av fast eigedom. Ved slikt vidaresal til ein forbrukar, kan vidareseljaren likevel ikkje krevje utbetalt vederlag for retten som overstig kjøpesummen i det opphavlege avtaleforholdet med entreprenøren (meirverdi), før kjøparen har overteke bustaden og fått rettsvern for dette ervervet. Dersom entreprenøren ikkje fullfører arbeidet, fell kjøparen si plikt til å betale slik meirverdi bort. Føresegnene i andre og tredje punktum kan ikkje fråvikast ved avtale.

§ 1–1 fjerde og femte ledd blir nytt femte og sjette ledd.

II

I lov 13. juni 1997 nr. 43 om avtalar med forbrukar om oppføring av ny bustad m.m. blir det gjort følgjande endringar:

§ 1 første ledd bokstav b skal lyde:

- b. avtale om rett til fast eigedom med ny eigarbustad når arbeid som entreprenøren står for, enno ikkje er fullført på avtaletida. Likt med dette skal reknast avtale om vidaresal av slik rett.

§ 12 skal lyde:

§ 12. *Garanti for oppfylling av avtalen*

Entreprenøren skal stille garanti for oppfyllinga av avtalen. Ei slik plikt gjeld likevel ikkje dersom ein på avtaletida kan rekne med at vederlaget ikkje vil overstige to gonger grunnsummen i folketrygda.

Garantien skal gjelde fram til fem år etter overtakinga og dekkje ein sum som minst svarer til ti prosent av vederlaget. For krav som blir gjorde gjeldande på eit seinare tidspunkt enn i samband med overtakinga, kan garantisummen likevel vere fem prosent av vederlaget.

For avtalar som omfattar rett til grunn (§ 1 første ledd bokstav b), skal garantien gjelde fram til fem år etter overtakinga og dekkje ein sum som minst svarer til fem prosent av vederlaget. For krav som blir gjorde gjeldande før overtakinga, kan garantisummen likevel vere tre prosent av vederlaget. Dessutan gjeld § 47 andre og tredje ledd om garanti for forskotsbetaling.

Ved avtalar om rett til bustad som er knytt til eller skal knytast til andel i burettslag, jf. § 1 a, skal garantisummen i andre og tredje ledd reknast på grunnlag av den samla summen av kontantvederlag og andel fellesgjeld i burettslaget.

Garantisten kan ikkje ta atterhald om avgrensing av ansvaret på grunn av manglande premiebetaling eller anna mishald frå entreprenørens side. Det kan ikkje setjast frist for melding til garantisten om krav som er gjorde gjeldande i tide overfor entreprenøren. Har forbrukaren svart på førespurnad frå garantisten om kva krav som er gjorde gjeldande innan fristane, gjeld ansvaret berre krav som er nemnde i svaret frå forbrukaren.

Garantien kan også gjerast gjeldande av forbrukaren sine rettsetterfølgjarar. Garantisten kan ikkje ta atterhald som avgrensar denne retten.

Garanti skal gjevast i form av sjølvskuldgaranti eller tilsvarande frå ein finansinstitusjon som har rett til å tilby slik teneste i Noreg. Likt med garanti skal reknast deponering av pengesum i finansinstitusjon som nemnd i første punktum på tilsvarande vilkår.

Til det er dokumentert at det ligg føre garanti i samsvar med paragrafen her, har forbrukaren rett til å halde att alt vederlag.

§ 47 tredje ledd andre punktum skal lyde:

§ 12 femte og sjette ledd gjeld tilsvarande.

III

1. Lova gjeld frå den tid Kongen fastset.
2. Endringane i bustadoppføringslova §§ 12 og 47 gjeld berre for garantiavtalar inngått etter iverksetjinga av lova.
3. Endringane i bustadoppføringslova § 1 gjeld berre for avtalar om vidaresal inngått etter iverksetjinga av lova.
4. Endringane i avhendingslova § 1–1 gjeld berre for avtalar om vidaresal av rett etter avtalar som nemnt i bustadoppføringslova § 1 første ledd bokstav b og § 1 a, som er inngått etter iverksetjinga av lova.

10. des. Lov nr. 75 2010

Lov om endringer i panteloven mv.

Prop.136 L (2009–2010), Innst.56 L (2010–2011), Lovvedtak 9 (2010–2011). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 23. november og 2. desember 2010. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant.
- 2 Lov 13. mai 1988 nr. 26 inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalte pengekrav (inkassoloven).
- 3 Lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven).

I

I lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant gjøres følgende endringer:

§ 4–4 annet ledd skal lyde:

(2) Enkle pengekrav i form av innskudd på konto i kredittinstitusjon kan pantsettes til fordel for kredittinstitusjonen. I forbrukerforhold må slik panterett etableres ved skriftlig avtale, og panteretten kan bare omfatte innskudd som står på særskilt konto som er opprettet i forbindelse med avtalen.

Nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

§ 4–5 nytt annet ledd skal lyde:

(2) Avtale om panterett etter § 4–4 annet ledd må inngås skriftlig for å få rettsvern. Avtalen må angi hvilket eller hvilke innskudd panteretten omfatter ved å angi kontonummer eller kontonumre. Bestemmelsen i § 1–4 gjelder ikke. Pantsettelse av slik panterett får rettsvern på samme måte.

Nåværende annet ledd blir første ledd nytt annet punktum.

II

I lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart gjøres følgende endringer:

§ 10–22 første til fjerde ledd skal lyde:

Fraktføreren kan ikke fraskrive seg eller begrense ansvar etter § 10–17 ved befordring av passasjerer, som ikke overstiger et erstatningsbeløp fastsatt av departementet i forskrift for hver enkelt passasjer. For beløp som overstiger beløpet fastsatt av departementet i forskrift for hver enkelt passasjer, er fraktføreren ikke ansvarlig etter § 10–17 dersom fraktføreren godtgjør at:

1. skaden ikke er forårsaket ved skyld utvist av fraktføreren, hans tilsatte eller andre han svarer for, eller
2. skaden utelukkende er forårsaket av tredjemanns skyld.

Fraktførerens ansvar for tap som følge av forsinkelse ved befordring av passasjerer er begrenset til et beløp fastsatt av departementet i forskrift for hver passasjer.

Ved befordring av reisegods er fraktførerens ansvar for tap på grunn av at reisegodset forsinkes, skades eller helt eller delvis går tapt, begrenset til et beløp fastsatt av departementet i forskrift for hver passasjer. Dersom passasjerens ved overlevering av innskrevet reisegods til fraktføreren særskilt angir verdien av reisegodset og betaler fastsatte tilleggsavgifter, gjelder det oppgitte beløp som grense for fraktførerens ansvar. Dette gjelder likevel ikke dersom fraktføreren godtgjør at verdien er lavere enn det oppgitte beløp.

Ved befordring av gods er fraktførerens ansvar for tap på grunn av at godset forsinkes, skades eller helt eller delvis går tapt, begrenset til et beløp pr. kg fastsatt av departementet i forskrift. Dersom avsenderen ved overlevering av godset til fraktføreren særskilt angir verdien av godset og betaler fastsatte tilleggsavgifter, gjelder det oppgitte beløp som grense for fraktførerens ansvar. Dette gjelder likevel ikke dersom fraktføreren godtgjør at verdien er lavere enn det oppgitte beløp. Dersom bare en del av godset forsinkes, skades eller helt eller delvis går tapt, regnes bare den sammenlagte vekten av de berørte kolli med når grensen for fraktførerens ansvar skal bestemmes. Dersom

verdien av andre kolli som omfattes av samme luftfraktbrev, godskvittering eller registrering på annen måte jf. § 10–5 annet ledd påvirkes, skal disse kolliene regnes med.

III

I lov 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndriving av forfalte pengekrav skal § 4 femte ledd nytt annet punktum lyde:

Kongen kan i forskrift gi regler om at Finanstilsynet uhindret av taushetsplikten kan eller skal gi opplysninger om en inkassator som har norsk inkassobevilling og midlertidig utøver inkassovirksomhet i en annen EØS-stat, til relevant myndighet i vedkommende EØS-stat.

IV

Loven del I gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

Loven del II og III trer i kraft straks.

10. des. Lov nr. 76 2010

Lov om endringer i straffeprosessloven mv.

Prop.141 L (2009–2010), Innst.57 L (2010–2011), Lovvedtak 3 (2010–2011). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 16. og 23. november 2010. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven).
- 2 Lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven).
- 3 Lov 12. mai 1972 nr. 28 om atomenergivirksomhet.
- 4 Lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven).
- 5 Lov 4. juni 1999 nr. 37 om endringer i rettergangsløvene m.m. (kildevern og offentlighet i rettspleien).
- 6 Lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven).
- 7 Lov 15. juni 2007 nr. 37 om endringer i lov 12. mai 1972 nr. 28 om atomenergivirksomhet og om samtykke til ratifikasjon av endringsprotokoller 12. februar 2004 til Pariskonvensjonen 29. juli 1960 og Brusselkonvensjonen 31. januar 1963 om erstatningsansvar på atomenergiens område.
- 8 Lov 19. juni 2009 nr. 74 om endringer i straffeloven 20. mai 2005 nr. 28 mv. (siste delproposisjon – slutføring av spesiell del og tilpasning av annen lovgivning).

I

I lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven) gjøres følgende endringer:

§ 159 a annet ledd tredje punktum skal lyde:

Er siktede til stede eller deltar i rettsmøtet ved fjernmøteteknikk når saken tas opp til doms, gjelder reglene i straffeprosessloven § 42 annet ledd.

§ 159 a tredje ledd tredje punktum skal lyde:

Er siktede til stede eller deltar i rettsmøtet ved fjernmøteteknikk når saken tas opp til doms, gjelder reglene i straffeprosessloven § 42 annet ledd.

§ 197 nytt annet ledd skal lyde:

Forkynning av tiltalebeslutning og innkalling til hovedforhandling i straffesaker kan sendes til siktedes offentlig oppnevnte forsvarer med anmodning om at denne forestår forkynning overfor siktede etter reglene i § 179.

II

I lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 24 tredje ledd annet punktum skal lyde:

I tilfelle som går inn under § 19 første ledd bokstav d, skal begrunnelse på anmodning gis en representant for parten når ikke særlige grunner taler mot det, likevel slik at muntlig orientering kan tre istedenfor skriftlig grunnngiing.

I § 38 første ledd bokstav a rettes ordet «utrykkelig» til «uttrykkelig».

III

I lov 12. mai 1972 nr. 28 om atomenergivirksomhet skal § 22 første punktum lyde:

Er skadevoldende atoms substans på ulykketiden ikke i noe atomanlegg og heller ikke under transport, skal ansvaret for atomskaden ligge hos den innehaver av atomanlegg i konvensjonstat som på ulykketiden eller senest før ulykken hadde atoms substansen i sin besittelse, eller som uttrykkelig har påtatt seg ansvaret i skriftlig avtale.

IV

I lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (straffeprosessloven) gjøres følgende endringer:

§ 40 annet ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Det skal opplyses i domsgrunnene om hvorvidt straffeloven § 59 annet ledd første punktum er anvendt, og det bør angis hvilken betydning tilståelsen har hatt for straffutmålingen.

§ 40 annet ledd nåværende tredje punktum blir fjerde punktum.

§ 42 annet ledd første punktum skal lyde:

Dersom siktede er til stede eller deltar i rettsmøtet ved fjernmøteteknikk når saken tas opp til doms, skal retten opplyse hvordan dommen vil bli forkynt.

§ 54 første punktum skal lyde:

Har retten flere medlemmer og de ikke er samlet til møte, kan rettens leder treffe avgjørelser som ikke etter sin art hører til hovedforhandlingen eller pådømmelsen, når ikke annet er bestemt ved lov.

§ 55 første ledd nr. 3 skal lyde:

3. politimestrene, visepolitimestrene, sjefen og den assisterende sjefen for Politiets Sikkerhetstjeneste, sjefen og den assisterende sjefen for Kripos, politiinspektørene, politiadvokatene, og politifullmektigene for så vidt de har juridisk embetseksamen eller mastergrad i rettsvitenskap og gjør tjeneste i embete eller stilling som er tillagt påtalemyndighet,

§ 59 a annet ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Siktede kan likevel påklage påtaleunntatelse etter § 70.

§ 59 a annet ledd nåværende fjerde punktum blir femte punktum.

§ 71 første ledd første punktum skal lyde:

Dersom siktede hevder at han ikke er skyldig i en straffbar handling som påtale er unnlatt for etter §§ 69 eller 70, kan han kreve at påtalemyndigheten bringer saken inn for retten, om den ikke frafaller siktelsen.

§ 100 annet ledd skal lyde:

Utenfor de tilfeller som er omhandlet i §§ 96–99, kan retten også oppnevne offentlig forsvarer for siktede når særlige grunner taler for det, herunder at siktede har nedsatt funksjonsevne eller er i en annen fysisk eller psykisk tilstand som tilsier at det er et særskilt behov for forsvarer.

§ 100 a annet ledd tredje punktum skal lyde:

Advokaten kan anke rettens kjennelse.

§ 101 nytt annet ledd skal lyde:

Kongen kan gi nærmere regler om antakelsen av faste forsvarere.

§ 107 første ledd første punktum skal lyde:

Offentlig forsvarer og advokat oppnevnt etter § 100 a skal ha godtgjørelse av staten.

107 b annet ledd nytt femte punktum skal lyde:

Hvis fornærmede eller etterlatte ikke har ønske om en bestemt advokat, oppnevnes en av de faste bistandsadvokatene.

§ 107 b annet ledd nåværende femte punktum blir sjette punktum.

§ 107 g skal lyde:

§ 107 g. Domstoladministrasjonen antar et tilstrekkelig antall advokater til å gjøre tjeneste som faste offentlige bistandsadvokater.

Kongen kan gi nærmere regler om antakelsen av faste bistandsadvokater.

§ 109 a skal lyde:

§ 109 a. Vitner kan avhøres for retten ved fjernavhør dersom vitnet ikke har møteplikt på grunn av den geografiske begrensning, eller andre særlige forhold gjør fjernavhør ønskelig. Fjernavhør bør ikke foretas om forklaringen kan være særlig viktig, eller hvor andre forhold gjør det betenkelig. Dersom vilkårene for å pålegge tiltalte eller andre å forlate rettssalen etter § 284 første ledd første, fjerde eller femte punktum er oppfylt, eller vitnet ikke har møteplikt for domstolen, kan fjernavhør foretas også dersom forklaringen kan være særlig viktig. Før beslutning tas skal påtalemyndigheten og siktede gis anledning til å uttale seg.

Fjernavhør foretas ved bildeavhør. Er utstyr for bildeavhør ikke tilgjengelig, kan lydavhør brukes hvis vilkårene i første ledd likevel er oppfylt. Retten bestemmer hvor avhøret skal foretas. Retten kan pålegge vitner å møte på et

nærmere angitt sted for fjernavhør. Ved fjernavhør gjelder § 109 og domstoloven § 205 tilsvarende. Kongen kan gi nærmere forskrift om fjernavhør.

§ 111 første ledd annet punktum skal lyde:

I påtrengende tilfelle gjelder det samme enhver som har møteplikt etter § 109 første ledd.

Ny § 142 a skal lyde:

§ 142 a. Retten fastsetter skriftlig mandat om hva den sakkyndige skal utrede. Også eventuelle endringer i mandatet fastsettes skriftlig. Retten kan pålegge påtalemyndigheten, forsvareren eller bistandsadvokaten å utarbeide forslag til mandat eller til endring i mandatet. Kongen kan ved forskrift gi nærmere regler om utformingen av mandat og eventuelt tilleggsmandat.

§ 148 nytt fjerde punktum skal lyde:

Påtalemyndigheten fastsetter mandat i samsvar med § 142 a og forskrifter fastsatt i medhold av den, med mindre det er stor fare for at etterforskningen vil lide ved opphold.

Nåværende § 148 fjerde og femte punktum blir femte og sjette punktum.

§ 149 a skal lyde:

§ 149 a. Sakkyndige kan avhøres ved fjernavhør. Reglene i § 109 a og domstoloven § 208 gjelder tilsvarende.

§ 160 annet punktum skal lyde:

Regelen i § 157 annet ledd gjelder tilsvarende.

§ 185 tredje ledd nytt tredje til niende punktum skal lyde:

Retten kan beslutte at rettsmøte om forlengelse av fengslingsfristen kan holdes som fjernmøte med bildeoverføring når retten finner det ubetenkelig ut fra formålet med rettsmøtet og øvrige omstendigheter, og rettsmøtet ellers ville medført omkostninger som ikke står i rimelig forhold til betydningen av at siktede møter. Tvisteloven § 13–1 annet ledd gjelder tilsvarende. Før beslutning om fjernmøte tas, skal påtalemyndigheten og siktede gis anledning til å uttale seg. Siktede skal sikres adgang til direkte og fortrolig kommunikasjon med forsvareren under møtet. Skal retten samtidig behandle spørsmål om illeggelse eller forlengelse av isolasjon etter § 186 a, kan rettsmøtet ikke avholdes som fjernmøte uten siktedes samtykke. Det samme gjelder for rettsmøte om forlengelse av fengslingsfristen når det er gått mer enn 90 dager siden forrige gang siktede hadde rett til å få behandlet fengslingsspørsmålet i ordinært rettsmøte. Kongen kan gi nærmere regler om fjernmøte i forskrift.

§ 210 b tredje ledd skal lyde:

Bestemmelsen her gjelder ikke for utlevering av kommunikasjonsdata, jf § 216 b annet ledd bokstav d.

§ 222 d annet ledd bokstav c skal lyde:

- c) straffeloven §§ 148, 149, 150, 151, 151 a, 151 b, 152, 152 b, 153, 154, 154 a eller 159 og som begås med sabotasjehensikt, eller

§ 248 nytt femte ledd skal lyde:

Retten kan beslutte at rettsmøte til pådømmelse av saken skal holdes som fjernmøte med bildeoverføring dersom siktede samtykker til dette og retten finner det ubetenkelig ut fra formålet med rettsmøtet og øvrige omstendigheter.

§ 248 nåværende femte ledd blir sjette ledd.

§ 263 skal lyde:

§ 263. Påtalemyndigheten lar tiltalebeslutningen snarest mulig forkynne for tiltalte med underretning om hvem som er oppnevnt som hans forsvarer. Har tiltalte fått oppnevnt offentlig forsvarer, kan tiltalebeslutningen sendes til forsvareren med anmodning om at denne forestår forkynningen etter reglene i domstoloven § 179.

§ 265 nytt annet ledd skal lyde:

Er tiltalebeslutningen sendt forsvareren med anmodning om forkynning, jf. § 263 annet punktum, skal forsvareren innen en frist som påtalemyndigheten setter underrette påtalemyndigheten om hvorvidt forkynning har skjedd.

§ 265 nåværende annet og tredje ledd blir tredje og fjerde ledd.

§ 271 annet ledd første punktum skal lyde:

Ved bevisopptaket gjelder reglene i §§ 109 a, 243, 244, og 245 første og annet ledd tilsvarende.

§ 272 første ledd skal lyde:

Retten kan beslutte at det skal holdes rettsmøte under saksforberedelsen til behandling av spørsmål

- a) om å avvise saken,

- b) om å frifinne tiltalte fordi det forhold som er beskrevet i tiltalebeslutningen, ikke er straffbart eller straffansvaret er falt bort,
- c) om å avskjære bevisførsel under hovedforhandlingen, eller om å nekte å utsette hovedforhandlingen av hensyn til bevisførselen,
- d) om plikt til å avgi vitneforklaring,
- e) om et vitne skal forklare seg anonymt, jf. § 130 a eller § 234 a,
- f) om siktede eller andre personer skal pålegges å forlate rettssalen mens et vitne eller en medsiktet blir avhørt,
- g) om saken helt eller delvis skal føres for lukkede dører og med referatforbud,
- h) om pådømmelsen av krav som nevnt i § 3 skal utsettes etter § 431, eller
- i) om et vitne eller en sakkyndig skal avhøres ved fjernavhør.

§ 272 sjette ledd første punktum skal lyde:

Avgjørelse om å fremme saken og avgjørelser etter første ledd bokstav c, d, e, f, g og i er ikke bindende ved hovedforhandlingen.

§ 275 fjerde ledd nytt tredje og fjerde punktum skal lyde:

Innkalling kan sendes offentlig oppnevnt forsvarer med anmodning om at denne forestår forkynningen for tiltalte etter reglene i domstolloven § 179. Forsvareren skal senest en uke før hovedforhandlingen underrette påtalemyndigheten om hvorvidt forkynning har skjedd.

§ 304 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Fremstår det som klart for aktor at det ikke er ført tilstrekkelig bevis for domfellelse, skal aktor for forholdet det gjelder frafalle tiltalen eller nedlegge påstand om frifinnelse.

§ 304 første ledd nåværende tredje punktum blir fjerde punktum.

§ 310 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Fristen løper likevel senest ut fire uker etter at dommen kom inn til den påtalemyndighet som utførte aktoratet.

§ 318 annet ledd skal lyde:

Retten kan unnlate å ta stilling til spørsmål om avvisning dersom den finner at anken må nektes fremmet i medhold av § 321 annet eller tredje ledd eller § 323 første ledd tredje punktum, eller at samtykke må nektes i medhold av § 321 første ledd eller § 323 første ledd første og annet punktum.

§ 321 femte ledd nytt annet til fjerde punktum skal lyde:

Beslutning etter første ledd skal være begrunnet når særlige grunner tilsier det. Beslutning etter annet ledd skal være begrunnet. Beslutning etter fjerde ledd annet punktum skal være begrunnet når anken omfattes av annet ledd første punktum og det er fremsatt nye anførsler i begjæringen om omgjøring.

§ 323 skal lyde:

§ 323. Anke til Høyesterett kan ikke fremmes uten samtykke av Høyesteretts ankeutvalg. Samtykke skal bare gis når anken gjelder spørsmål som har betydning utenfor den foreliggende sak, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken prøvd i Høyesterett. Anke fra siktede eller fra påtalemyndigheten til siktedes gunst som gjelder forhold siktede er frifunnet for av tingretten, men domfelt for i lagmannsretten, kan bare nektes fremmet dersom Høyesteretts ankeutvalg finner det klart at anken ikke vil føre frem.

Avgjørelse etter første ledd treffes ved beslutning. Beslutning om å nekte anke fremmet etter første ledd tredje punktum skal være begrunnet. Samtykke etter første ledd første punktum eller henvisning av anke etter første ledd tredje punktum kan begrenses til en del av saken. Avgjørelse om å nekte samtykke eller om å nekte anke fremmet krever enstemmighet. Den kan omgjøres til gunst for siktede når særlige grunner foreligger. Beslutning om å ikke omgjøre nektelse av å fremme anke etter første ledd tredje punktum skal være begrunnet dersom det er fremsatt nye anførsler i begjæringen om omgjøring.

§ 329 skal lyde:

§ 329. Retten sender saksdokumentene til påtalemyndigheten med pålegg om innen en fastsatt frist å sende dokumentene til forsvareren dersom forsvareren ikke allerede har kopi av dokumentene. Foreligger bevisanke, fastsetter retten overfor partene frist for innsending av bevisoppgave. I andre saker fastsettes om nødvendig frist for innsending av bevisoppgave.

Om utarbeidelse av utdrag gjelder lov 14. august 1918 nr. 2 om utdrag i sivile saker og straffesaker.

§ 380 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Anken skal være undertegnet av siktede, eller dennes forsvarer når forsvareren er advokat.

§ 427 første ledd tredje punktum skal lyde:

Om kravets forberedelse gjelder § 252 tredje ledd annet punktum, § 264 b første ledd og § 265 tredje ledd.

§ 428 tredje ledd skal lyde:

Om kravets forberedelse gjelder § 264 b annet ledd og § 265 tredje ledd.

V

I lov 4. juni 1999 nr. 37 om endringer i rettergangslovene m.m. (kildevern og offentlighet i rettspleien) gjøres følgende endringer:

Romertall I om endring i lov 22. mai 1902 nr. 10 Almindelig borgerlig Straffelov oppheves.

I romertall II om endringer i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene gjøres følgende endringer:

Ny § 131 oppheves.

Opphevelsen av § 131 a oppheves.

Endringen i § 198 tredje ledd oppheves.

VI

I lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven) skal § 29–13 femte ledd lyde:

(5) Avgjørelse etter første og annet ledd treffes ved beslutning uten muntlig forhandling. Beslutning etter første ledd skal være begrunnet når særlige grunner tilsier det. Nektelse etter annet ledd krever enstemmighet og skal være begrunnet. Beslutningen kan bare ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen. At en anke ikke er nektet fremmet etter annet ledd, kan ikke ankes eller brukes som ankegrunn.

VII

I lov 15. juni 2007 nr. 37 om endringer i lov 12. mai 1972 nr. 28 om atomenergivirksomhet og om samtykke til ratifikasjon av endringsprotokoller 12. februar 2004 til Pariskonvensjonen 29. juli 1960 og Brusselkonvensjonen 31. januar 1963 om erstatningsansvar på atomenergiens område gjøres følgende endring:

Under romertall I skal endringen i lov 12. mai 1972 nr. 28 om atomenergivirksomhet § 23 første punktum lyde:

Er skadevoldende atomsubstans på ulykketiden ikke i noe atomanlegg og heller ikke under transport, skal ansvaret for atomskaden ligge hos den innehaver av atomanlegg i en konvensjonstat som på ulykketiden eller senest før ulykken hadde atomsubstansen i sin besittelse, eller som uttrykkelig har påtatt seg ansvaret i skriftlig avtale.

VIII

I lov 19. juni 2009 nr. 74 om endringer i straffeloven 20. mai 2005 nr. 28 mv. (siste delproposisjon – slutføring av spesiell del og tilpasning av annen lovgivning) gjøres følgende endring:

Under romertall I om endringer i lov 20. mai 2005 nr. 28 om straff skal § 412 om endringer i andre lover, nr. 179 om endringer i folketrygdloven, lyde:

179. I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 13–12 første ledd bokstav e skal lyde:

medlemmer som utfører samfunnsstraff etter straffeloven § 48,

§ 24–4 femte ledd skal lyde:

Den som forsettlig eller grovt uaktsomt gir uriktige eller ufullstendige opplysninger, eller unnlater å sende inn pliktig oppgave til skatteoppkreveren eller ligningsmyndighetene i forbindelse med beregning, fastsetting eller endring av arbeidsgiveravgiften, straffes etter bestemmelsene i ligningsloven kapittel 12.

IX

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

Kongen kan fastsette nærmere overgangsbestemmelser.

18. nov. Nr. 1469 2010

Forskrift om endring i forskrift om innsamling og behandling av helseopplysninger i Nasjonalt vaksinasjonsregister (SYSVAK-registerforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 18. november 2010 med hjemmel i lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 9 andre ledd og lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 37. Kunngjort 26. november 2010 kl. 14.00.

I

I forskrift 20. juni 2003 nr. 739 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Nasjonalt vaksinasjonsregister (SYSVAK-registerforskriften) gjøres følgende endring:

§ 8–1 annet ledd oppheves.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2011.

19. nov. Nr. 1470 2010**Vedtak om Høgskolen i Bodø – godkjenning av status som universitet**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. november 2010 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 1–2 annet ledd. Fremmet av Kunnskapsdepartementet. Kunngjort 26. november 2010 kl. 14.00.

Med hjemmel i § 1–2 annet ledd i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler får Høgskolen i Bodø med virkning fra 1. januar 2011 status som universitet med fullmakter etter loven § 3–3 første ledd. Fra samme dato blir institusjonens navn «Universitetet i Nordland».

21. nov. Nr. 1471 2010**Forskrift om endring i forskrift om arbeidsmarkedstiltak**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 21. november 2010 med hjemmel i lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) § 12 og § 13. Kunngjort 26. november 2010 kl. 14.00.

I

I forskrift 20. desember 2001 nr. 1544 om arbeidsmarkedstiltak gjøres følgende endring:

§ 10–4 nytt tredje ledd skal lyde:

Det gis ikke ytelser etter denne bestemmelsen til personer som deltar i tiltak som nevnt i § 10–2 som en del av et kvalifiseringsprogram, jf. lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen § 29.

*II**Ikrafttredelse*

Endringen trer i kraft 1. januar 2011.

23. nov. Nr. 1472 2010**Forskrift om endring i forskrift om prisnedskriving ved produksjon av rektifisert potetsprit**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 23. november 2010 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunngjort 26. november 2010 kl. 14.00.

I

I forskrift 2. april 2009 nr. 386 om prisnedskriving ved produksjon av rektifisert potetsprit gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om prisnedskriving ved produksjon av rektifisert potetsprit og potetstivelse

§ 3 skal lyde:

§ 3. Grunnvilkår

Det kan gis prisnedskrivingstilskudd etter jordbruksavtalens satser til produsent av rektifisert potetsprit eller potetstivelse som tilbyr minimum treårig avtale om mottak av avrenspoteter fra godkjente omsetningsledd i markedsordningen for poteter.

Produsent av rektifisert potetsprit eller potetstivelse skal, innenfor intervallet 80 til 120 prosent av avtalt årlig leveranse, tilby pris på avrens som fastsatt i jordbruksavtalen.

Avtalt kvantum avrenspoteter kan avgrenses til omsetningsleddets gjennomsnittlige leveranse av avrens de siste tre år før avtalen blir inngått.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2011.

23. nov. Nr. 1473 2010

Forskrift om endring i forskrift om settepoteter

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 23. november 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 26. november 2010 kl. 14.00.

I

I forskrift 2. juli 1996 nr. 1447 om settepoteter gjøres følgende endringer:

Vedlegg I B skal lyde:

B. Krav ved laboratoriekontroll

Krav i prosent for de ulike klasser ved laboratoriekontroll:

<i>Skadegjører</i>	<i>Test</i>	<i>Prebasismatr.</i>		<i>Basismateriale</i>			<i>Sertifisert materiale</i>
		<i>P2, P3</i>	<i>P4</i>	<i>B1</i>	<i>B2</i>	<i>B3</i>	
Potetringråte	På knoll	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Virus A og virus Y	På knoll eller plante	0,0	0,5	1,0	2,0	4,0	10,0
Virus X	(Vintertest)	0,0	0,0	–	–	–	–
Virus S og M		1,0	3,0	–	–	–	–
Potetcyste-nematode	På jord	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

Vedlegg I C pkt. 5 skal lyde:

5. Ved pakking skal partiet tilfredsstille følgende krav i vektprosent:

<i>Betegnelse på sjukdom eller skader</i>	<i>Maks. vekt %</i>	<i>Vurderingsgrunnlag</i>
a. Bløte råter	1	Tydelig angrep av bløt råte.
b. Tørre råter		Tydelig angrep av potettørråte, fomaråte, fusariumråte eller annen tørr råte.
c. Mekaniske skader	3	Sår, åpne sprekker, indre knusing eller lignende som er dypere enn 10 % av knollens lengde. Åpne sår som dekker mer enn 10 % av knollens overflate.
d. Misformede knoller		Knoller som avviker vesentlig fra sortens typiske form slik at bruksverdien reduseres, og vekstsprekker dypere enn 5 mm.
e. Skurv (unntatt sølvskurv)	5	Angrep av flatskurv som dekker mer enn 20 % av knollens overflate. Angrep av vorteskurv, blæreskurv og svartskurv som dekker mer enn 10 % av knollens overflate.
f. Sølvskurv	15	Angrep av sølvskurv som dekker mer enn 30 % av knollens overflate.
g. Indre defekter	P3, P4:B1, B2, B3, C: virus.	Rustflekker som skyldes jordboende virus.
	0 2	

Sum av a–e kan maksimalt være 6 vekt-%.

Vedlegg II, pkt. 2.9 skal lyde:

2.9. *Avstandsisolering*

Avstand til partier av sertifiserte settepoteter og ukontrollerte poteter.

<i>Klasser</i>	<i>Minimumskrav i meter mellom ulike klasser</i>			
	<i>Prebasis*</i>	<i>Basis</i>	<i>Sertifisert</i>	<i>Ukontrollert</i>
Prebasis*	1,5**	25	25	100
Basis		1,5**	25	50
Sertifisert			1,5**	25

* Gjelder ikke mellom prebasispartier i veksthus.

** To rader. Ved vendeteiger skal avstanden være minimum 5 meter.

Vedlegg IV, pkt. 3 skal lyde:

3. *Jordprøver for undersøkelse av potetcystenematode*

Mattilsynet er ansvarlig for uttak av jordprøver til undersøkelse av potetcystenematode. Fra alle arealer med sertifisert produksjon av settepoteter skal det tas ut en prøve på 0,5 l jord pr. 5 daa. Prøven tas med 50 stikk eller skjær. Stikkene tas langs parallelle linjer med 10 meters avstand, og 10 meters innbyrdes mellomrom.

Prøvene tas ut etter høsting og før pløying, og sendes samlet til analyse dit Mattilsynet bestemmer. Det skal fylles ut eget skjema som følger prøvene.

II

Endringene trer i kraft straks.

25. nov. Nr. 1474 2010

Ikraftsetting av forskrift 9. november 2010 nr. 1448 om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Justis- og politidepartementet 25. november 2010 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket (utlendingsloven) § 9, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260, omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582 og forskrift 9. november 2010 nr. 1448 om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) del II. Kunngjort 26. november 2010 kl. 14.00.

Justisdepartementet har i dag, 25. november 2010, med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket (utlendingsloven) § 9, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582, besluttet at forskrift 9. november 2010 nr. 1448 om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) skal tre i kraft 15. desember 2010.

26. nov. Nr. 1475 2010

Forskrift om registrering som kjøper av fangst

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 26. november 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 38 og lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 27a. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 26. november 2010 kl. 14.00.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for kjøpere i første hånd av fangst som er omfattet av lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk § 1, med forskrifter.

Forskriften gjelder ikke for fangst som er høstet utenfor erverv så lenge fangsten ikke skal omsettes direkte eller på et senere tidspunkt.

§ 2. Kjøp av fangst i første hånd

Den som skal kjøpe fangst i første hånd skal være registrert som kjøper i Fiskeridirektoratets register over kjøpere. Det er forbudt å kjøpe fangst på andre steder enn de anlegg eller steder som er registrert i Fiskeridirektoratets register over kjøpere av fangst.

Med kjøper menes alle som kjøper fangst i første hånd som er landet fra et fiske- eller transportfartøy dersom fangsten ikke tidligere er omsatt til en registrert kjøper.

Med landing menes i denne forskrift alle tilfeller der fisk losses fra fiskefartøy, herunder overføring fra et fartøy til et annet. Med landing menes også videre lossing fra fartøy som transporterer fisk, så som kjøperfartøy, transportfartøy, produksjonsfartøy med videre. Med landing menes også opptak av fisk fra lås/steng samt opptak direkte fra annet fartøys fiskeredskap til transportfartøy, produksjonsfartøy med videre dersom dette er tillatt.

Det er forbudt å omsette fangst i første hånd til andre enn kjøpere som er registrert som kjøper i første hånd i Fiskeridirektoratets register over kjøpere av fangst.

Den som har fått tildelt dispensasjon fra en salgsorganisasjon for å drive kaisalg, skal også være registrert som kjøper i Fiskeridirektoratets register over kjøpere.

§ 3. Gebyr

For behandling av søknad om registrering som kjøper av fangst som nevnt i § 2, skal søker betale gebyr til statskassen på kr 5 000. Gebyret skal betales selv om kjøper har vært registrert i registeret tidligere.

Det skal ikke betales gebyr i de tilfellene som er nevnt i § 2 femte ledd, § 7 annet ledd og § 9 annet ledd annet punktum.

Gebyret må være innbetalt til statskassen før søknad tas under behandling. Dokumentasjon på at gebyret er innbetalt, skal vedlegges søknaden.

§ 4. *Vilkår for registrering*

For å bli registrert som kjøper må søker sende søknad til Fiskeridirektoratet Region Nordland med opplysninger om:

- a) søker/foretakets organisasjonsnummer, navn, adresse, telefon- og telefaksnummer, samt navn og adresse for styreformann og daglig leder.
- b) dokumentasjon ved firmaattest på at søker er registrert i Foretaksregisteret og i Enhetsregisteret, og at søker har betalt behandlingsgebyr til statskassen.
- c) nøyaktig stedsangivelse for hvor kjøp av fangst skal skje. Med nøyaktig stedsangivelse menes besøksadresse, eventuelt godkjenningsnummer, samt nøyaktige koordinater angitt i grader og desimalminutter.

Dersom det søkes om registrering for å drive kjøp ved flere anlegg eller steder gjelder bokstav b og c for det enkelte anlegg eller sted.

Dersom søker er tildelt dispensasjon for kaisalg skal det opplyses om dette.

Opplysningsplikten i bokstav c gjelder ikke for mottak og kjøp som foregår på sjøen. I slike tilfeller skal fartøyet som benyttes identifiseres med fartøynavn, radiokallesignal og IMO-nummer dersom det er tildelt. Fartøyet skal følge reglene i forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøyer.

Kjøper må til enhver tid oppfylle vilkårene for registrering. Retten til å være registrert i kjøperregisteret kan ikke overføres.

§ 5. *Antall kjøpere ved samme anlegg eller sted*

Det kan bare registreres én kjøper ved samme anlegg eller sted.

Fiskeridirektoratet Region Nordland kan tillate registrering av flere kjøpere på samme anlegg eller sted. Det kan stilles vilkår i tillatelsen. Fiskeridirektoratet Region Nordland skal forelegge søknader og forslag til vilkår for det aktuelle fiskesalgslag før vedtak fattes.

§ 6. *Melding ved endring og opphør*

Kjøper skal melde fra til Fiskeridirektoratet Region Nordland ved endring av opplysninger som nevnt i § 4.

Ved opphør av kjøpervirksomheten plikter kjøper å melde fra til Fiskeridirektoratet Region Nordland.

§ 7. *Suspensjon*

Vedkommende salgsorganisasjon kan med øyeblikkelig virkning treffe vedtak om suspensjon av adgangen til å stå registrert som kjøper dersom kjøper ikke stiller garanti eller tilsvarende sikkerhet i henhold til salgsorganisasjonens forretningsregler, jf. lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk mv. § 4.

Vedtak om suspensjon som nevnt i første ledd opphører fra det tidspunkt salgsorganisasjonen bekrefter ovenfor Fiskeridirektoratet Region Nordland at kjøper igjen stiller garanti.

§ 8. *Tilbakekall ved inaktivitet*

Registrering som kjøper skal kalles tilbake dersom kjøper ikke har kjøpt fangst i første hånd i en tidsperiode på 12 måneder.

§ 9. *Tilbakekall ved brudd på vilkår eller plikter*

Registrering som kjøper kan kalles tilbake dersom kjøper ikke til enhver tid fyller vilkår for registrering.

Vedtak om tilbakekall kan gjøres midlertidig. I slike tilfeller kan det fastsettes at kjøper ikke trenger å søke på nytt når tilbakekallsperioden er utløpt.

§ 10. *Tvangsmulkt*

For å sikre gjennomføring av bestemmelsene i denne forskrift kan det i henhold til i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 58 pålegges tvangsmulkt.

§ 11. *Lovbruddsgebyr*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forskrift kan pålegges lovbruddsgebyr i henhold til lov 6 juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 59.

§ 12. *Vedtakskompetanse*

Fiskeridirektoratet Region Nordland fatter vedtak i første instans. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 13. *Bemyndigelse*

Fiskeri- og kystdepartementet kan endre denne forskrift.

§ 14. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forskrift kan straffes i henhold til i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 62, jf. § 64. Straffeprosessuell inndragning kan skje i henhold til samme lovs § 65.

§ 15. Ikrafttredelse og opphevelse

Denne forskrift trer i kraft fra det tidspunkt Fiskeridirektoratet bestemmer.

Fra samme tidspunkt oppheves kgl.res. 19. september 1997 nr. 1016 om betaling av gebyr for behandling av søknad om registrering som kjøper i første hånd av råfisk m.v. og forskrift 19. september 1997 nr. 1019 om registrering som kjøper i første hånd av råfisk m.v..

17. nov. Nr. 1476 2010**Forskrift om endring i forskrift om kontroll med, overvåkning av bluetongue og restriksjoner på forflytning av dyr som er mottakelige for bluetongue**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 17. november 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12, § 13, § 15 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 3.2 nr. 40 (forordning (EF) nr. 789/2009 og forordning (EF) nr. 1156/2009). Kunngjort 30. november 2010 kl. 14.00.

I

I forskrift 30. april 2008 nr. 416 om kontroll med, overvåkning av bluetongue og restriksjoner på forflytning av dyr som er mottakelige for bluetongue gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende:

forordning (EF) nr. 789/2009 og forordning (EF) nr. 1156/2009.

§ 1 skal lyde:

§ 1. Gjennomføring av forordning (EF) nr. 1266/2007

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 3.2 nr. 40 (forordning (EF) nr. 1266/2007 som endret ved

forordning (EF) nr. 289/2008
forordning (EF) nr. 384/2008
forordning (EF) nr. 394/2008
forordning (EF) nr. 708/2008
forordning (EF) nr. 1108/2008
forordning (EF) nr. 1304/2008
forordning (EF) nr. 123/2009
forordning (EF) nr. 789/2009
forordning (EF) nr. 1156/2009)

om gjennomføringsregler for rådsdirektiv 2000/75/EF når det gjelder bekjempelse og overvåking av bluetongue og restriksjoner på forflytning av visse dyrearter som er mottakelige for bluetongue gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

I den konsoliderte versjonen av forordning (EF) nr. 1266/2007 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Forordning (EF) nr. 1266/2007 (norsk versjon)

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 1266/2007. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EF) nr. 289/2008, forordning (EF) nr. 384/2008, forordning (EF) nr. 394/2008, forordning (EF) nr. 708/2008, forordning (EF) nr. 1108/2008, forordning (EF) nr. 1304/2008, forordning (EF) nr. 123/2009, forordning (EF) nr. 789/2009 og forordning (EF) nr. 1156/2009. Alle endringer av grunnrettsakten samt de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av grunnrettsakten i samsvar med vedlegg I, protokoll I til avtalen og avtalen for øvrig er innarbeidet nedenfor.

Konsolideringsoversikten til forordning (EF) nr. 1266/2007 skal lyde:

- **B** Forordning (EF) nr. 1266/2007
- **M1** Forordning (EF) nr. 289/2008
- **M2** Forordning (EF) nr. 384/2008
- **M3** Forordning (EF) nr. 394/2008
- **M4** Forordning (EF) nr. 708/2008
- **M5** Forordning (EF) nr. 1108/2008
- **M6** Forordning (EF) nr. 1304/2008
- **M7** Forordning (EF) nr. 123/2009
- **M8** Forordning (EF) nr. 789/2009
- **M9** Forordning (EF) nr. 1156/2009.

Artikkel 7 nr. 2a første kolon skal lyde:

► M8

2a. EØS-statene kan på grunnlag av resultatet av en risikovurdering, der det må tas hensyn til tilstrekkelige epidemiologiske data innsamlet ved gjennomføring av overvåking i samsvar med vedlegg I nr. 1.1.2.1 eller nr. 1.1.2.2, avgrense en del av en risikosone som en «restriksjonssone der det er foretatt vaksinasjon og der det ikke forekommer en eller flere spesifikke serotyper av bluetonguevirus» («område med mindre risiko»), på følgende vilkår:

◄ M8

Artikkel 9 nr. 1 bokstav c, nr. 2 og 3 og nytt nr. 4 skal lyde:

► M8

- c) dyrene er beskyttet mot angrep fra vektorer på en virksomhet som er sikret mot vektorer, når det er avsatt en hviletid på mer enn en dag ved en kontrollstasjon under forflytningen gjennom en restriksjonssone.
2. Nr. 1 i denne artikkel får ikke anvendelse dersom transitten foregår:
 - a) utelukkende fra eller gjennom epidemiologisk relevante geografiske områder i restriksjonssonen i årstiden som er fri for vektorer av bluetongue som fastsatt i samsvar med vedlegg V, eller
 - b) fra eller gjennom deler av restriksjonssonen som er avgrenset som et «område med mindre risiko» i samsvar med artikkel 7 nr. 2a.
3. Dersom dyrene oppfyller minst ett av vilkårene i vedlegg III del A nr. 5, 6 og 7, får kravene om behandling av dyrene fastsatt i nr. 1 bokstav a) og b) og kravet om beskyttelse av dyrene fastsatt i nr. 1 bokstav c) ikke anvendelse.
4. For dyrene nevnt i nr. 1 i denne artikkel skal følgende utfyllende tekst tilføyes i de tilsvarende helsesertifikatene som er fastsatt i direktiv 64/432/EØF, 91/68/EØF og 92/65/EØF, eller som er nevnt i vedtak 93/444/EØF:

«Behandlet med insektmiddel/repellent ... (navn på produkt) den ... (dato) kl. ... (klokkeslett) i samsvar med forordning (EF) nr. 1266/2007.*

* EUT L 283 av 27.10.2007, s. 37.

◄ M8

Artikkel 9a nr. 1 skal lyde:

► M3

1. Som unntak fra artikkel 8 nr. 1 bokstav a) og på grunnlag av resultatene av en risikovurdering som tar hensyn til de epidemiologiske og entomologiske forhold ved innførsel av dyr, kan mottakermedlemsstatene til og med ► M9 31. desember 2010 ◄ kreve at forflytning av dyr, som er dekket av unntaket som er fastsatt i artikkel 8 nr. 1 og som er i samsvar med minst ett av vilkårene i del A nr. 1–4 i vedlegg III, men som ikke er i samsvar med nr. 5–7 i nevnte del, er i samsvar med følgende ytterligere vilkår:
 - a) dyrene må være under 90 dager gamle,
 - b) dyrene må siden fødselen ha vært holdt i områder som er beskyttet mot smittebærere,
 - c) testene nevnt i del A nr. 1, 3 og 4 i vedlegg III må være utført tidligst sju dager før forflytning.

Artikkel 9a nytt nr. 4 skal lyde:

► M8

4. For dyrene nevnt i nr. 1 i denne artikkel skal følgende utfyllende tekst tilføyes i de tilsvarende helsesertifikatene som er fastsatt i direktiv 64/432/EØF, 91/68/EØF og 92/65/EØF, eller som er nevnt i vedtak 93/444/EØF:

«Dyr i samsvar med artikkel 9a nr. 1 i forordning (EF) nr. 1266/2007.»

◄ M8

Vedlegg I nr. 1.1.2.2 skal lyde:

► M8

- 1.1.2.2. Serologiske/virologiske undersøkelser:
 - skal bestå av minst et aktivt årlig program for serologisk/virologisk prøvetaking av populasjoner av mottakelige arter, som har som mål å påvise overføring av bluetonguevirus ved hjelp av serologisk og/eller virologisk stikkprøvetaking, som gjennomføres i alle epidemiologisk relevante geografiske områder på den tid av året hvor det er størst sannsynlighet for å påvise infeksjon eller serokonvertering,
 - skal utformes slik at prøvene er representative for og tilpasset sammensetningen av populasjonen av mottakelige arter som det skal tas prøver av i det epidemiologisk relevante geografiske området, og slik at prøveantallet er beregnet for å påvise en prevalens på 20 % med et konfidensintervall på 95 % hos populasjonen av mottakelige arter i det berørte epidemiologisk relevante geografiske området. Ved avgrensning av en del av risikosone som et «område med mindre risiko» i samsvar med artikkel 7 nr. 2a, skal undersøkelsen ha et prøveantall som er beregnet for å påvise en månedlig prevalens på 2 % med et

konfidensintervall på 95 % hos populasjonen av mottakelige arter i det berørte epidemiologisk relevante geografiske området,

- skal sikre at seropositive dyr fra vaksinerte eller immuniserte populasjoner ikke griper forstyrrende inn i de serologiske undersøkelsene,
- skal sikre at laboratorieundersøkelser utformes slik at positive kartleggingsforsøk etterfølges av spesifikke serologiske/virologiske analyser rettet mot den eller de serotypene av bluetongue som forventes å forekomme i det epidemiologisk relevante geografiske området, som er nødvendige for å fastslå hvilken spesifikk serotype som forekommer,
- kan også utformes for å overvåke vaksinasjonsdekningen og fordelingen av ulike serotyper av bluetongue som forekommer i restriksjonssonen,
- kan også omfatte analyser av prøver som er tatt for andre formål, for eksempel prøver fra slakterier eller fra tankmelk.

◀ **M8**

Vedlegg I nr. 2.2.2 skal lyde:

▶ **M8**

2.2.2.

Serologiske/virologiske undersøkelser:

- skal bestå av minst et aktivt årlig program for serologisk/virologisk prøvetaking av populasjoner av mottakelige arter, som har som mål å påvise overføring av bluetonguevirus ved hjelp av serologisk og/eller virologisk stikkprøvetaking, som gjennomføres i alle epidemiologisk relevante geografiske områder på den tid av året hvor det er størst sannsynlighet for å påvise infeksjon eller serokonvertering,
- skal utformes slik at prøvene er representative for og tilpasset sammensetningen av populasjonen av mottakelige arter som det skal tas prøver av i det epidemiologisk relevante geografiske området, og slik at prøveantallet er beregnet for å påvise en prevalens på 20 % med et konfidensintervall på 95 % hos populasjonen av mottakelige arter i det berørte epidemiologisk relevante geografiske området,
- skal sikre at seropositive dyr fra vaksinerte eller immuniserte populasjoner ikke griper forstyrrende inn i de serologiske undersøkelsene,
- kan også omfatte analyser av prøver som er tatt for andre formål, for eksempel prøver fra slakterier eller fra tankmelk.

◀ **M8**

Vedlegg III del A nr. 2 første ledd skal lyde:

▶ **M8**

Dyrene har inntil avsendelsen vært beskyttet mot angrep fra vektorer på en virksomhet som er sikret mot vektorer, i et tidsrom på minst 60 dager før avsendelsesdatoen.

◀ **M8**

Vedlegg III del A nr. 3 første ledd skal lyde:

▶ **M8**

Dyrene har inntil avsendelsen vært holdt i et område som er fritt for bluetongue til bestemte årstider, i den årstiden som er fri for vektorer, som fastsatt i samsvar med vedlegg V, eller har i minst 28 dager vært beskyttet mot angrep fra vektorer på en virksomhet som er sikret mot vektorer, og har i dette tidsrommet med negativt resultat gjennomgått en serologisk undersøkelse for påvisning av antistoffer mot bluetonguevirusgruppen i samsvar med OIEs håndbok for landdyr, som er utført på prøver som er tatt fra disse dyrene minst 28 dager etter den datoen da tidsrommet med beskyttelse mot angrep fra vektorer eller årstiden som er fri for vektorer, startet.

◀ **M8**

Vedlegg III del A nr. 4 første ledd skal lyde:

▶ **M8**

Dyrene har inntil avsendelsen vært holdt i et område som er fritt for bluetongue til bestemte årstider, i den årstiden som er fri for vektorer, som fastsatt i samsvar med vedlegg V, eller har i minst 14 dager vært beskyttet mot angrep fra vektorer på en virksomhet som er sikret mot vektorer, og har i dette tidsrommet med negativt resultat gjennomgått en undersøkelse for påvisning av det sykdomsframkallende stoffet i samsvar med OIEs håndbok for landdyr, som er utført på prøver som er tatt fra disse dyrene minst 14 dager etter den datoen da tidsrommet med beskyttelse mot angrep fra vektorer eller årstiden som er fri for vektorer, startet.

◀ **M8**

Vedlegg III del B bokstav b skal lyde:

▶ **M8**

- b) Dyrene har vært beskyttet mot angrep fra vektorer på en virksomhet som er sikret mot vektorer, i minst 60 dager før oppsamlingen av sæd begynner, og mens den pågår.

◄ M8

Vedlegg III del C nr. 2 bokstav b) skal lyde:

► M8

- b) De har vært beskyttet mot angrep fra vektorer på en virksomhet som er beskyttet mot vektorer, i minst 60 dager før oppsamlingen av embryoer/egg begynner, og mens den pågår

◄ M8

Avslutningsvis i forskriften legges forordning (EF) nr. 789/2009 og forordning (EF) nr. 1156/2009.

Forordning (EF) nr. 789/2009

For å lese forordning (EF) nr. 789/2009 se her:
Uoffisiell versjon.

Forordning (EF) nr. 1156/2009

For å lese forordning (EF) nr. 1156/2009 se her:
Uoffisiell versjon.

II

Endringene trer i kraft straks.

25. nov. Nr. 1477 2010

Forskrift om endring i forskrift om vedtekter for Norsk kulturminnefond

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 25. november 2010 med hjemmel i stortingsvedtak 21. juni 2002 (vedtak nr. 526 (2001–2002)), jf. St.prp.nr.63 (2001–2002) og Innst.S.nr.255 (2001–2002). Kunngjort 30. november 2010 kl. 14.00.

I

I forskrift 27. juni 2003 nr. 801 om vedtekter for Norsk kulturminnefond er det gjort en rekke endringer. Forskriften lyder i sin helhet etter dette:

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Norsk Kulturminnefond skal:

- bidra til å styrke arbeidet med å bevare verneverdige og fredete kulturminner
- bidra til at et mangfold av kulturminner og kulturmiljøer kan benyttes som grunnlag for framtidig opplevelse, kunnskap, utvikling og verdiskaping.

§ 2. Hva kan det gis tilskudd til

Kulturminnefondets midler kan brukes til tiltak innenfor hele kulturminnefeltet.

§ 3. Virkeområde

Kulturminnefondets geografiske virkeområde er fastlands-Norge ut til territorialgrensen. Fondet gjelder ikke for tiltak på Svalbard, Jan Mayen og i utlandet.

§ 4. Hvem kan søke

Private eiere og frivillige organisasjoner kan søke. Kommuner kan i særlige tilfeller søke for egne eide kulturminner, jf. § 11 femte ledd.

§ 5. Fondets rettslige stilling og midler

Kulturminnefondet er et statlig fond, opprettet ved stortingsvedtak 21. juni 2002, og hører under Miljøverndepartementet.

Kulturminnefondets kapital bevilges av Stortinget. Midlene skal plasseres på konto i statskassen med rente tilsvarende 10-års statsobligasjonslån. Avkastning godskrives fondets konto hvert år pr 31. desember.

Etter Stortingets bevilgning avsettes den årlige avkastning av kapitalen til Kulturminnefondets formål. Midlene stilles til disposisjon for fondets styre gjennom tildelingsbrev fra Miljøverndepartementet.

Forvaltningsloven, offentlighetsloven og reglement for økonomistyring i staten gjelder for fondets saksbehandling.

Kapittel 2. Fondets organer

§ 6. Styret

Fondet skal ha et styre med fem medlemmer og tre varamedlemmer. Medlemmenes og varamedlemmenes tjenestetid er fire år. Et styremedlem kan gjenoppnevnes én gang.

Styrets medlemmer med varamedlemmer, herunder styrets leder og nestleder, oppnevnes av Miljøverndepartementet. Departementet fastsetter godtgjørelsen til styrets medlemmer og varamedlemmer.

§ 7. Styrets oppgaver og arbeidsform

Styret forvalter fondet i samsvar med og innenfor rammene av disse forskrifter, og treffer vedtak om tilskudd fra fondets midler.

Styret kan treffe vedtak når minst tre styremedlemmer, herunder styrets leder eller nestleder er til stede.

To styremedlemmer kan kreve at det avholdes styremøte for behandling av en bestemt sak.

En beslutning av styret krever at flertallet av de medlemmene som deltar i behandlingen av en sak, har stemt for. Ved stemmelikhet gjelder det som lederen, eller i dennes fravær, nestlederen har stemt for.

Styret kan delegere til direktøren å fatte vedtak i kurante saker.

§ 8. Direktør

Direktør tilsettes på åremål av Miljøverndepartementet for en periode på seks år, som kan fornyes én gang. Direktør står for den daglige ledelsen av Kulturminnefondets virksomhet, deltar i styremøtene og skal følge de retningslinjer og pålegg som styret har gitt.

§ 9. Faggruppe

Styret kan, for et tidsrom på inntil tre år av gangen, oppnevne medlemmer til én eller flere faggrupper.

Faggruppen skal bestå av minst tre medlemmer. Kompetansen bør gjenspeile de ulike typene av kulturminner og kulturmiljøer som det kan søkes tilskudd om.

Styret fastsetter faggruppens ansvar og oppgaver.

Kapittel 3. Tilskudd

§ 10. Fredete kulturminner

Minst 1/3 av tilskuddene bør over tid nyttes til fredete kulturminner og kulturmiljøer.

§ 11. Vilkår og rammer for tilskudd

Tilskudd fra Kulturminnefondet gis på grunnlag av en skjønnsmessig vurdering av objektets kulturminnefaglige verdi og tiltakets virkning på denne, jf. § 2. Mulighet for kulturminnets bruk etter gjennomføring av tiltaket, bør vurderes særskilt.

Kulturminnefondet skal initiere og støtte prosjekter som:

- a) har samfinansiering mellom offentlige og private aktører, samt prosjekter som utløser private midler eller betydelig egeninnsats
- b) kommer allmennheten til gode og som skaper gode synergieffekter.

Det kan ikke gis tilskudd til tiltak som allerede er iverksatt på søknadstidspunktet.

Tilskudd fra Kulturminnefondet forutsetter minimum 30 prosent privat medfinansiering i det enkelte prosjekt. Det bør tilstrebes at Kulturminnefondets andel i gjennomsnitt ikke overstiger 50 prosent.

I særskilte prioriteringer som departementet har fastsatt innenfor formålet, i saker om fredete kulturminner og kulturhistorisk viktige kirker, kan styret fravike kravet om privat medfinansiering. Kulturminnefondets andel i slike saker kan være maksimum 70 prosent. Det samme gjelder i saker som gjelder kommunalt eide kulturminner, som overveiende kommer allmennheten til gode. I slike saker bør det settes vilkår om at kommunen inngår langsiktig avtale med private om samarbeid om drift, og at det for eksempel vedtas arealplan for bevaring av kulturminnet.

Kapittel 4. Behandling av søknader

§ 12. Kunngjøring

Kunngjøring av tilskuddsmidlene skal skje gjennom media på en måte som sikrer god geografisk spredning. Kunngjøringen skal vise til forskriften og hvor denne er gjort tilgjengelig.

§ 13. Krav til søknaden og behandling av søknadene

Søknad om tilskudd sendes til Kulturminnefondets administrasjon på skjema fastsatt av fondet. Søknaden skal være undertegnet av tiltakshaver og medundertegnet av eier. Navn, adresse og telefonnummer for vedkommende må framgå av søknaden. Organisasjonsnummer oppgis i de tilfeller hvor søker er registrert.

Søknaden bør inneholde en dokumentasjon, beskrivelse av dagens tilstand, beskrivelse av formålet med tiltaket, en utfyllende drøfting av hvilke valg som er gjort i prosjekteringen av tiltaket, samt framdriftsplan.

I søknader som gjelder tiltak av komplisert teknisk eller annen faglig art, bør det redegjøres for hvordan søker får tilgang til nødvendig kompetanse til å gjennomføre tiltaket.

Søknaden bør inneholde et realistisk kostnadsoverslag for gjennomføring av tiltaket, en finansieringsplan og søknadssum. Kulturminnefondet kan fastsette nærmere krav til spesifikasjon av kostnadene ved og finansieringen av

tiltaket. Dersom det i finansieringsplanen forutsettes bidrag, lån og lignende fra andre enn fondet og egeninnsats, skal disse spesifiseres med beløp, og inntektskildene skal kunne bekreftes.

§ 14. Klageadgang

Vedtak i saker om tildeling av tilskudd kan bare påklages til Miljøverndepartementet på grunnlag av feil ved saksbehandlingen eller rettsanvendelsen. Denne begrensningen i klageretten er foretatt med hjemmel i forvaltningsloven § 28 femte ledd.

Kapittel 5. Forutsetninger for utbetaling av tilskudd

§ 15. Informasjon til søkere som får tildelt tilskudd – innhold i tilsagnsbrevet

Kulturminnefondet skal utarbeide tilsagnsbrev, som angir størrelsen på tilskuddet og alle vilkår som har betydning for mottakers gjennomføring av tiltaket. Brevet skal også bl.a. inneholde:

- a) igangsettingsfrist og en ferdigstillelsesdato for tiltaket,
- b) krav til rapportering og oppbevaring av regnskapsbilag og annen regnskapsdokumentasjon,
- c) opplysninger om mulige kontroller som kan bli gjennomført for å undersøke om midlene er nyttet i samsvar med vilkårene for tilsagnet,
- d) vilkår om at retten til tilskudd kan bortfalle helt eller delvis eller at utbetalt tilskudd helt eller delvis kan bli krevd tilbakebetalt, dersom forutsetning for tilskudd blir brutt,
- e) opplysning om søkers plikt til umiddelbart å informere kulturminnefondet skriftlig om alle forhold som har betydning for gjennomføringen av tiltaket, enten det gjelder fremdrift, økonomi eller den kulturminnefaglige utførelsen av arbeidene.

Tilsagnsmottakere skal undertegne en aksept på at de godtar vilkårene i tilsagnet innen seks uker etter mottatt tilsagn. I motsatt fall kan tilskuddet bortfalle i sin helhet.

§ 16. Utbetaling av tilskudd

Kulturminnefondet fastsetter utbetalingsplan med utgangspunkt i tilskuddets størrelse. Tilskudd utbetales etter skriftlig anmodning fra tilskuddsmottaker. Første del skjer ved dokumentasjon av påbegynt arbeid. Øvrige utbetalinger skjer etterskuddsvis i takt med mottakers forbruk ved gjennomføring av tiltaket.

Siste delutbetaling skjer etter at sluttrapport foreligger og er godkjent av fondet.

§ 17. Krav til rapportering og regnskap fra mottaker av tilskudd

Kulturminnefondet fastsetter krav til hvordan tilskuddsmottaker skal rapportere. Det kan kreves revisorattester.

Sluttrapport skal foreligge senest tre måneder etter at tiltaket er gjennomført. Sluttrapporten skal inneholde:

- a) regnskapsoversikt over kostnader og finansiering satt opp som fondet har fastsatt, jf. § 13,
- b) orientering om tiltaket er gjennomført iht tilsagnet,
- c) redegjørelse for hele prosjektet og rapport for utført arbeid, jf. forskriftens § 13 og
- d) dokumentasjon i form av fotografier eller andre medier.

Det kan gjøres unntak fra kravet om frist for sluttrapport dersom særlige grunner taler for det.

Tilskuddsmottaker skal oppbevare regnskapsdokumentasjon i 5 år etter siste utbetaling.

Kulturminnefondet kan gjennomføre dokumentkontroll og stedlig tilsyn med at tilskudd nyttes etter forutsetningene. Kontroll kan også utføres av Riksrevisjonen, jf. lov om Riksrevisjonen § 12 tredje ledd.

§ 18. Reduksjon i eller tilbakebetaling av tilskudd ved brudd på vilkår satt i tilsagnet

Dersom faktiske kostnader er lavere enn det som er lagt til grunn ved innvilget tilsagn om tilskudd, skal tilskuddet reduseres på utbetalingstidspunktet. Reduksjonen skjer innenfor vedtakets rammer om Kulturminnefondets andel. Direktøren har fullmakt til å redusere utbetaling av tilskudd.

Dersom Kulturminnefondet finner at tilskuddet er brukt i strid med forutsetningene, kan styret vedta at tilskuddet skal kreves helt eller delvis tilbakebetalt. Mottaker av utbetalt tilskudd skal skriftlig underrettes om dette snarest mulig med en rimelig frist for tilbakebetaling. Kravet følges opp i samsvar med Bestemmelser om økonomistyring i staten kapitlene 5.4.2.5, 5.4.3, 5.4.4 og 5.4.5. Beslutning om at retten til tilskudd helt eller delvis er bortfalt eller at allerede utbetalt tilskudd skal tilbakebetales, er enkeltvedtak etter forvaltningsloven og kan således påklages.

Kapittel 6. Avsluttende bestemmelser/overgangsbestemmelser

§ 19. Revisjon

Kulturminnefondets regnskap skal revideres av Riksrevisjonen.

§ 20. Endringer, utfyllinger mv.

Miljøverndepartementet kan administrativt gjøre mindre endringer i denne forskrift.

§ 21. Ikrafttreden

Denne forskrift om vedtekter trer i kraft straks.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2011.

25. nov. Nr. 1478 2010**Forskrift om endring i forskrift om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskapet som skal utføre en flyreise (svartelistingsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 25. november 2010 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 9–1, § 10–42, § 15–3, § 15–4 og § 16–1 og forskrift 4. desember 2007 nr. 1353 om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskapet som skal utføre en flyreise (svartelistingsforskriften) § 3 nr. 3.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 662ab (forordning (EF) nr. 474/2006 endret ved forordning (EF) nr. 910/2006, forordning (EF) nr. 1543/2006, forordning (EF) nr. 235/2007, forordning (EF) nr. 787/2007, forordning (EF) nr. 1043/2007, forordning (EF) nr. 1400/2007, forordning (EF) nr. 331/2008, forordning (EF) nr. 715/2008, forordning (EF) nr. 1131/2008, forordning (EF) nr. 298/2009, forordning (EF) nr. 619/2009, forordning (EF) nr. 1144/2009, forordning (EU) nr. 273/2010, forordning (EU) nr. 590/2010, forordning (EU) nr. 791/2010 og forordning (EU) nr. 1071/2010. Kunngjort 30. november 2010 kl. 14.00.

I

I forskrift 4. desember 2007 nr. 1353 om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskapet som skal utføre en flyreise (svartelistingsforskriften) gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskap som skal utføre en flyreise

§ 1 tredje ledd nytt nr. 16 skal lyde:

16. forordning (EU) nr. 1071/2010 av 22. november 2010

II

Endringene trer i kraft straks.

Til forskriftens vedheng tilføyes følgende forordning:

Forordning (EU) nr. 1071/2010

Engelsk versjon.

25. nov. Nr. 1479 2010**Forskrift for sentre for foreldre og barn**

Hjemmel: Fastsatt av Barne-, likestillings og inkluderingsdepartementet 25. november 2010 med hjemmel i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) § 5–8, § 5–9a og § 5–10. Kunngjort 30. november 2010 kl. 14.00.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser**§ 1. Virkeområde**

Denne forskriften gjelder for sentre for foreldre og barn og den delen av sentrenes virksomhet som gjelder heldøgntjenester. Forskriften gjelder for beboere ved senteret og ikke for personer som mottar hjemmebaserte tilbud fra senteret.

§ 2. Formål

Forskriften skal sikre at sentre for foreldre og barn ivaretar sine oppgaver overfor beboerne slik at beboerne får et faglig forsvarlig og likeverdig tilbud, uansett hvilket senter de har opphold ved.

§ 3. Taushetsplikt

Enhver som utfører tjeneste eller arbeid for sentre for foreldre og barn har taushetsplikt etter barnevernloven § 6–7.

Fylkesmannen og tilsynsutvalgets medlemmer har taushetsplikt i henhold til reglene i lov om barneverntjenester § 6–7.

Tilsynsmyndigheten kan pålegge styret og de ansatte ved senteret å gi opplysninger som nevnt i lov om barneverntjenester § 6–7 tredje ledd.

Kapittel 2. Godkjenning**§ 4. Godkjenningsmyndighet og klage**

Statlig regional barnevernmyndighet treffer vedtak om godkjenning, bortfall av godkjenning og fastsetting av frist for retting av mangler. I Oslo kommune ivaretas disse oppgavene av kommunen. Vedtak om godkjenning og

vedtak om bortfall av godkjenning er enkeltvedtak og kan påklages til statlig sentral barnevernmyndighet. Klagefristen er tre uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem, jf. forvaltningsloven § 29.

§ 5. Godkjenning

Private og kommunale sentre må godkjennes. Et senter kan ikke tas i bruk før det foreligger godkjenning. Det kreves ny godkjenning ved omlegging og utvidelse av senterets virksomhet og ved flytting av senteret.

Hvis særlige forhold tilsier det, og det anses forsvarlig ut fra hensynet til beboerne, kan sentre som ikke oppfyller vilkårene for godkjenning, eller kravet om regnskapsplikt og revisjon, gis midlertidig godkjenning. Slik godkjenning kan ikke gis for lengre tid enn seks måneder.

Søknad om godkjenning skal fremmes for statlig regional barnevernmyndighet i den regionen senteret ligger. I søknaden skal det opplyses om søkeren eier eller driver sentre i andre regioner. Det skal videre opplyses om søker har søkt godkjenning for andre sentre i andre regioner. Søknaden skal for øvrig inneholde tilstrekkelige opplysninger for å vurdere om vilkårene for godkjenning er til stede.

§ 6. Vilkår for godkjenning

Senteret kan bare godkjennes dersom det

- a) drives i samsvar med barnevernloven og relevante forskrifter,
- b) tilfredsstiller vilkår stilt i eller med hjemmel i annen lovgivning og
- c) ellers drives på forsvarlig måte.

§ 7. Regnskapsplikt og revisjon

Private sentre har plikt til å føre regnskap etter regnskapsloven. Disse sentrenes årsregnskap skal revideres av statsautorisert eller registrert revisor. Kommunale sentre skal føre årsregnskap i henhold til kommuneloven og forskrifter gitt i medhold av denne. Statlige barnevernmyndigheter og fylkesmannen har rett til innsyn i regnskapene til private og kommunale sentre.

§ 8. Etterfølgende kontroll

Etter at godkjenning er gitt kan statlig regional barnevernmyndighet når som helst, og på den måten som regionen finner hensiktsmessig, føre kontroll med at vilkårene for godkjenning er til stede.

§ 9. Bortfall av godkjenning

Dersom senteret ikke lenger oppfyller vilkårene for godkjenning, skal det treffes vedtak om bortfall av godkjenning. Hvis særlige hensyn tilsier det, og det anses forsvarlig ut fra hensynet til beboerne, kan det i stedet fastsettes en frist for retting av de mangler som medfører at vilkårene for godkjenning ikke lenger er til stede.

Statlig regional myndighet skal snarest gi fylkesmannen og barneverntjenesten i de kommuner som har truffet vedtak om opphold på senteret melding om vedtak som nevnt i første ledd.

Kapittel 3. Kvalitet og internkontroll

§ 10. Plan for sentre for foreldre og barn

Senteret skal ha en skriftlig plan for sin virksomhet. I planen skal det redegjøres for hvordan senteret oppfyller de krav som stilles i denne forskrift og i regelverket for øvrig.

§ 11. Målgruppe, målsetting og metodikk

Senteret skal ha en definert målgruppe og en formulert målsetting for sin faglige virksomhet. De metoder som anvendes ved senteret skal være faglig og etisk forsvarlige, tilpasset senterets målgruppe og målsetting og være forankret i allment anerkjent fagteori.

§ 12. Materielle krav

Senteret må være fysisk utformet og materielt utstyrt på en slik måte at senteret kan ivareta sine oppgaver overfor senterets målgruppe og i samsvar med senterets målsetting.

Senteret skal ha egnede inne- og uteområder og lokaler godt tilrettelagt for leke- og fritidsmuligheter. Senteret bør også ligge gunstig til for bruk av skole- og barnehagetilbud og offentlig kommunikasjon.

Senteret må ha tilfredsstillende vedlikehold og hygienisk standard.

§ 13. Krav til bemanning og de ansattes kompetanse

Senteret skal ha en stillingsplan som sikrer en faglig forsvarlig drift. Senteret skal ha tilsatt personell med tilstrekkelig kompetanse ut fra senterets målgruppe og målsetting.

Senteret skal ha en leder og en stedfortreder for lederen. Leder eller stedfortreder skal minst ha treårig høyskoleutdanning i sosialfag eller annen relevant utdanning på tilsvarende nivå, samt tilleggsgutdannning i administrasjon og ledelse.

Senteret skal sørge for at de ansatte får nødvendig faglig veiledning og opplæring.

§ 14. Internkontroll

Senteret skal ha internkontroll for å sikre at det utfører oppgavene sine i samsvar med krav fastsatt i lov eller i medhold av lov.

I denne forskriften betyr internkontroll systematiske tiltak som skal sikre at senterets aktiviteter planlegges, organiseres, utføres og vedlikeholdes i samsvar med krav fastsatt i eller i medhold av lov om barneverntjenester.

Internkontrollplikten gjelder alle oppgaver senteret har etter lov om barneverntjenester eller i medhold av denne.

§ 15. Innholdet i internkontrollen

Internkontrollen skal tilpasses senterets størrelse, egenart, aktiviteter og risikoforhold og ha det omfang som er nødvendig for å etterleve krav fastsatt i eller i medhold av lov om barneverntjenester.

Internkontroll innebærer at senteret blant annet skal:

- a) Beskrive hvordan senteret er organisert, samt senterets hovedoppgaver og mål, herunder mål for forbedringsarbeidet. Det skal klart fremgå hvordan ansvar, oppgaver og myndighet er fordelt,
- b) sikre at arbeidstakerne har tilgang til og kunnskap om aktuelle lover og forskrifter som gjelder for senteret,
- c) sørge for at arbeidstakerne har tilstrekkelig kunnskap og ferdigheter innenfor fagområdet, samt om senterets internkontroll,
- d) sørge for at arbeidstakerne, oppdragstakerne og samarbeidspartnerne medvirker slik at samlet kunnskap og erfaring utnyttes,
- e) gjøre bruk av erfaringer fra barn og foreldre til forbedring av senteret, samt gjøre bruk av erfaringer fra den kommunen som har ansvaret for oppfølging av beboeren, jf. lov om barneverntjenester § 8–4,
- f) skaffe oversikt over områder i senteret hvor det er fare for svikt eller mangel på oppfyllelse av myndighetskrav,
- g) utvikle, iverksette, kontrollere, evaluere og forbedre nødvendige prosedyrer, instruksjer, rutiner eller andre tiltak for å avdekke, rette opp og forebygge overtredelse av barnevernlovgivningen,
- h) foreta systematisk overvåking og gjennomgang av internkontrollen for å sikre at den fungerer som forutsatt og bidrar til kontinuerlig forbedring i senteret.

§ 16. Dokumentasjon

Internkontrollen må kunne dokumenteres i den form og det omfang som er nødvendig på bakgrunn av senterets størrelse, aktiviteter og risikoforhold. Dokumentasjonen skal til enhver tid være oppdatert og tilgjengelig.

Kapittel 4. Beboernes rettigheter og plikter

§ 17. Vern om personlig integritet

Senteret for foreldre og barn skal drives på en slik måte at beboernes personlige integritet blir ivaretatt. Foreldres og barns rett til familie- og privatliv skal respekteres.

§ 18. Medbestemmelse

Forholdene skal legges til rette for at den enkelte beboer får delta i utformingen av senterets daglige liv og andre forhold som berører den enkelte.

§ 19. Senterets ansvar for trygghet og trivsel

Senteret kan ut fra sitt ansvar for driften, herunder ansvar for beboernes trygghet og trivsel, fastsette husordensregler, rutiner og lignende.

§ 20. Beboernes plikter

Beboerne plikter å etterleve senterets husordensregler, rutiner mv. og ellers opptre hensynsfullt og bidra til fellesskapet.

Kapittel 5. Tilsyn

§ 21. Formål med tilsynet

Tilsynet skal ha til formål å påse at lover og regelverk blir fulgt, og at beboerne får et faglig forsvarlig og likeverdig tilbud i senteret.

§ 22. Tilsynsansvarlig og tilsynsmyndighet

Fylkesmannen i det fylket senteret ligger har ansvaret for at det blir ført tilsyn i overensstemmelse med denne forskriften.

Tilsynsmyndigheten er fylkesmannen eller et utvalg oppnevnt av fylkesmannen.

§ 23. Tilsynsutvalg

Til å føre løpende tilsyn etter § 22 kan fylkesmannen oppnevne tilsynsutvalg. Dersom det oppnevnes slikt tilsynsutvalg, gjelder reglene om tilsynsutvalg i forskrift om tilsyn med barn i barneverninstitusjoner for omsorg og behandling, fastsatt av Barne- og familiedepartementet 11. desember 2003 med hjemmel i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester § 2–3 fjerde ledd og § 5–7 tredje ledd, tilsvarende.

§ 24. Informasjon om tilsynsmyndigheten

Fylkesmannen skal gi beboerne, personalet og statlig regional barnevernmyndighet informasjon om tilsynsmyndighetenes oppgaver og om hvem som skal føre tilsyn. Dersom tilsynsutvalg er oppnevnt, skal melding gis om hvem som er medlemmer og om deres adresser. Fylkesmannen skal også gi beboerne informasjon om at de kan ta kontakt med tilsynsmyndighetene og om hvordan de kan komme i kontakt med tilsynsmyndighetene.

§ 25. Tilsynsmyndighetens oppgaver

Tilsynsmyndigheten skal påse at sentrene drives i samsvar med gjeldende lover, forskrifter og retningslinjer. Tilsynsmyndigheten skal herunder påse at sentrene har etablert tilfredsstillende internkontrollsystem for senteret og fører kontroll med sin egen virksomhet.

Tilsynsmyndigheten skal føre tilsyn med hvert senter så ofte som forholdene tilsier det og minimum hvert annet år.

§ 26. Klagebehandling

Tilsynsmyndigheten skal behandle alle muntlige og skriftlige henvendelser fra beboerne. Tilsynsmyndigheten må sørge for at de påklagede forhold blir best mulig belyst og eventuelt sørge for tiltak etter § 27. Det er ingen frist for slike henvendelser. Det skal føres særskilt protokoll over henvendelsene. Beboeren skal underrettes om utfallet.

§ 27. Tiltak ved mangler o.l. – tilsynsmyndighetens oppfølging

Når tilsynsmyndigheten blir oppmerksom på forhold som den mener bør endres, skal begrunnet melding sendes senterets ledelse, med samtidig underretning til statlig regional barnevernmyndighet. Så vidt mulig bør det fremmes forslag om tiltak. Spørsmål om mindre endringer kan tas opp direkte med senterets ledelse.

Finner tilsynsmyndigheten at senteret drives på en måte som kan ha skadelige følger for de beboerne som oppholder seg der eller for andre, eller at driften på annen måte er uforsvarlig, kan fylkesmannen gi pålegg om å rette forholdet. Fylkesmannen kan også gi pålegg om å nedlegge driften, jf. barnevernloven § 5–7. Pålegget skal være skriftlig og inneholde en frist for når det skal være utført.

§ 28. Årsrapport

Ved utgangen av året skal den som har ført tilsyn utarbeide en årsrapport om tilsynsvirksomheten.

Rapporten sendes senterets ledelse og statlig regional barnevernmyndighet, eventuelt Oslo kommune, jf. barnevernloven § 2–3a.

Kapittel 6. Ikrafttredelse og overgangsregler**§ 29. Ikrafttredelse og overgangsregler**

Denne forskriften trer i kraft 25. november 2010.

26. nov. Nr. 1480 2010**Forskrift om overgangsbestemmelser til lov 19. juni 2009 nr. 45 om endringer i barnevernloven**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 26. november 2010 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 45 om endringer i barnevernloven del II. Fremmet av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 30. november 2010 kl. 14.00.

§ 1. Private og kommunale sentre for foreldre og barn som per 31. desember 2009 hadde beboere plassert i medhold av barnevernloven § 4–4 femte ledd, anses godkjent i henhold til forskriften her frem til søknad om godkjenning er behandlet, men ikke ut over 1. juli 2011.

§ 2. Forskriften her trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift fastsatt ved kgl.res. 4. juni 2010 nr. 770.

29. nov. Nr. 1481 2010**Meddelelse om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift om fortegnelse over sykdommer som omfattes av matloven**

Hjemmel: Meddelelse fra Mattilsynet 29. november 2010, jf. forskrift 19. mars 1965 nr. 9941 om fortegnelse over sykdommer som omfattes av matloven. Kunngjort 30. november 2010 kl. 14.00.

Vedtak 2008/650/EF, som endrer direktiv 82/894/EØF, ble 10. november 2010 innlemmet i EØS-avtalen vedlegg I, del 3.1, nr. 10 med ikrafttredelse 11. november 2010.

Denne tilføyes hjemmelsfeltet i forskrift 19. mars 1965 nr. 9941 om fortegnelse over sykdommer som omfattes av matloven.

30. nov. Nr. 1492 2010**Forskrift om anvendelse av forholdstall når et medlem av Statens pensjonskasse og enkelte andre pensjonsordninger har ny pensjonsopptjening etter fylte 67 år**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 30. november 2010 med hjemmel i lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse § 24 sjuende ledd, lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. § 8a sjuende ledd og lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere § 10a sjuende ledd. Kunngjort 3. desember 2010 kl. 15.00.

§ 1. Anvendelsesområde

Forskriften gjelder for et medlem av Statens pensjonskasse, pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. og pensjonsordning for sykepleiere som har alderspensjon etter fylte 67 år og som gjeninntre i medlemspliktig stilling.

§ 2. Fastsetting av vektet forholdstall

Når medlemmet som nevnt i § 1 senere fratrer stillingen, skal det fastsettes et vektet forholdstall for dette pensjonsuttaket.

Det vektete forholdstallet fastsettes ved å multiplisere forholdstallet ved første uttakstidspunkt, begrenset til 67 år eller senere, med forholdstallet på det senere uttakstidspunktet og deretter dividere med forholdstallet på tidspunktet da medlemmet gjeninntre i stillingen.

Det vektete forholdstallet kan likevel ikke være lavere enn 1,000, jf. lov om Statens Pensjonskasse § 24 fjerde ledd andre punktum.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2011.

30. nov. Nr. 1493 2010**Forskrift om kombinasjon av avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse og arbeidsinntekt (pensjonsgivende inntekt)**

Hjemmel: Fastsett av Arbeidsdepartementet 30. november 2010 med hjemmel i lov 25. juni 2010 nr. 28 om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse § 7. Kunngjort 3. desember 2010 kl. 15.00.

§ 1. Generelle bestemmelser

Med «inntekt» eller «arbeidsinntekt» menes i forskriften her pensjonsgivende inntekt etter folketrygdloven § 3–15.

Med «forventet inntekt» eller «forventet arbeidsinntekt» menes den inntekt som til enhver tid legges til grunn ved fastsettingen av AFP etter reglene i lov om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse § 3 bokstav d.

§ 2. Avkorting av pensjon mot arbeidsinntekt

Dersom pensjonisten har eller venter å få arbeidsinntekt, skal AFP, inkludert eventuelle vedtektsfestede tillegg, reduseres med samme prosentandel som forventet inntekt i kalenderåret utgjør av tidligere inntekt. AFP reduseres bare dersom inntekten overstiger 15 000 kroner (toleransebeløpet). Ved inntekt over toleransebeløpet skal hele inntekten tas i betraktning ved fastsetting av pensjonen.

AFP reduseres ikke for arbeidsinntekt når pensjonisten dokumenterer at inntekten, herunder feriepengar og eierinntekt fra aksjeselskap som pensjonisten ikke lenger er aktiv eier i, stammer fra arbeid eller virksomhet før AFP ble tatt ut.

§ 3. Beregning av tidligere inntekt

Den tidligere inntekten beregnes på grunnlag av de tre beste av de fem inntektsårene som ligger forut for året før pensjoneringsåret. Inntekten divideres med grunnbeløpet for det enkelte år. De forholdstallene som da kommer fram, fastsettes med to desimaler. Tidligere inntekt utgjør gjennomsnittet av disse forholdstallene multiplisert med grunnbeløpet på uttakstidspunktet, avrundet opp til nærmeste 1000 kroner. I tidsrom før 1. januar 2011 reguleres den tidligere inntekten og forventet inntekt i samsvar med økningen i grunnbeløpet, jf. folketrygdloven § 1–4. Fra 1. januar 2011 reguleres den tidligere inntekten og forventet inntekt i samsvar med reguleringen av avtalefestet pensjon under utbetaling, se lov om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse § 4.

Det skal regnes med pensjonsgivende inntekt etter folketrygdloven § 3–15, opp til 12 ganger grunnbeløpet. Dersom det for noen av de inntektsårene som nevnt i første ledd er godskrevet pensjonspoeng etter folketrygdloven § 3–16 og § 3–19, beregnes den pensjonsgivende inntekten for disse årene ut fra de godskrevne poengtallene.

Bestemmelsene i denne paragrafen gjelder tilsvarende for begrensningsregelen i lov om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse § 3 bokstav c.

§ 4. Endringer i forventet arbeidsinntekt

Ved økning i inntekt skal forventet arbeidsinntekt økes med et beløp svarende til inntektsøkningen i den resterende delen av kalenderåret multiplisert med 12 og dividert med det antall måneder i kalenderåret som eventuell omregning av AFP får virkning for. Ved reduksjon i inntekt legges til grunn ny forventet arbeidsinntekt på årsbasis.

Dersom forventet arbeidsinntekt økes eller reduseres med mer enn toleransebeløpet, skal pensjonen regnes om. Selv om forventet inntekt økes eller reduseres med mindre enn toleransebeløpet, skal pensjonen likevel regnes om dersom endringen innebærer at forventet inntekt blir henholdsvis høyere eller lavere enn toleransebeløpet.

Omregning som følge av endret forventet arbeidsinntekt gis bare virkning for framtidige kalendermåneder.

§ 5. Pensjonistens opplysningsplikt

Pensjonisten skal selv gi opplysninger om forventet arbeidsinntekt etter pensjonering og om endringer i inntekten, og kan også kreve justering av pensjonen på grunn av inntekt.

§ 6. Etteroppgjør

Det foretas et etteroppgjør når skatteligningen for det enkelte år foreligger. Etteroppgjør foretas ikke når forskjellen mellom faktisk og forventet arbeidsinntekt utgjør et lavere beløp enn toleransebeløpet, likevel slik at § 4 andre ledd andre punktum gjelder tilsvarende. Med forventet arbeidsinntekt menes gjennomsnittlig forventet arbeidsinntekt i kalenderåret.

Etteroppgjør utsettes ikke som følge av klage over ligningen, men en pensjonist som får medhold i slik klage, kan kreve revisjon av etteroppgjøret.

§ 7. Etteroppgjør for år der AFP er utbetalt for en del av kalenderåret

Toleransebeløpet skal være 15 000 kroner også når pensjonisten har mottatt AFP bare en del av året. Forventet arbeidsinntekt ved anvendelsen av § 6 skal for slike år settes til summen av forventet arbeidsinntekt på månedsbasis i de enkelte månedene med AFP. For øvrig gjelder følgende regler:

- Ved etteroppgjør for uttaksåret skal faktisk arbeidsinntekt reduseres med inntekt før uttaket. Fradraget settes til en forholdsmessig del av tidligere inntekt, med mindre pensjonisten godtgjør at den faktiske inntekten før uttaket var høyere.
- Ved etteroppgjør for det år AFP opphører, legges det til grunn at faktisk inntekt er likt fordelt over hele året, med mindre pensjonisten godtgjør noe annet.
- Eventuell omregning av pensjonen skjer på grunnlag av forholdet mellom tidligere inntekt og faktisk inntekt i perioden med AFP, omregnet til årsbeløp.

§ 8. Etterbetaling og tilbakebetaling

Dersom etteroppgjøret etter § 6 og § 7 viser at det er utbetalt et for lavt pensjonsbeløp, skal differansen etterbetales som et engangsbeløp.

For mye utbetalt pensjon trekkes i framtidige utbetalinger av AFP og/eller alderspensjon fra folketrygden. Trekket skal normalt fastsettes slik at tilbakebetalingen skjer over 12 kalendermåneder. Dersom dette ville føre til at trekket overstiger 25 prosent av brutto månedlig ytelse, kan tilbakebetalingen skje over en lengre periode. Pensjonisten kan kreve at tilbakebetalingen skjer over en kortere periode enn nevnt i første til tredje punktum eller som et engangsbeløp.

§ 9. Inntekt i utlandet

Bestemmelsene i forskriften her gjelder tilsvarende for inntekt av samme art i utlandet.

§ 10. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2011. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 24. september 1993 nr. 905 til lov om avtalefestet pensjon for offentlige tjenestemenn m.fl.

Bestemmelsene i forskriften her gjelder også for avtalefestet pensjon som er tatt ut eller tas ut med virkningstidspunkt før 1. januar 2011.

30. nov. Nr. 1494 2010**Forskrift om omregning av avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse ved endringer i sivilstand mv.**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 30. november 2010 med hjemmel i lov 25. juni 2010 nr. 28 om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse § 7. Kunngjort 3. desember 2010 kl. 15.00.

§ 1. Anvendelsesområde

Forskriften kommer til anvendelse dersom avtalefestet pensjon under utbetaling etter lov om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse § 3 bokstav a og b, jf. folketrygdloven kapittel 3 skal regnes om ved endring i sivilstand mv. eller dersom pensjonen utgjør et lavere beløp enn minste pensjonsnivå etter folketrygdloven § 19–8.

§ 2. Beregning av ny pensjon

Det beregnes først hva grunnpensjon, tilleggspensjon og/eller særtillegg utgjør etter endringen i sivilstand mv. etter § 1.

Deretter beregnes en faktor som uttrykker forholdet mellom

- grunnpensjon, tilleggspensjon og særtillegg som utbetales på omregningstidspunktet, og
- den grunnpensjon, tilleggspensjon og særtillegg man ville fått beregnet på omregningstidspunktet uten å ta hensyn til endringen i sivilstand mv.

Ny grunnpensjon, tilleggspensjon og/eller særtillegg framkommer ved at pensjonen etter første ledd multipliseres med faktoren som fastsatt i andre ledd, begrenset til de komponentene av pensjonen som endres, slik at dersom grunnpensjonen endres etter omregningen i første ledd, multipliseres grunnpensjonen med faktoren, og så videre.

Ved beregningen av faktoren i andre ledd legges pensjonen før anvendelse av lov om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse § 3 bokstav c til grunn.

§ 3. Minstenivåtillegg

Dersom pensjonisten mottar AFP som ikke er redusert på grunn av arbeidsinntekt, og pensjon under utbetaling utgjør et lavere beløp enn det minste pensjonsnivå vedkommende ville hatt rett til etter folketrygdloven § 19–8 som alderspensjonist, skal differansen utbetales som et tillegg til pensjonen (minstenivåtillegg). Med pensjon under utbetaling menes pensjon etter regulering og etter anvendelse av regelen i lov om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse § 3 bokstav c, uten avtalefestede tillegg og forsørgingstillegg for ektefelle.

§ 4. Anvendelsen av lov om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse § 3 bokstav c (70-prosentregelen)

Ved reduksjon av pensjonen etter lov om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse § 3 bokstav c skal eventuelt minstenivåtillegg etter § 3 settes ned først. Dersom dette ikke er tilstrekkelig, skal ytterligere reduksjon i pensjonen fordeles forholdsmessig på grunnpensjon, sært tillegg, tilleggspensjon og eventuelle avtalefestede tillegg.

§ 5. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2011.

30. nov. Nr. 1495 2010**Forskrift om endring i forskrift om vartpenger**

Hjemmel: Fastsett av Arbeidsdepartementet 30. november 2010 med hjemmel i lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse § 23 tredje ledd. Kunngjort 3. desember 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 17. desember 2003 nr. 1783 om vartpenger gjøres følgende endring:

§ 5 andre ledd skal lyde:

Dersom tilsettingen er fast, bortfaller retten til vartpenger med endelig virkning. Vartpengene faller også bort fra det tidspunkt medlemmet kan få uførepensjon fra folketrygden eller Statens pensjonskasse, alderspensjon fra Statens pensjonskasse, avtalefestet pensjon etter lov om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse eller avtalefestet pensjon etter AFP-tilskottsloven kapittel 4.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2011 og gis også virkning for vartpenger som løper når endringen trer i kraft.

30. nov. Nr. 1496 2010**Forskrift om vilkår for statstilskott til arbeidstakere som tar ut avtalefestet pensjon i privat sektor – ny ordning (AFP-tilskottsforskriften)**

Hjemmel: Fastsett av Arbeidsdepartementet 30. november 2010 med hjemmel i lov 19. februar 2010 nr. 5 om statstilskott til arbeidstakere som tar ut avtalefestet pensjon i privat sektor (AFP-tilskottsloven) § 30 bokstav a, b og c. Kunngjort 3. desember 2010 kl. 15.00.

*Kapittel 1. Innledende bestemmelser***§ 1–1. Virkeområde**

Forskriften utfyller vilkårene for å yte statstilskott angitt i lov 19. februar 2010 nr. 5 om statstilskott til arbeidstakere som tar ut avtalefestet pensjon i privat sektor (AFP-tilskottsloven) kapitlene 2 og 3.

Kapittel 2 utfyller AFP-tilskottsloven § 6.

Kapittel 3 med vedlegg utfyller AFP-tilskottsloven § 7 tredje ledd.

Kapittel 4 med vedlegg utfyller AFP-tilskottsloven § 11 tredje ledd.

*Kapittel 2. Grunnlaget for beregning av avtalefestet pensjon***§ 2–1. Grunnlaget svarer til inntektsgrunnlaget for ny alderspensjon**

Grunnlaget for avtalefestet pensjon etter AFP-tilskottsloven § 6 svarer til den inntekten mv. det beregnes opptjening av etter folketrygdloven kapittel 20, likevel begrenset til og med det kalenderåret arbeidstakeren fylte 61 år.

For år før 2010 fastsettes grunnlaget ut fra den inntekten mv. det beregnes opptjening av etter folketrygdloven § 20–21 med tilhørende forskrifter.

For år fra og med 2010 fastsettes grunnlaget ut fra den inntekten mv. det beregnes opptjening av etter folketrygdloven § 20–5, § 20–6, § 20–7, § 20–7a og § 20–8 med tilhørende forskrifter.

For personer født i årene 1944 til 1953 fastsettes grunnlaget tilsvarende. Medregning av inntekt på grunnlag av omsorgsarbeid for små barn før 1992 avgrenses likevel til personer født i årene 1948 til 1953, jf. AFP-tilskottsloven § 6 andre ledd og forskriften her § 2–3.

§ 2-2. Grunnlag når uttaket skjer ved 62 år

Dersom avtalefestet pensjon tas ut det kalenderåret arbeidstakeren fyller 62 år, beregnes pensjonen etter AFP-tilskottsloven § 6 og § 7 på grunnlag av inntekt mv. til og med det kalenderåret vedkommende fylte 60 år.

Grunnlaget for det kalenderåret vedkommende fylte 61 år gis virkning på pensjonen fra januar året etter at likningen foreligger. Grunnlaget oppjusteres i samsvar med lønnsveksten fra inntektsåret fram til virkningstidspunktet. Årlig pensjon økes deretter med 0,314 prosent av det oppjusterte grunnlaget, dividert med forholdstallet etter folketrygdloven § 19-7 som gjelder på virkningstidspunktet.

Hvorvidt det skal utbetales kronetillegg etter AFP-tilskottsloven § 7 tredje ledd og størrelsen på et eventuelt kompensasjonstillegg etter AFP-tilskottsloven § 11 fastsettes ikke på nytt når avtalefestet pensjon under utbetaling omregnes etter andre ledd.

§ 2-3. Grunnlag for år med omsorgsarbeid for små barn før 1992 for personer født i årene 1948 til 1953

Økt grunnlag for personer født i årene 1948 til 1953 som følge av omsorgsarbeid for små barn før 1992, se AFP-tilskottsloven § 6 andre ledd, fastsettes i forbindelse med at krav om avtalefestet pensjon settes fram.

Økt grunnlag tildeles den som mottok barnetrygd for barnet. Dersom opplysninger om barnetrygdmottaker mangler, legges historiske opplysninger om barnets mor i folkeregisteret til grunn. Dersom to omsorgsytere har vært sammen om omsorgen for barnet, men bare én av disse har rett til økt inntektsgrunnlag ved omsorgsarbeid etter AFP-tilskottsloven § 6 andre ledd eller folketrygdloven § 20-21 tredje ledd andre punktum, kan økningen likevel tildeles denne.

Krav om økt grunnlag må settes fram innen seks uker etter at varsel om rett til dette er mottatt fra Arbeids- og velferdsetaten.

§ 2-4. Overføring av grunnlag for år med omsorgsarbeid til annen omsorgsyter

Omsorgsyter som gis økt grunnlag etter AFP-tilskottsloven § 6 første ledd, kan fremme krav om at retten til økt grunnlag for et år overføres til annen omsorgsyter dersom omsorgsyterne i dette året var sammen om omsorgen for ett eller flere barn. Dette gjelder likevel ikke når det inngår i beregningsgrunnlaget for en avtalefestet pensjon som allerede har blitt eller blir utbetalt. Tilsvarende gjelder når omsorgspoeng eller omsorgsopptjening for året gitt i medhold av folketrygdloven § 3-16, § 20-8 eller § 20-21 inngår i beregningsgrunnlaget for en alderspensjon eller uførepensjon som allerede har blitt eller blir utbetalt. Grunnlag kan bare overføres dersom omsorgspoeng og omsorgsopptjening samtidig overføres etter forskrifter gitt i medhold av folketrygdloven § 3-16, § 20-8 og § 20-21. Grunnlag for år før 1992 kan bare overføres til omsorgsyter som er eller antas å kunne bli omfattet av AFP-tilskottsloven § 6 første ledd eller folketrygdloven § 20-21 tredje ledd første punktum.

Omsorgsyter som gis økt grunnlag etter AFP-tilskottsloven § 6 andre ledd, jf. forskriften her § 2-3, kan fremme krav om at retten til økt grunnlag for et år overføres til annen omsorgsyter som er eller antas å kunne bli omfattet av AFP-tilskottsloven § 6 andre ledd eller folketrygdloven § 20-21 tredje ledd andre punktum dersom omsorgsyterne i dette året var sammen om omsorgen for ett eller flere barn. Dette gjelder likevel ikke når det inngår i beregningsgrunnlaget for en avtalefestet pensjon som allerede har blitt eller blir utbetalt.

Krav om overføring etter andre ledd må settes fram innen seks uker etter at varsel om rett til overføring er mottatt fra Arbeids- og velferdsetaten.

Kapittel 3. Beregning og fastsetting av kronetillegg og justeringsbeløp**§ 3-1. Fastsetting av kronetillegg**

Kronetillegget etter AFP-tilskottsloven § 7 tredje ledd første punktum skal settes til 1600 kroner pr. måned.

§ 3-2. Fastsetting av justeringsbeløp

Reduksjonen av den livsvarige delen av avtalefestet pensjon etter AFP-tilskottsloven § 7 tredje ledd andre punktum skal foretas ved at pensjonen fratrekkes et justeringsbeløp beregnet etter § 3-3. Justeringsbeløpene skal fastsettes slik at samlet forventet nåverdi av pensjonen ikke påvirkes av kronetillegget.

Det fastsettes justeringsbeløp for hvert årskull som gjelder for ulike uttaksaldre fra og med 62 år og til 67 år. Det fastsettes månedlige justeringsbeløp, som gjelder for uttaksaldre mellom hele år. Det fastsettes felles justeringsbeløp for kvinner og menn. Ved beregning av pensjonen benyttes justeringsbeløpet for alderen ved inngangen til den måneden pensjonen tas ut fra.

Justeringsbeløpene for et årskull fastsettes innen 1. juli det året årskullet fyller 61 år.

Justeringsbeløpene fastsettes av Arbeids- og velferdsdirektoratet.

§ 3-3. Beregning av justeringsbeløp

Justeringsbeløpene etter § 3-2 beregnes på grunnlag av kronetillegget etter § 3-1, omregnet til årlig beløp, og dødelighetsrater og overlevelsessannsynligheter som angitt i forskrift 22. desember 2009 nr. 1810 om alderspensjon fra folketrygden § 4-3 med vedlegg.

Justeringsbeløpene fastsettes med utgangspunkt i forventede nåverdier ved 62 år for ulike uttaksaldre i hele år fra og med 62 til og med 66 år av

- a) en livsvarig avtalefestet pensjon, se vedlegg formel (1), og
- b) en livsvarig avtalefestet pensjon med kronetillegg fram til 67 år, se vedlegg formel (2).

Ved beregningen etter andre ledd tas det hensyn til reguleringen av pensjon under utbetaling og overlevelsessannsynligheter ved ulike aldre. Nominell lønnsvekst settes til 4 prosent. Diskonteringsrenten skal være lik nominell lønnsvekst.

Justeringsbeløpene for uttaksaldre i hele år fastsettes slik at de forventede nåverdiene etter andre ledd bokstavena a og b for uttaksalderen blir like, se vedlegg formel (3).

Justeringsbeløpene for uttaksaldre mellom hele år beregnes ved lineær interpolering mellom de to tilstøtende justeringsbeløpene for uttaksaldre i hele år. Ved interpoleringen mellom 66 og 67 år settes justeringsbeløpet ved 67 år lik null.

Justeringsbeløpene avrundes til nærmeste hele krone og reguleres ikke etter fastsettelsen.

Kapittel 4. Beregning og fastsetting av forholdstall for kompensasjonstillegget

§ 4-1. Fastsetting av forholdstall for kompensasjonstillegget

Beregningen av kompensasjonstillegget etter AFP-tilskottsloven § 11 første ledd skal foretas ved at referansebeløpet divideres med et forholdstall beregnet etter § 4-2.

Det fastsettes forholdstall for hvert årskull som gjelder for ulike uttaksaldre fra og med 62 år og til og med 70 år. Det fastsettes månedlige forholdstall, som gjelder for uttaksaldre mellom hele år. Det fastsettes felles forholdstall for kvinner og menn. Ved beregning av kompensasjonstillegget benyttes forholdstallet for alderen ved inngangen til den måneden pensjonen tas ut fra.

Forholdstallene for et årskull fastsettes innen 1. juli det året årskullet fyller 61 år.

Forholdstallene fastsettes av Arbeids- og velferdsdirektoratet.

§ 4-2. Beregning av forholdstall for kompensasjonstillegget

Forholdstallene etter § 4-1 beregnes på grunnlag av dødelighetsrater og overlevelsessannsynligheter som angitt i forskrift 22. desember 2009 nr. 1810 om alderspensjon fra folketrygden § 4-3 med vedlegg.

Forholdstallene beregnes som en brøk, se vedlegg formel (3), der

- telleren skal være forventet nåverdi ved 62 år av kompensasjonstillegget fra uttaksalderen, se vedlegg formel (1), og
- nevneren skal være lik forventet nåverdi av kompensasjonstillegget ved 62 år, slik at forholdstallet ved 62 år normeres til 1 for hvert enkelt årskull, se vedlegg formel (2).

Ved beregningen etter andre ledd tas det hensyn til at kompensasjonstillegg under utbetaling ikke reguleres og overlevelsessannsynligheter ved ulike aldre. Nominell lønnsvekst settes til 4 prosent. Diskonteringsrenten skal være lik nominell lønnsvekst.

Forholdstallene for uttaksaldre mellom hele år beregnes ved lineær interpolering mellom de to tilstøtende forholdstallene for uttaksaldre i hele år.

Forholdstallene avrundes til nærmeste tre desimaler.

Kapittel 5. Avsluttende bestemmelser

§ 5-1. Ikraftsettings- og overgangsbestemmelser

Forskriften trer i kraft straks.

Fristene i § 2-3 tredje ledd og § 2-4 tredje ledd løper tidligst med virkning fra det tidspunktet forskriften trer i kraft.

Vedlegg til kapitlene 3 og 4 – justeringsbeløp og forholdstall

Vedlegg til § 3-3

$p_{K,A,x}$ betegner gjennomsnittlig levetid innenfor det året vedkommende er x år for de i årskull K som overlever fram til uttaksalder A år, se vedlegg til kapittel 4 i forskrift 22. desember 2009 nr. 1810. $p_{K,A,x}$ er dermed mellom 0 og 1.

Forventet nåverdi ved 62 år av en livsvarig avtalefestet pensjon som utgjør y_1 kroner ved uttaksalder A år, er:

$$(1) PV1_{K,A} = \frac{i_{K,A}}{i_{K,62}} \sum_{x=A}^{\infty} p_{K,A,x} \frac{y_1 [(1+w)(1-0,0075)]^{x-A}}{(1+w)^{x-A}}$$

Samlet forventet nåverdi ved 62 år av en livsvarig avtalefestet pensjon som utgjør y_2 kroner ved uttaksalder A år, og kronetillegg på 19 200 kroner årlig fram til 67 år, er:

$$(2) PV2_{K,A} = \frac{i_{K,A}}{i_{K,62}} \sum_{x=A}^{\infty} p_{K,A,x} \frac{y_2 [(1+w)(1-0,0075)]^{x-A}}{(1+w)^{x-A}} + \frac{i_{K,A}}{i_{K,62}} \sum_{x=A}^{66} p_{K,A,x} \frac{19200}{(1+w)^{x-A}}$$

Justeringsbeløpet $J_{K,A}$ bestemmes slik at nåverdiene $PV1$ og $PV2$ blir like. Ved å løse for y_2 som en funksjon av y_1 finner man at:

$$(3) y_2 = y_1 - J_{K,A} \quad \text{der} \quad J_{K,A} = 19200 \frac{\sum_{x=A}^{66} p_{K,A,x} \left(\frac{1}{1+w} \right)^{x-A}}{\sum_{x=A}^{\infty} p_{K,A,x} \cdot 0,9925^{x-A}}$$

Vedlegg til § 4–2

$l_{K,x}$ er sannsynligheten for at en person i årskull K overlever fra fylte 27 år til fylte x år. $p_{K,A,x}$ betegner gjennomsnittlig levetid innenfor det året vedkommende er x år for de i årskull K som overlever fram til uttaksalder A år. Se vedlegg til kapittel 4 i forskrift 22. desember 2009 nr. 1810. $l_{K,A,x}$ og $p_{K,A,x}$ er dermed mellom 0 og 1.

Forventet nåverdi ved 62 år av et kompensasjonstillegg som utgjør 1 krone ved uttaksalder A år, er:

$$(1) T_{KA} = \frac{l_{KA}}{l_{K,62}} \sum_{x=A}^{\infty} p_{KA,x} \frac{1}{(1+w)^{x-A}}$$

Forventet nåverdi ved 62 år av et kompensasjonstillegg som utgjør 1 krone ved uttaksalder 62 år, er:

$$(2) N_K = T_{KA} = \frac{l_{KA}}{l_{K,62}} \sum_{x=62}^{\infty} p_{KA,x} \frac{1}{(1+w)^{x-62}}$$

Forholdstallet $FTK_{K,A}$ for kompensasjonstillegget beregnes som:

$$(3) FTK_{K,A} = \frac{T_{KA}}{N_K}$$

30. nov. Nr. 1497 2010

Forskrift om statstilskott etter AFP-tilskottsloven kapittel 4

Hjemmel: Fastsett av Arbeidsdepartementet 30. november 2010 med hjemmel i lov 19. februar 2010 nr. 5 om statstilskott til arbeidstakere som tar ut avtalefestet pensjon i privat sektor (AFP-tilskottsloven) § 30 bokstav d og e. Kunngjort 3. desember 2010 kl. 15.00.

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1. Hva forskriften gjelder**

Forskriften her gir regler om anvendelsen av AFP-tilskottsloven kapittel 4 om statstilskott fra 1. januar 2011 til arbeidstakere som er tilstått eller tilstås avtalefestet pensjon (AFP) med virkning for tidsrom før 1. januar 2011.

§ 2. Vilkår

Statstilskott gis bare når AFP ytes fra en pensjonsordning som var omfattet av lov 23. desember 1988 nr. 110 med forskrifter. Kravet om AFP må være satt fram senest i desember 2010 og må være behandlet og avgjort etter reglene i sistnevnte lov med forskrifter og i samsvar med vedtektene for vedkommende ordning.

§ 3. Aldersgrense

Statstilskott ytes tidligst fra og med kalendermåneden etter den måneden da stønadstakeren fylte 64 år til og med den kalendermåneden han eller hun fyller 67 år, se AFP-tilskottsloven § 13. Dersom vedkommende fyller 64 år etter 1. januar 2011, ytes statstilskott bare dersom han eller hun har mottatt og fylt vilkårene for AFP mellom nevnte dato og fylte 64 år.

§ 4. Definisjoner

Med «inntekt» eller «arbeidsinntekt» menes i forskriften her pensjonsgivende inntekt etter folketrygdloven § 3–15.

Med «pensjon» eller «AFP» menes avtalefestet pensjon inkludert vedtektsfestede tillegg.

Med «tidligere inntekt» menes tidligere inntekt fastsatt etter reglene i lov 23. desember 1988 nr. 110 om statstilskott til ordninger for avtalefestet pensjon med forskrifter.

Med «forventet inntekt» eller «forventet arbeidsinntekt» menes den inntekt som til enhver tid legges til grunn ved fastsettingen av AFP etter reglene i AFP-tilskottsloven § 15.

§ 5. Regulering

Tidligere inntekt og forventet arbeidsinntekt reguleres fra samme tid og på samme måte som AFP under utbetaling, se AFP-tilskottsloven § 14 tredje ledd.

*Kapittel 2. Beregningsspørsmål***§ 6. Anvendelsen av AFP-tilskottsloven § 14 andre ledd (70-prosentregelen)**

Ved reduksjon av pensjonen etter AFP-tilskottsloven § 14 andre ledd skal eventuelt minstenivåtillegg etter § 7 settes ned først. Dersom dette ikke er tilstrekkelig, skal ytterligere reduksjon i pensjonen fordeles forholdsmessig på grunnpensjon, sært tillegg, tilleggspensjon og eventuelle vedtektsfestede tillegg.

§ 7. Minstenivåtillegg

Dersom pensjonisten mottar AFP som ikke er redusert på grunn av arbeidsinntekt, og pensjon under utbetaling utgjør et lavere beløp enn det minste pensjonsnivå vedkommende ville hatt rett til etter folketrygdloven § 19–8 som alderspensjonist, skal differansen utbetales som et tillegg til pensjonen (minstenivåtillegg). Med pensjon under utbetaling menes pensjon etter regulering og etter anvendelse av regelen i AFP-tilskottsloven § 14 andre ledd, uten eventuelle vedtektsfestede tillegg og forsørgingstillegg for ektefelle.

§ 8. Endringer i sivilstand mv.

Ved endringer i sivilstand eller andre endringer som påvirker grunnpensjonen, skal den fastsettes på nytt i samsvar med AFP-tilskottsloven § 14 første ledd. Det beløp som da framkommer, multipliseres med forholdet mellom grunnpensjon under utbetaling før omregningen og grunnpensjon etter AFP-tilskottsloven § 14 første ledd før omregningen. Med «grunnpensjon» menes grunnpensjon før anvendelse av AFP-tilskottsloven § 14 andre ledd (70-prosentregelen).

Første ledd i paragrafen her gjelder tilsvarende ved endringer som påvirker sært tillegg eller tilleggspensjon.

Kapittel 3. Forholdet til arbeidsinntekt**§ 9. Avkorting mot arbeidsinntekt**

Dersom pensjonisten har eller venter å få arbeidsinntekt, skal AFP, inkludert eventuelle vedtektsfestede tillegg, reduseres med samme prosentandel som forventet inntekt i kalenderåret utgjør av tidligere inntekt. AFP reduseres bare dersom inntekten overstiger 15 000 kroner (toleransebeløpet). Ved inntekt over toleransebeløpet skal hele inntekten tas i betraktning ved fastsetting av pensjonen.

AFP reduseres ikke for arbeidsinntekt når pensjonisten dokumenterer at inntekten, herunder feriepengene og eierinntekt fra aksjeselskap som pensjonisten ikke lenger er aktiv eier i, stammer fra arbeid eller virksomhet før AFP ble tatt ut.

§ 10. Endringer i forventet arbeidsinntekt

Ved økning i inntekt skal forventet arbeidsinntekt økes med et beløp svarende til inntektsøkningen i den resterende delen av kalenderåret multiplisert med 12 og dividert med det antall måneder i kalenderåret som eventuell omregning av AFP får virkning for. Ved reduksjon i inntekt legges til grunn ny forventet arbeidsinntekt på årsbasis.

Dersom forventet arbeidsinntekt økes eller reduseres med mer enn toleransebeløpet, skal pensjonen regnes om. Selv om forventet inntekt økes eller reduseres med mindre enn toleransebeløpet, skal pensjonen likevel regnes om dersom endringen innebærer at forventet inntekt blir henholdsvis høyere eller lavere enn toleransebeløpet.

Omregning som følge av endret forventet arbeidsinntekt gis bare virkning for framtidige kalendermåneder.

§ 11. Pensjonistens opplysningsplikt

Pensjonisten skal selv gi opplysninger om forventet arbeidsinntekt etter pensjonering og om endringer i inntekten, og kan også kreve justering av pensjonen på grunn av inntekt.

§ 12. Etteroppgjør

Det foretas et etteroppgjør når skatteligningen for det enkelte år foreligger. Etteroppgjør foretas ikke når forskjellen mellom faktisk og forventet arbeidsinntekt utgjør et lavere beløp enn toleransebeløpet, likevel slik at § 10 andre ledd andre punktum gjelder tilsvarende. Med forventet arbeidsinntekt menes gjennomsnittlig forventet arbeidsinntekt i kalenderåret.

Etteroppgjør utsettes ikke som følge av klage over ligningen, men en pensjonist som får medhold i slik klage, kan kreve revisjon av etteroppgjøret.

§ 13. Etteroppgjør for år der AFP er utbetalt for en del av kalenderåret

Toleransebeløpet skal være 15 000 kroner også når pensjonisten har mottatt AFP bare en del av året. Forventet arbeidsinntekt ved anvendelsen av § 12 skal for slike år settes til summen av forventet arbeidsinntekt på månedsbasis i de enkelte månedene med AFP. For øvrig gjelder følgende regler:

- Ved etteroppgjør for uttaksåret skal faktisk arbeidsinntekt reduseres med inntekt før uttaket. Fradraget settes til en forholdsmessig del av tidligere inntekt, med mindre pensjonisten godtgjør at den faktiske inntekten før uttaket var høyere.
- Ved etteroppgjør for det år det tas ut alderspensjon fra folketrygden, legges det til grunn at faktisk inntekt er likt fordelt over hele året, med mindre pensjonisten godtgjør noe annet.
- Eventuell omregning av pensjonen skjer på grunnlag av forholdet mellom tidligere inntekt og faktisk inntekt i perioden med AFP, omregnet til årsbeløp.

§ 14. Etterbetaling og tilbakebetaling

Dersom etteroppgjøret etter § 12 og § 13 viser at det er utbetalt et for lavt pensjonsbeløp, skal differansen etterbetales som et engangsbeløp.

For mye utbetalt pensjon trekkes i framtidige utbetalinger av AFP og/eller alderspensjon fra folketrygden. Trekket skal normalt fastsettes slik at tilbakebetalingen skjer over 12 kalendermåneder. Dersom dette ville føre til at trekket overstiger 25 prosent av brutto månedlig ytelse, kan tilbakebetalingen skje over en lengre periode. Pensjonisten

kan kreve at tilbakebetaling skjer over en kortere periode enn nevnt i første til tredje punktum eller som et engangsbeløp.

§ 15. *Inntekt i utlandet*

Bestemmelsene i kapitlet her gjelder tilsvarende for inntekt av samme art i utlandet.

Kapittel 4. Forholdet til ytelser fra folketrygden

§ 16. *Samtidig rett til AFP og visse ytelser fra folketrygden*

AFP må ikke kunne ytes for tidsrom da det ytes arbeidsavklaringspenger, foreløpig uførepensjon, uførepensjon, etterlattepensjon eller alderspensjon fra folketrygden, se AFP-tilskottsloven § 16 første ledd. Dette gjelder enten ytelsen gis med fullt eller redusert beløp, og enten ytelsen har sitt grunnlag i en yrkesskade eller i annet forhold. Betegnelsen «etterlattepensjon» omfatter også overgangsstønad etter folketrygdloven kapittel 17.

§ 17. *Valg av ytelse*

I tilfelle med samtidig rett til AFP og ytelser fra folketrygden som nevnt i § 16, må arbeidstakeren melde fra hvilken ytelse vedkommende velger senest når krav om begge ytelser er behandlet. Dersom ytelsen fra folketrygden velges, kan det ikke senere settes fram krav om AFP, med mindre valget er truffet på grunnlag av uriktig eller mangelfull informasjon fra Arbeids- og velferdsetaten eller administrativt organ opprettet av ordningen for avtalefestet pensjon. Krav om AFP anses i tilfelle satt fram på det tidspunkt feilinformasjonen ble gitt, se i den forbindelse § 2 andre punktum.

§ 18. *Refusjon i etterbetalinger*

Ved etterbetaling av AFP har folketrygden krav på refusjon for ytelser som nevnt i § 16 som er utbetalt for samme tidsrom. Ved etterbetaling av slike ytelser har staten og vedkommende pensjonsordning krav på refusjon for utbetalt AFP for samme tidsrom.

Kapittel 5. Ikrafttredelse

§ 19. *Ikrafttredelse*

Forskriften her trer i kraft 1. januar 2011. Fra samme tid oppheves

- a) forskrift 17. februar 1989 nr. 98 om tilsyn med ordninger for avtalefestet pensjon
- b) forskrift 30. desember 1988 nr. 1185 om vilkår for å yte statstilskott til ordninger for avtalefestet pensjon
- c) forskrift 23. desember 1991 nr. 891 om omregning av tilleggspensjon fra folketrygden som er beregnet med antatte framtidige pensjonspoeng for år etter 1991 m.v. og om fastsetting av fradrag etter samordningsloven § 23 i slike tilfelle
- d) forskrift 22. mai 2000 nr. 532 om kombinasjon av avtalefestet pensjon og arbeidsinntekt (pensjonsgivende inntekt).

30. nov. Nr. 1498 2010

Forskrift om tilsyn med ordninger for avtalefestet pensjon

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 30. november 2010 med hjemmel i lov 19. februar 2010 nr. 5 om statstilskott til arbeidstakere som tar ut avtalefestet pensjon i privat sektor (AFP-tilskottsloven) § 24, jf. § 30. Kunngjort 3. desember 2010 kl. 15.00.

§ 1. *Virkeområde*

Forskriften her gjelder for tilsyn med fellesordningen i privat sektor for avtalefestet pensjon etter AFP-tilskottsloven kapittel 2 og 3 og for tilsyn med ordningene i privat sektor som ble etablert i medhold av lov 23. desember 1988 nr. 110 om statstilskott til ordninger for avtalefestet pensjon.

§ 2. *Formålet med tilsynet*

Tilsynet skal sikre at administrasjon og finansiering av pensjonsordningene er i samsvar med bestemmelsene i AFP-tilskottsloven og bestemmelsene i vedtektene for ordningene. Det skal særlig påses at bestemmelsene om finansiering og fondsopplegg overholdes.

§ 3. *Utøvelse av tilsynet*

Tilsynet utøves inntil videre av Arbeidsdepartementet.

Som ledd i utøvelsen av tilsynet, kan departementet forelegge forhold som angår drift og finansiering av AFP-ordningene for eksterne og uavhengig instanser til vurdering.

Departementet kan ta opp med ordningenes styre ethvert forhold som kan anses å stride mot rammene for slike ordninger i AFP-tilskottsloven.

§ 4. *Opplysningsplikt*

Departementet kan kreve at pensjonsordningenes styre eller administrasjon og Arbeids- og velferdsdirektoratet gir de opplysninger som anses nødvendige for å kunne føre kontroll med ordningenes administrasjon og finansiering.

Departementet skal ubedt sendes kopi av styrets vedtak om vedkommende AFP-ordning og skal, i tillegg til årsoppgaver, gis kvartalsvise oppgaver over antall pensjonister, pensjonsutgifter, premieinngang, fondsopplegg og anbringelse av pensjonsordningens midler.

§ 5. Pålegg

Departementet kan, etter å ha forelagt spørsmålet for partene i vedkommende ordning for AFP, gi pålegg om endringer i drift eller finansiering.

§ 6. Ikrafttredelse

Forskriften her trer i kraft 1. januar 2011.

30. nov. Nr. 1499 2010

Forskrift om endring i forskrift om beregning av uførepensjon under opphold i institusjon som nevnt i folketrygdloven § 3–27

Hjemmel: Fastsett av Arbeidsdepartementet 30. november 2010 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 3–28 sjuende ledd. Kunngjort 3. desember 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 11. mars 1997 nr. 207 om beregning av uførepensjon under opphold i institusjon som nevnt i § 3–27 gjøres følgende endringer:

Tittelen skal lyde:

Forskrift om beregning av uførepensjon og alderspensjon under opphold i institusjon som nevnt i folketrygdloven § 3–27

§ 1 skal lyde:

§ 1. Beregning av graderte ytelser

Når uførepensjonen etter folketrygdloven § 3–27 skal reduseres, skal tilleggspensjonen utgjøre 10 prosent av full ytelse også når ytelsen er gradert. Tilleggspensjonen skal likevel utgjøre 10 prosent av den graderte tilleggspensjonen dersom vedkommende mottar lønn under sykdom, sykepenger eller alderspensjon. Grunnpensjonen skal utgjøre 25 prosent av grunnbeløpet også når uførepensjonen er gradert.

Når en gradert alderspensjon etter folketrygdloven § 3–27 skal reduseres, skal ytelsen utgjøre 12,5 prosent av minste pensjonsnivå med høy sats, justert for uttaksgrad, pluss 10 prosent av gradert tilleggspensjon. Alderspensjonen skal likevel utgjøre minst 22,5 prosent av minste pensjonsnivå med høy sats, justert for uttaksgrad.

Dersom vedkommende mottar både uførepensjon og alderspensjon, skal alderspensjonen utgjøre 10 prosent av gradert tilleggspensjon. Samlet uføre- og alderspensjon skal likevel utgjøre minst 45 prosent av grunnbeløpet.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2011.

30. nov. Nr. 1500 2010

Forskrift om endring i forskrift om godskriving av pensjonspoeng (omsorgspoeng) for omsorgsarbeid for en syk, en funksjonshemmet eller en eldre person

Hjemmel: Fastsett av Arbeidsdepartementet 30. november 2010 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 3–16. Kunngjort 3. desember 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 11. mars 1997 nr. 204 om godskriving av pensjonspoeng (omsorgspoeng) for omsorgsarbeid for en syk, en funksjonshemmet eller en eldre person gjøres følgende endring:

§ 6 tredje ledd første punktum skal lyde:

Omsorgspoeng etter første og andre ledd godskrives til og med det kalenderåret retten til forhøyet hjelpestønad faller bort.

II

Endringen trer i kraft straks.

30. nov. Nr. 1501 2010**Forskrift om endring i forskrift om godskriving av pensjonspoeng (omsorgspoeng) for omsorgsarbeid for personer som har omsorg for små barn**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 30. november 2010 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 3–16. Kunngjort 3. desember 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 11. mars 1997 nr. 203 om godskriving av pensjonspoeng (omsorgspoeng) for personer som har omsorg for små barn gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Omsorgsytere som i et år var sammen om omsorgen for ett eller flere barn, kan overføre omsorgspoengene for dette året til den av dem som ikke er barnetrygdmottaker. Dette gjelder ikke når poengene for omsorgsarbeidet inngår i beregningsgrunnlaget for en alderspensjon, uførepensjon eller avtalefestet pensjon som allerede har blitt eller blir utbetalt. Omsorgspoeng etter paragrafen her kan bare overføres dersom omsorgsopptjening samtidig overføres etter forskrift gitt i medhold av folketrygdloven § 20–8 eller § 20–21.

II

Endringen trer i kraft straks.

30. nov. Nr. 1502 2010**Forskrift om endring i forskrift om alderspensjon i folketrygden**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 30. november 2010 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 3–3, § 19–7, § 19–8, § 19–13, § 19–14, § 19–16, § 20–6, § 20–7, § 20–7a, § 20–13, § 20–17 og § 20–18 og lov 5. juni 2009 nr. 32 om endringer i folketrygdloven (ny alderspensjon) del II sjette og niende ledd. Kunngjort 3. desember 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 22. desember 2009 nr. 1810 om alderspensjon i folketrygden gjøres følgende endringer:

§ 1–1 skal lyde:

§ 1–1. Virkeområde

Forskriften inneholder bestemmelser til utfylling og gjennomføring av § 3–3 om særtilllegg, kapittel 19 Alderspensjon og kapittel 20 Ny alderspensjon i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd.

Kapittel 2 skal lyde:

Kapittel 2. Pensjonsopptjening ved avtjening av førstegangstjeneste, pensjonsopptjening for dagpengemottakere og pensjonsopptjening for uførepensjonister

§ 2–1. Virkeområde

Kapitlet utfyller folketrygdloven § 20–6, § 20–7 og § 20–7a.

*I. Pensjonsopptjening ved avtjening av førstegangstjeneste***§ 2–2. Førstegangstjeneste**

Med førstegangstjeneste menes her den del av den ordinære tjeneste som ikke er repetisjonstjeneste, jf. lov 17. juli 1953 nr. 29 § 9.

§ 2–3. Pensjonsopptjening for førstegangstjeneste

Ordningen skal omfatte kvinner som avtjener førstegangstjeneste, selv om tjenesten er frivillig. Frivillig tjeneste som utføres etter fullført pliktig førstegangstjeneste – eventuelt tilsvarende slik frivillig tjeneste for kvinner – gir ikke pensjonsopptjening. Pensjonsopptjening for førstegangstjeneste gis automatisk basert på godskrevet førstegangstjeneste i Vernepliktsverket og Siviltjenesten.

Det første året på befalsskolen regnes som førstegangstjeneste.

Når førstegangstjenesten inngår i 3-årig teknisk utdanning, godskrives Vernepliktsverket fire måneder førstegangstjeneste for hvert av de tre årene under utdanning. Det kreves seks måneders sammenhengende tjeneste før det gis pensjonsopptjening for førstegangstjeneste, jf. folketrygdloven § 20–6 første ledd. Med en årlig godskriving tilsvarende fire måneder, må teknisk førstegangstjeneste utføres over en sammenhengende periode på minimum ett år og seks måneder for at førstegangstjeneste skal gi pensjonsopptjening.

Ved overføringer fra Vernepliktsverket til utenlandstjeneste skal samlet tjenestetid godskrives i inntil ett år.

§ 2-4. *Krav til sammenhengende tjeneste*

For personer som på grunn av sykdom mv. dimitteres med resttjeneste og senere innkalles for å fullføre førstegangstjenesten, skal tjenestetiden likevel regnes som sammenhengende. Tilsvarende gjelder hvis det blir opphold i tjenesten i forbindelse med overføring fra Vernepliktsverket til Siviltjenesten.

II. *Pensjonsopptjening for dagpengemottakere*

§ 2-5. *Fastsetting av inntekt for pensjonsopptjening etter folketrygdloven § 20-7*

Ved fastsetting av inntekt for pensjonsopptjening tas det utgangspunkt i utbetalte dagpenger i kalenderåret og inntekt forut for dagpengeperioden. Inntekt forut for dagpengeperioden beregnes på samme måte som dagpengegrunnlaget, se folketrygdloven § 4-11, men uten hensyn til begrensingen i fjerde ledd. Dersom medlemmet har mottatt dagpenger i medhold av folketrygdloven § 4-17, skal også inntekter som nevnt i bestemmelsens sjette ledd medregnes.

Når inntekt forut for dagpengeperioden ikke er høyere enn seks ganger grunnbeløpet i alle utbetalingsvedtak for året, skal inntekten for pensjonsopptjening tilsvare utbetalte dagpenger i kalenderåret, eksklusive barnetillegg og ferietillegg, omregnet til 100 prosent kompensasjonsgrad.

Når inntekten forut for dagpengeperioden er høyere enn seks ganger grunnbeløpet, framkommer inntekten for pensjonsopptjening ved at det først foretas en beregning som nevnt i andre ledd. Dette beløpet multipliseres med forholdet mellom inntekten opp til 7,1 ganger grunnbeløpet og seks ganger grunnbeløpet. Dersom inntekten har vært høyere enn seks ganger grunnbeløpet forut for to utbetalingsvedtak, anvendes den høyeste inntekten.

I inntekten for pensjonsopptjening som framkommer etter andre eller tredje ledd, skal det gjøres fradrag for utbetalte dagpenger, inklusive barnetillegg og ferietillegg, som har gitt opptjening etter folketrygdloven § 20-5.

Andre og fjerde ledd gjelder tilsvarende for medlemmer som har mottatt dagpenger etter folketrygdloven § 4-19.

§ 2-6. *Pensjonsopptjening for fiskere og fangstmenn som mottar arbeidsledighetstrygd i fiske*

For fiskere og fangstmenn som har mottatt arbeidsledighetstrygd etter forskrift 26. januar 1990 nr. 67 om arbeidsledighetstrygd i fiske, skal inntekten for pensjonsopptjeningen tilsvare utbetalt arbeidsledighetstrygd i kalenderåret eksklusive barnetillegg, multiplisert med en faktor f lik:

$$f = \frac{100\%}{A}$$

A skal være årlig kompensasjonsgrad for dagpenger etter folketrygdloven § 4-12. Satsen for dagpenger utgjorde 2,4 promille pr. 31. desember 2009 og dagpenger utbetales for fem dager pr. uke, hvilket gir en årlig kompensasjonsgrad på 62,4 prosent.

I inntekten for pensjonsopptjening som framkommer etter første ledd skal det gjøres fradrag for utbetalt arbeidsledighetstrygd i fiske i samme kalenderår.

III. *Pensjonsopptjening for uførepensjonister*

§ 2-7. *Pensjonsopptjening for uførepensjonist når uførheten helt eller delvis skyldes yrkesskade*

Bestemmelsene her gjør unntak fra reglene i folketrygdloven § 20-7a første og andre ledd.

Et medlem som mottar hel uførepensjon på grunn av en yrkesskade, får for hvert kalenderår han eller hun har mottatt slik pensjon en pensjonsopptjening på grunnlag av antatt inntekt.

Antatt inntekt skal tilsvare den pensjonsgivende inntekten som etter folketrygdloven § 3-13 ville gitt et opptjent pensjonspoeng lik det poengtallet som etter folketrygdloven § 3-30 første ledd bokstav c er lagt til grunn for beregningen av tilleggspensjonen. Det regnes bare med inntekt opp til 7,1 ganger grunnbeløpet. Årlig pensjonsopptjening tilsvarer 18,1 prosent av antatt årlig inntekt.

For et medlem som mottar gradert uførepensjon på grunn av en yrkesskade, skal den antatte inntekten etter andre ledd reduseres forholdsmessig.

Dersom bare en del av uførepensjonen gis på grunnlag av en yrkesskade, fastsettes det en antatt inntekt etter tredje ledd i denne paragrafen og en antatt inntekt etter folketrygdloven § 20-7a tilsvarende den delen av uførepensjonen som ikke gis på grunnlag av en yrkesskade. Det regnes bare med samlet antatt inntekt opp til 7,1 ganger grunnbeløpet. Dersom uførepensjonen er gradert, skal inntekten reduseres forholdsmessig. Årlig pensjonsopptjening tilsvarer 18,1 prosent av antatt samlet årlig inntekt.

§ 3-5 skal lyde:

§ 3-5. *Overføring av omsorgsopptjeningen mellom omsorgsyterne*

Omsorgsytere som i et år var sammen om omsorgen for ett eller flere barn, kan overføre omsorgsopptjeningen for dette året til den av dem som ikke er barnetrygdmottaker. Dette gjelder ikke når opptjeningen ved omsorgsarbeid inngår i beregningsgrunnlaget for en alderspensjon eller avtalefestet pensjon som allerede har blitt eller blir utbetalt. Tilsvarende gjelder når omsorgsopptjening gitt i medhold av folketrygdloven § 3-16 inngår i beregningsgrunnlaget for en uførepensjon som allerede har blitt eller blir utbetalt.

Omsorgsopptjening etter paragrafen her kan bare overføres dersom omsorgspoeng samtidig overføres etter forskrift gitt i medhold av folketrygdloven § 3-16.

§ 4–3 andre ledd andre punktum skal lyde:

For høye aldre hvor Statistisk sentralbyrå ikke publiserer dødelighetssannsynligheter for det enkelte år, settes sannsynligheten i den videre beregningen til 1, se vedlegg formel (1b).

I vedlegget til kapittel 4 skal « $A \in \{62,75\}$ » formlene (4), (5) og (8) endres til « $A \in \{62,...,75\}$ ».

I vedlegget til kapittel 4 gjøres følgende endringer i formel (7):

« $K \in \{1944,1962\}$ » endres til « $1944 \leq K \leq 1962$ ».

« $K \in \{1944,1949\}$ » endres til « $1944 \leq K \leq 1949$ ».

« $K \in \{1950,1958\}$ » endres til « $1950 \leq K \leq 1958$ ».

« $K \in \{1959,1962\}$ » endres til « $1959 \leq K \leq 1962$ ».

Kapittel 5 skal lyde:

Kapittel 5. Beregning av særtillegg og minste samlede pensjonsnivå for pensjonistpar

§ 5–1. Virkeområde

Kapitlet utfyller folketrygdloven § 3–3 og § 19–8 og lov 5. juni 2009 nr. 32 om endringer i folketrygdloven (ny alderspensjon) del II sjette ledd.

Bestemmelsene i avsnittene I og II omfatter også uførepensjonister.

I. Særtillegg når samlet pensjon består av både uførepensjon og alderspensjon

§ 5–2. Beregning av særtillegg for pensjonist eller pensjonistpar som mottar både uførepensjon og alderspensjon

For en pensjonist som mottar både uførepensjon og alderspensjon, faller særtillegget i uførepensjonen bort i den utstrekning det ytes tilleggspensjon i uførepensjonen, jf. folketrygdloven § 3–3 første ledd andre punktum.

For en pensjonist som lever sammen med en ektefelle som mottar alderspensjon, uførepensjon eller avtalefestet pensjon som nevnt i folketrygdloven § 3–19 sjette ledd, ytes særtillegg etter folketrygdloven kapittel 3 etter minstesatsen når ektefellens ugraderte tilleggspensjon etter folketrygdloven kapittel 3 overstiger ordinær sats, jf. folketrygdloven § 3–3 femte ledd første punktum. Dersom ektefellen mottar både uførepensjon og alderspensjon, legges ektefellens ugraderte tilleggspensjon i uførepensjonen til grunn.

Samlet tilleggspensjon og særtillegg etter folketrygdloven kapittel 3 for pensjonistparet skal likevel utgjøre minst to ganger særtillegget etter ordinær sats, jf. folketrygdloven § 3–3 femte ledd andre punktum. For hver av ektefellene justeres særtillegget etter ordinær sats for trygdetid og, dersom vedkommende mottar uførepensjon, uføregrad. Summen av de to justerte særtilleggene utgjør minstegarantien etter første punktum. Når samlet tilleggspensjon og særtillegg skal beregnes, medregnes for hver av ektefellene

- ugradert særtillegg og tilleggspensjon etter folketrygdloven kapittel 3 dersom vedkommende kun mottar alderspensjon eller mottar avtalefestet pensjon, eller
- gradert særtillegg og tilleggspensjon i uførepensjonen dersom vedkommende kun mottar uførepensjon eller mottar både uførepensjon og alderspensjon.

II. Unntak fra minste pensjonsnivå med lav sats

§ 5–3. Virkeområde

Bestemmelsene i avsnittet her gjelder for personer som omfattes av folketrygdloven § 19–8 tredje ledd og som

- mottar hel alderspensjon og lever sammen med en ektefelle som mottar hel alderspensjon, hel uførepensjon eller alders- og uførepensjon med en samlet pensjonsgrad på 100 prosent, eller
- mottar alders- og uførepensjon med en samlet pensjonsgrad på 100 prosent og lever sammen med en ektefelle som mottar hel alderspensjon, hel uførepensjon eller alders- og uførepensjon med en samlet pensjonsgrad på 100 prosent.

Som uførepensjon regnes ikke foreløpig uførepensjon etter folketrygdloven § 12–16.

§ 5–4. Beregning av minste pensjonsnivå og tillegg til pensjonen

Dersom begge ektefellene mottar hel alderspensjon, settes minste pensjonsnivå for hver av ektefellene til gjeldende minste pensjonsnivå med ordinær sats på virkningstidspunktet, avkortet på grunnlag av egen trygdetid. Samlet minste pensjonsnivå settes lik summen av hver av ektefellenes minste pensjonsnivå beregnet etter første punktum.

Dersom én av eller begge ektefellene mottar uførepensjon, beregnes minste pensjonsnivå for hver av ektefellene som summen av gjeldende minste pensjonsnivå med ordinær sats på virkningstidspunktet, avkortet på grunnlag av egen trygdetid og multiplisert med uttaksgraden for alderspensjon, og grunnpensjon og fullt ordinært særtillegg, avkortet for trygdetid og multiplisert med uføregraden. Samlet minste pensjonsnivå for pensjonistparet settes lik summen av hver av ektefellenes minste pensjonsnivå beregnet etter første punktum.

Dersom pensjonistparets samlede pensjon etter § 5–5 er lavere enn samlet minste pensjonsnivå etter første eller andre ledd, skal det utbetales et tillegg lik differansen mellom samlet minste pensjonsnivå og samlet pensjon. Tillegget utbetales til den av ektefellene som har lavere pensjon enn eget minste pensjonsnivå etter første ledd første

punktum eller andre ledd første punktum. Dersom begge har lavere pensjon enn eget minste pensjonsnivå, skal det utbetales et tillegg til hver av ektefellene slik at den enkeltes pensjon tilsvarer eget minste pensjonsnivå.

§ 5-5. Samlet pensjon

For alderspensjon medregnes grunnpensjon, tilleggspensjon og pensjonstillegg i samlet pensjon. I samlet pensjon medregnes også ytelser som nevnt i folketrygdloven § 19-11 tredje ledd, og tillegg til pensjonen etter folketrygdloven § 19-14 femte ledd og § 19-19. I samlet pensjon medregnes også alderspensjon beregnet etter folketrygdloven kapittel 20, herunder ytelser som nevnt i § 20-15 tredje ledd og tillegg etter § 20-18 femte ledd. Garantitillegg etter § 20-20 medregnes ikke i samlet pensjon.

For uførepensjon medregnes grunnpensjon, tilleggspensjon og sært tillegg i samlet pensjon. I samlet pensjon medregnes også tillegg til uførepensjon til personer som følger regler fra lov 17. juni 1966 nr. 12 om folketrygd § 8-5 første ledd slik den lød pr. 7. juni 1973.

Forsørgingstillegg for barn etter folketrygdloven § 3-25 medregnes ikke i samlet pensjon.

§ 5-6. Omregning, nytt tillegg og bortfall av tillegg

Ved hver endring som påvirker pensjonen eller minste pensjonsnivå, herunder ny opptjening, økt trygdetid, endring i medlemskap i trygden og årlige reguleringer, skal det foretas ny beregning av tillegg etter § 5-4.

Ved endring i pensjonsgrad mv. som fører til at vilkårene i § 5-3 blir oppfylt eller ikke lenger er oppfylt etter endringen, skal tillegg henholdsvis beregnes etter § 5-4 eller bortfalle.

III. Unntak fra minste pensjonsnivå med lav sats for personer født i 1943 som mottar pensjon pr. 31. desember 2010 og får pensjonen omregnet ved økt opptjening

§ 5-7. Virkeområde

Bestemmelsene i avsnittet her gjelder for personer født i 1943 som mottar pensjon pr. 31. desember 2010, omfattes av folketrygdloven § 19-8 tredje ledd og som

- a) mottar hel alderspensjon og lever sammen med en ektefelle som mottar gradert uførepensjon, men ikke alderspensjon, eller mottar avtalefestet pensjon som nevnt i folketrygdloven § 3-19 sjette ledd, og
- b) vedkommendes alderspensjon er omregnet etter § 11-4 som følge av økt opptjening og eventuelt økt trygdetid. Som uførepensjon regnes ikke foreløpig uførepensjon etter folketrygdloven § 12-16.

§ 5-8. Beregning av minste pensjonsnivå og tillegg til pensjonen

Minste pensjonsnivå for personen omfattet av § 5-7 beregnes etter reglene i § 5-4 første ledd første punktum. Minste pensjonsnivå for ektefellen skal dersom ektefellen mottar

- a) gradert uførepensjon, beregnes som summen av grunnpensjon og fullt ordinært sært tillegg, avkortet for trygdetid. Grunnpensjon og sært tillegg uten reduksjon for uføregrad og inntekt legges til grunn.
- b) avtalefestet pensjon som nevnt i folketrygdloven § 3-19 sjette ledd, beregnes som gjeldende minste pensjonsnivå med ordinær sats på virkningstidspunktet, avkortet for trygdetid.

Samlet minste pensjonsnivå for pensjonistparet settes lik summen av hver av ektefellenes minste pensjonsnivå.

Dersom pensjonistparets samlede pensjon etter § 5-9 er lavere enn samlet minste pensjonsnivå etter første ledd, skal det utbetales et tillegg lik differansen mellom samlet minste pensjonsnivå og samlet pensjon. Tillegget utbetales til personen omfattet av § 5-7.

Tillegg til pensjonen etter andre ledd kan kun ytes dersom vilkårene i § 5-7 har vært oppfylt i en uavbrutt periode fra og med virkningstidspunktet for omregningen nevnt i § 5-7 første ledd bokstav b. Se også § 5-10 andre ledd.

§ 5-9. Samlet pensjon

Samlet pensjon for personen omfattet av § 5-7 beregnes etter reglene i § 5-5. Ektefellens samlede pensjon beregnes etter reglene i § 5-5, likevel slik at dersom ektefellen mottar

- a) gradert uførepensjon, skal pensjonen uten reduksjon for uføregrad legges til grunn, eller
- b) avtalefestet pensjon som nevnt i folketrygdloven § 3-19 sjette ledd, skal pensjonen uten avgrensning på grunn av lav tidligere inntekt eller reduksjon for inntekt, legges til grunn. I samlet pensjon medregnes tillegg etter § 7 i forskrift om statstilskott etter AFP-tilskottsloven kapittel 4 eller tillegg etter § 3 i forskrift om omregning av avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse ved endringer i sivilstand mv. Vedtektsfestet eller avtalefestet tillegg til pensjonen medregnes ikke i samlet pensjon.

§ 5-10. Omregning og bortfall av tillegg

Ved hver endring som påvirker pensjonen eller minste pensjonsnivå, herunder ny opptjening, økt trygdetid og årlige reguleringer, skal det foretas ny beregning av tillegg etter § 5-8.

Ved endringer som fører til at vilkårene i § 5-7 ikke lenger er oppfylt, skal tillegget til pensjonen bortfalle. Tilsvarende gjelder ved endring i eget eller ektefellens medlemskap i trygden som påvirker pensjonen, når ektefellen tar ut alderspensjon eller når ektefellen mottar uførepensjon og får fastsatt nytt uføretidspunkt. Bortfalt tillegg kan ikke tilstås på nytt dersom vilkårene senere igjen blir oppfylt, jf. § 5-8 tredje ledd.

§ 6-1 første punktum skal lyde:

Kapitlet utfyller folketrygdloven § 19-3, § 19-13, § 19-16, § 19-18, § 19-20 og § 20-17.

§ 6–4 andre til sjuende ledd skal lyde:

Ny grunnpensjon under utbetaling beregnes ved å multiplisere basisgrunnpensjon etter endring i sivilstand mv. med forholdet mellom grunnpensjon under utbetaling og basisgrunnpensjon før endring i sivilstand mv.

Ny tilleggspensjon under utbetaling beregnes ved å multiplisere basistilleggspensjon etter endring i sivilstand mv. med forholdet mellom tilleggspensjon under utbetaling og basistilleggspensjon før endring i sivilstand mv. Dersom det ikke er tilleggspensjon under utbetaling før endring i sivilstand mv., multipliseres basistilleggspensjon etter endring i sivilstand mv. likevel med forholdet angitt i andre ledd.

Nytt pensjonstillegg under utbetaling beregnes ved å multiplisere basispensjonstillegg etter endring i sivilstand mv. med forholdet mellom pensjonstillegg under utbetaling og basispensjonstillegg før endring i sivilstand mv. Dersom det ikke er pensjonstillegg under utbetaling før endring i sivilstand mv., multipliseres basispensjonstillegg etter endring i sivilstand mv. likevel med forholdet angitt i andre ledd.

Ny restgrunnpensjon beregnes ved å multiplisere basisgrunnpensjon etter endring i sivilstand mv. med forholdet mellom restgrunnpensjon og basisgrunnpensjon før endring i sivilstand mv.

Ny resttilleggspensjon beregnes ved å multiplisere basistilleggspensjon etter endring i sivilstand mv. med forholdet mellom resttilleggspensjon og basistilleggspensjon før endring i sivilstand mv. Dersom det ikke er resttilleggspensjon før endring i sivilstand mv., multipliseres basistilleggspensjon etter endring i sivilstand mv. likevel med forholdet angitt i femte ledd.

Nytt restpensjonstillegg beregnes ved å multiplisere basispensjonstillegg etter endring i sivilstand mv. med forholdet mellom restpensjonstillegg og basispensjonstillegg før endring i sivilstand mv. Dersom det ikke er restpensjonstillegg før endring i sivilstand mv., multipliseres basispensjonstillegg etter endring i sivilstand mv. likevel med forholdet angitt i femte ledd.

I avsnitt I skal ny § 6–5 lyde:

§ 6–5. Omregning av pensjon ved endring i medlemskap etter uttak

Ved endring i medlemskap i trygden som påvirker retten til pensjon etter folketrygdloven § 19–3, skal pensjon under utbetaling omregnes etter § 6–4 andre til fjerde ledd.

Dersom bortfalt medlemskap medfører at retten til å få pensjon utbetalt faller bort, skal pensjonen likevel omregnes til restpensjon etter folketrygdloven § 19–12 andre ledd som om pensjonen er stanset. Dersom vedkommende senere igjen blir medlem i trygden, beregnes ny pensjon på bakgrunn av restpensjonen etter folketrygdloven § 19–12 første ledd.

Restpensjon beregnes som om vedkommende er medlem i trygden.

Dersom en person som ikke er medlem i trygden endrer uttaksgrad, skal pensjon under utbetaling omregnes etter § 6–4 andre til fjerde ledd som om vedkommende hadde blitt medlem i trygden. Pensjon under utbetaling og restpensjon omregnes deretter etter folketrygdloven § 19–12, og ny pensjon under utbetaling beregnes etter § 6–4 andre til fjerde ledd på grunnlag av faktisk medlemstilknytning.

I avsnitt I skal ny § 6–6 lyde:

§ 6–6. Beregning og omregning av pensjon for personer født i årene 1944 til 1948 som ble tilstått avtalefestet pensjon før 2011

For personer født i årene 1944 til 1948 som ble tilstått avtalefestet pensjon med statstilskott med virkningstidspunkt før 1. januar 2011, beregnes tilleggspensjonen etter paragrafen her.

Ved mottak av avtalefestet pensjon fram til fylte 67 år og uttak av alderspensjon samme år, skal det i basistilleggspensjonen fra 67 år medregnes

- a) opptjente og godskrevne pensjonspoeng etter folketrygdloven § 3–14 og § 3–19 fram til og med det kalenderåret vedkommende fylte 65 år, og
- b) antatte framtidige pensjonspoeng etter folketrygdloven § 3–17, § 3–18 og § 3–21 for det kalenderåret vedkommende fylte 66 år.

Med virkning på pensjonen fra januar det året vedkommende fyller 68 år omregnes pensjonen etter folketrygdloven § 19–13 på bakgrunn av opptjente og godskrevne pensjonspoeng for det kalenderåret vedkommende fylte 66 år.

Ved stans av avtalefestet pensjon før fylte 67 år og uttak av alderspensjon samme år, skal det i basistilleggspensjonen medregnes

- a) godskrevne og opptjente pensjonspoeng etter folketrygdloven § 3–14 og § 3–19 fram til og med kalenderåret forut for året før avtalefestet pensjon ble stanset, og
- b) antatte framtidige pensjonspoeng for året og året før avtalefestet pensjon ble stanset.

Med virkning på pensjonen fra januar året etter det året avtalefestet pensjon ble stanset og det påfølgende året, omregnes pensjonen etter reglene i folketrygdloven § 19–13 på bakgrunn av opptjente og godskrevne pensjonspoeng for henholdsvis året før året avtalefestet pensjon ble stanset og året avtalefestet pensjon ble stanset.

Dersom alderspensjon tas ut senere enn samme år som avtalefestet pensjon stanses eller opphører, gjelder andre og tredje ledd tilsvarende så langt de passer.

I avsnitt I skal ny § 6–7 lyde:

§ 6–7. Beregning og omregning av pensjon ved yrkesskade

For personer som ved fylte 67 år mottar både uførepensjon og alderspensjon og hele eller deler av uførepensjonen er beregnet etter folketrygdloven § 3–30, skal en andel av basispensjonen fra 67 år som svarer til graden av uførhet som følger av yrkesskade beregnes etter folketrygdloven § 3–30, jf. § 19–20 første ledd. Pensjon under utbetaling og respensjon omregnes med virkning fra fylte 67 år etter folketrygdloven § 19–13 første til fjerde ledd.

For personer som får rett til pensjon som gjenlevende ektefelle etter dødsfall på grunn av yrkesskade, skal basispensjonen beregnes etter folketrygdloven § 3–30 fjerde ledd, jf. § 19–20 andre ledd, og § 19–16. Pensjon under utbetaling og respensjon omregnes etter folketrygdloven § 19–13 femte ledd, jf. forskriften her § 6–4 andre til sjuende ledd.

I avsnitt II blir nåværende § 6–5 til § 6–7 nye § 6–8 til § 6–10 med følgende endring:

I § 6–9 første ledd skal henvisningen til § 6–5 endres til § 6–8.

Kapittel 7 skal lyde:

Kapittel 7. Beregning av effekten av levealdersjustering ved regulering av satsene for minste pensjonsnivå og garantipensjon**§ 7–1. Virkeområde**

Kapitlet utfyller folketrygdloven § 19–14 og § 20–18.

§ 7–2. Regulering av satsene for minste pensjonsnivå og garantipensjon

Satsene for minste pensjonsnivå og satsene for garantipensjon reguleres i samsvar med lønnsvekst, og justeres deretter for effekten av levealdersjusteringen for 67-åringer i reguleringsåret ved å multiplisere med forholdet mellom forholdstallet for 67-åringer i året før reguleringsåret og forholdstallet for 67-åringer i reguleringsåret.

For regulering i årene fra og med 2030 benyttes i stedet forholdet mellom delingstall for 67-åringer i året før reguleringsåret og delingstallet for 67-åringer i reguleringsåret.

§ 10–2 overskriften skal lyde:

§ 10–2. Pensjonsopptjening for omsorgsarbeid

§ 10–3 skal lyde:

§ 10–3. Inntekter som ikke er ferdig lignet pr. 1. januar 2010

Pensjongivende inntekt for tiden før 1. januar 2010 som ikke er ferdig lignet pr. 1. januar 2010, oppreguleres ved at den multipliseres med forholdet mellom grunnbeløpet på beregningstidspunktet og gjennomsnittlig grunnbeløp for 2009.

§ 10–4 tredje ledd oppheves.

Ny § 10–5 skal lyde:

§ 10–5. Overføring av pensjonsopptjening for omsorgsarbeid mellom omsorgsyterne

Omsorgsyter som gis pensjonsopptjening etter § 10–2, kan fremme krav om at opptjeningen for et år overføres til annen omsorgsyter dersom omsorgsyterne i dette året var sammen om omsorgen for ett eller flere barn. Dette gjelder likevel ikke når opptjeningen på grunnlag av omsorgsarbeidet inngår i beregningsgrunnlaget for en alderspensjon eller avtalefestet pensjon som allerede har blitt eller blir utbetalt. Tilsvarende gjelder når omsorgsopptjening gitt i medhold av folketrygdloven § 3–16 inngår i beregningsgrunnlaget for en uførepensjon som allerede har blitt eller blir utbetalt. Omsorgsopptjening kan bare overføres dersom omsorgspoeng samtidig overføres etter forskrift gitt i medhold av folketrygdloven § 3–16.

Omsorgsyter som gis pensjonsopptjening etter § 10–4, kan fremme krav om at opptjeningen for et år overføres til annen omsorgsyter som er omfattet av folketrygdloven § 20–21 tredje ledd andre punktum eller AFP-tilskottsloven § 6 andre ledd dersom omsorgsyterne i dette året var sammen om omsorgen for ett eller flere barn. Dette gjelder likevel ikke når opptjeningen på grunnlag av omsorgsarbeidet inngår i beregningsgrunnlaget for en alderspensjon eller avtalefestet pensjon som allerede har blitt eller blir utbetalt. Omsorgsopptjening kan bare overføres dersom omsorgsopptjening samtidig overføres etter forskrift gitt i medhold av AFP-tilskottsloven § 30 første ledd bokstav a.

§ 11–1 skal lyde:

§ 11–1. Virkeområde

Kapitlet utfyller folketrygdloven § 19–18 og lov 5. juni 2009 nr. 32 om endringer i folketrygdloven (ny alderspensjon) del II sjette og niende ledd.

Etter § 11–1 settes følgende overskrift inn:

I. Personer født i 1943 som tar ut pensjon i 2010

§ 11–2 tredje ledd første punktum skal lyde:

Verdien av basispensjon og eventuelt basispensjonstillegg skal beregnes etter reglene i folketrygdloven § 19–5 og § 19–9.

Ny § 11–3 skal lyde:

§ 11–3. *Omregning av pensjon pr. 1. januar 2011 for visse grupper personer født i 1943 som mottok pensjon pr. 31. desember 2010*

For personer født i 1943 som har pensjon under utbetaling pr. 31. desember 2010, skal pensjonen omregnes pr. 1. januar 2011 med endelige fastsatte poengtall dersom den er beregnet med foreløpig poengtall etter folketrygdloven § 19–6 tredje punktum slik den lød pr. 31. desember 2010.

For personer født i 1943 som har alderspensjon under utbetaling pr. 31. desember 2010 og fram til fylte 67 år mottok avtalefestet pensjon med statstilskott, skal pensjonen omregnes pr. 1. januar 2011 med opptjente pensjonspoeng etter folketrygdloven § 3–14 fram til og med det året vedkommende fylte 66 år.

Omregning etter første og andre ledd skal foretas etter § 11–7 tredje ledd.

Ny § 11–4 skal lyde:

§ 11–4. *Omregning av pensjon for personer født i 1943 som mottok pensjon pr. 31. desember 2010 ved endring i pensjonsgrad eller økt opptjening etter uttak*

For personer født i 1943 som har pensjon under utbetaling pr. 31. desember 2010, skal pensjonen ved første endring i pensjonsgrad eller stans av pensjon, se folketrygdloven § 19–12, eller første gang det foreligger opptjening og eventuelt økt trygdetid etter uttak, se folketrygdloven § 19–13 første ledd, omregnes etter reglene i tredje til femte ledd. Endret opptjening som nevnt i § 11–3 første og andre ledd regnes ikke som opptjening etter første punktum.

Dersom pensjonen tidligere er omregnet etter tredje til femte ledd, skal pensjonen ved senere endringer omregnes etter reglene i folketrygdloven § 19–12 og § 19–13 første til fjerde ledd, jf. forskriften her kapittel 6 avsnitt I.

Basisgrunnpensjon, basistilleggs pensjon og basispensjonstillegg beregnes etter reglene i folketrygdloven § 19–5 og § 19–9. Ved opptjening og eventuelt økt trygdetid skal opptjeningen før omregningen legges til grunn ved beregningen etter første punktum. Ny grunnpensjon, ny tilleggspensjon og nytt pensjonstillegg under utbetaling beregnes ved å multiplisere henholdsvis basisgrunnpensjon, basistilleggs pensjon og basispensjonstillegg med forholdet mellom grunnpensjon under utbetaling og grunnpensjon etter kapittel 3 før omregningen.

Ved endring i pensjonsgrad eller stans av pensjon, skal pensjonen deretter omregnes etter reglene i folketrygdloven § 19–12.

Ved opptjening og eventuelt økt trygdetid etter uttak, skal pensjonen deretter omregnes etter reglene i folketrygdloven § 19–13 første til fjerde ledd. Se også forskriften her kapittel 5 avsnitt III.

Ny § 11–5 skal lyde:

§ 11–5. *Omregning av pensjon for personer født i 1943 som mottok pensjon pr. 31. desember 2010 ved endring i sivilstand mv. etter uttak*

For personer født i 1943 som har pensjon under utbetaling pr. 31. desember 2010, og pensjonen ikke tidligere er omregnet etter forskriften her § 11–4, skal pensjonen ved endring i sivilstand mv. omregnes etter reglene i forskriften her § 11–7 andre og tredje ledd.

Dersom pensjonen tidligere er omregnet etter forskriften her § 11–4, skal pensjonen omregnes etter reglene i folketrygdloven § 19–13 femte ledd, jf. forskriften her § 6–4.

Ny § 11–6 skal lyde:

§ 11–6. *Omregning av pensjon for personer født i 1943 som mottok pensjon pr. 31. desember 2010 ved endring i medlemskap etter uttak*

For personer født i 1943 som har pensjon under utbetaling pr. 31. desember 2010, og pensjonen ikke tidligere er omregnet etter forskriften her § 11–4, skal pensjonen ved endring i medlemskap i trygden som påvirker retten til pensjon etter folketrygdloven § 19–3, skal pensjonen omregnes etter forskriften her § 11–8.

Dersom pensjonen tidligere er omregnet etter forskriften her § 11–4, skal pensjonen omregnes etter forskriften her § 6–5.

Etter § 11–6 settes følgende avsnittsoverskrift inn:

II. Personer født til og med 1942

Nåværende § 11–3 blir ny § 11–7 med følgende endringer:

Første ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Tilsvarende gjelder for personer født i 1942 og tidligere år som fram til fylte 67 år hadde avtalefestet pensjon med statstilskott, jf. folketrygdloven § 19–18 andre ledd.

I andre ledd bokstav c skal ordet «pensjonstillegg» endres til «sært tillegg».

Ny § 11–8 skal lyde:

§ 11–8. Omregning av pensjon for personer født til og med 1942 ved endring i medlemskap etter uttak

Ved endring i medlemskap i trygden som påvirker retten til pensjon etter folketrygdloven § 19–3, skal pensjon under utbetaling omregnes etter § 11–7 tredje ledd.

Dersom bortfalt medlemskap medfører at retten til å få pensjon utbetalt faller bort, skal pensjonen stanses. Dersom vedkommende senere igjen blir medlem i trygden, beregnes ny pensjon etter folketrygdloven kapittel 3.

II

Endringene i kapittel 2, § 3–5 og kapittel 10 trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2010. Endringene i kapittel 4 og kapittel 6 trer i kraft straks. Endringene i kapittel 1, kapittel 5, kapittel 7 og kapittel 11 trer i kraft 1. januar 2011.

30. nov. Nr. 1503 2010

Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til fysioterapi

Hjemmel: Fastsett av Helse- og omsorgsdepartementet 30. november 2010 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–8 femte ledd og § 22–2 andre ledd. Kunngjort 3. desember 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 18. juni 2010 nr. 895 om stønad til dekning av utgifter til fysioterapi gjøres følgende endringer:

Kapittel II bokstav C nr. 2 skal lyde:

2. Alvorlig organisk sykdom eller skade med affeksjon av flere spinalnerver	a) Multiple lesjoner av røtter, plexus eller perifere nerver
b) Guillain-Barré | <i>Til punkt 2a:</i>
Rotaffeksjon ved nucleusprolaps gir bare rett til stønad etter honorartakstene ved operasjon. |
|---|---|---|

Kapittel III nr. 8a, 8b og tilhørende merknad skal lyde:

8a	Manuell terapi	220,–	82,–	138,–
8b	Tillegg for behandling ut over 20 minutter per påbegynte 10 minutter	89,–	37,–	52,–

Merknad:

Manuell terapi kan bare kombineres med behandlingsformene under takstene 30–33 og med takst 2g. Eventuell øvelsesbehandling som gis i kombinasjon med manuell terapi er inkludert i taksten. Dersom manuell terapi gis i kombinasjon med gruppebehandling, anses dette som ulike behandlingstiltak. Takst 8 og takstene 30–33 kan ikke utløses for samme tidsrom.

Det er et vilkår for rett til stønad at behandlingen utføres av fysioterapeut som;

- har bestått eksamen i klinisk masterstudium i manuellterapi ved norsk universitet eller tilsvarende utdanning, eller
- har godkjenning for bruk av takst A8 per 1. januar 2011.

Fysioterapeut som er under masterutdanning i manuellterapi eller godkjent tilsvarende videreutdanning i manuellterapi, kan benytte taksten i forbindelse med veiledet praksis som er nødvendig for å få godkjent utdanningen.

Kapittel III nr. 9 og tilhørende merknad skal lyde:

9.	Psykomotorisk fysioterapi, inntil 60 minutter	452,–	252,–	200,–
----	---	-------	-------	-------

Merknad:

Det er et vilkår for rett til stønad at behandlingen utføres av fysioterapeut som:

- har bestått eksamen i klinisk masterstudium i psykiatrisk og psykosomatisk fysioterapi og har gjennomført 20 timer egenbehandling hos fysioterapeut med takstkompetanse eller
- har godkjent 120 studiepoeng eller tilsvarende videreutdanning knyttet til fagfeltet psykiatrisk og psykosomatisk fysioterapi, herunder psykomotorisk fysioterapi, og har gjennomført 20 timer egenbehandling hos fysioterapeut med takstkompetanse eller
- har godkjenning for bruk av takst A9 per 1. januar 2011.

Fysioterapeut som er under masterutdanning i psykiatrisk og psykosomatisk fysioterapi eller godkjent tilsvarende videreutdanning i psykiatrisk og psykosomatisk fysioterapi, kan benytte taksten i forbindelse med veiledet praksis som er nødvendig for å få godkjent utdanningen.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2011.

30. nov. Nr. 1504 2010

Forskrift om endring i forskrift om opptak til høyere utdanning

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 30. november 2010 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–6, § 3–7 og § 4–9, jf. delegeringsvedtak 7. oktober 2005 nr. 1107. Kunngjort 3. desember 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 31. januar 2007 nr. 173 om opptak til høyere utdanning gjøres følgende endringer:

§ 2–2 andre ledd nr. 4 skal lyde:

4. Test i norsk, høyere nivå, «(Bergenstesten)» med minimum 450 poeng eller «bestått» etter ny vurderingsordning f.o.m. høsten 2009.

§ 3–4 skal lyde:

§ 3–4. Unntak fra kravet om generell studiekompetanse for opptak til enkelte arkitektur- og tekniske fag

Det gjøres unntak fra kravet om generell studiekompetanse for følgende studier:

– *Integrert masterstudium i teknologiske fag, 3-årig ingeniørutdanning og maritime fag*

Unntak fra kravet om generell studiekompetanse gjelder for søkere som har bestått 1-årig forkurs for ingeniør- og maritim høyskoleutdanning, nyere godkjent 2-årig fagskoleutdanning i tekniske fag eller 2-årig fagskoleutdanning etter studieordninger før rammeplan fastsatt av departementet 1998–99.

– *Arkitektutdanning ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet*

Unntak fra kravet om generell studiekompetanse gjelder for søkere som har bestått nyere godkjent 2-årig fagskoleutdanning i tekniske fag eller 2-årig fagskoleutdanning etter studieordninger før rammeplan fastsatt av departementet 1998–99.

– *Matteknologiutdanning*

Unntak fra kravet om generell studiekompetanse gjelder for søkere som har bestått 1-årig forkurs for ingeniør- og maritim høyskoleutdanning eller 1-årig tilpasningskurs, nyere godkjent 2-årig fagskoleutdanning i tekniske fag eller 2-årig fagskoleutdanning etter studieordninger før rammeplan fastsatt av departementet 1998–99.

– *2-årig ingeniørutdanning*

Studiet er tilpasset søkere som har bestått godkjent 2-årig fagskoleutdanning i relevante tekniske fag.

§ 3–6 nytt siste strekpunkt skal lyde:

- Studier i visuell kunst ved Nordisk Institutt for Scene og Studio.

§ 4–4 skal lyde:

§ 4–4. Spesielle opptakskrav til arkitektur og teknologiske fag

– *Arkitektutdanning ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet*

Matematikk (R1 + R2) og Fysikk 1.

Søkere med nyere godkjent 2-årig fagskoleutdanning i tekniske fag må dokumentere tilsvarende kunnskaper i matematikk og fysikk som er fastsatt her.

Søkere med 2-årig teknisk fagskole etter rammeplan fastsatt av departementet 1998–1999 og tidligere studieordninger, må dokumentere kunnskaper tilsvarende Matematikk R2.

– *Arkitektutdanning ved Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo og Bergen arkitektskole*

Søkeren må bestå opptaksprøve etter nærmere regler fastsatt av institusjonen.

– *Integrert masterstudium i teknologiske fag*

Matematikk (R1 + R2) og Fysikk 1.

Søkere med nyere godkjent 2-årig fagskoleutdanning i tekniske fag må dokumentere tilsvarende kunnskaper i matematikk og fysikk.

Søkere med 2-årig teknisk fagskole etter rammeplan fastsatt av departementet 1998–1999 og tidligere studieordninger, må dokumentere kunnskaper tilsvarende Matematikk R2.

Søkere med bestått 1-årig forkurs for ingeniørutdanning og maritim høyskoleutdanning fyller fagkravene for opptak uten hensyn til de spesielle kravene i matematikk og fysikk som er fastsatt her.

– *3-årig ingeniørutdanning*

Matematikk (R1 + R2) og Fysikk 1.

Søkere med nyere godkjent 2-årig fagskoleutdanning i tekniske fag må dokumentere tilsvarende kunnskaper i matematikk og fysikk.

Søkere med 2-årig teknisk fagskole etter rammeplan fastsatt av departementet 1998–1999 og tidligere studieordninger, fyller kravene for opptak uten hensyn til de spesielle kravene i matematikk og fysikk som er fastsatt her.

Søkere som har bestått 1-årig forkurs for ingeniørutdanning og maritim høyskoleutdanning fyller kravene for opptak uten hensyn til de spesielle opptakskravene i matematikk og fysikk som er fastsatt her.

Søkere som har generell studiekompetanse og har bestått et realfagskurs med ett semesters omfang med fordypning i matematikk og fysikk fyller kravene for opptak uten hensyn til de spesielle kravene i matematikk og fysikk som er fastsatt her.

For søkere med generell studiekompetanse som blir tatt opp til treterminordning, gjelder ikke det spesielle opptakskravet i matematikk og fysikk som er fastsatt her.

For søkere som tas opp til spesielt tilrettelagt ingeniørutdanning, jf. § 3–3, med grunnlag i fagbrev/svennebrev og minimum 12 måneder relevant praksis, gjelder ikke det spesielle opptakskravet i matematikk og fysikk som er fastsatt her.

– *2-årig ingeniørutdanning*

Søkere må dokumentere godkjent fagskoleutdanning i tekniske fag fra relevant linje.

– *Teknisk bygningsvern og restaureringsarbeider*

Relevant fagbrev.

Søkeren må dokumentere kunnskaper i form av innsendt arbeid og bestå opptaksprøve etter nærmere regler fastsatt av institusjonen.

– *Landskapsarkitektur ved Arkitektur- og designhøgskolen*

Søkeren må bestå opptaksprøve etter nærmere regler fastsatt av institusjonen.

§ 4–9 nye strekpunkter skal lyde:

- Musikkterapi ved Universitetet i Bergen
- Studier i visuell kunst ved Nordisk Institutt for Scene og Studio.

§ 4–10 andre ledd skal lyde:

Søkere til følgende institusjoner må bestå opptaksprøve etter nærmere regler fastsatt ved institusjonen

- *Fotojournalistutdanning* ved Høgskolen i Oslo
- *Animasjon* ved Høgskolen i Volda
- *Industridesign* ved Arkitektur- og designhøgskolen
- *Produktdesignutdanning* ved Høgskolen i Akershus
- *Studier* ved Rudolf Steinerhøgskolen
- *Smykkedesign* ved Universitetet i Agder
- *Film- og fjernsynsutdanning* ved Høgskolen i Lillehammer
- *Årsstudium i film og TV* ved Nordisk Institutt for Scene og Studio.

§ 6–2 nr. 3 skal lyde:

3. 5-årig integrert lærerutdanning og praktisk-pedagogisk utdanning, jf. lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den videregående opplæringa (opplæringslova).

§ 6–8 første ledd skal lyde:

(1) Ved utdanninger som er omfattet av kapittel seks i forskriften, jf. § 6–2, § 6–3 og § 6–4 skal studentene fremlegge ny politiattest hvert tredje år fra den enkelte students utdanningsstart, forutsatt at det gjenstår obligatorisk klinisk undervisning eller praksisopplæring.

§ 6–9 skal lyde:

§ 6–9. Følger av at politiattest ikke fremlegges

(1) Søkere eller studenter som ikke fremlegger politiattest i henhold til reglene i denne forskriften, har ikke rett til å delta i klinisk undervisning eller praksisopplæring ved den aktuelle utdanningen.

(2) Det kan gjøres unntak fra bestemmelsen i første ledd dersom årsaken til at søkeren eller studenten ikke fremlegger politiattest i henhold til reglene i denne forskriften, ligger utenfor vedkommendes kontroll.

§ 7–5 andre ledd skal lyde:

(2) Karakterpoeng er gjennomsnittet av samtlige tallkarakterer, med to desimaler, multiplisert med 10. For fellesfag skal bare karakter(er) på høyeste nivå inngå i beregningen av karakterpoeng.

§ 7–6 andre ledd skal lyde:

(2) Karakterpoengene regnes ut som gjennomsnittet av samtlige tallkarakterer med to desimaler, multiplisert med 10. For fellesfag skal bare karakter(er) på høyeste nivå inngå i beregningen av karakterpoeng.

Ny § 7–8 skal lyde:

§ 7–8. Tilleggspoeng for realfag og fremmedspråk fra videregående opplæring

Fra og med opptak til studieåret 2011–2012 gjelder følgende:

(1) Det kan totalt gis inntil 4 tilleggspoeng for programfag fra programområde for realfag og programfag innen «Fremmedspråk» fra videregående opplæring i Kunnskapsløftet. Fagene må være bestått. Det gis ikke uttelling for fag som overlapper hverandre.

(2) Alle programfag fra programområde for realfag og programfag innen «Fremmedspråk» med et omfang på 140 timer gir 0,5 tilleggspoeng, bortsett fra fagene Matematikk R2, Fysikk 2 og «Fremmedspråk» III, som gir 1,0 tilleggspoeng.

(3) Søkere med studieforbereende Vg3 i utdanningsprogram for naturbruk får 0,5 tilleggspoeng.

(4) Søkere med International Baccalaureate får innenfor en total ramme på 4 tilleggspoeng følgende: 0,5 tilleggspoeng for realfag fra faggruppe 4 Experimental sciences og faggruppe 5 Mathematics and computer science tatt på lavere nivå («standard level») og 1,0 tilleggspoeng for realfag fra faggruppe 4 Experimental sciences og faggruppe 5 Mathematics and computer science tatt på høyere nivå («higher level»). Matematikk og fysikk tatt på høyere nivå («higher level») gir 1,5 tilleggspoeng.

0,5 tilleggspoeng for fremmedspråk (ikke engelsk og Norwegian) fra faggruppe 2 Second language tatt på lavere nivå («standard level») og 1,0 tilleggspoeng for fremmedspråk tatt på høyere nivå («higher level»).

(5) Søkere med vitnemål fra fransk baccalauréat får innenfor en total ramme på 4 tilleggspoeng følgende:

Bestått fransk baccalauréat (alle linjer) gir 1,0 tilleggspoeng forutsatt at norsk er valgt som fag på vitnemålet.

Bestått Linje S Scientifique gir 4,0 tilleggspoeng.

Bestått Linje ES Economique gir 0,5 tilleggspoeng.

Bestått Linje S Littéraire får inntil 0,5 tilleggspoeng for et annet fremmedspråk, jf. 6. ledd.

(6) Søkere med vitnemål fra annen nåværende eller tidligere norsk eller nordisk videregående opplæring som er eller har vært offentlig godkjent, eller med opptaksgrunnlag fra utlandet for øvrig, kan få inntil 4 tilleggspoeng når det i deres utdanning inngår fagkombinasjoner som må anses likeverdige med de realfag og fremmedspråk som etter andre ledd gir rett til tilleggspoeng.

Nåværende § 7–8 blir ny § 7–8A.

§ 7–12 første ledd første punktum skal lyde:

Kvalifiserte søkere som ikke kan poengberegnes, må rangeres i forhold til poengberegnete søkere ved hjelp av en individuell skjønnsmessig vurdering.

§ 7–12 andre ledd skal lyde:

(2) Ved vurderingen skal det tas hensyn til om søkeren har et opptaksgrunnlag og en fagsammensetning som er likeverdig med det som gir grunnlag for tilleggspoeng for realfag/fremmedspråk for søkere som kan poengberegnes.

Ny § 7–15 skal lyde:

§ 7–15. Rangering ved opptak til spesielt tilrettelagt ingeniørutdanning

Ved opptak til spesielt tilrettelagt ingeniørutdanning, jf. § 3–3, rangeres søkere med karakteren meget godt på fag-/svenneprøven foran søkere med karakteren godt når søkerne ellers har samme poengsum. Ved fortsatt poenglikhet rangeres søkerne etter alder.

§ 9–3 skal lyde:

Søkere som dokumenterer fastsatte spesielle opptakskrav (realfag) med studieretningsfag fra videregående opplæring før Kunnskapsløftet, oppfylder kravet når de kan dokumentere det fastsatte kravet på VKII-nivå eller tilsvarende («høyeste nivå»). Søkerne vil samtidig anses å ha oppfylt lavere nivå i faget.

II

Endringene trer i kraft studieåret 2011–2012.

30. nov. Nr. 1505 2010

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 30. november 2010 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 18–5 niende ledd. Kunngjort 3. desember 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 18–5–3 fjerde ledd skal lyde:

(4) I nåverdiberegningen benyttes en diskonteringsrente (realrente) som fastsatt i § 18–8–4.

§ 18–5–9 første ledd skal lyde:

(1) Investeringskostnader ved fremtidig utskifting av et driftsmiddel settes lik sist observerte historiske anskaffelseskostnad for det aktuelle driftsmidlet på takseringstidspunktet, der kroneverdien oppjusteres med konsumprisindeksen fra anskaffelsesåret til takseringsåret.

§ 18–5–9 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Ved utskifting av fast teknisk installasjon i bygning som nevnt § 18–5–11 femte ledd, skal grunnlaget etter første og andre ledd reduseres med kostpris for den nye faste tekniske installasjonen.

§ 18–5–10 første ledd skal lyde:

(1) Gjenstående levetid for driftsmiddel som er i bruk i kraftanlegget, settes til gjenstående skattemessige levetid for driftsmidlet, jf. skatteloven § 18–6 første ledd og § 14–43 første ledd sammenholdt med forskriften § 18–5–11 annet, tredje og femte ledd.

§ 18–5–11 tredje ledd nytt siste strekpunkt skal lyde:

– avskrivningsgruppe j: 20 år.

§ 18–5–11 nytt femte ledd skal lyde:

(5) Driftsmidler som skal henføres til saldogruppe j, bedømmes under ett sammen med bygget ved beregning av fremtidige utskiftningskostnader etter skatteloven § 18–5 fjerde ledd når driftsmidlene er ervervet før 1. januar 2010. Tilsvarende gjelder påkostninger foretatt før 1. januar 2010 på driftsmidler som skal henføres til saldogruppe j.

II

Endringene under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2009.

1. des. Nr. 1506 2010

Meddelelse om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift om godkjente (reinavla) avlsdyr av storfe

Hjemmel: Meddelelse fra Mattilsynet 1. desember 2010 jf. forskrift 13. januar 1999 nr. 68 om godkjente (reinavla) avlsdyr av storfe. Kunngjort 3. desember 2010 kl. 15.00.

Direktiv 2009/157/EF, som endrer direktiv 77/504/EØF ble 10. november 2010 innlemmet i EØS-avtalen vedlegg I del 2.1 nr. 1a, med ikrafttredelsesdato 11. november 2010.

Denne tilføyes i hjemmelsfeltet i forskrift 13. januar 1999 nr. 68 om godkjente (reinavla) avlsdyr av storfe.

1. des. Nr. 1507 2010

Forskrift om godtgjørelsesordninger i finansinstitusjoner, verdipapirforetak og forvaltningsselskap for verdipapirfond

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 1. desember 2010 med hjemmel i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond § 2–5 tredje ledd, lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) § 2–18, § 2–19, § 2–20, § 2–21 og § 2–22 og lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) § 9–11 syvende ledd. Kunngjort 3. desember 2010 kl. 15.00.

§ 1. Virkeområde og formål

Holdingselskaper i finanskonsern, banker, finansieringsforetak, forsikringsselskaper, pensjonsforetak, verdipapirforetak og forvaltningsselskaper for verdipapirfond skal ha en godtgjørelsesordning for hele foretaket som skal bidra til å fremme og gi incentiver til god styring av og kontroll med foretakets risiko, motvirke for høy risikotaking, og bidra til å unngå interessekonflikter.

§ 2. Fastsettelse og gjennomgang av godtgjørelsesordning

Styret i foretak som nevnt i § 1 skal fastsette og sørge for at foretaket til enhver tid har og praktiserer retningslinjer og rammer for en godtgjørelsesordning som skal gjelde for hele foretaket og datterselskaper. Godtgjørelsesordningen skal inneholde særskilte regler for ledende ansatte, for andre ansatte og tillitsvalgte med arbeidsoppgaver av vesentlig betydning for foretakets risikoeksponering, og for andre ansatte og tillitsvalgte med kontrolloppgaver.

I forskriften her betyr uttrykket godtgjørelse det samme som «lønn og annen godtgjørelse» som angitt i allmennaksjeloven § 6–16a. Foretaket må også påse at variabel godtgjørelse ikke utbetales gjennom eierandeler i tilknyttede selskaper (indre selskap), eller på annen måte som innebærer en omgåelse av foretakets regelverk for godtgjørelse.

Godtgjørelsesordning nevnt i første ledd skal være i samsvar med foretakets overordnede mål, risikotoleranse og langsiktige interesser.

Praktiseringen av godtgjørelsesordningen skal minst en gang i året gjennomgås av uavhengige kontrollfunksjoner, jf. forskrift 22. september 2008 nr. 1080 om risikostyring og internkontroll. Foretaket skal

utarbeide en skriftlig rapport om den årlige gjennomgangen hvert år. Rapporten skal på forespørsel oversendes til Finanstilsynet.

§ 3. *Generelle krav til godtgjørelsesordninger*

I ordningen skal det fastsettes hvilke grupper av ansatte som skal anses som ledende ansatte, ansatte med arbeidsoppgaver av betydning for foretakets risikoeksponering, og ansatte med kontrolloppgaver.

Foretaket skal offentliggjøre informasjon om foretakets godtgjørelsesordning, herunder informasjon om hovedprinsippene for fastsettelse av godtgjørelse, kriterier for fastsettelse av eventuell variabel godtgjørelse, samt kvantitativ informasjon om godtgjørelse til ledende ansatte, ansatte med arbeidsoppgaver av betydning for foretakets risikoeksponering, og ansatte med kontrolloppgaver.

Foretak med flere enn 50 ansatte og foretak med forvaltningskapital over 5 mrd. kroner skal ha et eget godtgjørelsesutvalg oppnevnt av styret. Godtgjørelsesutvalget skal forberede alle saker om godtgjørelsesordningen som skal avgjøres av styret. Finanstilsynet kan tillate ett felles godtgjørelsesutvalg for foretak i samme konsern.

§ 4. *Godtgjørelse til ledende ansatte*

For ledende ansatte skal sammensetningen av fast og variabel godtgjørelse være balansert. Den faste delen av godtgjørelsen skal være tilstrekkelig høy til at foretaket kan unnlate å utbetale den variable delen av godtgjørelsen.

For daglig leder samt medlemmene av ledergruppen som definert av foretaket i en bank skal det fastsettes at variabel godtgjørelse ikke kan utgjøre mer enn halvparten av den faste godtgjørelsen.

Garantert variabel godtgjørelse kan bare benyttes i særlige tilfelle ved nyansettelser, og begrenset til det første året.

Dersom variabel godtgjørelse benyttes, skal denne baseres på en kombinasjon av vurdering av vedkommende person, vedkommende forretningsenhet og foretaket som helhet. Ved måling av resultater skal risiko for foretaket og kostnader knyttet til behov for kapital og likviditet hensyntas. Grunnlag for variabel godtgjørelse knyttet til foretakets resultater skal være en periode på minst to år.

Minst halvparten av årlig variabel godtgjørelse skal gis i form av aksjer eller andre egenkapitalinstrumenter utstedt av foretaket eller et annet foretak i konsernet, eller i form av betinget kapital som avspeiler foretakets verdiutvikling, som ikke kan disponeres fritt av den enkelte tidligere enn jevnt fordelt over en periode på minst tre år. Perioden skal ta hensyn til foretakets underliggende forretningscyklus og risikoen i foretaket. Slik del av variabel godtgjørelse skal reduseres dersom enten resultatutviklingen i foretaket eller etterfølgende resultater tilsier dette.

Samlet variabel godtgjørelse skal ikke begrense institusjonens evne til å styrke den ansvarlige kapitalen.

Sluttvederlag ved opphør av arbeidsforhold skal tilpasses de resultater som er oppnådd over tid, og utformes slik at manglende resultater ikke blir belønnet.

Ledende ansatte skal ikke ha avtaler eller forsikringer som sikrer mot bortfall av prestasjonsbetinget godtgjørelse.

§ 5. *Godtgjørelse til ansatte med arbeidsoppgaver av vesentlig betydning for foretakets risikoeksponering*

Bestemmelsene i § 4, med unntak av § 4 annet ledd, gjelder tilsvarende for ansatte med arbeidsoppgaver av vesentlig betydning for foretakets risikoeksponering.

§ 6. *Godtgjørelse til ansatte med kontrolloppgaver*

Godtgjørelse til ansatte med kontrollansvar skal være uavhengig av resultatet i forretningsområdet som de kontrollerer.

Bestemmelsene i § 4, med unntak av § 4 annet ledd, gjelder tilsvarende for ansatte med kontrolloppgaver.

§ 7. *Godtgjørelse til tillitsvalgte*

Bestemmelsene i § 4, med unntak av § 4 annet ledd, og § 6 første ledd gjelder tilsvarende for tillitsvalgte.

§ 8. *Pålegg og sanksjoner*

Finanstilsynet kan gi foretak som nevnt i § 1 pålegg om utforming, endring og reversering av godtgjørelsesordning. Finanstilsynet kan sette kvantitative grenser for foretakets omfang av variabel godtgjørelse i forhold til foretakets nettoresultat for å sikre kapitalgrunnlaget i foretaket.

Hvis et pålegg fra Finanstilsynet med hjemmel i denne forskriften ikke blir etterkommet, kan tilsynet fastsette at foretaket skal betale en daglig løpende mulkt til forholdet er rettet. Finanstilsynet kan fastsette pålegg om avståelse fra variabel godtgjørelse. Pålegg om mulkt er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 9. *Ikrafttredelse og overgangsregler*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2011.

Bonus opptjent i 2010 eller tidligere som utbetales i 2011 omfattes ikke av forskriften. Bonus opptjent i 2010 eller tidligere som ikke er utbetalt i løpet av 2011, må tilpasses reglene i forskriften.

3. des. Nr. 1508 2010**Ikraftsetting av lov 19. juni 2009 nr. 72 om endringer i folketrygdloven m.m. (etablering av en ordning for refusjon av pasienters utgifter til helsehjelp i andre EØS-land)**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 3. desember 2010 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 72 om endringer i folketrygdloven m.m. (etablering av en ordning for refusjon av pasienters utgifter til helsehjelp i andre EØS-land) del IV nr. 1. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 3. desember 2010 kl. 15.00.

Lov 19. juni 2009 nr. 72 om endringer i folketrygdloven m.m. (etablering av en ordning for refusjon av pasienters utgifter til helsehjelp i andre EØS-land) trer i kraft 1. januar 2011.

3. des. Nr. 1509 2010**Forskrift om endring i forskrift om registre for administrering og samordning av syketransport (syketransportregisterforskriften)**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 3. desember 2010 med hjemmel i lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 6c. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 3. desember 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 18. desember 2009 nr. 1640 om registre for administrering og samordning av syketransport (syketransportregisterforskriften) skal § 7 første ledd nye nr. 16 til 19 lyde:

16. at stønad til helsehjelp er gitt med hjemmel i folketrygdloven § 5–24 a
17. det nærmeste aktuelle behandlingsstedet for pasienten i Norge
18. hvilke reise- og oppholdsutgifter pasienten ville hatt dersom helsehjelpen hadde vært mottatt ved det nærmeste aktuelle behandlingsstedet
19. hvilke transportmiddel som legges til grunn ved beregning av refusjonen.

*II**Ikraftsetting*

Endringen trer i kraft fra 1. januar 2011.

30. aug. Nr. 1510 2010**Forskrift om militære forbudsområder innen Sjøforsvaret**

Hjemmel: Fastsett av Forsvarssjefen 30. august 2010 med hjemmel i lov 18. august 1914 nr. 3 om forsvarshemmeligheter § 1 og § 3, jf. kgl.res. 6. november 1914 nr. 3576 om fastsettelse av bestemmelser i henhold til lov om forsvarshemmeligheter av 18. august 1914 § 1, § 3. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

§ 1. Formål

Forskriftens formål er å legge forholdene til rette for en effektiv utførelse av kontroll med ferdsel i og omkring forsvarsviktige installasjoner og områder.

§ 2. Definisjoner

1. *Militært område* er festningsverk, bygninger og anlegg, samt landarealer med tilstøtende sjøområde som disponeres av Forsvaret.
2. *Forbudt område* er et nøyaktig angitt sjø- eller landområde som det er knyttet spesielle og nærmere definerte restriksjoner til.
3. Med uttrykket *avedkommende* forstås i denne forskrift enhver person som utfører virksomhet som ikke er forenlig med den daglige og normale aktivitet i området.
Innenfor militært område vil enhver person være uvedkommende dersom denne ikke har tjenstlig adgang eller spesiell adgangstillatelse.
4. Med *strandlinje* forstås kystkontur som angitt i sjø- og landkart (middel høyvannslinje).

§ 3. Fellesbestemmelser

1. Når ikke annet følger av lov straffes overtredelser av disse bestemmelser etter lov 18. august 1914 nr. 3 om forsvarshemmeligheter § 1 og § 3, med bøter eller fengselsstraff inntil ett år.
2. De angitte områder inkluderer forbud mot adgang for uvedkommende, dykking, ankring, sjømåling, fiske og bruk av trål og bunnredskaper i enhver form.
3. Oppmerksomheten henledes på veiledende skilter i områdene.
4. Sjef ved Forsvarets Operative Hovedkvarter, eller den han bemyndiger, kan gi spesiell adgangstillatelse til de nevnte forbudsområder etter denne forskrift, herunder dispensasjon for fiske når betydelige økonomiske eller andre berettigede hensyn måtte gjøre en slik dispensasjon ønskelig, jf. kgl.res. 6. november 1914 nr. 3576 § 6.
5. Allmennheten bes om å være myndighetene behjelpelig med at forbudene blir overholdt. Melding om overtredelse bes gitt politiet eller nærmeste militære avdeling.

§ 4. Spesifisering av forbudsområder

Posisjoner er oppgitt i WGS-84 datum.

1. Horten.

I tilknytning til de militære områdene Mellomøya, Østøya og Vealøs er det etablert et forbudsområde i en 50 meters sone ut fra strandlinjen. I sundet mellom Østøya og Vealøs, samt Løvøya og Mellomøya er gjennomfart uten stans tillatt.

2. Rauøy.

I tilknytning til det militære området Rauøy, med unntak av Rauøykalven, er det etablert et forbudsområde i en 50 meters sone ut fra strandlinjen.

3. Ulsnes, Hundvåg.

I tilknytning til det militære området på Ulsnes, Hundvåg er det etablert et forbudsområde i en 50 meters sone ut fra strandlinjen begrenset mellom posisjonene 58° 59,95' N 005° 42,5' Ø og 58° 59,5' N 005° 42,7' Ø, deretter en rett linje til posisjon 58° 59,5' N 005° 43,3' Ø.

4. Rennesøy, Talje og Brimse.

I Brimsefjorden er det etablert et forbudsområde begrenset av rette linjer gjennom følgende posisjoner:

- a. 59° 06,8' N–005° 46,6' Ø
- b. 59° 06,8' N–005° 47,9' Ø
- c. 59° 06,0' N–005° 50,5' Ø
- d. 59° 04,8' N–005° 49,7' Ø
- e. 59° 04,4' N–005° 46,4' Ø

Fartøy tillates å følge naturlig seilingsled gjennom området. Ved militær aktivitet må fartøy stoppe på anrop og rette seg etter gitte anvisninger.

5. Mastrafjorden.

I Mastrafjorden nord av Åmøy er det etablert et forbudsområde begrenset av rette linjer gjennom følgende posisjoner:

- a. 59° 02,8' N–005° 41,9' Ø
- b. 59° 03,0' N–005° 41,8' Ø
- c. 59° 04,0' N–005° 44,3' Ø
- d. 59° 03,8' N–005° 44,8' Ø
- e. 59° 03,1' N–005° 44,7' Ø
- f. 59° 03,1' N–005° 43,6' Ø
- g. 59° 02,8' N–005° 43,4' Ø
- h. 59° 02,5' N–005° 42,1' Ø
- i. 59° 02,7' N–005° 42,0' Ø
- j. 59° 02,8' N–005° 41,9' Ø

Fartøy tillates å følge naturlig seilingsled gjennom området. Ved militær aktivitet må fartøy stoppe på anrop og rette seg etter gitte anvisninger.

6. Bokna- og Talgjefjorden.

I Bokna- og Talgjefjorden nord av Rennesøy er det etablert et forbudsområde begrenset av rette linjer gjennom følgende posisjoner:

- a. 59° 08,5' N–005° 36,3' Ø
- b. 59° 09,0' N–005° 36,5' Ø
- c. 59° 08,8' N–005° 39,4' Ø
- d. 59° 09,1' N–005° 39,4' Ø
- e. 59° 10,0' N–005° 37,4' Ø
- f. 59° 10,2' N–005° 37,5' Ø
- g. 59° 10,8' N–005° 39,2' Ø
- h. 59° 08,8' N–005° 42,3' Ø
- i. 59° 08,0' N–005° 42,0' Ø

Fartøy tillates å følge naturlig seilingsled gjennom området. Ved militær aktivitet må fartøy stoppe på anrop og rette seg etter gitte anvisninger.

7. Korsnes.

I tilknytning til det militære området på Korsnes er det etablert et forbudsområde i en 50 meters sone ut fra strandlinjen mellom posisjonene 60° 12,8' N–005° 14,9' Ø (neset ved Klenevågen) og 60° 12,4' N–005° 16,9' Ø (øst for Hendersvika).

8. Haakonsvern m/Knappen.

I tilknytning til de militære områdene Haakonsvern og Knappen er det etablert et forbudsområde begrenset av rette linjer gjennom følgende posisjoner:

- a. 60° 19,8' N–005° 12,6' Ø
- b. 60° 19,5' N–005° 13,6' Ø
- c. 60° 19,6' N–005° 14,5' Ø
- d. 60° 19,3' N–005° 15,3' Ø

- e. 60° 19,7' N–005° 15,1' Ø
- f. 60° 20,2' N–005° 14,5' Ø
- g. 60° 20,8' N–005° 14,1' Ø
- h. 60° 20,9' N–005° 13,7' Ø
- i. 60° 20,7' N–005° 13,3' Ø

Lystfartøy som har fast brygge- eller ankerplass innenfor forbudsområdet tillates å seile gjennom det forbudte området. Det skal nyttes korteste vei inn og ut av området. Fartøyene skal seile langs Bjørgelandet minst 100 meter fra det militære området på Knappen og minst 100 meter fra kaiene på Haakonsvern. Nord for Hestbakken lykt holdes øst av overrett (merke på Tømmervikneset). Fartøy må stoppe på anrop og rette seg etter gitte anvisninger.

9. Herdla.

I tilknytning til Forsvarets målestasjon ved Herdla er det etablert et forbudsområde begrenset av rette linjer gjennom følgende posisjoner:

- a. 60° 34,3' N–004° 56,7' Ø
- b. 60° 34,3' N–004° 55,2' Ø
- c. 60° 35,4' N–004° 55,2' Ø
- d. 60° 35,4' N–004° 57,5' Ø
- e. 60° 34,9' N–004° 57,8' Ø

Fartøy tillates å følge naturlig seilingsled gjennom området. Ved militær aktivitet må fartøy stoppe på anrop og rette seg etter gitte anvisninger.

10. Heggerneset.

I tilknytning til Forsvarets målestasjon på Heggerneset er det etablert et forbudsområde begrenset av rette linjer gjennom følgende posisjoner:

- a. 60° 32,5' N–005° 05,2' Ø
- b. 60° 31,6' N–005° 04,3' Ø
- c. 60° 30,6' N–005° 04,5' Ø
- d. 60° 30,5' N–005° 04,9' Ø
- e. 60° 31,3' N–005° 05,6' Ø
- f. 60° 30,8' N–005° 07,7' Ø
- g. 60° 31,6' N–005° 08,6' Ø

Fartøy tillates å følge naturlig seilingsled gjennom området. Ved militær aktivitet må fartøy stoppe på anrop og rette seg etter gitte anvisninger.

11. Hasselvika.

I tilknytning til det militære området i Hasselvika er det etablert et forbudsområde begrenset av rette linjer gjennom følgende posisjoner:

- a. 63° 38,0' N–009° 49,4' Ø
- b. 63° 38,3' N–009° 49,4' Ø
- c. 63° 38,3' N–009° 50,4' Ø
- d. 63° 38,2' N–009° 50,4' Ø

Fartøy tillates å følge naturlig seilingsled gjennom området. Ved militær aktivitet må fartøy stoppe på anrop og rette seg etter gitte anvisninger.

12. Ramsund.

I tilknytning til det militære området ved Ramsund er det etablert et forbudsområde med følgende avgrensning: Fra Ramsteinneset (68° 26,9' N–016° 34,5' Ø) til posisjon 68° 26,8' N–016° 34,5' Ø, deretter en rett linje til posisjon 68° 26,6' N–016° 30,6' Ø og videre til 68° 26,7' N–016° 29,7' Ø (vest av Ramnesodden) og til Vargneset (68° 28,0' N–016° 30,7' Ø). Deretter følges strandlinjen langs Ramsundet til nordlig begrensning som er Ramsundet bru. Fra brua følges den østlige strandlinjen gjennom Ramsund tilbake til Ramsteinneset.

Fartøy tillates å følge naturlig seilingsled gjennom det forbudte området, forutsatt at de til enhver tid er minimum 100 meter fra militære kaianlegg. Fartøy må stoppe på anrop og rette seg etter gitte anvisninger.

13. Trondenes.

I tilknytning til det militære området ved Trondenes er det etablert et forbudsområde i en 50 meters sone ut fra strandlinjen mellom posisjonene 68° 49,8' N–016° 33,0' Ø og 68° 49,5' N–016° 34,2' Ø.

14. Stangnes.

I tilknytning til det militære området ved Stangnes er det etablert et forbudsområde i en 50 meters sone ut fra strandlinjen mellom posisjonene 68° 47,6' N–016° 35,5' Ø og 68° 47,5' N–016° 35,8' Ø.

15. Andenes.

I tilknytning til Andøya flystasjon er det etablert et forbudsområde begrenset av rette linjer gjennom følgende posisjoner:

- a. 69° 19,1' N–016° 08,0' Ø
- b. 69° 19,0' N–016° 12,0' Ø
- c. 69° 17,2' N–016° 13,6' Ø

d. 69° 17,2' N–016° 10,8' Ø

16. Olavsvern.

I tilknytning til det militære området ved Olavsvern base er det etablert et forbudsområde begrenset av rette linjer gjennom følgende posisjoner:

I sør: a. 69° 31,7' N–019° 00,3' Ø
b. 69° 31,1' N–019° 00,6' Ø

I nord: c. 69° 32,9' N–019° 02,4' Ø
d. 69° 32,9' N–019° 05,1' Ø

I tillegg er det etablert et forbudsområde i en 50 meters sone ut fra strandlinjen mellom posisjonen 69° 32,3' N–018° 58,4' Ø og til linjen mellom posisjonene a. og b. som gitt ovenfor.

Fartøy tillates å følge naturlig seilingsled gjennom området. Ved militær aktivitet må fartøy stoppe på anrop og rette seg etter gitte anvisninger.

§ 5. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2011. Samtidig oppheves forskrift 7. desember 2000 nr. 1626 om militære forbudsområder innen Sjøforsvaret.

15. nov. Nr. 1511 2010

Forskrift om endring i forskrift om eksamen ved Universitetet for miljø- og biovitenskap

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Universitetet for miljø- og biovitenskap 15. november 2010 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–9. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

I

I forskrift 15. juni 2006 nr. 1366 om eksamen ved Universitetet for miljø- og biovitenskap gjøres følgende endringer:

§ 5–5 skal lyde:

§ 5–5. Eksamensoppgaven utformes på bokmål og nynorsk etter behov og/eller engelsk i samsvar med emnebeskrivelsen. Eksamen kan besvares på norsk, svensk, dansk eller engelsk.

Kapittel 9 skal lyde:

Kap. 9. Sensorer og sensur

§ 9–1. For alle eksamener som omfattes av denne forskriftens kap. 1, skal ekstern sensor oppnevnes. Instituttet oppnevner sensorer.

§ 9–2. Ekstern sensor skal være tilsatt i vitenskapelig stilling ved universitet, høyskole eller annen forskningsinstitusjon, eller på annen måte ha dokumentert vitenskapelig kompetanse innen vedkommende fagområde.

Ekstern sensor kan ikke være tilsatt ved UMB i hel- eller deltidsstilling i samme semester eller studieår som eksamenen finner sted.

§ 9–3. Det skal være ekstern evaluering av de deler som inngår i karakterfastsettingen eller vurderingsordningene.

§ 9–4. (Opphevet.)

§ 9–5. Intern sensor vil normalt være emneansvarlig.

§ 9–6. Ved forfall skal instituttet oppnevne annen/andre kvalifisert(e) sensor(er) i tråd med emnets opprinnelige krav til sensurering.

§ 9–7. Den som påtar seg eller er pålagt et sensoroppdrag, har plikt til å overholde bestemmelser i universitets- og høyskoleloven, denne forskrifts kap. 8, 9 og 10, samt Instruks for sensorer ved Universitetet for miljø- og biovitenskap (UMB).

§ 9–8. Ved bytte av sensor som følge av uforutsett forfall, regnes sensurfristen fra det tidspunkt besvarelsen er oversendt den nye sensoren.

§ 9–9. Det skal skrives kontrakt mellom ekstern sensor og instituttet.

§ 17–2 skal lyde:

§ 17–2. Ved klage på karakter foretas ny sensur med nye sensorer. Nye sensorer oppnevnes av instituttet. Studentens klage, instruks for sensorer ved Universitetet for miljø- og biovitenskap (UMB) og utarbeidet sensorveiledning oversendes de nye sensorene. Ny karakterfastsetting kan skje til gunst eller ugunst for klager. Karakterfastsettingen ved den nye sensureringen kan ikke påklages.

II

Endringene trer i kraft fra og med 1. januar 2011.

25. nov. Nr. 1512 2010

Forskrift om regulering av fisket etter reker i NAFO-området i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 25. november 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar § 11, § 12, § 16, § 37 og § 47 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder for fiske i internasjonalt farvann i området nord for 35° N og vest for en linje trukket langs meridianen 42° V til posisjon 59° N 42° V og derfra langs meridianen 44° V til Grønlands kyst (NAFO-området).

Forskriftens § 4 gjelder også i området vest av 37° V.

Med underområder (divisions) menes de inndelingene av NAFO-området som hver er beskrevet med et tall fra 1–6 med tillegg av en eller flere bokstaver (eks. 3M eller 3NO).

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande reker i NAFO-området i 2011.

§ 3. Fiske i underområde 3L

Uten hinder av forbudet i § 2 kan norske fartøy med reketråltilatelse totalt fiske 214 tonn reker i underområde 3L.

Før fartøyet går inn i underområde 3L må det innhentes særskilt tillatelse fra Fiskeridirektoratet.

Fisket i underområde 3L kan kun utøves på dypere vann enn 200 meter.

§ 4. Påmelding og tillatelse

For å kunne delta i fisket må fartøyene sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet.

Ingen fartøy kan delta uten skriftlig tillatelse fra Fiskeridirektoratet.

§ 5. Observatør

Deltakende fartøy må ha om bord observatør godkjent av Fiskeridirektoratet.

Fartøyene kan pålegges å gå til land for å hente observatør.

Etter tillatelse fra Fiskeridirektoratet kan observatørdekningen reduseres til 25 % av tiden fartøyet oppholder seg i området dersom fartøyet sender daglige fangstmeldinger elektronisk i henhold til forskrift 11. desember 2009 nr. 1507 om regulering av fisket i det nordvestlige Atlanterhav (NAFO-området) § 3 bokstav c.

Fartøyene plikter å dekke alle kostnader ved å ha observatør om bord, herunder utgifter til lønn, transport for observatører og renter ved for sen betaling. Fiskeridirektoratet kan ved manglende betaling nekte fartøyet videre deltakelse i fisket. Før fisket kan starte i 2011 må fartøyet ha betalt alle kostnader ved å ha observatør om bord i 2010, herunder utgifter til lønn, transport for observatører og renter ved for sen betaling.

§ 6. Stopp i fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når det totalt er fisket 214 tonn reker i underområde 3L.

§ 7. NAFO-reguleringer

Deltakende fartøy skal følge regler fastsatt i eller i medhold av Konvensjonen om fiske i NAFO-området.

§ 8. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65 eller lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

26. nov. Nr. 1513 2010

Forskrift om endring i forskrift om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Klima- og forurensningsdirektoratet 26. november 2010 med hjemmel i forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) § 39–11. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 39–4, § 39–5, § 39–6, § 39–7 og § 39–8 skal lyde:

§ 39–4. *Gebyr for arbeid med fastsettelse av nye tillatelser*

For arbeid med fastsettelse av nye tillatelser skal det betales gebyr etter følgende satser:

Sats 1	kr	110 400
Sats 2	kr	79 000
Sats 3	kr	51 000
Sats 4	kr	19 600

§ 39–5. *Gebyr for endring av tillatelser*

For endring av tillatelser skal det betales gebyr etter følgende satser:

Sats 1	kr	45 300
Sats 2	kr	21 400
Sats 3	kr	5 200

Dersom endringen er av en slik karakter at den vil medføre ressursforbruk betydelig ut over det som ligger til grunn for sats 1, benyttes satsene i § 39–4.

§ 39–6. *Gebyr for kontroll av inntil en dags varighet i virksomheter med tillatelse*

Ved kontroll i virksomheter med tillatelse skal det betales gebyr etter faste satser basert på virksomhetens risikoklasse. Risikoklasse fastsettes i tillatelsen. Dersom en virksomhet i henhold til tillatelser gitt før 1. januar 2007 er plassert i en bestemt kontrollklasse skal denne plasseringen gjelde som risikoklasse. Virksomheter som ikke er plassert i risikoklasse betaler gebyr som risikoklasse 4.

Risikoklasse 1	kr	19 700
Risikoklasse 2	kr	14 800
Risikoklasse 3	kr	11 400
Risikoklasse 4	kr	4 400

§ 39–7. *Gebyr for kontroll i virksomheter uten tillatelse*

Ved kontroll av virksomheter som omfattes av krav fastsatt i forskriftene nevnt i § 39–1 skal det betales gebyr etter følgende satser:

Sats 1	kr	19 100
Sats 2	kr	14 400
Sats 3	kr	11 000
Sats 4	kr	4 300
Sats 5	kr	2 100

Forurensningsmyndighetens deltakelse på beredskapsøvelser, med unntak av kommunale beredskapsøvelser, jf. § 39–1, omfattes av denne bestemmelsen.

§ 39–8. *Gebyr for systemrevisjon (flerdagstilsyn)*

Ved systemrevisjon skal det betales gebyr etter følgende satser:

Sats 1	kr	208 700
Sats 2	kr	133 200
Sats 3	kr	79 100
Sats 4	kr	44 000

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2011.

26. nov. Nr. 1514 2010

Forskrift om endring i forskrift om helseundersøkelse av arbeidstakere på skip

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 26. november 2010 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2 og § 17, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

I

I forskrift 19. oktober 2001 nr. 1309 om helseundersøkelse av arbeidstakere på skip gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd skal lyde:

Denne forskriften gjelder for enhver som har sitt arbeid på norsk skip, med mindre vedkommende bare arbeider om bord mens skipet ligger i havn eller bare foretar inspeksjoner om bord. Det samme gjelder for flyttbare innretninger så langt ikke annet følger av arbeidsmiljøloven og den til enhver tid gjeldende forskrift om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten.

*II**Ikrafttredelse*

Endringen trer i kraft 1. desember 2010.

26. nov. Nr. 1515 2010**Forskrift om endring i forskrift om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse for arbeidstakere på skip**

Hjemmel: Fastsett av Sjøfartsdirektoratet 26. november 2010 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 21, § 22 og § 28, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

I

I forskrift 1. januar 2005 nr. 8 om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse for arbeidstakere på skip gjøres følgende endring:

§ 1–2 første ledd skal lyde:

Denne forskriften gjelder for den som har sitt arbeid på norsk skip, inkludert fiske- og fangstfartøy, med mindre vedkommende bare arbeider om bord mens skipet ligger i havn eller bare foretar inspeksjoner om bord. Det samme gjelder for flyttbare innretninger så langt ikke annet følger av arbeidsmiljøloven og den til enhver tid gjeldende forskrift om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten.

*II**Ikrafttredelse*

Endringen trer i kraft 1. desember 2010.

1. des. Nr. 1516 2010**Vedtak etter merverdiavgiftsloven § 19–3 om fritak for toll og merverdiavgift for nødproviant – Compact AS**

Hjemmel: Fastsett av Toll- og avgiftsdirektoratet 1. desember 2010 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) § 19–3 første ledd. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

Vi viser til Deres søknad av 14. september, mottatt her fra Skattedirektoratet den 29. september. Søknaden gjelder toll- og merverdiavgiftsfritak for nødproviant.

1. Sakens bakgrunn

I brev av 5. juni 1998, innvilget Finansdepartementet Compact AS toll- og avgiftsfritak for PB–5 nødproviant. Fritaket gjaldt proviant som ble solgt fra Compact AS til Nærings- og handelsdepartementet og som skulle inngå i et beredskapslager for eventuell omdisponering til bruk i kriseområder i andre land.

Fritaket ble gitt med hjemmel i tolltariffens innledende bestemmelser § 12 og merverdiavgiftslovens § 70.

Av saksdokumentene framgår at Nærings- og Handelsdepartementet har inngått en avtale med Utenriksdepartementet om omdisponering gjennom Kirkens Nødhjelp og Norges Røde Kors. Dersom det ikke oppstår krig eller annen nødsituasjon i Norge, blir nødprovianten eksportert og benyttet i kriserammede områder rundt om i verden.

I Deres søknad av 14. september d.å. bes om at tidligere fritak videreføres i sin helhet.

2. Toll- og avgiftsdirektoratets vurdering

Både på toll- og merverdiavgiftsområdet er det iverksatt nytt regelverk. Ny tollov trådte i kraft 1. januar 2009, og ny merverdiavgiftslov trådte i kraft 1. januar 2010.

Merverdiavgift

Ved iverksettelsen av ny merverdiavgiftslov 1. januar 2010, ble det forutsatt at alle tidligere gitte dispensasjoner skulle oppheves. Dette blant annet for å få et mer oversiktlig regelverk. En rekke av de tidligere gitte vedtak hadde i sin form forskrifts karakter, og er i stor grad innarbeidet i loven.

Enkeltvedtak truffet med hjemmel i tidligere lovs § 70 falt også bort ved ikrafttredelse av lov av 1. januar 2010. Av merverdiavgiftsloven § 22–2, annet ledd framgår: «Enkeltvedtak truffet med hjemmel i § 70 bortfaller seks måneder etter at denne loven trer i kraft. Dersom parten innen disse seks månedene har søkt om en tilsvarende avgiftslempning med hjemmel i § 19–3 første ledd, gjelder enkeltvedtaket fram til avgiftsmyndighetene har truffet vedtak i saken.»

Deres søknad om fortsatt toll- og avgiftsfritak ble innsendt etter 6-måneders fristens utløp, og opprinnelig fritak for merverdiavgift gitt i departementets brev av 5. juni 1998 er dermed bortfalt.

I medhold av merverdiavgiftsloven § 19–3, kan departementet treffe enkeltvedtak om helt eller delvis unntak fra loven, fritak for merverdiavgift eller om at det ikke skal beregnes merverdiavgift ved innførselen. I brev av 23. september 2009 er Finansdepartementets fullmakt videre delegert til Toll- og avgiftsdirektoratet.

Toll- og avgiftsdirektoratet finner med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 19–3 å kunne gi fritak for innførselsmerverdiavgift på nødproviant (BP–5) som Compact AS omsetter til Nærings- og handelsdepartementet. Fritaket gjelder for de varer som inngår som nødproviant på beredskapslagre og eventuelt senere blir omdisponert til bruk i kriseområder i andre land.

Det forutsettes at nødprovianten selges til Nærings- og handelsdepartementet, og at departementets avtale med Utenriksdepartementet opprettholdes.

Toll

Ved iverksettelse av ny tollov ble det forutsatt at enkeltvedtak gitt med hjemmel i tolltariffens innledende bestemmelser § 12, fortsatt skal gjelde.

Lovens § 17–2, annet ledd fikk følgende ordlyd: «Enkeltvedtak truffet i medhold av tolltariffens innledende bestemmelser eller lov 10. juni 1966 nr. 5 om toll (tolloven), opprettholdes i den perioden som er forutsatt i vedtakene, inntil de blir opphevet eller endret i medhold av denne lov eller ved særskilt bestemmelse».

Finansdepartementets vedtak av 5. juni 1998 om tollfritak i medhold av tolltariffens innledende bestemmelser § 12 er gitt uten tidsbegrensning under de samme forutsetninger som for merverdiavgiftsfritaket.

Dette betyr at Finansdepartementets vedtak av 5. juni 1998 fortsatt er gyldig hva angår tollfritaket.

1. des. Nr. 1517 2010

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 1. desember 2010 med hjemmel i forskrift 18. desember 2009 nr. 1636 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010 § 33. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

I

I forskrift 18. desember 2009 nr. 1636 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010 gjøres følgende endringer:

§ 7 nytt andre ledd skal lyde:

Fra 1. desember 2010 er det forbudt å drive direkte fiske etter hyse, med unntak av fiske innenfor garantert kvantum. Ved fiske etter andre arter er det adgang til å ha inntil 49 % bifangst av hyse i den enkelte fangst.

§ 7 nåværende andre ledd blir nytt tredje ledd.

§ 14 andre ledd nytt andre punktum skal lyde:

Fra 1. desember 2010 er det forbudt å drive direkte fiske etter hyse, med unntak av fiske innenfor garantert kvantum. Ved fiske etter andre arter er det adgang til å ha inntil 49 % bifangst av hyse i den enkelte fangst.

II

Endringene trer i kraft straks.

2. des. Nr. 1518 2010

Forskrift om forbud mot å fiske blåkkeite i territorialfarvannet ved Svalbard

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 2. desember 2010 med hjemmel i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. forskrift 28. april 1978 nr. 20 om regulering ved fiske og fangst mv. i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 16, jf. lov 27. juni 2003 nr. 57 om Norges territorialfarvann og tilstøtende sone § 5. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i Svalbards territorialfarvann med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske blåkkeite med mindre annet er uttrykkelig fastsatt.

§ 3. Kvoter

Norske og russiske fartøy som har adgang til å fiske blåkveite i Norges økonomiske sone kan fiske blåkveite i territorialfarvannet ved Svalbard innenfor rammen av de fastsatte kvoter av blåkveite, og dette fisket skal komme til fradrag i disse kvotene.

§ 4. Bifangst

Ved fiske etter andre fiskeslag er det tillatt å ha inntil 7 % innblanding av blåkveite om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12 % blåkveite som bifangst i de enkelte fangster.

§ 5. Bemyndigelse

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket etter blåkveite i territorialfarvannet ved Svalbard i henhold til denne forskrift når de fastsatte kvotene er beregnet å ville bli oppfisket.

§ 6. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes etter lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevende marine ressursar § 61, § 64 og § 65. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 7. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2011.

2. des. Nr. 1519 2010**Forskrift om forbud mot å fiske lodde i Svalbards territorialfarvann i 2011**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 2. desember 2010 med hjemmel i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. forskrift 28. april 1978 nr. 20 om regulering ved fiske og fangst mv. i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevende marine ressursar (havressurslova) § 16, jf. lov 27. juni 2003 nr. 57 om Norges territorialfarvann og tilstøtende sone § 5. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske lodde.

§ 3. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes etter lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevende marine ressursar § 61, § 64 og § 65. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

2. des. Nr. 1520 2010**Forskrift om regulering av fisket etter torsk i fiskevernsonen ved Svalbard i 2011**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 2. desember 2010 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone, lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevende marine ressursar (havressurslova) § 11 og § 16, jf. forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonen ved Svalbard § 3. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske torsk i fiskevernsonen ved Svalbard med mindre annet er uttrykkelig fastsatt.

§ 3. Kvoter

Uten hensyn til forbudet i § 2 kan norske og russiske fartøy fiske norsk-arktisk torsk i fiskevernsonen ved Svalbard innenfor rammen av de kvoter som er fastsatt for fartøy fra disse land.

Uten hensyn til forbudet i § 2 kan fartøy fra stater som tradisjonelt har fisket norsk-arktisk torsk i fiskevernsonen ved Svalbard, fiske innenfor fastsatt kvantum. Dette er fartøy fra EU og Færøyene.

For fartøy fra EU fastsettes en andel av største totale fangstmengde for norsk-arktisk torsk, for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard. I 2011 er denne kvoten 25 973 tonn.

For fartøy fra Færøyene fastsettes en andel av største totale fangstmengde for norsk-arktisk torsk, for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard. I 2011 er denne kvoten 1427 tonn.

§ 4. Fartøy med adgang til å fiske i NØS

Fartøy med adgang til å fiske norsk-arktisk torsk i Norges økonomiske sone er unntatt fra begrensningene i § 3. Fiske i fiskevernsonen kan etter dette unntaket kun finne sted innenfor rammen av de fastsatte kvoter av norsk-arktisk torsk, og skal komme til fradrag i disse.

§ 5. Bifangst

Innblanding av norsk-arktisk torsk i fisket etter andre fiskearter på inntil 10 % er unntatt fra begrensningene i § 3.

§ 6. Bemyndigelse

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket etter norsk-arktisk torsk i fiskevernsonen ved Svalbard i henhold til denne forskrift når de kvoter som er oppstilt etter forskriften er beregnet å ville bli oppfisket.

§ 7. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i eller gitt i medhold av denne forskrift straffes etter lov 17. desember 1976 nr. 91 § 8 og § 9 og lov 6. juni 2008 nr. 37 § 60, § 61, § 64 og § 65. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

2. des. Nr. 1521 2010**Forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i Svalbards territorialfarvann i 2011**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 2. desember 2010 med hjemmel i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. forskrift 28. april 1978 nr. 20 om regulering ved fiske og fangst mv. i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16, jf. lov 27. juni 2003 nr. 57 om Norges territorialfarvann og tilstøtende sone § 5. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i Svalbards territorialfarvann med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild.

§ 3. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes etter lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 61, § 64 og § 65. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

2. des. Nr. 1522 2010**Forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i fiskevernsonen ved Svalbard i 2011**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 2. desember 2010 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone, lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16, jf. forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonen ved Svalbard § 3. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild i fiskevernsonen ved Svalbard.

§ 3. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 61, § 64 og § 65. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

2. des. Nr. 1523 2010**Forskrift om forbud mot å fiske lodde i fiskevernsonen ved Svalbard i 2011**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 2. desember 2010 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone, lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 16, jf. forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonen ved Svalbard § 3. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske lodde.

§ 3. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar § 61, § 64 og § 65. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

2. des. Nr. 1524 2010**Forskrift om forbud mot å fiske blåkkeite i fiskevernsonen ved Svalbard**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 2. desember 2010 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone, lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 16, jf. forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonen ved Svalbard. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske blåkkeite med mindre annet er uttrykkelig fastsatt.

§ 3. Kvoter

Norske og russiske fartøy som har adgang til å fiske blåkkeite i Norges økonomiske sone kan fiske blåkkeite i fiskevernsonen ved Svalbard innenfor rammen av de fastsatte kvoter av blåkkeite, og dette fisket skal komme til fradrag i disse kvotene.

§ 4. Bifangst

Ved fiske etter andre fiskeslag er det tillatt å ha inntil 7 % innblanding av blåkkeite om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12 % blåkkeite som bifangst i de enkelte fangster.

§ 5. Bemyndigelse

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket etter blåkkeite i fiskevernsonen ved Svalbard i henhold til denne forskrift når de fastsatte kvotene er beregnet å ville bli oppfisket.

§ 6. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar § 61, § 64 og § 65. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 7. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2011.

3. des. Nr. 1525 2010**Forskrift om innhenting, kvalitetssikring og formidling av data knyttet til offentlig veg, trafikken m.m. (vegdataforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 3. desember 2010 med hjemmel i veglov 21. juni 1963 nr. 23 § 62 fjerde ledd. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

§ 1. Formål

Forskriften skal sikre innhenting, kvalitetssikring og formidling av data om offentlig veg og trafikken der, for å bidra til en sikker, effektiv, forutsigbar og miljøvennlig avvikling av trafikken og et godt underlag for planlegging, drift og vedlikehold av offentlig veg.

§ 2. Virkeområde

Forskriften regulerer ansvaret til fylkeskommunene og Oslo kommune som vegmyndighet for å sikre innhenting, kvalitetssikring og formidling av data som nevnt i § 1.

Vegdirektoratet fastsetter, etter at Oslo kommune er gitt mulighet til å uttale seg, hvilke kommunale veger i Oslo som omfattes av forskriften.

§ 3. Ansvarsområder, plikter, formidling av data m.m.

Fylkeskommunen har ansvar for å innhente, kvalitetssikre og formidle data som gjelder fylkesveg og trafikken der. Vegdirektoratet bestemmer nærmere hvilke formater som skal benyttes, og i hvilket omfang data skal innhentes, kvalitetssikres og formidles.

Oslo kommune har ansvar for å innhente, kvalitetssikre og formidle data som gjelder kommunal veg i Oslo som omfattes av denne forskriften, og trafikken der. Vegdirektoratet bestemmer nærmere hvilke formater som skal benyttes, og i hvilket omfang data skal innhentes, kvalitetssikres og formidles.

Fylkeskommunene har ansvar for å formidle styringsdata mellom vegtrafikksentral og styringsenheter på eller i tilknytning til fylkesveg for å ivareta trafikanters sikkerhet og å bidra til en effektiv og forutsigbar vegtransport og bærekraftig utvikling. Oslo kommune har tilsvarende ansvar knyttet til kommunal veg i Oslo som omfattes av forskriften, jf. § 2 annet ledd.

§ 4. Kostnader

Staten, fylkeskommunene og Oslo kommune bærer kostnader i samsvar med bestemmelsene i vegloven § 19 og § 20.

§ 5. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

3. des. Nr. 1526 2010**Forskrift om endring i forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2011 (deltakerforskriften)**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 3. desember 2010 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

I

I forskrift 12. november 2010 nr. 1420 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2011 (deltakerforskriften) gjøres følgende endring:

§ 43 annet ledd skal lyde:

Det kan ikke gis tillatelse etter § 42 dersom søker er tildelt torsketråltillatelse, pelagisk tråltillatelse, seitråltillatelse eller ringnottillatelse etter forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 (konsesjonsforskriften) § 2–1, § 2–6, § 2–14 og § 4–1 for erstatningsfartøyet.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2011.

3. des. Nr. 1527 2010**Forskrift om endring i forskrift om prøveordning med narkotikaprogram med domstolskontroll**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 3. desember 2010 med hjemmel i Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) 22. mai 1902 nr. 10 § 53 nr. 6. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

I

I forskrift 16. desember 2005 nr. 1518 om prøveordning med narkotikaprogram med domstolskontroll gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd annet punktum skal lyde:

Prøveordningen er fra 1. januar 2011 forlenget til 31. desember 2014.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2011.

6. des. Nr. 1528 2010**Forskrift om endring i forskrift om fritak fra plikt til å levere næringsoppgave**

Hjemmel: Fastsett av Skattedirektoratet 6. desember 2010 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–4 nr. 6 og nr. 7 og § 5–2, jf. delegeringsvedtak 24. oktober 1991 nr. 742, delegeringsvedtak 28. november 1994 nr. 1064 og delegeringsvedtak 9. desember 1997 nr. 1264. Kunngjort 7. desember 2010 kl. 14.05.

I

I forskrift 1. desember 2009 nr. 1434 om fritak fra plikt til å levere næringsoppgave gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

§ 1. Fritak fra oppgaveplikt

1. Skattyter som driver virksomhet og har samlet driftsinntekt som ikke overstiger kr 50 000, fritas fra å levere næringsoppgave etter ligningsloven § 4–4 nr. 1.

Fritaket i første ledd gjelder ikke for:

- selskaper mv. som er skattepliktige etter skatteloven § 2–2 (1)
 - selskap som nevnt i skatteloven § 2–2 (2)
 - skattytere som omfattes av skatteloven § 2–3, § 14–81 og § 14–82
 - skattytere som krever næringsinntekten fordelt med ektefelle etter skatteloven § 2–11
 - skattytere som har drevet mer enn én virksomhet i året eller har drevet virksomhet som er skattepliktig til mer enn én kommune, jf. skatteloven § 3–3
 - skattytere som plikter å levere følgende ligningsskjemaer:
 - RF-1223 «Drosje- og lastebilnæringen»
 - RF-1189 «Utleie mv. av fast eiendom» sammen med RF-1084 «Avskrivning» som både gjelder næringsvirksomhet og den utleide eiendommen
 - skattytere for øvrig som er regnskapspliktige etter regnskapsloven § 1–2, eller
 - skattytere som er registreringspliktige etter merverdiavgiftsloven § 2–1.
2. For skattytere som benytter fritaket i nr. 1 fastsettes personinntekt med samme beløp som fremkommer i selvangivelsens post for næringsinntekt dersom det ikke leveres eget skjema for beregning av personinntekt etter skatteloven kapittel 12. Negativ personinntekt kan bare fremføres når det leveres skjema for beregning av personinntekt.

II

Endringen gjelder fra og med inntektsåret 2010.

25. nov. Nr. 1529 2010**Storingsvedtak om skatt av inntekt og formue mv. for inntektsåret 2011 (Stortingets skattevedtak)**

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 25. november 2010 med hjemmel i Kongeriket Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a. Kunngjort 9. desember 2010 kl. 15.50.

*Kapittel 1 – Generelt***§ 1–1. Vedtakets anvendelsesområde**

Dette vedtaket gjelder utskriving av skatt på inntekt og formue for inntektsåret 2011. Vedtaket legges også til grunn for utskriving av forskudd på skatt for inntektsåret 2011, etter reglene i skattebetalingsloven kapittel 4 til 6.

Sammen med bestemmelsene om forskudd på skatt i skattebetalingsloven, gjelder dette vedtaket også når skatteplikt utelukkende følger av lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv., og skattyteren ikke skal svare terminskatt etter samme lov § 7.

§ 1–2. Forholdet til skattelovgivningen

Så langt dette vedtak ikke bestemmer noe annet, legges lovgivningen om skatt på formue og inntekt til grunn ved anvendelsen av vedtaket.

*Kapittel 2 – Formuesskatt til staten og kommunene***§ 2–1. Formuesskatt til staten – personlig skattyter og dødsbo**

Personlig skattyter og dødsbo svarer formuesskatt til staten av den delen av skattyterens samlede antatte formue som overstiger 700 000 kroner. Satsen skal være 0,4 pst.

Ektefeller som ligned under ett for begge formue, jf. skatteloven § 2–10, svarer formuesskatt til staten av den delen av ektefellenes samlede antatte formue som overstiger 1 400 000 kroner. Satsen skal være 0,4 pst.

§ 2-2. Formuesskatt til staten – upersonlig skattyter

Selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2-36 annet ledd, og som ikke er fritatt for formuesskatteplikt etter skatteloven kapittel 2, svarer formuesskatt til staten med 0,3 pst. Formue under 10 000 kroner er skattefri.

§ 2-3. Formuesskatt til kommunene

Det svares formuesskatt til kommunen dersom skattyter ikke er fritatt for slik skatteplikt etter skatteloven kapittel 2. Skattyter som har krav på personfradrag etter skatteloven § 15-4, skal ha et fradrag i formuen på 700 000 kroner. For ektefeller som lignes under ett for begge formue, jf. skatteloven § 2-10, skal fradraget være 1 400 000 kroner. Når skattyter har formue i flere kommuner, fordeles fradraget etter reglene i skatteloven § 4-30 første og annet ledd. Satsen for formuesskatt til kommunene må ikke være høyere enn 0,7 pst. Maksimumssatsen gjelder når ikke lavere sats er vedtatt av kommunen.

Kapittel 3 – Inntektsskatt til staten, kommunene og fylkeskommunene**§ 3-1. Toppskatt**

Personlig skattyter skal av personinntekt fastsatt etter skatteloven kapittel 12, svare toppskatt til staten med 9 pst. for den delen av inntekten som overstiger 471 200 kroner, og med 12 pst. for den delen av inntekten som overstiger 765 800 kroner i klasse 0, 1 og 2.

Personlig skattyter i en kommune i Finnmark, eller i kommunene Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord i Troms fylke, skal likevel bare svare toppskatt til staten av inntekt som nevnt i første ledd med 7 pst. av den inntekten som overstiger 471 200 kroner, og med 12 pst. for den delen av inntekten som overstiger 765 800 kroner i klasse 0, 1 og 2.

Dersom skattyter er bosatt i riket bare en del av året, nedsettes beløpene i første og annet ledd forholdsmessig under hensyn til det antall hele eller påbegynte måneder av året han har vært bosatt her. Tilsvarende gjelder for skattyter som ikke er bosatt i riket, men som plikter å svare skatt etter skatteloven § 2-3 første og annet ledd, eller lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv.

§ 3-2. Fellesskatt

Enhver som plikter å betale inntektsskatt til kommunen etter skatteloven, skal betale fellesskatt til staten. Fellesskatten skal beregnes på samme grunnlag som inntektsskatten til kommunene.

Satsen for fellesskatt skal være:

- For personlig skattepliktig og dødsbo i Finnmark og kommunene Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord i Troms fylke: 10,55 pst.
- For personlig skattepliktig og dødsbo ellers: 14,05 pst.

§ 3-3. Skatt til staten

Selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2-36 annet ledd, svarer skatt til staten med 28 pst.

§ 3-4. Skatt på grunnrenteinntekt i kraftforetak

Av grunnrenteinntekt i vannkraftverk fastsatt i medhold av skatteloven § 18-3 svares grunnrenteskatt til staten med 30 pst.

§ 3-5. Skatt til staten for person bosatt og selskap hjemmehørende i utlandet

Skattyter som nevnt i skatteloven § 2-3 første ledd bokstav h, skal i tillegg til å svare skatt etter bestemmelsene foran i dette vedtaket, svare skatt til staten med 28 pst. av inntekten.

Person som ikke har bopel i riket, men som mottar lønn av den norske stat, skal av denne inntekt svare fellesskatt til staten etter satsen for personlig skattyter og dødsbo i dette vedtaket § 3-2 annet ledd annet strekpunkt, samt toppskatt som nevnt i § 3-1 første ledd. Bestemmelsene i skatteloven § 16-20 til § 16-29 gjelder tilsvarende for skattytere som nevnt i dette ledd.

Av aksjeutbytte som utdeles til aksjonær som er hjemmehørende i utlandet, svares skatt til staten med 25 pst. eller i tilfelle den sats som følger av skatteavtale med fremmed stat. Det samme gjelder renter på grunnfondsbevis som utdeles til skattyter hjemmehørende i utlandet.

Person som nevnt i skatteloven § 2-3 fjerde ledd, skal av personinntekt fastsatt etter skatteloven kapittel 12 svare skatt til staten med 15 pst. av inntekten. Dersom vedkommende gis fradrag etter skatteloven § 6-71, svares skatt til staten etter skattesatsene som følger av § 3-1, § 3-2 og § 3-8.

§ 3-6. Skatt til staten på honorar til utenlandske artister mv.

Skattepliktig etter lov om skatt på honorar til utenlandske artister mv., skal svare skatt til staten med 15 pst. av inntekten.

§ 3-7. Skattesats for utbetalinger fra individuell pensjonsavtale til bo

Skattesatsen for utbetaling fra individuell pensjonsavtale og etter innskuddspensjonsloven til bo, som omhandlet i skatteloven § 5-40 fjerde ledd, skal være 45 pst.

§ 3-8. Inntektsskatt til kommunene og fylkeskommunene

Den fylkeskommunale inntektsskattøren for personlige skattytere og dødsbo skal være maksimum 2,65 pst. Den kommunale inntektsskattøren for personlige skattytere og dødsbo skal være maksimum 11,30 pst.

Maksimumssatsene skal gjelde med mindre fylkestinget eller kommunestyret vedtar lavere satser.

Kapittel 4 – Skatt etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv.

§ 4-1. Ordinære skatter

Skattyter som har formue knyttet til eller inntekt vunnet ved petroleumsutvinning og rørledningstransport, jf. § 2 annet ledd i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv., skal av slik formue og inntekt, i tillegg til de skatter som følger av bestemmelsene foran, svare skatt til staten etter reglene og satsene nedenfor. Det samme gjelder når skatteplikten utelukkende følger av nevnte lov.

Av formue som tilhører andre skattytere enn selskaper, svares skatt med 0,7 pst.

Av inntekt svares skatt med 28 pst., med mindre det skal svares skatt på inntekten etter dette vedtaket § 3-3. Skatten blir å utligne i samsvar med bestemmelsene i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv.

§ 4-2. Særskatt

Av inntekt vunnet ved petroleumsutvinning, behandling og rørledningstransport som nevnt i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 5, skal det svares særskatt med 50 pst.

§ 4-3. Terminskatt

Terminskatt for inntektsåret 2011 skrives ut og betales i samsvar med lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 7. Ved utskrivningen av terminskatt benyttes satsene ovenfor.

§ 4-4. Utbytte utdelt til utenlandsk eierselskap

Det svares ikke skatt av aksjeutbytte som utdeles fra i riket hjemmehørende aksjeselskap og allmennaksjeselskap som er skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 5, til selskap hjemmehørende i utlandet som direkte eier minst 25 pst. av kapitalen i det utdelende selskap. Dersom det i riket hjemmehørende selskap også har inntekt som ikke er skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 5, svares skatt til staten etter de alminnelige regler for aksjeutbytte som fordeles til slik inntekt. Aksjeutbytte fordeles mellom særskattepliktig inntekt og annen inntekt på grunnlag av alminnelig inntekt fratrukket skatter for henholdsvis særskattepliktig inntekt og annen inntekt.

Kapittel 5 – Tonnasjeskatt

§ 5-1. Tonnasjeskatt

Aksjeselskap, allmennaksjeselskap og tilsvarende selskap hjemmehørende i annen EØS-stat som nevnt i skatteloven § 8-10, skal svare tonnasskatt, jf. skatteloven § 8-16, etter følgende satser:

- 0 kroner for de første 1 000 nettotonn, deretter
- 18 kroner per dag per 1 000 nettotonn opp til 10 000 nettotonn, deretter
- 12 kroner per dag per 1 000 nettotonn opp til 25 000 nettotonn, deretter
- 6 kroner per dag per 1 000 nettotonn.

Satsene i første ledd kan reduseres etter nærmere bestemmelser fastsatt av departementet, jf. skatteloven § 8-16 første ledd.

Kapittel 6 – Særlige bestemmelser om skattegrunnlag, beløpsgrenser og satser mv.

§ 6-1. Minstefradrag

Minstefradrag i lønnsinntekt mv. etter skatteloven § 6-32 første ledd bokstav a skal ikke settes lavere enn 31 800 kroner, og ikke høyere enn 75 150 kroner.

Minstefradrag i pensjonsinntekt etter skatteloven § 6-32 første ledd bokstav b skal ikke settes lavere enn 4 000 kroner, og ikke høyere enn 62 950 kroner.

§ 6-2. Foreldrefradrag

Fradrag beregnet etter skatteloven § 6-48 skal ikke settes høyere enn 25 000 kroner for ett barn. Fradragsgrensen økes med inntil 15 000 kroner for hvert ytterligere barn.

§ 6-3. Personfradrag

Fradrag etter skatteloven § 15-4 er 43 600 kroner i klasse 1 og 87 200 kroner i klasse 2.

§ 6-4. Skattebegrensning ved lav alminnelig inntekt

Beløpsgrensene som nevnt i skatteloven § 17-1 første ledd skal være 117 400 kroner for enslige og 106 700 kroner for hver ektefelle. Beløpsgrensen er 213 400 kroner for ektepar og samboere som ved skattebegrensningen får inntekten fastsatt under ett etter skatteloven § 17-2 annet ledd.

§ 6-5. Skattefradrag for pensjonsinntekt

Fradraget som nevnt i skatteloven § 16-60 første ledd skal være 28 150 kroner.

Beløpsgrensene som nevnt i skatteloven § 16-60 tredje ledd skal være 158 650 kroner i trinn 1 og 242 000 kroner i trinn 2.

*Kapittel 7 – Forskriftskompetanse mv.***§ 7–1. Forskriftsfullmakt til gjennomføring og utfylling**

Departementet kan gi forskrift til gjennomføring og utfylling av bestemmelsene i dette vedtak.

§ 7–2. Adgang til å fravike reglene i vedtaket

Reglene i dette vedtaket kan fravikes på vilkår som nevnt i skattebetalingsloven § 4–8.

25. nov. Nr. 1530 2010**Storingsvedtak om avgift til statskassen på arv og gaver for budsjetterminen 2011**

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 25. november 2010 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver. Kunngjort 9. desember 2010 kl. 15.50.

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver (arveavgiftsloven) svares avgift til statskassen etter bestemmelsene i dette vedtaket.

§ 2. Fradrag etter arveavgiftsloven § 15 annet ledd for begravellesomkostninger, skifteomkostninger og utgifter til gravsted settes til et halvt grunnbeløp i folketrygden (G) ved årets inngang, dvs. 37 821 kroner, hvis ikke høyere utgifter er legitimert.

Utgifter til dokumentavgift og tinglysing kommer særskilt til fradrag.

Fradrag etter arveavgiftsloven § 17 for avgiftspliktig som ikke har fylt 21 år settes til et grunnbeløp i folketrygden (G) ved årets inngang, dvs. 75 641 kroner pr. år.

§ 3. Avgiftsgrunnlaget rundes nedover til nærmeste tall som kan deles med 1 000.

§ 4. Av arv og gaver til arvelaterens/giverens barn, fosterbarn – herunder stebarn som har vært oppfostret hos arvelateren/giveren – og foreldre, svares:

Av de første 470 000 kroner	intet
Av de neste 330 000 kroner	6 pst.
Av overskytende beløp	10 pst.

§ 5. Av arv og gaver som ikke går inn under § 4, svares:

Av de første 470 000 kroner	intet
Av de neste 330 000 kroner	8 pst.
Av overskytende beløp	15 pst.

25. nov. Nr. 1531 2010**Storingsvedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2011**

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 25. november 2010 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) kap. 23. Kunngjort 9. desember 2010 kl. 15.50.

For inntektsåret 2011 svares folketrygdavgifter etter følgende regler og satser, jf. lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) kapittel 23:

*Arbeidsgiveravgift***§ 1. Soneplassering**

Arbeidsgiveravgift beregnes etter satsen som gjelder i den sonen hvor arbeidsgiver anses å drive virksomhet.

Et foretak som er arbeidsgiver, anses å drive virksomhet i den kommunen hvor foretaket er registrert. En privatperson som er arbeidsgiver, anses å drive virksomhet i den kommunen hvor vedkommende er bosatt ifølge folkeregisteret.

Har foretaket registrerte underenheter, jf. forskrift 9. februar 1995 nr. 114 om registrering av juridiske personer m.m. i Enhetsregisteret § 10, anses hver underenhet som egen beregningsenhet for arbeidsgiveravgift.

Utføres hoveddelen av arbeidstakerens arbeid i en annen sone enn der virksomheten er registrert, og enhetsregisterreglene på grunn av virksomhetens art ikke påbyr at underenhet registreres i sonen hvor arbeidet utføres, benyttes likevel satsen i sonen hvor arbeidet utføres på den del av lønnskostnadene som knytter seg til dette arbeidet. Det samme gjelder ved arbeidsutleie, dersom arbeidstakeren utfører hoveddelen av sitt arbeid i en annen sone enn i den sonen virksomheten er registrert. Med hoveddelen av arbeidet menes her mer enn halvparten av antall arbeidsdager arbeidstakeren har gjennomført for arbeidsgiveren i løpet av avgiftsterminen.

Flytter arbeidsgiveren eller underenheten fra en sone til en annen, legges satsen i tilflyttingssonen til grunn fra og med påfølgende avgiftstermin etter registrert flyttedato.

§ 2. *Soner for arbeidsgiveravgift*

Sone I omfatter de områder som ikke er nevnt nedenfor. Arbeidsgivere beregner avgiften etter satsen som gjelder for sone I, hvis ikke annet følger av dette vedtaket.

Sone Ia omfatter:

- kommunene Frosta og Leksvik i Nord-Trøndelag fylke,
- kommunene Agdenes, Bjugn, Meldal, Midtre Gauldal, Rissa, Selbu og Ørland i Sør-Trøndelag fylke,
- kommunene Aukra, Eide, Gjemnes, Haram, Herøy, Midsund, Nesset, Sande, Stordal, Vanylven i Møre og Romsdal fylke,
- kommunene Flora, Førde og Sogndal i Sogn og Fjordane fylke,
- kommunene Etne, Tysnes, Kvinnherad, Jondal, Kvam, Modalen og Bømlo i Hordaland fylke,
- kommunene Sauda, Vindafjord og Finnøy i Rogaland fylke,
- kommunene Audnedal, Åseral, Hægebostad og Sirdal i Vest-Agder fylke,
- kommunene Gjerstad, Vegårshei, Åmli og Iveland i Aust-Agder fylke,
- kommunene Drangedal, Nome og Hjørtedal i Telemark fylke,
- kommunene Sigdal og Rollag i Buskerud fylke,
- kommunene Gausdal, Søndre Land og Nordre Land i Oppland fylke,
- kommunene Nord-Odal, Eidskog, Grue, Våler, Åsnes og Åmot i Hedmark fylke.

Sone II omfatter:

- kommunene Meråker, Mosvik og Verran i Nord-Trøndelag fylke,
- kommunene Norddal, Stranda, Rauma, Tingvoll, Sunndal og Sandøy i Møre og Romsdal fylke,
- Sogn og Fjordane fylke med unntak av kommunene Flora, Førde og Sogndal,
- kommunene Odda, Ullensvang, Eidfjord, Ulvik, Granvin, Masfjorden og Fedje i Hordaland fylke,
- kommunene Hjelmeland, Suldal, Utsira og Kviteseid i Rogaland fylke,
- kommunene Evje og Hornnes, Bygland, Valle og Bykle i Aust-Agder fylke,
- kommunene Tinn, Seljord, Kviteseid, Nissedal, Fyresdal, Tokke og Vinje i Telemark fylke,
- kommunene Flå, Nes, Gol, Hemsedal, Ål, Hol og Nore og Uvdal i Buskerud fylke,
- kommunene Nord-Fron, Sør-Fron og Ringeby i Oppland fylke,
- kommunen Trysil i Hedmark fylke.

Sone III omfatter:

- kommunen Snåsa i Nord-Trøndelag fylke,
- kommunene Hemne, Snillfjord, Oppdal, Rennebu, Røros, Holtålen og Tydal i Sør-Trøndelag fylke,
- kommunene Surnadal, Rindal, Aure og Halså i Møre og Romsdal fylke,
- kommunene Dovre, Lesja, Skjåk, Lom, Vågå, Sel, Sør-Aurdal, Etne, Nord-Aurdal, Vestre Slidre, Øystre Slidre og Vang i Oppland fylke,
- kommunene Stor-Elvdal, Rendalen, Engerdal, Tolga, Tynset, Alvdal, Folldal og Os i Hedmark fylke.

Sone IV omfatter:

- Troms fylke, med unntak av kommunene Karlsøy, Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa, Kvænangen og Tromsø,
- Nordland fylke, med unntak av kommunen Bodø,
- kommunene Namdalseid, Lierne, Røyrvik, Namsskogan, Grong, Høylandet, Flatanger, Vikna, Nærøy, Leka, Fosnes, Overhalla og Namsos i Nord-Trøndelag fylke,
- kommunene Frøya, Hitra, Åfjord, Roan og Osen i Sør-Trøndelag fylke,
- kommunen Smøla i Møre og Romsdal fylke.

Sone IVa omfatter:

- kommunen Tromsø i Troms fylke,
- kommunen Bodø i Nordland fylke.

Sone V omfatter:

- Finnmark fylke,
- kommunene Karlsøy, Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa og Kvænangen i Troms fylke.

§ 3. *Satser for arbeidsgiveravgift etter sone*

Satsen for arbeidsgiveravgift for inntektsåret 2011 er:

- 14,1 pst. i sone I.
- 14,1 pst. i sone Ia, men likevel 10,6 pst. så lenge differansen mellom den avgift som ville følge av satser på henholdsvis 14,1 pst. og 10,6 pst. ikke overstiger 530 000 kroner for foretaket i 2011. For veitransportforetak er satsen 10,6 pst. inntil nevnte differanse overstiger 265 000 kroner for foretaket i 2011. Med veitransportforetak menes foretak som driver innen næringskodene 49.3 Annen landtransport med passasjerer og 49.4 Godstransport på vei, herunder flyttetransport, med unntak av 49.312 (Transport med sporveis- og forstadsbane) og 49.393 (Transport med taubaner, kabelbaner og skiheiser). Bestemmelsene om reduserte avgiftssatser i sone Ia gjelder ikke foretak som er omfattet av helseforetaksloven, statsforvaltningen som omfattes av reglene i folketrygdloven § 24–6 tredje ledd, eller foretak som har krav på støtte etter kapittel 16 i ESAs retningslinjer om statsstøtte til foretak i vanskeligheter. Når et foretak i sone Ia beregner avgift etter redusert sats, kan den samlede fordelingen av bagatellmessig støtte i form av redusert avgift og annen

bagatellmessig støtte til foretaket ikke overstige 530 000 kroner i 2011, jf. forordning (EF) nr. 1998/2006 om bagatellmessig støtte inntatt i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 29/2007. For foretak som driver innen veitransport må slik samlet støtte ikke overstige 265 000 kroner i 2011.

- 10,6 pst. i sone II.
- 6,4 pst. i sone III.
- 7,9 pst. i sone IVa.
- 5,1 pst. i sone IV.
- 0 pst. i sone V og for avgift som svares av foretak hjemmehørende på Svalbard, og når andre foretak utbetaler lønn og annen godtgjørelse som blir skattlagt etter lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard.

§ 4. Særregler om avgiftssats for stålproduksjon og skipsverft

Avgift skal beregnes med 14,1 pst., uansett hvor foretaket er hjemmehørende, når foretaket er beskjeftiget med produksjon av stålprodukter opplistet i Annex I til kapittel 25B om regionalstøtte i ESAs retningslinjer for statsstøtte. Det samme gjelder dersom foretaket bygger eller reparerer selvdrevet, sjøgående kommersielt fartøy som er på minst 100 BRT for transport av passasjerer eller gods, eller som er på minst 100 BRT til særlige formål, eller som er et slepefartøy på minst 365 kW, eller som er et flytende og flyttbart uferdig skrog av slike fartøy. Regelen i første punktum gjelder også foretak som foretar vesentlig ombygging av slike fartøy over 1 000 BRT.

Inntil differansen overstiger 530 000 kroner mellom den avgift som ville følge av en sats på 14,1 pst. for foretaket i 2011 og den avgift som følger av satsen for sonen hvor foretaket drives etter reglene foran, er satsen likevel 10,6 pst. i sone II og Ia, 6,4 pst. i sone III, 7,9 pst. i sone IVa, 5,1 pst. i sone IV og 0 pst. i sone V. Dette gjelder likevel ikke for foretak som har krav på støtte med hjemmel i kapittel 16 i ESAs retningslinjer om statsstøtte til foretak i vanskeligheter.

For foretak med blandet virksomhet og et klart regnskapsmessig skille mellom virksomhet omfattet av første ledd og annen type virksomhet, kan avgiften kreves beregnet etter satsene i § 3, eventuelt i § 5, for den del av virksomheten som ikke er omfattet av første ledd.

Bestemmelsen i § 3 annet strekpunkt femte punktum om begrensningene for samlet bagatellmessig støtte gjelder tilsvarende for virksomheter som anvender reduserte satser etter denne bestemmelse.

§ 5. Særregel om avgiftssats for produkter som ikke omfattes av EØS-avtalen

For virksomhet som bare driver med produksjon, foredling og engroshandelen av produkter som ikke omfattes av EØS-avtalen, jf. avtalens § 8, beregnes arbeidsgiveravgift med 5,1 pst. når virksomheten drives i sone IVa, og med 10,6 pst. når den drives i sone Ia. Dette gjelder følgende næringskoder:

01.1–01.3	Dyrking av ettårige vekster, flerårige vekster og planteformering
01.4	Husdyrhold
01.5	Kombinert husdyrhold og planteproduksjon
01.6	Tjenester tilknyttet jordbruk og etterbehandling av vekster etter innhøsting
01.7	Jakt, viltstell og tjenester tilknyttet jakt og viltstell
02.1–02.3	Skogskjøtsel og andre skogbruksaktiviteter, avvirkning og innsamling av viltvoksende produkter av annet enn tre og del av 16.10 (produksjon av pæler)
02.40	Tjenester tilknyttet skogbruk (med unntak av tømmermåling)
03.11–03.12	Hav- og kystfiske og fangst og ferskvannsfiske
03.21–03.22	Hav- og kystbasert akvakultur og ferskvannsbasert akvakultur
10.11–10.13	Bearbeiding og konservering av kjøtt og fjørfekjøtt og produksjon av kjøtt- og fjørfearer
10.20	Bearbeiding og konservering av fisk, skalldyr og bløtdyr
10.3	Bearbeiding og konservering av frukt og grønnsaker
10.4	Produksjon av vegetabiliske og animalske oljer og fettstoffer
10.5	Produksjon av meierivarer og iskrem
10.6	Produksjon av kornvarer, stivelse og stivelsesprodukter, samt del av 10.89 (produksjon av kunstig honning og karamell)
10.85	Produksjon av ferdigmat
10.9	Produksjon av fôrvarer
46.2	Engroshandel med jordbruksråvarer og levende dyr
46.31	Engroshandel med frukt og grønnsaker, samt del av 10.39 (produksjon av skrellede grønnsaker og blandede salater)
46.32	Engroshandel med kjøtt og kjøttvarer
46.33	Engroshandel med meierivarer, egg, matolje og -fett
46.381	Engroshandel med fisk, skalldyr og bløtdyr
50.202	Innenriks sjøtransport med gods, men bare for så vidt gjelder drift av brønnbåter
52.10	Lagring, men bare for så vidt gjelder drift av kornsiloer.

For foretak med blandet virksomhet og et klart regnskapsmessig skille mellom virksomhet omfattet av denne bestemmelsen og annen type virksomhet, kan arbeidsgiver kreve at avgiften beregnes etter satsene her for den del av virksomheten som omfattes av denne bestemmelsen.

Trygdeavgift

§ 6. Trygdeavgift av pensjon mv.

Av pensjon i og utenfor arbeidsforhold, føderåd, livrente som ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangsutbetaling fra pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven, engangsutbetaling fra individuell pensjonsavtale som er i samsvar med regler gitt av departementet, engangsutbetaling fra pensjonsavtale etter lov om individuell pensjonsordning og personinntekt for skattyter under 17 år og over 69 år, som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 1, beregnes trygdeavgift med 4,7 pst.

§ 7. Trygdeavgift av lønnsinntekt mv.

Av lønnsinntekt og annen personinntekt som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 2, beregnes trygdeavgift med 7,8 pst.

§ 8. Trygdeavgift av næringsinntekt mv.

Av næringsinntekt og annen personinntekt som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 3, beregnes trygdeavgift med 11 pst.

Avgift av næringsinntekt (annen ervervsinntekt) i jord- og skogbruk samt reindrift, som overstiger 7,8 pst. av inntekten, skal dekkes med tilskudd knyttet til næringsavtalene i landbruket. Næringsinntekt i jordbruk er i denne sammenhengen inntekt som nevnt i Finansdepartementets forskrift til skatteloven § 8–1–11. Inntekt av skogbruk og reindrift i denne sammenheng omfatter også inntekter som nevnt i forskriften § 8–1–11 nr. 1 annet ledd og nr. 2.

Andre bestemmelser

§ 9. Forskriftsfullmakt mv.

Kongen gir regler om grunnlag og satser for avgifter og tilskudd etter folketrygdloven § 23–4 for visse grupper av medlemmer i trygden. Satsen på 14,1 pst. skal legges til grunn for arbeidsgiveravgift fastsatt etter denne bestemmelsen.

Departementet kan gi regler til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i § 1 til § 5.

25. nov. Nr. 1532 2010

Storingsvedtak om CO₂ -avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen for budsjetterminen 2011

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 25. november 2010 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen. Kunngjort 9. desember 2010 kl. 15.50.

Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen betales CO₂ -avgift til statskassen etter følgende satser:

- a) for gass 48 øre per standardkubikkmeter
- b) for olje eller kondensat 48 øre per liter.

25. nov. Nr. 1533 2010

Storingsvedtak om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval- og selfangstnæringen for 2011

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 25. november 2010 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–5 annet ledd. Kunngjort 9. desember 2010 kl. 15.50.

Med hjemmel i folketrygdloven § 23–5 annet ledd fastsettes:

I

I 2011 skal følgende avgifter til folketrygden dekkes ved en produktavgift på omsetning av fisk, hval og sel, og produkter av disse, fra fartøy som har drevet egen fangstvirksomhet innenfor det aktuelle kalenderår:

1. Trygdeavgift over 7,8 pst. av pensjonsgivende inntekt fra fiske, hval- og selfangst i inntektsåret.
2. Arbeidsgiveravgift på hyre til mannskapet på fiske-, hvalfangst- og selfangstfartøy.
3. Premie til kollektiv yrkesskadetrygd for fiskere, hval- og selfangere.
4. Avgift til dekning av de utgiftene folketrygden har med stønad til arbeidsløse fiskere, hval- og selfangere.
5. Avgift til dekning av de utgiftene folketrygden har i forbindelse med ordningen med frivillig tilleggstrygd for sykepengen til manntallsførte fiskere, hval- og selfangere.

II

Produktavgiften skal være 2,9 pst. for 2011.

Avgift på omsetning av råfisk, råfiskprodukter, hval og hvalprodukter innkreves av godkjente salgslag, jf. lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk § 3. Ved fiske i fjerne farvann der omsetningen foregår utenom salgslag, og ved omsetning av sel og produkter av sel, skal den avgiftspliktige innbetale produktavgiften til Fiskeridirektoratet.

25. nov. Nr. 1534 2010

Storingsvedtak om merverdiavgift for budsjetterterminen 2011 (kap. 5521 post 70)

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 25. november 2010 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven). Kunngjort 9. desember 2010 kl. 15.50.

§ 1. Saklig virkeområde og forholdet til merverdiavgiftsloven

Fra 1. januar 2011 svares merverdiavgift etter satsene i dette vedtaket og i samsvar med lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven).

§ 2. Alminnelig sats

Merverdiavgift svares med 25 pst. av avgiftspliktig omsetning, uttak og innførsel når ikke redusert sats skal anvendes etter bestemmelsene nedenfor.

§ 3. Redusert sats med 14 pst.

Merverdiavgift svares med 14 pst. av omsetning, uttak og innførsel av næringsmidler som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-2.

§ 4. Redusert sats med 8 pst.

Merverdiavgift svares med 8 pst. av omsetning og uttak av tjenester som gjelder:

- a) persontransport mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-3,
- b) transport av kjøretøy på ferge som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-4,
- c) utleie av rom i hotellvirksomhet mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-5,
- d) rett til å overvære kinoforestillinger som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-6,
- e) kringkastingstjenester som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-7,
- f) adgang til utstillinger i museer mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-9,
- g) adgang til fornøylesparker mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-10,
- h) rett til å overvære idrettsarrangementer mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-11.

§ 5. Redusert sats med 11,11 pst.

Merverdiavgift svares med 11,11 pst. av omsetning mv. av råfisk som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-8.

25. nov. Nr. 1535 2010

Storingsvedtak om særavgifter til statskassen for budsjetterterminen 2011

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 25. november 2010 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a, lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter, lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift. Kunngjort 9. desember 2010 kl. 15.50.

Om avgift på alkohol (kap. 5526 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende varer med følgende beløp:

<i>Alkoholholdig drikk</i>	<i>Volumprosent alkohol</i>	<i>Kr</i>
	t.o.m.. 0,7	avgiftslegges etter reglene for alkoholfrie drikkevarer
Brennevinsbasert	over 0,7	6,61 per volumprosent og liter
Annen	over 0,7 t.o.m.. 2,7	2,95 per liter
	over 2,7 t.o.m.. 3,7	11,13 per liter
	over 3,7 t.o.m.. 4,7	19,28 per liter
	over 4,7 t.o.m.. 22	4,31 per volumprosent og liter
Etanol til teknisk bruk	over 0,7	sats som for alkoholholdig drikk

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften. Departementet kan videre gi forskrift om at det skal betales avgift på alkohol som er i varer som ikke er avgiftspliktige etter første ledd, samt om forenklet avgiftsberegning for varer som reisende innfører til personlig bruk utover avgiftsfri kvote, jf. tolloven § 4-20.

§ 2. Det gis fritak for avgift på alkohol som

- a) fra produsents eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) leveres til teknisk, vitenskapelig eller medisinsk bruk og som er gjort utjenlig til drikk (denaturert) eller på annen måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk,
- f) brukes som råstoff mv. ved framstilling av varer,
- g) framstilles ved ikke ervervsmessig produksjon. Fritaket omfatter ikke brennevinsbasert drikk og gjelder kun framstilling til eget bruk.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på tobakkvarer mv. (kap. 5531 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende varer med følgende beløp:

Produkt	Kr
Sigarer	2,27per gram av pakningens nettovekt
Sigaretter	2,27per stk.
Røyketobakk, karvet skråtobakk, råtobakk i forbrukerpakning	2,27per gram av pakningens nettovekt
Skråtobakk	0,92per gram av pakningens nettovekt
Snus	0,92per gram av pakningens nettovekt
Sigarettpapir og sigarettthylser	0,0345per stk.

Med en sigarett menes en sigarett som har en lengde til og med 90 mm, som to regnes sigaretten dersom den har en lengde på over 90 mm, men maks 180 mm osv. Filter og munnstykke tas ikke med ved beregningen av lengden.

Vekten av fastmunnstykke skal tas med i den nettovekt som danner grunnlaget for beregning av avgiften.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften. Departementet kan videre gi forskrift om forenklet avgiftsberegning for varer som reisende innfører til personlig bruk utover avgiftsfri kvote, jf. tolloven § 4–20.

§ 2. Departementet kan gi forskrift eller fatte enkeltvedtak om at varer som er ment eller er egnet som erstatning for varer som nevnt i § 1, er avgiftspliktige. Dersom avgiftsplikt blir pålagt, skal det betales avgift med samme beløp som for tilsvarende tobakkvare.

§ 3. Det gis fritak for avgift på tobakkvarer mv. som

- a) fra produsents eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) kvalitetsprøves og forbrukes på fabrikk eller lager.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på motorvogner mv. (kap. 5536)

I. Engangsavgift (kap. 5536 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales avgift til statskassen ved første gangs registrering av motorvogner i det sentrale motorvognregisteret. Videre skal det betales avgift når

- betingelsene for avgiftsfrihet eller avgiftsnedsettelse ved første gangs registrering ikke lenger er oppfylt,
- motorvogn som ikke tidligere er registrert her i landet urettmessig tas i bruk uten registrering,
- oppbygd motorvogn tas i bruk før ny registrering.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Avgift skal betales med følgende beløp:

<i>Avgiftsgrupper</i>	<i>Egenvekt (kg)</i>	<i>Motoreffekt (kW)</i>	<i>CO₂-utslipp (g/km)</i>	<i>Slagvolum (cm³)</i>	<i>Sats</i>	<i>Vrakpant- avgift</i>
<i>Avgiftsgruppe A</i>						kr 1 300
Personbiler, varebiler klasse 1, busser under 6 m med inntil 17 seteplasser	0–1 150				kr 36,31	
	1151–1400				kr 79,14	
	1401–1500				kr 158,31	
	over 1500				kr 184,11	
		0–65			kr 0	
		66–90			kr 466,00	
		91–130			kr 1 320,68	
		over 130			kr 2 751,42	
Motorvogn med plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp, og med – utslipp 115 g/km og over			0–115		kr 0	
			116–135		kr 738,00	
			136–175		kr 744,00	
			176–245		kr 1 735,00	
			over 245		kr 2 784,00	
– CO ₂ -utslipp under 115 t.o.m. 50 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 115 t.o.m. 50						
– CO ₂ -utslipp under 50 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 50						
Motorvogn uten plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp						
– bensindrevne			0–1150		kr 14,10	
			1151–1750		kr 46,97	
			1751–2150		kr 110,25	
			over 2150		kr 118,92	
– ikke bensindrevne			0–1150		kr 10,81	
			1151–1750		kr 38,36	
			1751–2150		kr 89,99	
			over 2150		kr 93,61	
<i>Avgiftsgruppe B</i>						kr 1 300
Varebiler klasse 2, lastebiler med tillatt totalvekt mindre enn 7 501 kg og godsrom	22 pst. av A	22 pst. av A	22 pst. av A	22 pst. av A		

<i>Avgiftsgrupper</i>	<i>Egenvekt (kg)</i>	<i>Motoreffekt (kW)</i>	<i>CO₂ -utslipp (g/km)</i>	<i>Slagvolum (cm³)</i>	<i>Sats</i>	<i>Vrakpant- avgift</i>
med lengde under 300 cm og bredde under 190 cm						
<i>Avgiftsgruppe C</i>						kr 1 300
Campingbiler	22 pst. av A	22 pst. av A	22 pst. av A	22 pst. av A		
<i>Avgiftsgruppe D</i> (opphevet)						
<i>Avgiftsgruppe E</i>						kr 0
Beltebiler					36 pst. av verdiavgifts- grunnlaget	
<i>Avgiftsgruppe F</i>						kr 0
Motorsykler					kr 10 468 per stk.	
		0–11			kr 0	
		over 11			kr 465,84	
				0–125	kr 0	
				126–900	kr 35,95	
				over 900	kr 78,84	
<i>Avgiftsgruppe G</i>						kr 1 300
Belted motorsykler	0–100				kr 14,75	
(snøscootere)						
	101–200				kr 29,51	
	over 200				kr 58,99	
		0–20			kr 39,35	
		21–40			kr 78,66	
		over 40			kr 157,31	
				0–200	kr 3,08	
				201–400	kr 6,15	
				over 400	kr 12,29	
<i>Avgiftsgruppe H</i>						kr 1 300
Motorvogn i avgiftsgruppe A, som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på løyveinnehaver til bruk som ordinær drosje (ikke reserve- eller erstatningsdrosje) eller for transport av funksjonshemmede	40 pst. av A	40 pst. av A	100 pst. av A	100 pst. av A		
Avgiftsgruppe I						kr 1 300
Avgiftspliktige motorvogner som er 30 år eller eldre					kr 3 447 per stk.	
Avgiftsgruppe J						kr 1 300
Busser under 6 m med inntil 17 seteplasser, hvorav minst 10 er fastmontert i fartsretningen	40 pst. av A	40 pst. av A	40 pst. av A	40 pst. av A		

Engangsavgift for motorvogn med CO₂ -utslipp under 115 g/km, vrakpantavgift ikke medregnet, kan ikke settes lavere enn den avgift som skal svares for motorvogn i avgiftsgruppe I.

Vrakpantavgiften inngår ikke i beregningsgrunnlaget for merverdiavgiften.

Departementet kan gi forskrift om refusjon av vrakpantavgift for motorvogner som utføres til utlandet.

Departementet kan gi forskrift om tilbakebetaling og tilleggsberegning av særavgift og merverdiavgift. Departementet kan videre gi forskrift om hvilken avgiftsgruppe en motorvogn skal avgiftsberegnes etter. Oppstår det tvil om hvilken avgiftsgruppe en motorvogn skal avgiftsberegnes etter, avgjøres dette av departementet med bindende virkning.

§ 3. Ved beregning av avgift basert på egenvekt, CO₂ -utslipp, slagvolum og motoreffekt benyttes de tekniske data som fastsettes i forbindelse med motorvognens godkjenning etter veimyndighetenes regelverk.

Hvilke motorvogner som har plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO₂ -utslipp følger av veimyndighetenes regelverk. Avgiftsberegningen for kjøretøy som ikke omfattes av vegmyndighetenes regelverk om dokumentasjon av

drivstofforbruk og CO₂ -utslipp, skal baseres på CO₂ -utslipp når utslippet på annen måte er dokumentert overfor veimyndighetene og lagt til grunn ved registreringen.

Ved innenlandsk tilvirkning er verdiavgiftsgrunnlaget prisen fra produsent. Ved innførsel er verdiavgiftsgrunnlaget tollverdien.

§ 4. For motorvogner som benytter stempeldrevet forbrenningsmotor i kombinasjon med elektrisk motor til framdrift (hybridbiler), inngår verken effekten knyttet til den elektriske motoren eller vekten av elektromotor og batteripakke i avgiftsgrunnlaget.

For motorvogner som har vært registrert i utlandet før registrering her i landet gjøres fradrag i den engangsavgift som beregnes etter § 2.

Departementet kan gi forskrift om beregning av engangsavgiften for motorvogner som nevnt i første og annet ledd.

§ 5. Det gis fritak for engangsavgift på

- a) motorvogner som registreres på kjennemerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
- b) motorvogner registrert på Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- c) motorvogner som registreres på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- d) lett pansrete motorvogner til offentlig bruk,
- e) motorvogner til bruk utelukkende som banekjøretøy og i rally, samt motorsykler til bruk utelukkende i trial- og endurukonkurranseskjøring,
- f) ambulanser,
- g) begravelleskjøretøy,
- h) beltemotorsykler som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på humanitær institusjon som skal benytte kjøretøyet i ambulansetjeneste,
- i) motorvogner som bare bruker elektrisitet til framdrift, herunder motorvogner hvor elektrisiteten er produsert i brenselceller. Fritaket omfatter ikke tilfeller hvor batteri under kjøring tilføres strøm ved bruk av en ekstern stempeldrevet forbrenningsmotor,
- j) busser som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på
 1. innehaver av løyve etter § 6 eller § 9 i lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy, eller som er utleid på kontrakt med varighet på ett år eller mer mellom innehaver av slikt løyve og selskap i samme konsern. Fritaket gjelder også busser som utfører rutetransport basert på kontrakt med varighet på ett år eller mer inngått med myndighet eller selskap som har slikt ruteløyve,
 2. institusjon eller organisasjon som tilbyr transport av funksjonshemmede mv.,
- k) motorvogner som innføres som arvegods etter tolloven § 5–1 første ledd bokstav e,
- l) motorvogner som innføres til midlertidig bruk etter tolloven § 6–1 annet ledd,
- m) beltevogner til Forsvaret,
- n) spesialutrustede kjøretøy til bruk for brannvesenet,
- o) motorvogner som til framdrift benytter stempeldrevet forbrenningsmotor som kun kan benytte hydrogen som drivstoff. Dette gjelder også kjøretøy som til framdrift benytter slik motor i kombinasjon med elektrisk motor (hybridbiler).

For motorvogner som kan benytte etanol som drivstoff gjøres fradrag i avgiften etter § 2 på kr 10 000. Med etanol menes i denne sammenheng konsentrasjoner på minst 85 pst. etanol.

Motorvogner som nevnt i første ledd bokstav a til c er fritatt også for vrakpantavgift.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 6. Departementet kan gi forskrift om betaling av avgifter ved endring av en motorvogns avgiftsmessige status og om hva som skal anses som slik endring.

Departementet kan gi forskrift om betaling av avgifter dersom det foretas endringer av en motorvogn som har betydning for grunnlaget for beregning av avgiften, og om hva som skal anses som en slik endring.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning eller også ellers en klart urimelig virkning.

II. Årsavgift (kap. 5536 post 72)

§ 1. For 2011 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorvogner og båter betales årsavgift til statskassen for innenlandsregistrerte kjøretøy med tillatt totalvekt mindre enn 7 500 kg med følgende beløp:

- a) kr 2 840 for personbiler, varebiler, campingbiler, busser, kombinerte biler, lastebiler, samt trekkbiler med tillatt totalvekt fra og med 3 500 kg,

- b) kr 3 305 for dieseldrevne motorvogner som nevnt i bokstav a som ikke har fabrikkmontert partikkelfilter,
- c) kr 2 840 for årsprøvekjennermerker for motorvogner,
- d) kr 1 065 for campingtilhengere med egenvekt over 350 kg,
- e) kr 1 735 for motorsykler; trehjuls, lette, mellomtunge og tunge,
- f) kr 400 for
 - 1. motorvogner som er registrert på innehaver av løyve etter § 9 i lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn eller fartøy som drosje (ikke reserve- eller erstatningsdrosje) eller for transport av funksjonshemmede,
 - 2. motorvogner som er registrert på innehaver av løyve etter § 6 i lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogner eller fartøy, eller som er utleid på kontrakt med varighet på ett år eller mer mellom innehaver av slikt løyve og selskap i samme konsern. Dette gjelder også motorvogn som utfører rutetransport basert på kontrakt med varighet på ett år eller mer inngått med myndighet eller selskap som har slikt ruteløyve,
 - 3. motorvogner som er godkjent og registrert som ambulanse eller som er registrert som begravelleskjøretøy på begravellesbyrå og lignende,
 - 4. motorvogner som er registrert på kjennermerker med lysegule tegn på sort bunn,
 - 5. motorvogner som bare bruker elektrisitet til framdrift, herunder motorvogner hvor elektrisiteten er produsert i brenselceller,
 - 6. motorredskap,
 - 7. beltekjøretøy,
 - 8. trekkbiler som ikke omfattes av bokstav a eller b,
 - 9. mopeder,
 - 10. traktorer,
 - 11. motorvogner som er 30 år eller eldre.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Unntatt fra avgiftsplikt er

- a) motorvogner som er registrert på kjennermerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
- b) motorvogner som er registrert på Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- c) motorvogner som er registrert på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- d) motorvogner registrert til bruk på Svalbard,
- e) campingtilhengere som er 30 år eller eldre,
- f) motorvogn som er stjålet i løpet av avgiftsåret.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Det skal betales full avgift for kjøretøy som er registrert per 1. januar eller som blir registrert i første halvår og for årsprøvekjennermerker som er tildelt per 1. januar eller som blir tildelt i første halvår.

Det skal ikke betales avgift for motorvogner som innen avgiftens forfall leveres til godkjent oppsamlingsplass for bilvrak eller til bilopp huggeri for vraking/hugging.

Det skal betales halv avgift på kjøretøy som

- a) leveres til godkjent oppsamlingsplass for bilvrak eller til bilopp huggeri for vraking/hugging i første halvår, men etter avgiftens forfall,
- b) registreres eller tildeles årsprøvekjennermerker i annet halvår.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for å betale halv avgift.

§ 4. Avgift som ikke er betalt innen forfall, forhøyes med kr 250. For kjøretøy som nevnt i § 1 bokstav f forhøyes avgiften med kr 50.

Departementet kan gi forskrift om innkreving av tilleggsavgiften.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

III. Vektårsavgift (kap. 5536 post 73)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales vektgradert årsavgift til statskassen på innenlandsregistrerte kjøretøy på minst 7 500 kg. For dieseldrevne kjøretøy skal det i tillegg betales miljødifferensiert årsavgift.

1. Vektgradert årsavgift

Motorkjøretøy

<i>Avgiftsgruppe</i>	<i>Luftfjæring</i>	<i>Annet fjæringssystem</i>
<i>2 eller flere aksler</i>		
7 500–11 999 kg	406	406
<i>2 aksler</i>		
12 000–12 999 kg	406	727
13 000–13 999 kg	727	1 298
14 000–14 999 kg	1 298	1 659
15 000 kg og over	1 659	3 245
<i>3 aksler</i>		
12 000–14 999 kg	406	406
15 000–16 999 kg	727	966
17 000–18 999 kg	966	1 557
19 000–20 999	1 557	1 898
21 000–22 999	1 898	2 705
23 000 kg og over	2 705	3 980
<i>Minst 4 aksler</i>		
12 000–24 999 kg	1 898	1 918
25 000–26 999 kg	1 918	2 769
27 000–28 999 kg	2 769	4 155
29 000 kg og over	4 155	5 969

Kombinasjoner av kjøretøy – vogntog

<i>Avgiftsgruppe</i>	<i>Luftfjæring</i>	<i>Annet fjæringssystem</i>
<i>2 + 1 aksler</i>		
7 500–13 999 kg	406	406
14 000–15 999 kg	406	406
16 000–17 999 kg	406	550
18 000–19 999 kg	550	736
20 000–21 999 kg	736	1 182
22 000–22 999 kg	1 182	1 410
23 000–24 999 kg	1 410	2 219
25 000–27 999 kg	2 219	3 584
28 000 kg og over	3 584	5 985
<i>2 + 2 aksler</i>		
16 000–24 999 kg	717	1 129
25 000–25 999 kg	1 129	1 597
26 000–27 999 kg	1 597	2 157
28 000–28 999 kg	2 157	2 520
29 000–30 999 kg	2 520	3 878
31 000–32 999 kg	3 878	5 223
33 000 kg og over	5 223	7 719
<i>2 + minst 3 aksler</i>		
16 000–37 999 kg	4 238	5 742
38 000–40 000 kg	5 742	7 658
over 40 000 kg	7 658	10 257
<i>Minst 3 + 1 aksler</i>		
16 000–24 999 kg	717	1 129
25 000–25 999 kg	1 129	1 597
26 000–27 999 kg	1 597	2 157
28 000–28 999 kg	2 157	2 520
29 000–30 999 kg	2 520	3 878
31 000–32 999 kg	3 878	5 223
33 000 kg og over	5 223	7 719
<i>Minst 3 + 2 aksler</i>		
16 000–37 999 kg	3 794	5 110
38 000–40 000 kg	5 110	6 912
over 40 000 kg	6 912	10 030

<i>Avgiftsgruppe</i>	<i>Luftfjæring</i>	<i>Annet fjæringssystem</i>
<i>Minst 3 + minst 3 aksler</i>		
16 000–37 999 kg	2 333	2 738
38 000–40 000 kg	2 738	3 887
over 40 000 kg	3 887	5 950

2. Miljødifferensiert årsavgift for dieseldrevne kjøretøy

<i>Vektklasser</i>	<i>Avgasskravnivå</i>						<i>0-utslipp</i>
	<i>Ikke EURO</i>	<i>EURO I</i>	<i>EURO II</i>	<i>EURO III</i>	<i>EURO IV</i>	<i>EURO V</i>	
7 500 – 11 999 kg	4 158	2 310	1 617	985	519	324	0
12 000 – 19 999 kg	6 822	3 791	2 652	1 617	853	529	0
20 000 kg og over	12 130	6 949	4 928	2 962	1 564	971	0

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten.

§ 2. Departementet kan gi forskrift om hvilke fjæringssystemer som kan likestilles med luftfjæring og om fastsettelse av avgasskravnivå, herunder krav til dokumentasjon for registreringsår og avgasskravnivå.

Departementet kan også gi forskrift om etterberegning av avgift dersom det viser seg at et kjøretøy ikke oppfyller de krav til avgassutslipp som lå til grunn ved beregning av avgiften.

§ 3. Departementet kan gi forskrift om betaling av avgift for utenlandsregistrerte kjøretøy etter antall døgn de befinner seg i Norge (døgnavgift), herunder fastsette høyere døgnavgift for kjøretøy som er registrert i et land som krever høyere bruksavgifter av norske kjøretøy enn av dette lands kjøretøy, samt treffe gjensidige avtaler med andre land om fritak for eller nedsettelse av døgnavgiften.

§ 4. Avgiftsgrunnlaget er den vekt som er oppgitt som tillatt totalvekt i motorvognregisteret. For semitrailere er avgiftsgrunnlaget den del av totalvekten som faller på semitrailerens aksler. Hvis kjøretøyets totalvekt ikke går fram av vognkortet, settes totalvekten til summen av kjøretøyets egenvekt og tillatt (registrert) lasteevne.

Departementet kan gi forskrift om grunnlaget for avgiften, herunder at avgiftsgrunnlaget skal settes lavere enn kjøretøyets tillatte totalvekt.

§ 5. Følgende kjøretøy er fritatt for vektgradert og miljødifferensiert årsavgift:

- traktorer,
- kjøretøy registrert på kjennemerker med lysegule typer på sort bunn,
- motorredskaper,
- kjøretøy som er 30 år eller eldre, unntatt tilhengere,
- kjøretøy som i forbindelse med transport av gods fraktes på jernbane (kombinert godstransport),
- kjøretøy som er registrert på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 6. Departementet kan gi forskrift om utskriving av avgiften i flere terminer og om forholdsmessig beregning av avgiften ved avregistrering, vraking og omregistrering.

Departementet kan gi forskrift om betaling av avgift basert på en dagsats på to pst. av full vektårsavgift med et fastsatt minstebeløp.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

IV. Omregistreringsavgift (kap. 5536 post 75)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales avgift til statskassen ved omregistrering av nedenfor nevnte, tidligere her i landet registrerte motorvogner og tilhengere med følgende beløp:

	<i>Registreringsår</i>				
	<i>2011 og 2010</i>	<i>2009</i>	<i>2008</i>	<i>2007 til 2000</i>	<i>1999 og eldre</i>
a. Mopeder. Motorsykler. Beltemotorsykler.					
1. Mopeder	637	637	637	637	637
2. Motorsykler og beltemotorsykler med motor til og med 250 cm ³ slagvolum, samt elektrisk drevne motorsykler	1820	1820	1820	1820	1585
3. Motorsykler og beltemotorsykler med motor over 250 cm ³ slagvolum	3033	3033	3033	3033	1585

		Registreringsår				
		2011 og 2010	2009	2008	2007 til 2000	1999 og eldre
b.	Personbiler. Busser.					
	Egenvekt (typegodkjent):					
	1. t.o.m.. 800 kg	8906	6747	5086	3400	1585
	2. over 800 kg t.o.m.. 1 200 kg	12162	9457	7001	4853	1585
	3. over 1 200 kg t.o.m.. 1 600 kg	17489	13584	9930	6747	1585
	4. over 1 600 kg	22 648	17 489	12 786	8 728	1 585
c.	Lastebiler. Trekkbiler. Varebiler. Kombinerte biler.					
	Campingbiler. Beltebiler.					
	Egenvekt (typegodkjent):					
	1. t.o.m.. 1 000 kg	7 234	5 566	4 370	2 780	1 585
	2. over 1 000 kg t.o.m.. 2 000 kg	11 042	8 971	6 678	4 611	1 585
	3. over 2 000 kg t.o.m.. 3 000 kg	14 546	11 634	8 637	5 908	1 585
	4. over 3 000 kg t.o.m.. 4 000 kg	20 025	16 012	12 009	8 066	8 066
	5. over 4 000 kg t.o.m.. 5 000 kg	25 746	20 539	15 440	10 295	10 295
	6. over 5 000 kg	31 084	24 917	18 622	12 525	12 525
d.	Biltilhengere, herunder semitrailere og campingtilhengere, med egenvekt over 350 kg.					
	Egenvekt (typegodkjent):					
	1. over 350 kg t.o.m.. 1 000 kg	7227	5565	4 366	2 780	1585
	2. over 1 000 kg t.o.m.. 2 000 kg	8 346	6 678	5 086	3 261	1 585
	3. over 2 000 kg t.o.m.. 3 000 kg	10 109	8 134	6 100	4 069	1 585
	4. over 3 000 kg t.o.m.. 4 000 kg	13 443	10 676	8 218	5 341	5 341
	5. over 4 000 kg t.o.m.. 5 000 kg	18 948	15 253	11 443	7 567	7 567
	6. over 5 000 kg	25 013	19 640	14 689	9 789	9 789

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift ved omregistrering av kjøretøy

- ved ren navneendring,
- på ektefelle,
- mellom foreldre og barn som arv (fullt skifte),
- som er 30 år eller eldre,
- som utloddes og som tidligere har vært registrert på utlodderen,
- som skal registreres på kjennemerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
- på NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- som registreres på Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- som har vært registrert på samme eier i to måneder eller mindre (samlet påskiltings-/registreringstid),
- som tas tilbake av selger som følge av hevet kjøp etter kjøpslovens bestemmelser,
- ved fusjon mellom aksjeselskaper,
- ved omdannelse av virksomheter når tidligere og ny eier er identisk,
- ved sletting av registrert eier eller medeier i motorvognregisteret.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på båtmotorer (kap. 5537 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av båtmotorer (framdriftsmotorer) på minst 9 hk med kr 153,00 per hk. Avgiftsplikten omfatter også motorblokker til båtmotorer, men ikke elektriske motorer.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på båtmotorer som

- fra produsents, importørs eller forhandlers lager
 - utføres til utlandet,
 - legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- innføres som reisegods, flyttegods eller arvegods etter tolloven § 5–1,

- c) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 - 1. diplomater,
 - 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents, importørs eller forhandlers lager,
- e) skal gjenutføres etter reglene i tolloven kapittel 6,
- f) fra produsents, importørs eller forhandlers lager leveres til bruk i fartøy som er registrert i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster, unntatt utenbordsmotorer og hekkaggregater,
- g) fra produsents, importørs eller forhandlers lager leveres til bruk i fartøy mv. som er registrert i skipsregisteret, unntatt fritidsbåter,
- h) brukes i Forsvarets marinefartøy.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om veibruksavgift på drivstoff (kap. 5538 post 70 og 71)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales veibruksavgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende drivstoff per liter:

- a) bensin
 - 1. svovelfri bensin (under 10 ppm svovel): kr 4,62,
 - 2. lavsvovlet bensin (under 50 ppm svovel): kr 4,66,
 - 3. annen bensin: kr 4,66.
- b) Olje til framdrift av motorvogn (autodiesel):
 - 1. svovelfri mineralolje (under 10 ppm svovel): kr 3,62,
 - 2. lavsvovlet mineralolje (under 50 ppm svovel): kr 3,67,
 - 3. annen mineralolje: kr 3,67,
 - 4. biodiesel: kr 1,81.

Avgiften kommer i tillegg til avgift som skal betales etter Stortingets vedtak om CO₂-avgift og svovelavgift på mineralske produkter.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Olje som er merket i samsvar med forskrift fastsatt av departementet, skal ikke ilegges avgift etter § 1 første ledd bokstav b.

Departementet kan bestemme at

- a) fritak for avgiftsplikten kan skje på annen måte enn bruk av merket olje,
- b) avgift skal betales ved bruk av merket olje.

§ 3. På vilkår fastsatt av departementet kan det benyttes merket olje

- a) i følgende motorvogner:
 - 1. traktorer,
 - 2. motorvogner registrert på kjennemerker med lysegule tegn på sort bunn,
 - 3. motorredskaper,
 - 4. tilhørende Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
 - 5. tilhørende NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred.
- b) til annen bruk enn framdrift av motorvogn.

§ 4. Det gis fritak for avgift på drivstoff som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 - 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 - 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 - 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 - 1. diplomater,
 - 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - 3. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 5. Det gis fritak eller ytes tilskudd for avgift på bensin som

- a) brukes i fly, unntatt Forsvarets fly,
- b) brukes til teknisk og medisinsk formål,
- c) brukes i anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger, og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet,
- d) brukes i båter og snøscootere i veiløse strøk,
- e) brukes i motorsager og andre arbeidsredskaper med 2-taktsmotor der den benyttede bensin har særlige helse- og miljømessige egenskaper,
- f) er gjenvunnet i VRU-anlegg (Vapour Recovery Unit).

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 7. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på elektrisk kraft (kap. 5541 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen med 11,21 øre per kWh på elektrisk kraft som leveres her i landet.

Det skal betales avgift med 0,45 øre per kWh for kraft som leveres

- a) til industri, bergverk, produksjon av fjernvarme og arbeidsmarkedsbedrifter som utøver industriproduksjon. Den reduserte satsen omfatter elektrisk kraft som benyttes i forbindelse med selve produksjonsprosessen, og
- b) i Finnmark og følgende kommuner i Nord-Troms: Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord.

Det skal også betales avgift ved uttak av elektrisk kraft til eget bruk.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på kraft som

- a) er produsert ved energigjenvinningsanlegg og leveres direkte til sluttbruker,
- b) er produsert i aggregat med generator som har merkeytelse mindre enn 100 kVA og leveres direkte til sluttbruker,
- c) er produsert i nødstrømsaggregat i tilfeller hvor den normale elektrisitetsforsyning har sviktet,
- d) er produsert i mottrykksanlegg,
- e) leveres til NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- f) leveres til Den nordiske investeringsbanks offisielle virksomhet,
- g) brukes til kjemisk reduksjon eller elektrolyse, metallurgiske og mineralogiske prosesser,
- h) leveres energiintensive foretak i treforedlingsindustrien som deltar i godkjent energieffektiviseringsprogram. Fritaket gjelder kun kraft som benyttes i forbindelse med selve produksjonsprosessen,
- i) leveres til veksthusnæringen,
- j) leveres til bruk i driften av verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren,
- k) leveres til husholdninger og offentlig forvaltning i Finnmark og følgende kommuner i Nord-Troms: Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord,
- l) leveres i direkte sammenheng med produksjon av elektrisk kraft,
- m) leveres til bruk til framdrift av tog eller annet skinnegående transportmiddel, herunder oppvarming av og belysning i transportmiddelet. Fritaket omfatter også trolleybuss.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om grunnavgift på mineralolje mv. (kap. 5542 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av mineralolje med kr 0,983 per liter. For mineralolje til treforedlingsindustrien og produsenter av fargestoffer og pigmenter skal det betales avgift med kr 0,126 per liter.

Avgiftsplikten omfatter ikke

- a) flyparafin (jetparafin) som leveres til bruk om bord i fly,
- b) drivstoff som pålegges avgift etter Stortingets vedtak om veibruksavgift på drivstoff.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på mineralolje som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 1. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 2. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) brukes til skip i utenriks fart,
- g) brukes til gods- og passasjertransport i innenriks sjøfart,
- h) brukes til fiske og fangst i nære farvann,
- i) brukes til fiske og fangst i fjerne farvann,
- j) brukes i anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet,
- k) brukes som råstoff i industriell virksomhet dersom mineraloljen i sin helhet inngår og forblir i det ferdige produkt,
- l) brukes i verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren,
- m) brukes i sildemel- og fiskemelindustrien,
- n) brukes til framdrift av tog eller annet skinnegående transportmiddel, herunder oppvarming av og belysning i transportmiddelet,
- o) brukes til høsting av tang og tare.

Det gis fritak for avgift for andel av biodiesel i mineraloljen.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

*Om miljøavgifter på mineralske produkter mv.***A.** CO₂-avgift på mineralske produkter (kap. 5543 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales CO₂-avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende mineralske produkter med følgende beløp:

- a) mineralolje: kr 0,59 per liter. For mineralolje til innenriks luftfart skal det betales avgift med kr 0,69 per liter. For mineralolje til treforedlingsindustrien, sildemel- og fiskemelindustrien skal det betales avgift med kr 0,31 per liter,
- b) bensin: kr 0,88 per liter,
- c) naturgass: kr 0,44 per Sm³,
- d) LPG: kr 0,66 per kg.

Det skal betales avgift med kr 0,05 per Sm³ naturgass og kr 0 per kg LPG for produkter som leveres til

1. industri og bergverk som benyttes i forbindelse med selve produksjonsprosessen,
2. bruk som gir kvotepliktige utslipp etter klimavoteloven.

Fritaket i § 2 første ledd bokstav g kommer ikke til anvendelse for naturgass og LPG.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for CO₂-avgift på mineralske produkter som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 1. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 2. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) brukes som råstoff i industriell virksomhet på en slik måte at det ikke oppstår utslipp av karbon til luft eller utslippet er vesentlig lavere enn det mengden råstoff skulle tilsi,

g) leveres til bruk som gir kvotepliktige utslipp etter klimakvoteloven.

§ 3. Det gis fritak for CO₂ -avgift på mineralolje til bruk i

- a) motorvogner tilhørende diplomater mv.,
- b) skip i utenriks fart,
- c) fiske og fangst i fjerne farvann,
- d) fiske og fangst i nære farvann,
- e) verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren,
- f) fly i utenriks fart.

Det gis fritak for avgift for andel biodiesel i mineralolje.

§ 4. Det gis fritak for CO₂ -avgift på bensin

- a) til bruk i motorvogner tilhørende diplomater mv.,
- b) til tekniske og medisinske formål,
- c) til bruk i motorsager og andre arbeidsredskaper med 2-taktsmotor der den benyttede bensin har særlige helse- og miljømessige egenskaper,
- d) til bruk i fly i utenriks fart,
- e) som er gjenvunnet i VRU-anlegg (Vapour Recovery Unit).

Det gis fritak for avgift for andel bioetanol i bensin.

§ 5. Det gis fritak for CO₂ -avgift på naturgass og LPG til

- a) kjemisk reduksjon eller elektrolyse, metallurgiske og mineralogiske prosesser,
- b) veksthusnæringen,
- c) motorvogner tilhørende diplomater mv.,
- d) skip i utenriks fart,
- e) fly i utenriks fart,
- f) fiske og fangst i fjerne farvann,
- g) fiske og fangst i nære farvann,
- h) gods- og passasjertransport i innenriks sjøfart.

Det gis fritak for avgift for andel biogass i naturgass og LPG.

§ 6. Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

B. Svovellavgift (kap. 5543 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales svovellavgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av mineralolje som inneholder over 0,05 pst. vektandel svovel med 7,6 øre per liter for hver påbegynt 0,25 pst. vektandel svovel.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for svovellavgift på mineralolje som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager og varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 - 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 - 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 - 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 - 1. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - 2. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) brukes i skip i utenriks fart,
- g) brukes i fly i utenriks fart,
- h) brukes i fiske og fangst i fjerne farvann,
- i) brukes i verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren,
- j) gir utslipp av svovel til atmosfæren mindre enn det svovelinholdet i mineraloljen skulle tilsi.

Det gis fritak for avgift for andel av biodiesel i mineralolje.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

C. Avgift på smøreolje mv. (kap. 5542 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av smøreolje mv. med kr 1,83 per liter.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på smøreolje mv. som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5-1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5-2,
 3. etter tolloven § 5-9 og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5-3 leveres til eller innføres av NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) brukes i utenriks fart,
- g) brukes i fiske og fangst i fjerne farvann,
- h) brukes i anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet,
- i) brukes i fly, unntatt olje til Forsvarets fly,
- j) brukes i verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren,
- k) brukes som råstoff i industriell virksomhet dersom smøreoljen i sin helhet inngår og forblir i det ferdige produkt,
- l) omsettes i forbrukerpakninger med innhold mindre enn 0,15 liter,
- m) er påfylt kjøretøy, maskiner o.l. ved inn- eller utførsel.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på sluttbehandling av avfall (kap. 5546 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på sluttbehandling av avfall.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Ved innlevering av avfall til deponi skal det betales avgift med følgende beløp per tonn:

- a) kr 463 for biologisk nedbrytbart avfall som deponeres etter dispensasjon gitt fra forurensningsmyndighetene,
- b) kr 280 for annet avfall.

§ 3. Ved innlevering av avfall til sluttbehandling på deponi gis det fritak for avgift på avfall som

- a) innleveres til særskilt behandling etter avfallsforskriften kapittel 11,
- b) innleveres til anlegg for ombruk, gjenvinning eller sortering for gjenvinning,
- c) består av uorganisk materiale og som legges på særskilt opplagsplass,
- d) er restavfall fra utnyttelse av returfiber i treforedlingsindustrien,
- e) består av forurensede jord- og løsmasser, herunder avfall fra nedlagte avfallsdeponi.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 4. Oppstår det tvil om avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på trikloreten (TRI) og tetrakloreten (PER) (kap. 5547 post 70 og 71)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av trikloreten (TRI) og tetrakloreten (PER), herunder gjenvunnet TRI og PER.

Avgiftsplikten omfatter også TRI og PER som inngår som bestanddel i andre produkter. Avgift betales bare dersom andelen TRI er over 1 vektprosent av produktets totale vekt eller andelen PER er over 0,1 vektprosent av produktets totale vekt.

Avgift skal betales med følgende beløp:

<i>Innhold TRI/PER</i>	<i>kr per kg</i>	
Pst.	TRI	PER
over 0,1 t.o.m.. 1		0,63
over 1 t.o.m.. 5	3,16	3,16
over 5 t.o.m.. 10	6,32	6,32
over 10 t.o.m.. 30	18,96	18,96
over 30 t.o.m.. 60	37,91	37,91
over 60 t.o.m.. 100	63,18	63,18

Ved beregning av avgift benyttes den høyeste av enten faktisk eller oppgitt andel TRI eller PER.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på varer som

- utføres til utlandet,
- legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- innføres
 - som reisegods etter tolloven § 5–1,
 - til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 - etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- gjenvinnes til eget bruk.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på hydrofluorkarboner (HFK) og perfluorkarboner (PFK) (kap. 5548 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av hydrofluorkarboner (HFK) og perfluorkarboner (PFK), herunder gjenvunnet HFK og PFK.

Avgiftsplikten omfatter også HFK og PFK som inngår som bestanddel i andre varer. Departementet kan gi forskrift om at avgift på HFK og PFK som inngår som bestanddel i andre varer, fastsettes på annen måte enn etter vekt og at avgiften skal betales etter sjablonsatser.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Avgift skal betales med følgende beløp:

<i>Produktyper</i>	<i>Kjemisk formel</i>	<i>Avgiftssats (kr/kg)</i>
<i>HFK</i>		
HFK-23	CHF ₃	2 486
HFK-32	CH ₂ F ₂	138
HFK-41	CH ₃ F	32
HFK-43-10mee	CF ₃ CF ₂ CHFCHF ₂ CF ₃	276
HFK-125	CF ₃ CHF ₂	595
HFK-134	CHF ₂ CHF ₂	213
HFK-134a	CF ₃ CH ₂ F	276
HFK-152a	CHF ₂ CH ₃	30
HFK-143	CHF ₂ CH ₂ F	64
HFK-143a	CF ₃ CH ₃	807
HFK-227ea	CF ₃ CHF ₂ CF ₃	616
HFK-236fa	CF ₃ H ₂ CF ₃	1 339
HFK-245ca	CHF ₂ CF ₂ CH ₂ F	119
<i>PFK</i>		
PFK-14	CF ₄	1 380
PFK-116	CF ₃ CF ₃	1 955
PFK-218	CF ₃ CF ₂ CF ₃	1 487
PFK-3-1-10	CF ₃ CF ₂ CF ₂ CF ₃	1 487
PFK-c318	c-C ₄ F ₈	1 849

Produkttyper	Kjemisk formel	Avgiftssats (kr/kg)
PFK-4-1-12	$\text{CF}_3 \text{ CF}_2 \text{ CF}_2 \text{ CF}_2 \text{ CF}_3$	1 593
PFK-5-1-14	$\text{CF}_3 \text{ CF}_2 \text{ CF}_2 \text{ CF}_2 \text{ CF}_2 \text{ CF}_3$	1 572

Er produkttypen ukjent, skal avgift beregnes etter den høyeste avgiftssats av de produkttyper det kan være. For gassblandinger skal avgift beregnes for hver produkttype i blandingen. Er blandingsforholdet ukjent, benyttes satsen for produkttypen med den høyeste satsen for hele vekten.

§ 3. Det gis fritak for avgift på varer som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
 4. til midlertidig bruk etter tolloven § 6–1 annet ledd,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) gjenvinnes.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på utslipp av NO_x (kap. 5509 post 70 og kap. 5549 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen med kr 16,43 per kg utslipp av nitrogenoksider (NO_x) ved energiproduksjon fra følgende kilder:

- a) framdriftsmaskineri med samlet installert motoreffekt på mer enn 750 kW,
- b) motorer, kjeler og turbiner med samlet installert innfyrt effekt på mer enn 10 MW,
- c) fakler på offshoreinstallasjoner og anlegg på land.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på utslipp av NO_x fra

- a) fartøy som går i fart mellom norsk og utenlandsk havn,
- b) fartøy som brukes til fiske og fangst i fjerne farvann,
- c) luftfartøy som går i fart mellom norsk og utenlandsk lufthavn,
- d) verneverdige fartøyer, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren,
- e) utslippskilder omfattet av miljøavtale med staten om gjennomføring av NO_x-reduserende tiltak i samsvar med et fastsatt miljømål.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på sjokolade- og sukkervarer mv. (kap. 5555 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av sjokolade- og sukkervarer mv. med kr 17,92 per kg av varens avgiftspliktige vekt.

Avgiftsplikten omfatter også sjokolade- og sukkervarer som ikke er tilsatt sukker eller søtningsmiddel.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på sjokolade- og sukkervarer som

- a) fra produsents eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,

- b) innføres
 - 1. som reisegods etter tolloven § 5-1,
 - 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5-2,
 - 3. etter tolloven § 5-9 og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5-3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 - 1. diplomater,
 - 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) brukes som råstoff mv. ved framstilling av varer.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på alkoholfrie drikkevarer mv. (kap. 5556 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende varer med følgende beløp per liter:

- a) alkoholfrie drikkevarer som er tilsatt sukker eller kunstig søtstoff: kr 2,81,
- b) sirup som er tilsatt sukker eller kunstig søtstoff som brukes til ervervsmessig framstilling av alkoholfrie drikkevarer i dispensere, fontener o.l: kr 17,13.

Med alkoholfrie drikkevarer likestilles drikk med alkoholstyrke til og med 0,7 volumprosent alkohol.

Avgiftsplikten omfatter ikke varer i pulverform.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på drikkevarer som

- a) fra produsents og importørs lager
 - 1. utføres til utlandet,
 - 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4-23,
 - 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4-30,
- b) innføres
 - 1. som reisegods etter tolloven § 5-1,
 - 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5-2,
 - 3. etter tolloven § 5-9 og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5-3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 - 1. diplomater,
 - 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) brukes til ervervsmessig framstilling av annet enn drikkevarer.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på sukker mv. (kap. 5557 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på sukker mv. med kr 6,94 per kg av varens avgiftspliktige vekt.

Avgiftsplikten omfatter

- a) sukker (roe-/bete- og rørsukker),
- b) sirup og sukkeroppløsning av nevnte varer.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på sukker som

- a) fra produsents og importørs lager
 - 1. utføres til utlandet,
 - 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4-23,
 - 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4-30,
- b) innføres
 - 1. som reisegods etter tolloven § 5-1,
 - 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5-2,

- 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 - 1. diplomater,
 - 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) brukes til ervervsmessig framstilling av varer,
- f) brukes til biavl.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgifter på drikkevareemballasje (kap. 5559 post 70–74)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales miljøavgift og grunnavgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av drikkevareemballasje.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det skal betales miljøavgift på drikkevareemballasje med følgende beløp per emballasjeeinheit:

- a) glass og metall: kr 5,06,
- b) plast: kr 3,05,
- c) kartong og papp: kr 1,26.

Departementet kan gi forskrift om fritak for miljøavgift dersom emballasjen inngår i et retursystem, herunder fastsette vilkår for fritak.

§ 3. Det skal betales grunnavgift på engangsemballasje med kr 1,04 per emballasjeeinheit.

Som engangsemballasje anses emballasje som ikke kan gjenbrukes i sin opprinnelige form.

§ 4. Emballasje som inneholder følgende drikkevarer er fritatt for grunnavgift:

- a) melk og melkeprodukter,
- b) drikkevarer framstilt av kakao og sjokolade og konsentrater av dette,
- c) varer i pulverform,
- d) korn- og soyabaserte melkeerstatningsprodukter,
- e) morsmelkerstatning.

Drikkevarer som nevnt i første ledd bokstav c og e er fritatt også for miljøavgift.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 5. Det gis fritak for miljø- og grunnavgift på drikkevareemballasje som

- a) fra registrert virksomhets og importørs lager
 - 1. utføres til utlandet,
 - 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 - 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utvalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 - 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 - 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 - 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5–3 fra registrert virksomhets eller importørs lager leveres til eller innføres av
 - 1. diplomater,
 - 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) har rominnhold på minst fire liter.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 7. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Dokumentavgift (kap. 5565 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det i henhold til lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift betales avgift til statskassen ved tinglysing av dokument som overfører hjemmel til fast eiendom, herunder bygning på fremmed grunn og tilhørende festerett til tomta. Avgift skal betales med 2,5 pst. av avgiftsgrunnlaget, men minst kr 250.

Ved tinglysing av første gangs overføring av hjemmel til eierseksjon eller til fysisk del av eiendom i forbindelse med oppløsning av borettslag og bolig-aksjeselskaper betales avgift med kr 1 000 per hjemmelsoverføring.

§ 2. Fritatt for avgift er

- a) gaveandel i dokument som inneholder gave og lignende til det offentlige eller til stiftelser og legater med allmennnyttige formål, eller til foreninger med allmennnyttige formål som har styresete her i landet,
- b) dokument som overfører rettigheter til fast eiendom til utenlandske diplomatiske og konsulære misjoner,
- c) overføring av hjemmel til fast eiendom til Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- d) egen sameieandel ved overtagelse av fast eiendom ved oppløsning av sameie,
- e) overføring av hjemmel til fast eiendom mellom ektefeller,
- f) ideell arveandel etter loven i den enkelte eiendom ved overtagelse av fast eiendom på skifte eller fra uskiftet bo. Forskudd på arv regnes ikke som arveandel og heller ikke testamentsarv i den utstrekning den overstiger lovens arveandel,
- g) overføring av hjemmel til fast eiendom til forrige hjemmelshaver eller dennes ektefelle, i forbindelse med salg etter reglene om tvangssalg,
- h) overføring av hjemmel til fast eiendom til NATO eller NATOs hovedkvarter i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av,
- i) overføring av hjemmel til fast eiendom mellom den krets av kongefamilien som har arve- og gaveavgiftsfritak, jf. lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 1 femte ledd.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Ved førstegangsoverføring av en selvstendig og i sin helhet nyoppført bygning som ikke er tatt i bruk, og overføring av bygg under arbeid betales avgift bare av salgsverdien av tomte dersom det blir tinglyst hjemmelsoverføring til denne.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

Andre avgiftsvedtak

Avgift på frekvenser mv. (kap. 5583 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2011 skal det betales avgift til statskassen for bruk av frekvenser til drift av annen og tredje generasjons system for mobilkommunikasjon med følgende beløp:

– UMTS	23 483 000 kroner per tildelt konsesjon,
– GSM 1800	256 000 kroner per disponert dupleks kanal (2 x 200 kHz),
– GSM 900	256 000 kroner per disponert dupleks kanal (2 x 200 kHz),
– CDMA 450	1 121 000 kroner per MHz (dupleks) disponert båndbredde.

Samferdselsdepartementet kan dersom det er nødvendig av hensyn til effektiv utnyttelse av frekvensene endre avgiftsnivået for tildelte frekvenser.

Samferdselsdepartementet fastsetter nærmere bestemmelser om beregning og oppkreving av avgiften.

§ 2. Stortinget samtykker i at Samferdselsdepartementet i 2011 kan forestå salg av fem-sifrede telefonnummer. Prisene fastsettes av Samferdselsdepartementet.

Inntekter ved tildeling av konsesjoner (kap. 5309 post 29)

§ 1. For 2011 kan Samferdselsdepartementet innhente inntekter ved tildeling av konsesjoner.

§ 2. Inntektene innhentes ved tildeling av konsesjoner. Beløpet skal innbetales til statskassen.

§ 3. Samferdselsdepartementet kan gi forskrift om innbetaling og oppkreving av beløpet.

Avgift knyttet til andre undersjøiske naturforekomster enn petroleum (kap. 5551 post 70)

§ 1. For 2011 kan Nærings- og handelsdepartementet innhente inntekter ved tildeling av konsesjoner for utforsking og undersøkelser etter og utnyttelse av andre undersjøiske naturforekomster enn petroleumsforekomster.

§ 2. Inntektene innhentes ved tildeling av konsesjoner. Beløpet skal innbetales til statskassen.

§ 3. Nærings- og handelsdepartementet kan fastsette nærmere bestemmelser om beregning, innbetaling og oppkreving av avgiften.

Avgift knyttet til undersøkelses- og utvinningsrett av mineraler etter mineralloven (kap. 5551 post 71)

§ 1. For undersøkelse og utvinning av landbaserte mineralforekomster kan Nærings- og handelsdepartementet innkreve årsavgift i 2011 for undersøkelsesrett og utvinningsrett gitt etter mineralloven med forskrifter.

§ 2. Inntektene innhentes fra innehaver av undersøkelses- og utvinningsrett.

§ 3. Beløpet skal innbetales til statskassen.

§ 4. Nærmere bestemmelser om beregning, innbetaling og oppkreving av avgiften framgår av mineralloven med forskrifter.

Miljøavgift på plantevernmidler (kap. 5550 post 70)

§ 1. For 2011 kan Landbruks- og matdepartementet pålegge produsenter og importører en miljøavgift på plantevernmidler. Avgiften betales til statskassen.

§ 2. Landbruks- og matdepartementet kan i forskrifter fastsette nærmere bestemmelser om beregning og oppkreving av avgiften.

25. nov. Nr. 1536 2010

Storingsvedtak om toll for budsjetterminen 2011 (kap. 5511 post 70 og 71)

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 25. november 2010 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven). Kunngjort 9. desember 2010 kl. 15.50.

§ 1. Plikten til å svare toll

Fra 1. januar 2011 skal det svares toll ved innførsel av varer etter bestemmelsene i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) og etter de satser som følger av annet ledd.

De ordinære tollsatsene for 2010 skal fortsatt gjelde fra 1. januar 2011, men slik at toll på melkeprodukter under posisjonene 04.01.1000 skal svares med 443 pst., 04.01.2000 skal svares med 388 pst. og 04.01.3000 skal svares med 439 pst.

§ 2. Preferansetoll

Vareførsel som er omfattet av handelsavtale inngått med fremmed stat eller gruppe av stater, skal innenfor rammen av slike avtaler innrømmes preferansetoll. Tilsvarende gjelder for vareførsel som er omfattet av bilateral eller unilateral erklæring i tilknytning til slik avtale og vareførsel som er omfattet av det generelle system for preferansetoll for utviklingsland (GSP). Preferansetollbehandling er betinget av at krav til opprinnelse mv., slik som fastsatt i opprinnelsesreglene til vedkommende handelsavtale eller preferansesystem, samt vilkår fastsatt i tolloven, er oppfylt.

Departementet gis fullmakt til å iverksette de tollreduksjoner og andre tollmessige forhold som følger av handelsavtale framforhandlet med annen stat.

§ 3. Nedsettelse av ordinære tollsatser

Departementet kan sette ned den fastsatte tollsats på enkelte vareslag, slik som bestemt i tolloven § 9–1 til § 9–5.

§ 4. Tollmessige handels- eller beskyttelsestiltak

Kongen kan, innenfor de rammer som følger av avtale med fremmed stat eller organisasjon, iverksette tollmessige handels- eller beskyttelsestiltak i form av økning av den ordinære tollsatsen på enkelte vareslag, dersom det foreligger slike omstendigheter som framgår av tolloven § 10–1 til § 10–7.

§ 5. Nye eller endrede tariffoppdelinger

Departementet gis fullmakt til å innarbeide nye tariffoppdelinger eller endre gjeldende oppdelinger, dersom endringene verken har nevneverdig betydning for statens inntekter eller har næringsmessige eller handelspolitiske konsekvenser.

§ 6. Gjennomføring av revidert overenskomst om tollfri markedsadgang for farmasøytiske produkter

Stortinget samtykker i å binde tollsatsene i henhold til den reviderte produktlisten til overenskomst mellom en gruppe WTO-medlemmer om tollfri markedsadgang for farmasøytiske produkter, som inntatt i uttrykt vedlegg.

§ 7. Endring i GSP-ordningen for kjøtt av sau og lam fra Namibia, Botswana og Swaziland

Departementet gis fullmakt til å innføre begrensninger i GSP-ordningen dersom importen av sauekjøtt og lammekjøtt under posisjonene 02.04.1000, 02.04.2100, 02.04.2200, 02.04.2300, 02.04.3000, 02.04.4100, 02.04.4200, 02.04.4300, 02.10.9902 og 16.02.9000 fra Namibia, Botswana og Swaziland overstiger 400 tonn.

Vedlegg

For å lese vedlegget i pdf se her:

1. des. Nr. 1537 2010**Forskrift om regulering av fisket etter dyphavsarter i ICES' statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2011**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 1. desember 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 15, § 16 og § 36, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 9. desember 2010 kl. 15.50.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande følgende arter i ICES' statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2011:

1. Bairds's smoothhead (*Alepocephalus bairdii*)
2. Risso's smoothhead (*Alepocephalus rostratus*)
3. Blå antimora (*Antimora rostrata*)
4. Dolkfisk (*Aphanopus carbo*)
5. Iceland catshark (*Apristuris* spp.)
6. Vassild (*Argentina silus*)
7. Beryx (*Beryx* spp.)
8. Brosme (*Brosme brosme*)
9. Gulper shark (*Centrophorus granulosus*)
10. Brunhå (*Centrophorus squamosus*)
11. Islandshå (*Centroscyllium fabricii*)
12. Dypvannshå (*Centroscymnus coelolepis*)
13. Bunnhå (*Centroscymnus crepidater*)
14. Dypvanns rød-krabbe (*Chacon (Geyron) affinis*)
15. Havmus (*Chimaera monstrosa*)
16. Frilled shark (*Chlamydoselachus anguineus*)
17. Havål (*Conger conger*)
18. Skolest (*Coryphaenoides rupestris*)
19. Spansk håkjerring (*Dalatias licha*)
20. Gråhå (*Deania calceus*)
21. Svart (dypvanns) kardinalfisk (*Epigonus telescopus*)
22. Stor svarthå (*Etmopterus princeps*)
23. Svarthå (*Etmopterus spinax*)
24. Hågjel (*Galeus melastomus*)
25. Mouse catshark (*Galeus murinus*)
26. Blåkjeft (*Helicolenus dactylopterus*)
27. Kamtann hai (*Hexanchus griseus*)
28. Orange roughy (*Hoplostethus atlanticus*)
29. Silver roughy (pink) (*Hoplostethus mediterraneus*)
30. Blåvinget havmus (*Hydrolagus mirabilis*)
31. Reimfisk (slirefisk) (*Lepidopus caudatus*)
32. Ulvefisk (*Lycodes esmarkii*)
33. Isgalt (*Marcrochirus berglax*)
34. Blålange (*Molva dypterygia*)
35. Lange (*Molva molva*)
36. Mora (*Mora moro*)
37. Tornhå (*Oxynotus paradoxus*)
38. Flekkpagell (*Pagellus bogaraveo*)
39. Forkbeards/Skjellbrosme (*Phycis* spp.)
40. Vrakfisk (*Polyprion americanus*)
41. Rundskate (*Raja fyllae*)
42. Isskate (*Raja hyperborea*)
43. Svartskat (*Raja nidarosiensis*)
44. Blåkkeite (*Reinhardtius hippoglossoides*)
45. Straightnose rabbitfish (*Rhinochimaera atlantica*)
46. Knifetooth dogfish (*Scymnodon ringens*)
47. Lusuer (*Sebastes viviparus*)
48. Håkjerring (*Somniosus microcephalus*)
49. Spiny skorpionfisk (*Trachyscorpia cristulata*).

§ 2. Antall fiskedøgn og fartøy

Uten hinder av forbudet i § 1 kan 17 norske fartøy fiske i totalt 508 fiskedøgn i ICES' statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område).

Unntaket gjelder ikke for orange roughy, jf. § 1 nr. 28.

§ 3. Rapporteringsplikt

Fartøy som nevnt i § 2 og § 3 skal føre fangstdagbok som angitt i § 3 i forskrift 26. juli 1993 nr. 772 om oppgaveplikt for fiske- og fangstfartøy. Kopi av fangstdagbok skal sendes elektronisk til e-postadressen postmottak@fiskeridir.no eller ved telefaks til Fiskeridirektoratets telefaksnr. +47 55 23 80 90, ved overgang til fiske i annet ICES-område og ellers ukentlig ved utløpet av hver sjuende dag etter fiskestart.

§ 4. Garnforbud

Det er forbudt å sette garn dypere enn 200 meter i ICES' statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område).

§ 5. Utkastforbud

Det er forbudt å foreta utkast av haiarter nevnt i § 1 som er død eller døende.

Det er forbudt å ha om bord eller lande haifinner som overskrider 5 % av den totale vekten av hai om bord.

Det er forbudt å ha om bord eller lande fangster av hai tatt i strid med disse bestemmelsene.

§ 6. Bifangst

Dersom det tas hai som bifangst i andre fiskeri, skal disse søkes levende gjenutsatt.

§ 7. Stopp i fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når det totalt er fisket i 508 fiskedøgn.

§ 8. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

6. des. Nr. 1538 2010

Forskrift om kvoter i jakt på kystsel i 2011

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 6. desember 2010 med hjemmel i forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, jf. delegeringsvedtak 1. november 2000 nr. 1701. Kunngjort 9. desember 2010 kl. 15.50.

§ 1. Steinkobbe

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, kan jakte innenfor følgende totalkvoter av steinkobbe:

<i>Fylke</i>	<i>Kvote</i>
Østfold	15
Rogaland	15
Sør-Trøndelag	115
Nord-Trøndelag	5
Nordland	185
Troms	55
Finnmark	70

Det er forbudt å drive jakt på steinkobbe i Lysefjorden i Rogaland.

Det er forbudt å drive jakt på steinkobbe i Porsangerfjorden.

§ 2. Havert

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, kan jakte innenfor følgende totalkvoter av havert:

<i>Område</i>	<i>Kvote</i>
Lista til Stad	60
Stad til Lofoten	250
Vesterålen til Varanger	150

Av kvoten på 150 havert i området Vesterålen til Varanger kan inntil 50 havert felles i Troms og 100 havert felles i Finnmark.

§ 3. Ringsel

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, kan drive fri jakt på ringsel i Nordland, Troms og Finnmark.

§ 4. Grønlandssel

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, kan drive fri jakt på grønlandssel langs norskekysten.

§ 5. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av levande marine ressursar (havressurslova) § 61. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

6. des. Nr. 1539 2010**Forskrift om regulering av fisket etter sjøtunge i EU-sonen i 2011**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 6. desember 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 11 og 16, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 9. desember 2010 kl. 15.50.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sjøtunge i EU-sonen i 2011.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som fisker med konvensjonelle redskap totalt fiske og lande 50 tonn sjøtunge i EU-sonen i ICES' statistikkområde IV.

§ 3. Bifangst for trålfartøy

Fartøy som ikke har adgang til å drive et direkte fiske etter sjøtunge i medhold av § 2 kan innenfor totalkvoten fiske og lande sjøtunge som bifangst.

§ 4. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket.

§ 5. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65 i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova). På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

7. des. Nr. 1540 2010**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter dyphavsarter i ICES' statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2011**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 7. desember 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 15, § 16 og § 36, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 9. desember 2010 kl. 15.50.

I

I forskrift 1. desember 2010 nr. 1537 om regulering av fisket etter dyphavsarter i ICES' statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2011 gjøres følgende endringer:

§ 3 oppheves.

Etterfølgende bestemmelser gis nye fortløpende numre.

II

Endringene trer i kraft straks.

8. des. Nr. 1541 2010**Delegering av myndighet til Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) etter naturgassforskriften**

Hjemmel: Fastsatt av Olje- og energidepartementet 8. desember 2010 med hjemmel i forskrift 14. november 2003 nr. 1342 til lov om felles regler for det indre marked for naturgass (naturgassforskriften) kap. 2 § 4-1, § 4-2, § 4-3 og § 4-5. Kunngjort 9. desember 2010 kl. 15.50.

Innledning

Gassmarkedsdirektiv II (direktiv 2003/55/EF) etablerer felles regler for det indre marked for naturgass. Direktivet er gjennomført i norsk rett ved naturgassloven 28. juni 2002 nr. 61 og naturgassforskriften 14. november 2003 nr.

1342. Naturgassloven legger myndighet til Kongen og til Olje- og energidepartementet, mens naturgassforskriften legger myndighet til Olje- og energidepartementet.

Delegering av myndighet etter naturgassforskriften

Departementet viser til tidligere vedtak 23. september 2004 nr. 1292 om delegering av myndighet til Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) etter naturgassforskriften.

NVE har etter delegeringen fått all myndighet etter naturgassforskriften kapittel 2 om konsekvensutredning og konsesjon mv., og myndighet etter § 4-1 om kontroll, § 4-2 om informasjon, § 4-3 om dispensasjon og § 4-5 om påleggskompetanse for så vidt gjelder utøvelsen av myndighet etter naturgassforskriften kapittel 2.

Utvidelse av delegeringen

Av gassmarkedsdirektiv II artikkel 25 følger det at hver medlemsstat skal utpeke en regulator for nedstrømsmarkedet for naturgass. NVE har i dag myndighet til å behandle saker om konsekvensutredning og konsesjon for bygging og drift av anlegg for overføring av naturgass etter forskriften kapittel 2. I tillegg er NVE tillagt myndighet etter bestemmelser i kapittel 4 for så vidt gjelder utøvelsen av myndigheten etter kapittel 2. Etter en vurdering av kravene som stilles til regulator for det norske nedstrømsmarkedet for naturgass etter artikkel 25 i direktivet, har departementet kommet til at all myndighet etter naturgassforskriften delegeres til NVE. Det treffes nytt delegeringsvedtak til erstatning for tidligere delegeringsvedtak 23. september 2004 nr. 1292.

Departementet delegerer med dette all myndighet som er lagt til Olje- og energidepartementet etter forskrift 14. november 2003 nr. 1342 til lov om felles regler for det indre marked for naturgass (naturgassforskriften) til Norges vassdrags- og energidirektorat.

2. des. Nr. 1550 2010

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fiske etter blålange

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 2. desember 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 11 og § 16 og forskrift 7. desember 2009 nr. 1462 om regulering av fisket etter blålange § 3. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

I

I forskrift 7. desember 2009 nr. 1462 om regulering av fiske etter blålange gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Det er forbudt å fiske og lande blålange i Norges økonomiske sone og territorialfarvann.

§ 2 skal lyde:

§ 2. Bifangst

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan det fiskes og landes inntil 10 % blålange som bifangst i annet fiske.

II

Endringene trer i kraft fra 1. januar 2011.

3. des. Nr. 1551 2010

Forskrift om endring i forskrift om kringkasting

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 3. desember 2010 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting § 4-3. Fremmet av Kulturdepartementet. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

I

I forskrift 28. februar 1997 nr. 153 om kringkasting gjøres følgende endring:

§ 4-2 skal lyde:

Kabeleier har plikt til å formidle Norsk rikskringkastings fjernsynssendinger og Frikanalen. Kabeleier plikter også på markedsmessige vilkår å formidle fjernsynssendingene til den kringkaster som myndighetene har utpekt til å ivareta særskilte allmenne hensyn.

Hver formidlingspliktig sending skal disponere én kanal i nettet.

Formidlingspliktige programmer skal formidles over kanaler som er tilgjengelige for alle abonnenter i nettet.

Den som eier eller disponerer nett med liten kanalkapasitet kan søke Medietilsynet om fritak for formidlingsplikt etter denne bestemmelsen.

II

Ikraftsetting

Endringen gjelder straks.

7. des. Nr. 1552 2010

Forskrift om endring i forskrift om særavgifter

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 7. desember 2010 med hjemmel i lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

I

I forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter gjøres følgende endringer:

§ 2–1 annet og fjerde ledd skal lyde:

(2) For ikke-registrerte importører oppstår avgiftsplikten ved innførselen.

(4) For avgift på teknisk etanol, avgift på elektrisk kraft, avgift på sluttbehandling av avfall og avgift på utslipp av NO_x, oppstår avgiftsplikten etter bestemmelsene i henholdsvis § 3–3–3, § 3–12–2, § 3–13–2 og § 3–19–4.

Ny § 2–10 skal lyde:

§ 2–10. Overtredelse av vilkår for avgiftsfritak

Ved overtredelse av vilkårene for avgiftsfritak kan tollvesenet nekte fritak, nedsettelse eller tilskudd for en begrenset periode.

§ 3–2–4 annet ledd skal lyde:

(2) Alle forbrukerpakninger som inneholder avgiftspliktige varer, skal være klart merket med rominnhold, produktets alkoholinnhold og produsentens navn og hjemsted. Alkoholinnhold skal være merket i samsvar med forskrift 21. desember 1993 nr. 1385 om merking mv av næringsmidler § 23 og vedlegg III til forskriften, dersom ikke annet følger av forskrift 11. oktober 2006 nr. 1147 om vin, eller forskrift 11. oktober 2006 nr. 1148 om alkoholsterke og aromatiserte drikker mv.

§ 3–4–3 annet ledd skal lyde:

(2) Toll- og avgiftsdirektoratet kan etter innhentet uttalelse fra Helsedirektoratet eller Mattilsynet fatte vedtak om at sukker som ikke er nevnt i første ledd skal anses som sukker.

§ 3–4–4 annet ledd skal lyde:

(2) Toll- og avgiftsdirektoratet kan etter innhentet uttalelse fra Helsedirektoratet eller Mattilsynet fatte vedtak om at kunstig søtstoff som ikke er nevnt i første ledd skal anses som kunstig søtstoff.

§ 3–5–1 annet ledd skal lyde:

(2) Avgiftsplikten omfatter ikke emballasje der påfylt drikkevarer utgjør minst fire liter.

§ 3–6–4 skal lyde:

§ 3–6–4. Avgiftsfritak ved utførsel

Det gis fritak for avgift ved utførsel dersom det utføres over 4 000 liter mineralolje, 400 liter bensin, 150 kg LPG eller 300 Sm³ naturgass.

Tabellen i § 3–7–4 annet ledd skal lyde:

Pst. svovel i oljen	Refusjon (øre/l) ved forskjellige rensegrader (%)								
	10–24	25–34	35–44	45–54	55–64	65–74	75–84	85–94	95–100
T.o.m. 0,05	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Over 0,05 t.o.m. 0,25	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	7,6	7,6	7,6
0,25 t.o.m. 0,50	0,0	0,0	0,0	7,6	7,6	7,6	7,6	15,2	15,2
0,50 t.o.m. 0,75	0,0	0,0	7,6	7,6	7,6	15,2	15,2	15,2	22,8
0,75 t.o.m. 1,00	0,0	7,6	7,6	15,2	15,2	15,2	22,8	22,8	30,4

§ 3–7–5 første ledd første punktum skal lyde:

Det er et vilkår for avgiftsreduksjonen at Klima- og forurensningsdirektoratet eller et akkreditert laboratorium, jf. § 5–12, har gitt uttalelse om den produksjonsmåte eller rensemetode som reduserer SO₂-utslippet.

§ 3–7–5 annet ledd annet punktum skal lyde:

Uttalelse fra Klima- og forurensningsdirektoratet eller akkreditert laboratorium må da innhentes på nytt etter reglene i første ledd.

§ 3–7–6 første ledd annet og tredje punktum skal lyde:

Første gang avgiftsreduksjonen deklarerer, skal uttalelse fra Klima- og forurensningsdirektoratet eller et akkreditert laboratorium, jf. § 5–12, vedlegges avgiftsoppgaven. Registrerte virksomheter kan, ved endret produksjonsmåte eller rensemetode, jf. § 3–7–5 annet ledd, deklare ny binde- eller rensegrad, før uttalelse fra Klima- og forurensningsdirektoratet eller akkreditert laboratorium foreligger.

Overskriften i kapittel 3–9 skal lyde:

Kap. 3–9. Veibruksavgift på bensin

Ny § 3–9–4 skal lyde:

§ 3–9–4. Avgiftsfritak for bensin brukt til teknisk og medisinsk formål

(1) Registrerte virksomheter kan føre bensin uten avgift i avgiftsoppgaven dersom bensinen brukes til teknisk og medisinsk formål.

(2) Ikke-registrerte virksomheter kan søke tollregionen om refusjon månedlig. Antall liter bensin brukt til teknisk og medisinsk formål skal framgå av søknaden.

Nåværende § 3–9–4 og § 3–9–5 blir nye § 3–9–5 og § 3–9–6.

§ 3–9–5 første ledd første punktum skal lyde:

Det gis tilskudd som kompensasjon for veibruksavgift på bensin til båt eller snøscooter i veiløse strøk.

Tabellen i § 3–9–5 sjette ledd skal lyde:

<i>Bensinforbruk:</i>	<i>Tilskudd kr:</i>
Under 100 liter	0 kr
100–299 liter	1 153 kr
300–599 liter	2 188 kr
600–899 liter	3 380 kr
900–1 199 liter	4 467 kr
1 200–1 499 liter	5 544 kr
1 500 liter og over	6 930 kr

Overskriften i kapittel 3–10 skal lyde:

Kap. 3–10. Grunnavgift på mineralolje mv.

§ 3–10–5 første ledd skal lyde:

(1) Registrerte virksomheter kan levere mineralolje uten grunnavgift når oljen er til bruk framdrift av tog eller annet skinnegående transportmiddel, herunder oppvarming og belysning av transportmiddelet.

§ 3–10–6 første ledd første punktum skal lyde:

Det gis refusjon for innbetalt grunnavgift på mineralolje mv. for avgiftsbelagte produkter levert til bruk om bord i fiske- og fangstfartøy som bedriver høsting av tang og tare.

Overskriften i kapittel 3–11 skal lyde:

Kap. 3–11. Veibruksavgift på olje til framdrift av motorvogn (autodiesel)

§ 3–11–2 annet ledd første punktum oppheves. Annet og tredje punktum blir første og annet punktum.

§ 3–11–7 første ledd skal lyde:

(1) Registrerte virksomheter kan levere biodiesel uten veibruksavgift på drivstoff til brukere som er berettiget til avgiftsfri bruk i henhold til Stortingets vedtak om veibruksavgift på drivstoff § 3.

§ 3–11–8 første og tredje ledd skal lyde:

(1) Avgiftsfri biodiesel og merket mineralolje kan benyttes til de anvendelsesområder som er angitt i Stortingets vedtak om veibruksavgift på drivstoff § 3. Annen bruk av avgiftsfri biodiesel og merket mineralolje anses som urettmessig.

(3) Biodiesel anses som avgiftsfri når den er innført eller tatt ut av godkjent lokale med den hensikt å benytte oljen til avgiftsfritt formål i henhold til Stortingets vedtak om veibruksavgift på drivstoff § 3.

Ny § 3–11–9 skal lyde:

§ 3–11–9. Avgiftsfritak ved utførsel

Det gis fritak for avgift ved utførsel av olje dersom det utføres over 4 000 liter.

Overskriften i kapittel 3–12 skal lyde:

Kap. 3–12. Avgift på elektrisk kraft

§ 3–13–4 fjerde ledd oppheves.

Ny § 3–13–5 skal lyde:

§ 3–13–5. Gjennomføring av fritak

- (1) Avfall som sluttbehandles og oppfyller vilkårene for avgiftsfritak, kan føres uten avgift i avgiftsoppgaven.
- (2) Det kan gis refusjon for innbetalt avgift for avfall som er fritatt for avgift. Søknad om refusjon sendes tollregionen.
- (3) Påløpt avgift på avfall som tas ut fra registrert virksomhets deponi til ombruk, gjenvinning, sortering for gjenvinning eller overføres til annen registrert virksomhets deponi, kan føres til fradrag i virksomhetens avgiftsoppgave. Dersom mengde uttatt avfall overstiger mengden avgiftspliktig avfall som er innlevert i samme periode, kan overskytende føres til fradrag i avgiftsoppgaven for neste periode.

§ 3–15–2 nytt tredje ledd skal lyde:

- (3) Dersom båtmotorens effekt kan økes uten at det er nødvendig med ekstra deler, skal den høyere effekten legges til grunn for avgiftsberegningen.

Overskriften i § 3–15–4 skal lyde:

§ 3–15–4. Ikke-registrert importørs adgang til avgiftsfri innførsel

3–17–2 første ledd første punktum skal lyde:

Avgiften beregnes på grunnlag av den avgiftspliktige varens nettovekt.

§ 3–18–1 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) PFK (PFK-14, PFK-116, PFK-218, PFK-3-1-10, PFK-c318, PFK-4-1-12 og PFK-5-1-14).

§ 3–19–7 annet punktum skal lyde:

Kompetent myndighet er for denne avgiften Klima- og forurensningsdirektoratet for landbasert virksomhet, Sjøfartsdirektoratet for fartøy, Luftfartstilsynet for luftfartøy og Oljedirektoratet for installasjoner på kontinentalsokkelen.

§ 3–19–12 tredje ledd første og annet punktum skal lyde:

Fritaket gis på vilkår av at Klima- og forurensningsdirektoratet godkjenner gjennomføringen av avtaleforpliktelsen for det enkelte år. I de tilfeller Klima- og forurensningsdirektoratet ikke godkjenner gjennomføring av avtalen skal avgift som det er gitt fritak for innrapporteres og betales innen 18. juli påfølgende år.

§ 4–1–1 første ledd første punktum skal lyde:

Det gis refusjon for innbetalt avgift på elektrisk kraft, CO₂-avgift på mineralolje, grunnavgift på mineralolje mv., svovelavgift og avgift på smøreolje mv. på avgiftsbelagte produkter som leveres til bruk i driften av verneverdige fartøy, museumsjernbaner, tekniske og industrielle kulturminner og tekniske anlegg på museumssektoren i formidlingsøyemed.

§ 4–2–1 skal lyde:

§ 4–2–1. Saklig virkeområde

Det gis refusjon for innbetalt CO₂-avgift på mineralolje, naturgass og LPG og grunnavgift på mineralolje mv. for avgiftsbelagte produkter levert til bruk om bord i fiske- og fangstfartøy som er innført i Registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster.

§ 4–3–1 første ledd skal lyde:

- (1) Det gis refusjon for innbetalt CO₂-avgift på naturgass og LPG og grunnavgift på mineralolje mv. på avgiftsbelagte produkter levert til bruk om bord i fartøy som i næringsøyemed driver godstransport i innenriks sjøfart.

§ 4–3–2 første ledd skal lyde:

- (1) Det gis refusjon for innbetalt CO₂-avgift på naturgass og LPG og grunnavgift på mineralolje mv. på avgiftsbelagte produkter levert til bruk om bord i fartøy som i næringsøyemed driver passasjertransport.

§ 4–4–1 første ledd skal lyde:

- (1) Registrerte virksomheter kan levere avgiftsbelagte produkter uten CO₂-avgift på mineralolje, naturgass og LPG, svovelavgift på mineralolje, grunnavgift på mineralolje mv. og avgift på smøreolje mv. til skip i utenriks fart.

§ 4-4-2 første ledd skal lyde:

(1) Registrerte virksomheter kan levere avgiftsbelagte produkter uten CO₂ -avgift på mineralolje, naturgass og LPG, svovelavgift på mineralolje, grunnavgift på mineralolje mv. og avgift på smøreolje mv. til fartøy som driver fiske og fangst i fjerne farvann.

§ 4-4-3 første ledd skal lyde:

(1) Registrerte virksomheter kan levere avgiftsbelagte produkter til innretninger på kontinentalsokkelen og spesialskip til oppdrag på kontinentalsokkelen uten grunnavgift på mineralolje mv., avgift på smøreolje og veibruksavgift på bensin.

§ 4-5-1 første og annet ledd skal lyde:

(1) Det gis refusjon for innbetalt CO₂ -avgift på mineralolje og grunnavgift på mineralolje mv. på avgiftsbelagte produkter levert til treforedlingsindustrien. Refusjon gis for differansen mellom full avgift og den reduserte sats som skal betales etter Stortingets avgiftsvedtak.

(2) Det gis refusjon for innbetalt CO₂ -avgift på mineralolje og grunnavgift på mineralolje mv. på avgiftsbelagte produkter levert til sildemel- og fiskemelindustrien. For CO₂ -avgiften gis det refusjon av differansen mellom full avgift og den reduserte sats som skal betales etter Stortingets avgiftsvedtak.

§ 4-5-2 første ledd første punktum skal lyde:

Det gis refusjon for innbetalt grunnavgift på mineralolje mv. for mineralolje som leveres til produsenter av fargestoffer og pigmenter.

§ 4-6-1 første, annet og tredje ledd skal lyde:

(1) Luftfartøy som har utenlandsk lufthavn, Svalbard eller Jan Mayen som første destinasjon er fritatt fra CO₂ -avgift på mineralske produkter, svovelavgift, grunnavgift på mineralolje mv., veibruksavgift på bensin og avgift på smøreolje mv., dersom levering av avgiftsbelagte produkter skjer direkte på luftfartøyet tank.

(2) Luftfartøy som har innenlands lufthavn som første destinasjon er fritatt for grunnavgift på mineralolje mv., veibruksavgift på bensin og avgift på smøreolje mv. dersom levering av avgiftsbelagte produkter skjer direkte på luftfartøyet tank.

(3) Forsvarets luftfartøy er fritatt fra grunnavgift på mineralolje mv. på flyparafin (jetparafin) dersom levering av flyparafinen skjer direkte på luftfartøyet tank.

§ 4-7-1 første punktum skal lyde:

Bensin med særlig helse- og miljømessige egenskaper til bruk i motorsager og andre arbeidsredskaper med 2-taktsmotor er fritatt for veibruksavgift på bensin og CO₂ -avgift ved salg i merkede forbrukerpakninger.

§ 4-8-1 første ledd skal lyde:

(1) Det gis refusjon for betalt veibruksavgift på bensin, veibruksavgift på olje til framdrift av motorvogn (autodiesel) og CO₂ -avgift på mineralske produkter levert til motorvogner tilhørende fremmede lands diplomatiske tjenestemenn som er tilsatt her og er offisielt anmeldt. Det samme gjelder for bensin og olje til framdrift av motorvogn (autodiesel) som nyttes av utsendt generalkonsul, konsul og visekonsul i den utstrekning tilsvarende norske tjenestemenn nyter samme fordel i vedkommende fremmede land.

§ 5-3 første og annet ledd skal lyde:

(1) Virksomheter som produserer alkoholholdig drikk, må forevise bevilling gitt av Helsedirektoratet før virksomheten kan registreres.

(2) Tollregionen kan gi tillatelse til registrering dersom søknad om bevilling er til behandling i Helsedirektoratet. Registreringen gjelder fra det tidspunkt bevilling gis.

§ 5-5 fjerde ledd skal lyde:

(4) For avgift på elektrisk kraft, sluttbehandlingsavgift på avfall og NO_x -avgift gjelder bestemmelsene i annet ledd tilsvarende med de tilpasninger som er nødvendig av hensyn til avgiftens karakter.

§ 5-11 første punktum skal lyde:

Virksomhet som krever redusert avgift etter § 3-7-4 til § 3-7-6 kan av tollregionen pålegges å la Klima- og forurensningsdirektoratet eller akkreditert institusjon foreta kontrollmålinger.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2011.

7. des. Nr. 1553 2010

Forskrift om endring i forskrift om betaling av gebyr for særskilte ytelser fra Mattilsynet

Hjemmel: Fastsett av Mattilsynet 7. desember 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884, jf. forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 14, jf. Stortingets budsjettvedtak. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

I

I forskrift 13. februar 2004 nr. 406 om betaling av gebyr for særskilte ytelser fra Mattilsynet gjøres følgende endring:

Vedlegg 1 skal lyde:

Kapittel I. Gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet, jf. § 4

<i>Særskilte ytelser:</i>	<i>Gebyr</i>	<i>Gebyrklasse</i>
<i>Behandling av søknad om autorisasjon/godkjenning av transportenheter, fartøy, anlegg, virksomheter og områder:</i>		
Godkjenning av tilvirker/importør/forhandler av plantevernmidler	960	b
Godkjenning av økologisk produksjon/foredling/import-innmelding i kontrollordning ¹	960	b
Godkjenning av virksomhet for tilvirkning og ISPM15-merking av treemballasje av innkjøpt varmebehandlet trelast	960	b
Godkjenning av virksomhet for ISPM15-merking av innkjøpt behandlet treemballasje	480	a
Endringsgodkjenning av dyrebutikker/dyrepensjonat/hestesenter	960	b
Godkjenning av import, levende dyr	480	a
Godkjenning av isolat/karantenestasjon for import, levende dyr	960	b
Godkjenning av fartøyer for ombordproduksjon av rognkjeksrogn	960	b
Godkjenning av ATP-materiell	960	b
<i>Behandling av søknad om godkjenning av produkter:</i>		
Godkjenning av desinfeksjonsmidler, rengjøringsmidler og lignende	960	b
Godkjenning av berikning – tilsvarende produkter godkjent tidligere	960	b
<i>Utstedelse av sertifikater/attester/erklæringer:²</i>		
Utstedelse av hygiesertifikat	480	a
Utstedelse av sunnhetsattest, fisk (inkl. tilhørende erklæringer)	115	–
Utstedelse av erklæringer, fisk (der denne blir gitt alene)	115	–
Utstedelse av transportdokument for levende akvatiske dyr	270	–
Utstedelse av bransjestandardattest/inspeksjonsattest, fisk	960	b
Utstedelse av helsesertifikat for eksport av fiskeavfall/animalske biprodukter	270	–
Utstedelse av re-/eksportsertifikat for planteprodukter/planter og smittebærende emner	270	–
Utstedelse av eksportsertifikat for levende dyr	270	–
Utstedelse av eksportsertifikat for ull	270	–
Sertifisering av settepoteter	960	b
Sertifisering av såvarer	480	a
Sertifisering av bigård (bigård under 20 kuber)	270	–
Sertifisering av bigård (bigård 20 kuber og mer)	480	a
Utstedelse av attest for brønnbåter ved spesielle oppdrag	960	b
Utstedelse av verifikasjon for beskyttede betegnelser	960	b
Tilleggsgebyr ved reise ved utstedelse av attester og sertifikater, ekskl. reise ved stikkprøvekontroll	480	a
<i>Andre særskilte ytelser:</i>		
Avvikling av eksamen/utstedelse av autorisasjonsbevis for kjøp og bruk av plantevernmidler ³	150	–
Utstedelse av duplikater	480	a
Brukstillatelse for vaksiner	960	b
Godkjenning av plantesorter uten verdiprøving	960	b

¹ Ytelsen utføres av DEBIO etter fullmakt fra Mattilsynet. DEBIO krever også inn gebyret.

² Landbruks- og matdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet har gitt Mattilsynet adgang til å benytte inntil dobbel timeverksats (kr 940,-) for ytelser av hastekarakter som bruker ønsker gjennomført utenom normal arbeidstid, jf. forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 13 annet ledd.

³ Deler av ytelsen utføres av Fylkesmannen. Fylkesmannen krever inn gebyret.

Kapittel II. Gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet, jf. § 5

<i>Særskilte ytelser:</i>	<i>Gebyr</i>	<i>Gebyrklasse</i>
<i>Behandling av søknad om autorisasjon/godkjenning av transportenheter, fartøy, anlegg, virksomheter og områder:</i>		

<i>Særskilte ytelser:</i>	<i>Gebyr</i>	<i>Gebyrklasse</i>
Godkjenning av anlegg for produksjon	7 680	e
Godkjenning av avlsorganisasjoner	3 840	d
Godkjenning av virksomheter for varmebehandling av trelast til treemballasje, tilvirkning av treemballasje og ISPM15-merking	7 680	e
Godkjenning av virksomhet for varmebehandling av trelast til treemballasje	3 840	d
Godkjenning av virksomhet for metylbromidgassing og ISPM15-merking av treemballasje	3 840	d
Godkjenning av dyrebutikker/dyrepensjonat/hestesenter	3 840	d
Godkjenning av eksportvirksomheter, levende dyr	3 840	d
Godkjenning av avlsstasjoner	3 840	d
Godkjenning av steriliseringsanlegg av avfall til dyrefôr	3 840	d
Godkjenning av anlegg som behandler animalsk avfall	7 680	e
Godkjenning av produsenter av fiskemel og fiskeolje	19 195	f
Godkjenning av slakteri/tilvirkningsanlegg for akvatiske dyr fra akvakulturanlegg	7 680	e
Godkjenning av akvakulturanlegg i ikke-godkjent sone	38 390	g
Godkjenning av transportenheter, akvakulturdyr og fangstbasert havbruk	2 400	c
Godkjenning av fabrikkfartøy	3 840	d
Godkjenning av gjenutleggingsområder for skjell	3 840	d
Godkjenning av produksjonsområder	3 840	d
Godkjenning av fiskefôrvirksomheter	19 195	f
Godkjenning av ekspedisjonssentraler for skjell	19 195	f
Godkjenning av rensesentraler skjell	7 680	e
Godkjenning av fangstfartøy – sjøpattedyr	2 400	c
Godkjenning av virksomhet som mottakssted for kjøtt fra sjøpattedyr	3 840	d
Godkjenning av kontrollsted for selkjøtt	2 400	c
Godkjenning av lokaler på land hvor fiskevarer tilvirkes	7 680	e
Autorisasjon/godkjenning, slakting landdyr – moderat	7 680	e
Autorisasjon/godkjenning, slakting landdyr – omfattende	19 195	f
Autorisasjon/godkjenning, produksjon/pakking/omsetning	7 680	e
Godkjenning av frittstående lager	3 840	d
Godkjenning av vannforsyningssystem – enkel	7 680	e
Godkjenning av vannforsyningssystem – omfattende	38 390	g
Endringsgodkjenning av vannforsyningssystem – enkel	7 680	e
Endringsgodkjenning av vannforsyningssystem – omfattende	19 195	f
Godkjenning av vannkilde/utvinning av vann/tapping av vann på flaske	19 195	f
<i>Behandling av søknad om godkjenning av produkter:</i>		
(Re)godkjenning av plantevernmidler unntatt makroorganismer ¹	17 355	h
(Re)godkjenning av makroorganisme	3 840	d
Parallellgodkjenning/off-label-godkjenning av plantevernmiddel	3 840	d
Godkjenning for bruk av plantevernmiddel (søknad om dispensasjon)	3 840	d
Godkjenning av vannbehandlingsprodukter	7 680	e
Godkjenning av berikning – tilsvarende produkter ikke godkjent tidligere	7 680	e
Godkjenning av ny mat – forenklet søknad	7 680	e
Godkjenning av ny mat – full risikovurdering	19 195	f
Godkjenning av ny mat – full risikovurdering med stort omfang	38 390	g
Godkjenning av GM – mat og fôr som ikke er godkjenningsspliktig etter genteknologiloven – forenklet søknad	7 680	e
Godkjenning av GM – mat og fôr som ikke er godkjenningsspliktig etter genteknologiloven – full risikovurdering	19 195	f
Godkjenning av GM – mat og fôr som ikke er godkjenningsspliktig etter genteknologiloven – full risikovurdering med stort omfang	38 390	g
<i>Utstedelse av sertifikater/attester/erklæringer:</i> ²		
Utstedelse av sertifikat/helseattest for flytting av levende akvatiske dyr	2 400	c
<i>Andre særskilte ytelser:</i>		
Prøving og godkjenning av plantesorter, pr. år ³	8 985	g
DUS-test av plantesorter gjennomført i Norge, pr. år ³	8 985	g
Kopi av DUS-test bestilt fra utenlandsk prøveinstitusjon ⁴	2 145	–
DUS-test gjennomført i utlandet	38 390	g
Prøveuttak, analyse og utstedelse av følgedokument ved import av bestemte produktgrupper av langkornet ris med opprinnelse i USA	9 120	–

- 1 Landbruks- og matdepartementet har fastsatt timesats på kr 85, jf. forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 13 annet ledd.
- 2 Landbruks- og matdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet har gitt Mattilsynet adgang til å benytte inntil dobbel timeverksats (kr 940,-) for ytelser av hastekarakter som bruker ønsker gjennomført utenom normal arbeidstid, jf. forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 13 annet ledd.
- 3 Landbruks- og matdepartementet har fastsatt timesats på kr 110, jf. forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 13 annet ledd.
- 4 Gebyret er fastsatt iht. internasjonale avtaler og etter fo. 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 18.

<i>Gebyrklasser:</i>	<i>Gebyr</i>
a: 1 timeverk opp til 2 timeverk	480
b: 2 timeverk opp til 5 timeverk	960
c: 5 timeverk opp til 1 dagsverk	2 400
d: 1 dagsverk opp til 2 dagsverk	3 840
e: 2 dagsverk opp til 1 ukeverk	7 680
f: 1 ukeverk opp til 2 ukeverk	19 195
g: 2 ukeverk opp til 5 ukeverk	38 390
h: 5 ukeverk og oppover	95 975

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2011.

8. des. Nr. 1554 2010

Forskrift om endring i forskrift om pristilskudd i landbrukssektoren

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 8. desember 2010 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18 og etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

I

I forskrift 19. desember 2008 nr. 1490 om pristilskudd i landbrukssektoren gjøres følgende endring:

§ 4 fjerde ledd skal lyde:

Det kan gis frakttilskudd til slakteri for transport av slaktedyr av storfe, gris, sau og geit fra produsent til nærmeste aktuelle slakteri. Statens landbruksforvaltning kan gi særlige bestemmelser om frakttilskudd til slakteri med slaktevolum mindre enn 1 500 tonn per år.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2011.

8. des. Nr. 1555 2010

Forskrift om regulering av fisket etter uer i ICES' statistikkområder I og II utenfor noen stats jurisdiksjon i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 8. desember 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 16, § 36 og § 47 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

§ 1. Forbud

Det er forbudt å fiske uer i ICES' statistikkområder I og II utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) med norske fartøy i 2011.

§ 2. Totalkvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy som fyller vilkårene for å delta i § 3, i perioden fra og med 15. august til og med 30. november fiske inntil 7 900 tonn uer i dette området.

§ 3. Vilkår for deltakelse

Fartøy som skal delta i fisket må ha hatt adgang til å delta i dette fisket i 2010.

Fartøy som deltar i fisket kan pålegges å samle biologiske data etter nærmere angitte retningslinjer.

§ 4. Salg av fartøy med deltakeradgang

Ved salg av fartøy som har deltakeradgang i fiske, kan Fiskeridirektoratet gi ny eier adgang til å delta i fiske dersom de øvrige vilkårene for deltakelse er oppfylt.

Adgang for ny eier til å delta i fiske medfører at selgers adgang til å delta med erstatningsfartøy bortfaller.

§ 5. Utskifting av fartøy med deltakeradgang

Ved utskifting av fartøy med deltakeradgang i fiske, kan Fiskeridirektoratet gi eier tillatelse til å delta i fiske med erstatningsfartøy.

Adgang til å delta i fiske med utskiftningsfartøy bortfaller når slik tillatelse gis for erstatningsfartøyet.

§ 6. Bifangst

I fisket etter andre arter i området som nevnt i § 1 kan fartøy ha inntil 1 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 7. Påmelding

Fartøy som fyller vilkåret for deltakelse og som ønsker å delta, må sende melding til Fiskeridirektoratet før fisket tar til.

§ 8. Stopp i fisket

Fisket vil bli stoppet når totalkvoten på 7 900 tonn er beregnet oppfisket av norske og utenlandske fartøy.

§ 9. Observatører

Deltakende fartøy kan pålegges å ha vitenskaplige observatører om bord.

§ 10. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell eller hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 11. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 61, § 62, § 64 og § 65 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fisket og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

8. des. Nr. 1556 2010

Forskrift om regulering av vassild i Norges økonomiske sone i 2011

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 8. desember 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16 og § 37. Kunngjort 10. desember 2010 kl. 13.15.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande vassild i Norges økonomiske sone i 2011.

§ 2. Totalkvote

Det enkelte fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse i medhold av forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst § 2–24, kan i Norges økonomiske sone innenfor en totalkvote på 12 000 tonn fiske og lande vassild. Av dette avsettes 300 tonn vassild til forskningsfangst.

§ 3. Åpningsdato

Fisket etter vassild åpner 14. februar 2011.

§ 4. Periodekvote

Innenfor kvoten på 11 700 tonn vassild avsettes en periodekvote på 2 340 tonn til fiske fra og med 1. juni 2011.

§ 5. Maksimalkvote

Det enkelte fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse kan fiske og lande inntil 500 tonn vassild.

§ 6. Bifangst

For fartøy som ikke har vassildtråltillatelse er det i Norges økonomiske sone tillatt å ha inntil 10 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Fartøy med vassildtråltillatelse kan ha inntil 10 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing dersom maksimalkvoten er oppfisket eller det direkte fisket er stoppet.

§ 7. Kvotenyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsen i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 8. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta eller lande fangst som er fisket av annet fartøy.

§ 9. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når periodekvoten på 9 360 tonn vassild frem til og med 31. mai eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket, herunder endre maksimalkvotens størrelse.

§ 10. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

18. okt. Nr. 1557 2010

Forskrift om endring i forskrift om bingo

Hjemmel: Fastsatt av Kulturdepartementet 18. oktober 2010 med hjemmel i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (lotteriloven) § 3. Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

I

I forskrift 30. november 2004 nr. 1528 om bingo gjøres følgende endringer:

§ 3 andre ledd skal lyde:

Det er ikke tillatt for personer under 18 år å oppholde seg i bingolokaler.

§ 3 nytt fjerde ledd skal lyde:

Alle elektroniske terminaler i et bingolokale skal være merket med standard informasjon om hjelpelinjen for spilleavhengige.

§ 8 nytt tredje ledd skal lyde:

Alle former for spill uten innskudd i form av fastsatt kronebeløp, er forbudt.

§ 9 skal lyde:

Verdien av den enkelte gevinst må ikke overstige kr 5 000,—.

I tillegg til gevinster etter første ledd, kan det settes opp en ekstra gevinst med verdi opptil kr 5 000,—. Dersom denne ikke utdeles kan denne overføres til neste spilledag. Oppsamlingsgevinsten kan samles i to forskjellige potter som hver ikke må overstige en verdi av kr 35 000,— eller bestå av en pott på kr 70 000,—.

§ 12 annet og nytt tredje ledd skal lyde:

Tillatelse til spill i pott kan ikke gis til bingo med forenklet regnskapsrapportering jf. § 20a.

Ved spill i pott skal det foretas utbetaling til formålene i potten minimum 1 gang i halvåret.

§ 15 nye annet og tredje ledd skal lyde:

Det gis ikke tillatelse til databingo i lokaler der omsetningen i hovedspillet er mindre enn 2 millioner kr i året.

Det kan gis tillatelse til oppstilling av inntil 30 databingoterminaler per bingohall.

§ 16 første, andre og tredje ledd skal lyde:

Som sidespill regnes databingo og forhåndstrukne papirbaserte lotterier.

Med databingo menes et elektronisk bingospill der spilleterminaler er koblet sammen og det blir gjort en felles trekning for alle terminalene. De trukne tallene kan fordeles på bongene samtidig eller fortløpende. Det skal gå minimum 30 sekunder fra et spill er ferdig til det kan foretas en ny trekning. Det er ikke tillatt å tilby spillerne å kjøpe ekstra trekninger (tall).

Det stilles krav om at minimum 5 terminaler er koblet sammen i samme lokale og det er tillatt å kjøpe inntil 5 bonger pr. spill. Det er ikke tillatt å delta i flere enn 1 databingospill samtidig. Det må være innskudd i minimum 2 av terminalene for at trekningen kan foretas.

§ 27 skal lyde:

Verdien av den enkelte gevinst må ikke overstige kr 5 000,–. Den samlede gevinstverdi for den enkelte spilledag må ikke overstige kr 25 000,–.

I tillegg til gevinster etter første ledd, kan det settes opp en ekstra gevinst med verdi opptil kr 5 000.

Dersom gevinsten ikke utdeles, kan denne overføres til neste spilledag. Oppsamlingsgevinsten kan samles i to forskjellige potter som hver ikke må overstige en verdi på kr 35 000,– eller bestå av en pott på kr 70 000,–.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2011, med unntak av § 16 annet ledd tredje punktum og tredje ledd, som trer i kraft 1. juli 2011.

7. des. Nr. 1558 2010

Forskrift om endring i forskrift om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Mattilsynet 7. desember 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 16 og § 17.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. II nr. 47 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzzo (forordning (EU) nr. 1099/2010). Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

I

I forskrift 22. desember 2008 nr. 1621 om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kapittel II nr. 47 og vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzo (forordning (EF) nr. 669/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 212/2010, forordning (EU) nr. 878/2010 og forordning (EU) nr. 1099/2010) om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 med hensyn til strengere offentlig kontroll ved import av visse fôrvarer og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse, og om endring av vedtak 2006/504/EF gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I og II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

I den konsoliderte versjonen av forordning (EF) nr. 669/2009 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel II nr. 47 og vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzo (forordning (EF) nr. 669/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 212/2010, forordning (EU) nr. 878/2010 og forordning (EU) nr. 1099/2010) med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I og II til EØS-avtalen.

Forordning (EF) nr. 669/2009 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 1099/2010.

I konsolideringsoversikten tilføyes følgende:

► **M3** Kommissjonsforordning (EU) nr. 1099/2010 av 26. november 2010.

Vedlegg I skal lyde:

► **M2** ► **M3** Vedlegg I

(A) Fôrvarer og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse som skal underkastes en strengere kontroll på det utpekte innførselssted

<i>Fôrvarer og næringsmidler (tiltenkt bruk)</i>	<i>KN-kode¹</i>	<i>Norske tollposisjoner</i>	<i>Opprinnelses- -stat</i>	<i>Risiko</i>	<i>Hyppighet av fysiske kontroller og identitets- kontroller (%)</i>
- Jordnøtter, med skall	- 1202 10 90	- 12.02.1010; 12.02.1090	<i>Argentina</i>	Aflatoksiner	10
- Jordnøtter, uten skall	- 1202 20 00	- 12.02.2010; 12.02.2090			

<i>Fôrvarer og næringsmidler (tiltenkt bruk)</i>	<i>KN-kode¹</i>	<i>Norske tollposisjoner</i>	<i>Opprinnelses -stat</i>	<i>Risiko</i>	<i>Hyppighet av fysiske kontroller og identitets- kontroller (%)</i>
- Peanøttsmør	- 2008 11 10	- 20.08.1110			
- Jordnøtter, tilberedt/konservert på annen måte	- 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98	- 20.08.1180; 20.08.1191			
<i>(Fôrvarer og næringsmidler)</i>					
- Jordnøtter, med skall	- 1202 10 90	- 12.02.1010; 12.02.1090	<i>Brasil</i>	Aflatoksiner	10
- Jordnøtter, uten skall	- 1202 20 00	-12.02.2010; 12.02.2090			
- Peanøttsmør	-2008 11 10	- 20.08.1110			
- Jordnøtter, tilberedt/konservert på annen måte	- 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98	- 20.08.1180; 20.08.1191			
<i>(Fôrvarer og næringsmidler)</i>					
Tørkede nudler <i>(Næringsmidler)</i>	ex 1902	ex 19.02	<i>Kina</i>	Aluminium	10
Mikronæringsstoffer ²	ex 2817 00 00;	ex 28.17.0010;	<i>Kina</i>	Kadmium og bly	10
	ex 2820 90 10;	ex 28.17.0020;			
	ex 2820 90 90;	ex 28.20.9000;			
<i>(Fôrvarer og næringsmidler)</i>	ex 2821 10 00;	ex 28.21.1000;			
	ex 2825 50 00;	ex 28.25.5000;			
	ex 2833 25 00;	ex 28.33.2500;			
	ex 2833 29 20;	ex 28.33.2900;			
	ex 2833 29 80;	ex 28.36.9900			
	ex 2836 99 11;				
	ex 2836 99 17				
Mangoer <i>(Næringsmidler – friske eller kjølte)</i>	- ex 0804 50 00	- 08.04.5002	<i>Den dominikanske republikk</i>	Rester av plantevern- midler, analysert ved multirest- metoder basert på CG-MS og LC-MS eller ved singelrest- metoder ³	10
- Langbønner (<i>Vigna sesquipedalis</i>)	- ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	- ex 07.08.2001; ex 07.08.2009; ex 07.10.2201; ex 07.10.2209	<i>Den dominikanske republikk</i>	Rester av plantevern- midler, analysert ved multirest- metoder basert på CG-MS og LC-MS eller ved singel- restmetoder ³	50
- Bitter melon (<i>Momordica charantia</i>)	- ex 0709 90 90; ex 0710 80 95	- ex 07.09.9099; ex 07.10.8099			
- Flaskegresskar (<i>Lagenaria siceraria</i>)	- ex 0709 90 90; ex 0710 80 95	- ex 07.09.9099; 07.10.8099			
- Paprika	- 0709 60 10; 0709 60 99; 0710 80 51; 0710 80 59	- 07.09.6010; 07.09.6020; 07.09.6090; 07.10.8095 ex 07.10.8099			

<i>Fôrvarer og næringsmidler (tiltenkt bruk)</i>	<i>KN-kode¹</i>	<i>Norske tollposisjoner</i>	<i>Opprinnelses -stat</i>	<i>Risiko</i>	<i>Hyppighet av fysiske kontroller og identitets- kontroller (%)</i>
- Auberginer	- 0709 30 00; ex 0710 80 95	- 07.09.3000; ex 07.10.8099			
<i>(Næringsmidler – friske, kjølte eller frysede grønnsaker)</i>					
- Appelsiner (friske eller tørkede)	- 0805 10 20; 0805 10 80	- 08.05.1090	<i>Egypt</i>	Rester av plantevernmidler, analysert ved multirest-metoder basert på CG-MS og LC-MS eller ved singelrest-metoder ⁷	10
- Fersken	- 0809 30 90	- 08.09.3010; 08.09.3020			
- Granatepler	- ex 0810 90 95	- ex 08.10.9090			
- Jordbær	- 0810 10 00	- 08.10.1011; 08.10.1023; 08.10.1024; 08.10.1025; 08.10.1030; 08.10.1040			
- Grønne bønner	- ex 0708 20 00	- ex 07.08.2001; ex 07.08.2009			
<i>(Næringsmidler – friske frukt og grønnsaker)</i>					
- Jordnøtter, med skall	- 1202 10 90	- 12.02.1010; 12.02.1090	<i>Ghana</i>	Aflatoksiner	50
- Jordnøtter, uten skall	- 1202 20 00	- 12.02.2010; 12.02.2090			
- Peanøttsmør	- 2008 11 10	- 20.08.1110			
<i>(Fôrvarer og næringsmidler)</i>					
Karri blader (Bergera/Murrayaex koenigii)	1211 90 85	ex 12.11.9000	<i>India</i>	Rester av plantevernmidler, analysert ved multirest-metoder basert på CG-MS og LC-MS eller ved singelrest-metoder ⁵	10
<i>(Næringsmidler – friske urter)</i>					
- Chilipepper (Capsicum annuum), hel	- ex 0904 20 10	- ex 09.04.2000	<i>India</i>	Aflatoksiner	50
- Chilipepper (Capsicum annuum), knust eller malt	- ex 0904 20 90	- ex 09.04.2000			
- Chilipepper produkter (karri)	- 0910 91 05	- 09.10.9101			
- Muskat (Myristica fragrans)	- 0908 10 00	- 09.08.1000			
- Muskatblomme (Myristica fragrans)	- 0908 20 00	- 09.08.2000			
- Ingefær (Zingiber officinale)	- 0910 10 00	- 09.10.1000			
- Gurkemeie (turmeric)	- 0910 30 00	- 09.10.3000			

<i>Fôrvarer og næringsmidler (tiltenkt bruk)</i>	<i>KN-kode¹</i>	<i>Norske tollposisjoner</i>	<i>Opprinnelses -stat</i>	<i>Risiko</i>	<i>Hyppighet av fysiske kontroller og identitets- kontroller (%)</i>
<i>(Næringsmidler – tørkede krydder)</i>					
- Jordnøtter, med skall	- 1202 10 90	- 12.02.1010; 12.02.1090	<i>India</i>	Aflatoksiner	20
- Jordnøtter, uten skall	- 1202 20 00	12.02.2010; 12.02.2090			
- Peanøttsmør	- 2008 11 10	- 20.08.1110			
- Jordnøtter, tilberedt/konservert på annen måte	-2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98	-20.08.1180; 20.08.1191			
<i>(Fôrvarer og næringsmidler)</i>					
Vannmelon (egusi, Citrullus lanatus) frø og produkter framstilt av dette)	ex 1207 99 97; ex 1106 30 90; ex 2008 99 99	ex 12.07.9990; ex 11.06.3090; ex 20.08.9909	<i>Nigeria</i>	Aflatoksiner	50
<i>(Næringsmidler)</i>					
Basmatiris beregnet på direkte menneskelig konsum	ex 1006 30	ex 10.06.3010;	<i>Pakistan</i>	Aflatoksiner	20
<i>(Næringsmidler – valset ris)</i>					
- Chilipepper (Capsicum annuum), hel	- ex 0904 20 10	- ex 09.04.2000	<i>Peru</i>	Aflatoksiner og Okratoksin A	10
- Chilipepper (Capsicum annuum), knust eller malt	ex 0904 20 90	- ex 09.04.2000			
<i>(Næringsmidler – tørkede krydder)</i>					
- Koriander blader	- ex 0709 90 90	- ex 07.09.9099	<i>Thailand</i>	Salmonella ⁶	10
- Basilikum (holy, sweet)	- ex 1211 90 85	- ex 12.11.9000			
- Mynte	- ex 1211 90 85	- ex 12.11.9000			
<i>(Næringsmidler – ferske krydder)</i>					
- Koriander blader	- ex 0709 90 90	- ex 07.09.9099	<i>Thailand</i>	Rester av plantevern- midler, analysert ved multirest- metoder basert på CG-MS og LC-MS eller ved singelrest- metoder ⁴	20
- Basilikum (holy, sweet)	- ex 1211 90 85	- ex 12.11.9000			
<i>(Næringsmidler – ferske krydder)</i>					
- Langbønner (Vigna sesquipedalis)	- ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	- ex 07.08.2001; ex 07.08.2009; ex 07.10.2201; ex 07.10.2209	<i>Thailand</i>	Rester av plantevern- midler, analysert ved multirest- metoder basert på CG-MS og LC-MS eller ved singelrest- metoder ⁴	50
- Auberginer	- 0709 30 00; ex 0710 80 95	- 07.09.3000; ex 07.10.8099			

<i>Fôrvarer og næringsmidler (tiltenkt bruk)</i>	<i>KN-kode¹</i>	<i>Norske tollposisjoner</i>	<i>Opprinnelses- -stat</i>	<i>Risiko</i>	<i>Hyppighet av fysiske kontroller og identitets- kontroller (%)</i>
- Kålgrønnsaker	- 0704; ex 0710 80 95	- 07.04; ex 07.10.8020; ex 07.10.8094; ex 07.10.8099			
<i>(Næringsmidler – friske, kjølte eller frysede grønnsaker)</i>					
- Paprika	- 0709 60 10; 0709 60 99; 0710 80 51; 0710 80 59	- 07.09.6010; 07.09.6020; 07.09.6090; 07.10.8095 ex 07.10.8099	Tyrkia	Rester av plantevern- midler, analysert ved multirest- metoder basert på CG-MS og LC-MS eller ved singelrest- metoder ⁸	10
- Courgettes (squash)	- 0709 90 70; ex 0710 80 95	- 07.09.9091; ex 07.10.8099			
- Tomater	- 0702 00 00; 0710 80 70	- 07.02; ex 07.10.8099			
<i>(Næringsmidler – friske, kjølte eller frysede grønnsaker)</i>					
Pærer	0808 20 10; 0808 20 50	08.08.2012; 08.08.2021	Tyrkia	Plantevern- midler: amitraz	10
<i>(Næringsmidler)</i>					
Tørkede druer (vinranke frukt)	0806 20	08.06.2000	Usbekistan	Okratoksin A	50
<i>(Næringsmidler)</i>					
- Jordnøtter, med skall	- 1202 10 90	- 12.02.1010; 12.02.1090	Vietnam	Aflatoksiner	10
- Jordnøtter, uten skall	- 1202 20 00	- 12.02.2010; 12.02.2090			
- Peanøttsmør	- 2008 11 10	- 20.08.1110			
- Jordnøtter, tilberedt/konservert på annen måte	- 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98	- 20.08.1180; 20.08.1191			
<i>(Fôrvarer og næringsmidler)</i>					
- Chilipepper (Capsicum annuum), knust eller malt	- ex 0904 20 90	- ex 09.04.2000	Alle tredjestater	Sudan- fargestoff	20
- Chilipepper produkter (karri)	- 0910 91 05	- 09.10.9101			
- Gurkemeie (turmeric)	- 0910 30 00	- 09.10.3000			
<i>(Næringsmidler – tørkede krydder)</i>					
- Rød palmeolje	- ex 1511 10 90	- ex 15.11.1090			

1 Når bare visse produkter under en kode skal undersøkes, og det ikke finnes noen særskilt underinndeling av koden i varenomenklaturen, er koden angitt med «ex» (for eksempel, ex 1006 30: gjelder bare basmatiris beregnet for direkte menneskelig konsum).

2 Mikronæringsstoffene nevnt under denne rubrikken tilhører den funksjonelle gruppen «forbindelser av sporstoffer» nevnt i vedlegg I nr. 3 bokstav b i europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 (EUT L 268, 18.10.2003, s. 29). Disse skal være gjenstand for strengere kontroll som redegjort for i denne forordningen når de også er importert for bruk i næringsmidler.

3 Særlig rester av: amitraz, acefat, aldikarb, benomyl, karbendazim, klorfenapyr, klorpyrifos, CS2 (ditiokarbamater), diafenthiuron, diazinon, diklorvos, dikofol, dimetoat, endosulfan, fenamidon, imidakloprid, malation, metamidofos, metiokarb, metomyl, monokrotofos, ometoat, oksamyl, profenofos, propikonazol, thiabendazol, tiakloprid.

4 Særlig rester av: acefat, karbaryl, karbendazim, karbofuran, klorpyrifos, klorpyrifos-etyl, dimetoat, etion, malation, metalaksyl, metamidofos, metomyl, monokrotofos, ometoat, profenofos, protiofos, kvinalfos, triadimefon, triazofos, dikrotofos, EPN, triforin.

- 5 Særlig rester av: triazofos, oksydemeton-metyl, klorpyrifos, acetamiprid, tiametoksam, klotianidin, metamidofos, acefat, propargit, monokrotofos.
- 6 Referanse metode EN/ISO 6579.
- 7 Særlig rester av: karbendazim, cyflutrin, cyprodinil, diazinon, dimetoat, etion, fenitrothion, fenpropatrin, fludioksonil, hexaflumuron, lambda-cyhalotrin, metiokarb, metomyl, ometoat, oksamyl, fentoat, trifanatometyl.
- 8 Særlig rester av: metomyl og oksamyl.

(B) Definisjoner

I dette vedlegget viser «sudan-fargestoff» til følgende kjemiske stoffer:

- (i) Sudan I (CAS Nummer 842-07-9);
- (ii) Sudan II (CAS Nummer 3118-97-6);
- (iii) Sudan III (CAS Nummer 85-86-9);
- (iv) Skarlagenrød; eller Sudan IV (CAS Nummer 85-83-6).

◀ **M2**

◀ **M3**

Avsnittet «Forordninger i pdf» skal lyde:

Nedenfor gjengis forordning (EF) nr. 882/2004, forordning (EF) nr. 776/2006, forordning (EF) nr. 180/2008, forordning (EF) nr. 301/2008, forordning (EF) nr. 737/2008, forordning (EF) nr. 1029/2008, forordning (EF) nr. 669/2009, forordning (EU) nr. 212/2010, forordning (EU) nr. 878/2010 og forordning (EU) nr. 1099/2010.

Etter Forordning (EU) nr. 878/2010 settes følgende inn:

Forordning (EU) nr. 1099/2010

For å lese forordningen se her: (Oversettelse foreligger ikke ennå.)

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2011.

8. des. Nr. 1559 2010

Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 8. desember 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 4.1 nr. 1 (vedtak 2009/976/EU). Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

I

I forskrift 25. mars 2002 nr. 305 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet til EØS-avtalen vedlegg I kap. I direktiv 64/432/EØF tilføyes vedtak 2009/976/EU.

§ 3a første ledd skal lyde:

Krav til testing for bovin tuberkulose, bovin brucellose og bovin leukose følger av forskriftens vedlegg H, jf. vedlegg B, C og D kapittel II til direktiv 64/432/EØF som endret ved direktiv 97/12/EF, forordning (EF) nr. 535/2002, forordning (EF) nr. 1226/2002, vedtak 2006/911/EF, vedtak 2007/729/EF, vedtak 2008/984/EF og vedtak 2009/976/EF.

Vedlegg H skal lyde:

Vedlegg H – laboratorietester

Konsolidert og EØS-tilpasset direktiv 64/432/EØF vedlegg B, C og D kapittel II

Kapittel I – tuberkulose (fra direktiv 64/432/EØF vedlegg B)

1. *Identifisering av agens*

Forekomst av *Mycobacterium bovis* (*M. bovis*), agens for storfetuberkulose, i kliniske prøver og post mortem-prøver kan påvises ved undersøkelse av fargede utstrykspreparater eller immunoperoksidaseteknikker og bekreftes ved dyrking av organismen i primære isolasjonsmedier.

Patologisk materiale for bekreftelse av *M. bovis* bør tas fra unormale lymfeknuter og parenkymatøse organer som lunger, lever, milt osv. I tilfeller der dyret ikke har patologiske forandringer, bør det tas prøver fra retrofaryngeale lymfeknuter, bronkiale lymfeknuter, mediastinale lymfeknuter, supramammære lymfeknuter, kjevelymfeknuter og enkelte av mesenteriets lymfeknuter og leverens lymfeknuter med henblikk på undersøkelse og dyrking.

Identifisering av isolater kan vanligvis foretas ved å bestemme dyrkingsmessige og biokjemiske egenskaper. Polymerasekjedereaksjonen (PCR) kan også brukes til å oppdage *M. tuberculosis*-komplekset. DNA-analyseteknikker kan vise seg å være hurtigere og mer pålitelige enn biokjemiske

metoder til å skille *M. bovis* fra andre medlemmer av *M. tuberculosis*-komplekset. Genetiske avtrykk gjør det mulig å skille mellom forskjellige stammer av *M. bovis* og vil gjøre det mulig å beskrive mønstre for opprinnelse, overføring og spredning av *M. bovis*.

De teknikker og medier som brukes, standardiseringen av dem og tolkingen av resultatene må være i samsvar med det som er angitt i kapittel 2.3.3 (bovin tuberkulose) i OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines (fjerde utgave, 2000).

2. *Intradermal tuberkulintest*

Renset proteinderivat av tuberkulin som oppfyller vilkårene fastsatt i nr. 2.1 skal brukes til å utføre offisiell intradermal tuberkulintest i samsvar med framgangsmåtene nevnt i nr. 2.2.

2.1. *Standarder for tuberkulin (bovint og aviært)*

2.1.1. *Definisjon*

Renset proteinderivat (PPD-tuberkulin, bovint eller aviært) er et preparat som framstilles av de varmebehandlede produktene av vekst og lysing av *Mycobacterium bovis* og *Mycobacterium avium* (etter hva som er aktuelt), som kan avsløre en forsinket overfølsomhet i et dyr som er sensibilisert overfor mikroorganismer av samme art.

2.1.2. *Produksjon*

Tuberkulinet lages av de vannløselige fraksjonene som tilberedes ved oppvarming i frittflytende damp og deretter filtrering av kulturer av *M. bovis* og *M. avium* (etter hva som er aktuelt) dyrket i et flytende syntetisk medium. Filtratets aktive fraksjon, som består hovedsakelig av protein, isoleres ved utfelling, vaskes og oppløses på nytt. Et antimikrobielt konserveringsmiddel som ikke forårsaker falske positive reaksjoner, som fenol, kan tilsettes. Det sterile sluttpreparatet, fritt for mykobakterier, fordeles aseptisk i sterile glassbeholdere sikret mot inngrep, som så lukkes for å hindre kontaminering. Preparatet kan frysetørkes.

2.1.3. *Identifisering av produktet*

Sprøyt inn flere graderte doser intrakutant på forskjellige steder i passende sensibiliserte albinomarsvin som hvert veier ikke mindre enn 250 g. Etter 24-28 timer framkommer reaksjoner i form av ødematøse hevelser med rødme av huden med eller uten nekrose i innsprøytingspunktene. Hvor store og alvorlige reaksjonene er, varierer med dosen. Usensibiliserte marsvin viser ingen reaksjoner på lignende innsprøytinger.

2.1.4. *Tester*

2.1.4.1. pH: pH-verdien er 6,5-7,5.

2.1.4.2. Fenol: Dersom preparatet som skal undersøkes, inneholder fenol, skal konsentrasjonen ikke være over 5 g/l.

2.1.4.3. Sensibiliserende virkning: Bruk en gruppe på tre marsvin som ikke er behandlet med noe materiale som vil forstyrre testen. Tre ganger med fem dagers mellomrom sprøytes en dose av preparatet som skal undersøkes, intrakutant inn i hvert marsvin med en dose tilsvarende 500 IE i 0,1 ml. 15-21 dager etter den tredje innsprøytingen sprøytes samme dose (500 IE) intrakutant inn i disse dyrene og i en kontrollgruppe med tre marsvin med samme vekt og som ikke tidligere har fått tuberkulininnsprøyting. 24-28 timer etter siste innsprøyting er reaksjonene hos de to gruppene ikke vesentlig forskjellige.

2.1.4.4. Giftighet: Bruk to marsvin som hvert veier ikke mindre enn 250 g og som ikke tidligere er behandlet med noe materiale som vil påvirke testen. Sprøyt intrakutant inn i hvert marsvin 0,5 ml av preparatet som skal undersøkes. Observer dyrene i sju dager. Ingen unormale virkninger forekommer i løpet av observasjonsperioden.

2.1.4.5. Sterilitet: Sterilitetsprøven bør utføres i samsvar med det som er fastsatt i monografien om vaksiner til veterinær bruk, fjerde utgave (2002), av Den europeiske farmakopé.

2.1.5. *Styrke*

Styrken av det rensede proteinderivatet (bovint og aviært) bestemmes ved å sammenligne reaksjonene som framkalles i sensibiliserte marsvin av intrakutan innsprøyting av en rekke fortynninger av preparatet som skal undersøkes, med dem som framkalles av kjente konsentrasjoner av et referansepreparat av rensed proteinderivat av tuberkulin (bovint eller eventuelt aviært) målt i internasjonale enheter.

For å prøve styrken, sensibiliseres minst ni albinomarsvin, som hvert veier 400 til 600 g, med dyp intramuskulær innsprøyting av 0,0001 mg våt masse av levende *M. bovis* av stammen AN5 oppslemmet i 0,5 ml av en løsning på 9 g/l med natriumklorid R for bovint tuberkulin, eller en passende dose inaktivt eller levende *M. avium* for aviært tuberkulin. Ikke mindre enn fire uker etter at marsvinene er sensibilisert, fjernes håret på flankene for å gi plass til minst fire innsprøytingssteder på hver side. Lag fortynninger av preparatet som skal undersøkes og av referansepreparatet ved å bruke en isotonisk fosfatbufret saltløsning (pH mellom 6,5 og 7,5) som inneholder 0,005 g/l polysorbat 80 R. Det brukes minst tre doser av referansepreparatet og minst tre doser av preparatet som skal undersøkes. Dosene velges slik at skadene som oppstår, har en diameter på ikke mindre enn 8 mm og ikke mer enn 25 mm. Fortynningene fordeles vilkårlig på stedene ved å bruke latinsk kvadratmønster. Hver dose sprøytes inn intrakutant i et konstant volum på 0,1 eller 0,2 ml. Etter 24-28 timer måles skadenes diameter, og

resultatet av prøven beregnes ved å bruke de vanlige statistiske metodene og forutsette at skadenes diameter er direkte proporsjonal med logaritmen av konsentrasjonen av tuberkulinene.

Prøven er ikke gyldig med mindre pålitelighetsgrensene ($P = 0,95$) er over 50 % og under 200 % av den beregnede styrken. Den beregnede styrken er over 66 % og under 150 % av den oppgitte styrken for bovin tuberkulin. Den beregnede styrken er over 75 % og under 133 % av den oppgitte styrken for aviært tuberkulin. Den oppgitte styrken er over 20 000 IE/ml for begge tuberkuliner (bovin og aviært).

2.1.6. *Lagring*

Beskyttes mot lys, ved en temperatur på 5 ± 3 °C.

2.1.7. *Merking*

Etiketten skal angi:

- styrken i internasjonale enheter per milliliter,
- navn på og mengde av tilsatte stoffer,
- for frysetørkede preparater:
 - navn på og volum av den rekonstituerende væsken som skal tilsettes,
 - at produktet bør brukes umiddelbart etter rekonstituering.

2.2. *Framgangsmåte ved testing*

2.2.1. Følgende tester er anerkjent som offisielle intradermale tuberkulintester:

- enkel intradermal test: denne testen krever en enkelt innsprøyting av bovin tuberkulin,
- intradermal sammenlignende test: denne testen krever en innsprøyting av bovin tuberkulin og en innsprøyting av aviært tuberkulin foretatt samtidig.

2.2.2. Dosen med tuberkulin som sprøytes inn, skal være:

- ikke mindre enn 2000 IE bovin tuberkulin,
- ikke mindre enn 2000 IE aviært tuberkulin.

2.2.3. Volumet av hver innsprøyting skal ikke overstige 0,2 ml.

2.2.4. Tuberkulintester skal foretas ved at tuberkulin sprøytes inn i huden på halsen. Innsprøytingsstedene skal ligge i overgangen mellom halsens forreste og midterste tredel. Når både aviært og bovin tuberkulin sprøytes inn i samme dyr, skal innsprøytingsstedet for aviært tuberkulin ligge ca. 10 cm fra halskammen og innsprøytingsstedet for bovin tuberkulin ca. 12,5 cm lavere på en linje som er mer eller mindre parallell med skulderlinjen, eller stedene skal ligge på hver sin side av halsen. På unge dyr der det ikke er plass til å skille stedene tilstrekkelig på én side av halsen, skal en innsprøyting foretas på hver side av halsen på samme sted midt på halsens midterste tredel.

2.2.5. Teknikken for tuberkulintestene og tolking av resultatene er som følger:

2.2.5.1. *Teknikk*

Hårene skal fjernes på innsprøytingsstedet, og stedet skal renses. Innenfor hvert av de hårløse områdene skal en hudfold tas mellom pekefinger og tommelfinger og måles med kruppasser, og resultatet skal registreres. Tuberkulindosen skal så sprøytes inn med en metode som sikrer at tuberkulinet gis intrakutant. Det kan brukes en kort, steril kanyle med utvendig skråkant, påsatt en gradert sprøyte fylt med tuberkulin, som føres inn på skrå i hudens dypereleggende lag. Innsprøytingen er foretatt riktig dersom en liten erteaktig hevelse kan føles ved hvert innsprøytingssted. Hudfoldens tykkelse på hvert innsprøytingssted skal måles på nytt 72 timer (± 4 timer) etter innsprøytingen, og resultatet skal registreres.

2.2.5.2. *Tolking av reaksjonene*

Reaksjonene tolkes ved kliniske observasjoner på grunnlag av økningen(e) i hudfoldens tykkelse som registreres ved hvert innsprøytingssted 72 timer etter innsprøytingen av tuberkulin(er).

- a) Negativ reaksjon: dersom hevelsen bare er begrenset og ikke har økt hudfoldens tykkelse med mer enn 2 mm, og det ikke er kliniske tegn som diffust eller utbredt ødem, eksudasjon, nekrose, smerte eller betennelse i lymfekarene i dette området eller i lymfekjertlene.
- b) Tvilsom reaksjon: dersom det ikke konstateres kliniske tegn som nevnt i bokstav a), og dersom hudfoldens tykkelse har økt med 2-4 mm.
- c) Positiv reaksjon: dersom det konstateres kliniske tegn som nevnt i bokstav a), eller dersom hudfoldens tykkelse på innsprøytingsstedet har økt med mer enn 4 mm.

2.2.5.3. Offisielle intradermale tuberkulintester tolkes på følgende måte:

2.2.5.3.1. Enkel intrakutan tuberkulintest:

- a) positiv: positiv reaksjon på bovin tuberkulin som definert i nr. 2.2.5.2 bokstav c),
- b) tvilsom: tvilsom reaksjon som definert i nr. 2.2.5.2 bokstav b),
- c) negativ: negativ reaksjon bovin tuberkulin som definert i nr. 2.2.5.2 bokstav a).

Dyr som gir usikkert resultat på den enkle intrakutane tuberkulintesten, skal underkastes en ny test tidligst etter 42 dager.

Dyr som ikke reagerer negativt på denne andre testen, skal anses å ha reagert positivt.

Dyr som reagerer positivt på den enkle intradermale testen, kan underkastes en intradermal sammenlignende test dersom det foreligger mistanke om falsk positiv reaksjon eller forstyrrende reaksjon.

- 2.2.5.3.2. Intradermal sammenlignende tuberkulintest for å gi og fortsatt sikre besetninger status som offisielt fri for tuberkulose:
- a) positiv: en positiv reaksjon bovint tuberkulin der hevelsen er mer enn 4 mm større enn ved reaksjonen på aviært tuberkulin, eller der det forekommer kliniske tegn,
 - b) tvilsom: en positiv eller tvilsom reaksjon bovint tuberkulin der hevelsen er 1-4 mm større enn ved reaksjonen på aviært tuberkulin, og der det ikke forekommer kliniske tegn,
 - c) negativ: en negativ reaksjon bovint tuberkulin, eller en positiv eller tvilsom reaksjon bovint tuberkulin der hevelsen er mindre enn eller lik hevelsen ved en positiv eller tvilsom reaksjon på aviært tuberkulin og der det ikke under noen omstendighet forekommer kliniske tegn.
- Dyr som gir usikkert resultat på den enkle intradermale tuberkulintesten, skal underkastes en ny test tidligst etter 42 dager. Dyr som ikke reagerer negativt på denne andre testen, skal anses å ha reagert positivt.
- 2.2.5.3.3. En storfebesetnings status som offisielt fri for tuberkulose kan oppheves midlertidig, og dyrene fra besetningen skal ikke inngå i handelen innenfor Fellesskapet før statusen til følgende dyr er avklart:
- a) dyr som gir usikkert resultat på den enkle intradermale tuberkulintesten,
 - b) dyr som har reagert positivt på den enkle intradermale tuberkulintesten, men som senere skal underkastes en intrakutan sammenlignende prøve,
 - c) dyr som gir usikkert resultat på den intradermale sammenlignende testen.
- 2.2.5.3.4. Dersom dyrene ifølge Fellesskapets regelverk skal underkastes en intrakutan test før de flyttes, skal testen tolkes slik at dyr som viser en økning i hudfoldens tykkelse på mer enn 2 mm eller kliniske tegn, ikke inngår i handelen innenfor Fellesskapet.
- 2.2.5.3.5. For å gjøre det mulig å påvise det største antall smittede og syke dyr i en besetning eller i en region, kan EØS-statene endre kriteriene for tolking av testen for å forbedre følsomheten, og betrakte alle usikre reaksjoner nevnt i nr. 2.2.5.3.1 bokstav b) og 2.2.5.3.2 bokstav b) som positive reaksjoner.
3. *Tilleggstester*
- For å gjøre det mulig å påvise det største antall smittede og syke dyr i en besetning eller en region, kan EØS-statene, i tillegg til tuberkulinprøven, tillate bruk av gamma-interferon-testen nevnt i kapittel 2.3.3 (bovin tuberkulose) i fjerde utgave (2000) av OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines.
4. *Offentlige institutter og nasjonale referanselaboratorier*
- 4.1. *Oppgaver og ansvarsområder*
- De offentlige instituttene, nasjonale referanselaboratoriene eller offisielle instituttene som er oppnevnt i overensstemmelse med direktiv 64/432/EØF artikkel 6a, skal være ansvarlige for den offisielle utprøvingen av tuberkuliner eller reagenser henholdsvis nevnt i nr. 2 og 3, i deres respektive medlemsstater for å sikre at disse tuberkuliner eller reagenser oppfyller de standarder nevnt i henholdsvis punkt 2.1 og punkt 3.

Kapittel II – brucellose (fra direktiv 64/432/EØF vedlegg C)

1. *Identifikasjon av agens*
- Dersom det påvises organismer med brucellamorfologi i abortmateriale, vaginalutflod eller melk ved hjelp av modifisert syrefast eller immunspesifikk farging, er det overveiende sannsynlighet for brucellose, særlig dersom diagnosen støttes av serologiske tester. Polymerase kjedereaksjon (PCR) er ytterligere et hjelpemiddel for påvisning. Når det er mulig skal *Brucella spp* isoleres ved å bruke standard eller selektive medier av kultur fra uterus utflod, aborterte foster, spenesekret eller fra utvalgte vev slik som lymfeknuter og kjønnsorganer fra hann- og hundyr.
- Etter isolasjon bør mikroorganismer, arter og biovar identifiseres ved hjelp av lysring av bakterievirus og/eller oksydative stoffskifte-undersøkelser, dyrkingskriterier og biokjemiske og serologiske kriterier. PCR kan fremskaffe både en komplementær og en biotyping metode basert på spesifikke gensekvenser.
- Metodene og mediene som brukes, standardiseringen av disse og tolkingen av resultatene skal være i samsvar med OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines, sjette utgave, 2008, kapittel 2.4.3 (brucellose hos storfe), kapittel 2.7.2 (brucellose hos geit og sau) og kapittel 2.8.5 (brucellose hos svin).
2. *Immunologiske tester*
- 2.1. *Standarder*
- 2.1.1. *Brucella abortus*-biovar 1 Weybridge-stamme nr. 99 eller USDA-stamme 1119-3 skal brukes til framstilling av alle antigener som brukes i Rose Bengal-testen (RBT), serumagglutinasjonstesten (SAT), komplementbindingstesten (CFT) og melkeringstesten (MTR).
- 2.1.2. Standardreferanseserum for RBT, SAT, CFT og MRT er OIEs internasjonale standardreferanseserum (OIEISS) som tidligere ble kalt WHO annet internasjonale anti- *Brucella abortus*-serum (ISAbs).
- 2.1.3. Standardreferanseseraene for ELISA-testen (Enzyme Linked ImmunoSorbent Assay) er:
- OIEISS,

- OIEs svakt positive ELISA-standardserum (OIEELISA_{WP} SS),
 - OIEs sterkt positive ELISA-standardserum (OIEELISA_{SP} SS),
 - OIEs negative ELISA-standardserum (OIEELISA_N SS).
- 2.1.4. Standardreferanseseraene for fluorescens-polarisasjonstest (FPAs) er:
 - OIEISS,
 - OIEs svakt positive ELISA-standardserum (OIEELISA_{WP} SS),
 - OIEs sterkt positive ELISA-standardserum (OIEELISA_{SP} SS),
 - OIEs negative ELISA-standardserum (OIEELISA_N SS).
- 2.1.5. Ovennevnte standardsera er tilgjengelige fra Community reference laboratory for brucellosis eller Veterinary Laboratories Agency (VLA), Weybridge, Det forente kongerike.
- 2.1.6. OIEISS, OIEELISA_{WP} SS, OIEELISA_{SP} SS og OIEELISA_N SS er internasjonale primærstandarder som skal brukes til å etablere nasjonale sekundære referansestandarder («arbeidsstandarder») for hver prøve referert til i 2.1.1 i de enkelte EØS-statene.
- 2.2. *Enzymmerket antistofftest (ELISA) eller andre immunbindingstester for påvisning av bovin brucellose i serum eller melk*
- 2.2.1. *Materiale og reagenser*

Metoden som brukes og tolkingen av resultatene skal være godkjent i samsvar med prinsippene fastsatt i kapittel 1.1.4 i OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals, sjette utgave, 2008, og skal minst omfatte laboratorieundersøkelser og diagnostiske undersøkelser.
- 2.2.2. *Standardisering av testen*
- 2.2.2.1. Standardisering av testmetoden for individuelle serumprøver:
 - a) en fortykning av OIEISS i forholdet 1:150¹ eller en fortykning av OIEELISA_{WP} SS i forholdet 1:2 eller en fortykning av OIEELISA_{SP} SS i forholdet 1:16 i et negativt serum (eller i en negativ serumblending) skal gi en positiv reaksjon,
 - b) en fortykning av OIEISS i forholdet 1:600 eller en fortykning av OIEELISA_{WP} SS i forholdet 1:8 eller en fortykning av OIEELISA_{SP} SS i forholdet 1:64 i et negativt serum (eller i en negativ serumblending) skal gi en negativ reaksjon,
 - c) OIEELISA_N SS skal alltid gi en negativ reaksjon.
- 2.2.2.2. Standardisering av testmetoden for blandede serumprøver:
 - a) en fortykning av OIEISS i forholdet 1:150 eller en fortykning av OIEELISA_{WP} SS i forholdet 1:2 eller en fortykning av OIEELISA_{SP} SS i forholdet 1:16 i et negativt serum (eller i en negativ serumblending) som igjen er fortynnet i negative sera med antallet prøver som inngår i blandingen, skal gi en positiv reaksjon,
 - b) OIEELISA_N SS skal alltid gi en negativ reaksjon,
 - c) prøven skal være tilstrekkelig til å påvise infeksjon hos ett enkelt dyr i en gruppe dyr som serumprøvene i blandingen er tatt fra.
- 2.2.2.3. Standardisering av testmetoden for blandede melke- eller myseprøver:
 - a) en fortykning av OIEISS i forholdet 1:1000 eller en fortykning av OIEELISA_{WP} SS i forholdet 1:16 eller en fortykning av OIEELISA_{SP} SS i forholdet 1:125 i et negativt serum (eller i en negativ serumblending) som igjen er fortynnet i forholdet 1:10 i negativ melk, skal gi en positiv reaksjon,
 - b) OIEELISA_N SS i forholdet 1:10 i negativ melk skal alltid gi en negativ reaksjon,
 - c) prøven skal være tilstrekkelig til å påvise infeksjon hos ett enkelt dyr i en gruppe dyr som melke- eller myseprøvene i blandingen er tatt fra.
- 2.2.3. *Vilkår for bruk av ELISA-test for diagnostisering av bovin brucellose*
- 2.2.3.1. Ved bruk av kalibreringsvilkår for ELISA-tester, som fastsatt i punktene 2.2.2.1 og 2.2.2.2, på serumprøver, skal ELISA-testen diagnostisk være minst like følsom som RBT eller CFT, idet det tas hensyn til den epidemiologiske situasjonen som testen brukes i.
- 2.2.3.2. Ved bruk av kalibreringsvilkår for ELISA-tester, som fastsatt i punkt 2.2.2.3, på blandede melkeprøver, skal ELISA-testen diagnostisk være minst like følsom som MRT, idet det ikke bare tas hensyn til den epidemiologiske situasjonen, men også til de gjennomsnittlige og forventede ekstremer av husdyrholdssystemer.
- 2.2.3.3. Dersom ELISA-testen brukes med henblikk på utstedelse av et sertifikat i samsvar med artikkel 6 nr. 1, eller med henblikk på etablering og bevaring av en besetningsstatus i samsvar med vedlegg A del II nr. 10, skal serumprøvene blandes på en slik måte at prøvingsresultatene med sikkerhet kan spores tilbake til det enkelte dyr i blandingen. Eventuelle bekreftende prøver skal foretas på serumprøver fra enkelt dyr.
- 2.2.3.4. ELISA-tester kan brukes på en melkeprøve tatt fra melk som er samlet inn fra en driftsenhet der minst 30 % av kuene er i laktasjon. Dersom denne metoden brukes, skal det treffes tiltak for å sikre at prøvene som tas ut for undersøkelse, med sikkerhet kan spores tilbake til enkeltdyrene som melken stammer fra. Eventuelle bekreftende prøver skal foretas på serumprøver fra enkelt dyr.
- 2.3. *Komplementbindingstest (CFT)*

- 2.3.1. Antigenet består av en bakteriell suspensjon i fenol-saltløsning (NaCl 0,85 % (m/v) tilsatt 0,5 % (v/v) fenol) eller i en veronal bufferløsning. Antigenene kan leveres i konsentrert form, forutsatt at fortynningsfaktoren som skal brukes, er oppført på flaskens etikett. Antigenet skal oppbevares ved 4 °C og ikke fryses.
- 2.3.2. Seraene skal inaktiveres slik:
- serum fra storfe: 56-60 °C i 30-50 minutter,
 - serum fra svin: 60 °C i 30-50 minutter.
- 2.3.3. For å oppnå en riktig reaksjon på testmetoden, bør det brukes en komplementærdose som er større enn det minimum som er nødvendig til fullstendig hemolyse.
- 2.3.4. Hver gang komplementbindingstesten utføres, skal disse kontrollene foretas:
- a) kontroll av serumets antikomplementære virkning,
 - b) kontroll av antigenet,
 - c) kontroll av de sensibiliserte røde blodlegemene,
 - d) kontroll av komplementet,
 - e) kontroll av følsomheten ved hjelp av et positivt serum når reaksjonen begynner,
 - f) kontroll av reaksjonens spesifisitet ved hjelp av et negativt serum.
- 2.3.5. *Beregning av resultater*
 OIEISS inneholder 1 000 internasjonale CFT-enheter (ICFTU) per ml. Dersom OIEISS prøves etter en gitt metode, angis resultatet som en titer (dvs. den største direkte fortynningen av OIEISS som gir 50% hemolyse, T_{OIEISS}). Testresultatet for prøveserumet angitt som titer ($T_{\text{PRØVESERUM}}$) skal uttrykkes i ICFTU per ml. For å regne om en titer til ICFTU kan faktoren (F) som kreves for å omregne titeren for et ukjent prøveserum ($T_{\text{PRØVESERUM}}$) som er prøvd etter denne metoden, til ICFTU, finnes ved formelen:
- $$F = 1\,000 \times 1/T_{\text{OIEISS}}$$
- og innholdet av internasjonale CFT-enheter per ml prøveserum ($\text{CFT}_{\text{PRØVESERUM}}$) finnes ved formelen:
- $$\text{ICFTU}_{\text{PRØVESERUM}} = F \times T_{\text{PRØVESERUM}}$$
- 2.3.6. *Tolking av resultater*
 Et serum som inneholder 20 ICFTU per ml eller mer, anses som positivt.
- 2.4. *Melkeringstest (MRT)*
- 2.4.1. Antigenet består av en bakteriell suspensjon i fenol-saltløsning (NaCl 0,85 % (m/v) tilsatt 0,5 % (v/v) fenol) farget med hematoxylin. Antigenet skal oppbevares ved 4 °C og ikke fryses.
- 2.4.2. Antigenets følsomhet skal standardiseres i forhold til OIEISS på en slik måte at antigenet gir en positiv reaksjon med en fortynning av OIEISS i forholdet 1:500 i negativ melk og en negativ reaksjon med en fortynning i forholdet 1:1 000.
- 2.4.3. Ringtesten skal foretas på prøver som er representative for innholdet av hvert melkespann eller innholdet i hver samletank fra driftsenheten.
- 2.4.4. Melkeprøvene må ikke ha vært frosset, oppvarmet eller ristet kraftig.
- 2.4.5. Reaksjonen skal utføres ved hjelp av en av følgende metoder:
- på en melkesøyle som er minst 25 mm høy, og med en melkemengde på 1 ml, som er tilsatt 0,03 ml eller 0,05 ml av et av de standardiserte, fargede antigenene,
 - på en melkesøyle som er minst 25 mm høy, og med en melkemengde på 2 ml, som er tilsatt 0,05 ml av et av de standardiserte, fargede antigenene,
 - på en melkemengde på 8 ml, som er tilsatt 0,08 ml av et av de standardiserte, fargede antigenene.
- 2.4.6. Blandingen av melk og antigen skal inkuberes ved 37 °C i 60 minutter sammen med positive og negative arbeidsstandarder. Inkubasjon i ytterligere 16-24 timer ved 4 °C øker testens følsomhet.
- 2.4.7. Tolking av resultatene:
- a) negativ reaksjon: melken er farget, fløten er avfarget,
 - b) positiv reaksjon:
 - melken og fløten er farget på samme måte, eller
 - melken er avfarget og fløten er farget.
- 2.5. *Rose Bengal-test (RBT) (bufret Brucella antigen test)*
- 2.5.1. Antigenet består av en bakteriell suspensjon i en bufret brucella-antigenløsning med en pH på $3,65 \pm 0,05$ farget med Rose Bengal-farge. Antigenet skal leveres klart til bruk og skal oppbevares ved 4 °C og ikke fryses.
- 2.5.2. Antigenet skal framstilles uten hensyn til cellekonsentrasjonen, men følsomheten skal standardiseres i forhold til OIEISS på en slik måte at antigenet gir en positiv reaksjon med en serumfortynning i forholdet 1:45 og en negativ reaksjon med en fortynning i forholdet 1:55.
- 2.5.3. RBT-testen skal foretas slik:
- a) serum (20-30 µl) blandes med en tilsvarende mengde antigen på en hvit eller emaljert plate slik at det dannes en flate med en diameter på omtrent to cm. Blandingen vippest lett i fire minutter ved romtemperatur og avleses deretter ved god belysning for agglutinasjon,

- b) en automatisert metode kan brukes, men den må ha minst samme følsomhet og være minst like nøyaktig som den manuelle metoden.
- 2.5.4. *Tolking av resultater*
Enhver synlig reaksjon anses som positiv, med mindre det er ekstraordinær tørking i kantene. Positive og negative arbeidsstandarder bør tas med i hver testserie.
- 2.6. *Serumagglutinasjonstest (SAT)*
- 2.6.1. Antigenet består av en bakteriell suspensjon i fenol-saltløsning (NaCl 0,85 % (m/v) tilsatt 0,5 % (v/v) fenol). Formaldehyd må ikke brukes.
Antigenene kan leveres i konsentrert form, forutsatt at fortynningsfaktoren som skal brukes, er oppført på flaskens etikett.
Antigensuspensjon kan tilsettes EDTA til en endelig brukskonsentrasjon på 5 mM for å redusere antallet falskt positive testresultater. Antigensuspensjonens pH justeres deretter på nytt til 7,2.
- 2.6.2. OIEISS inneholder 1 000 internasjonale agglutinasjonsenheter.
- 2.6.3. Antigenet skal framstilles uten hensyn til cellekonsentrasjonen, men følsomheten skal standardiseres i forhold til OIEISS på en slik måte at antigenet enten gir 50 % agglutinasjon med en endelig serumfortynning på mellom 1:600 og 1:1 000 eller 75 % agglutinasjon med en endelig serumfortynning på mellom 1:500 og 1:750.
Det kan også være tilrådelig å sammenligne reaktiviteten til nye og tidligere antigenserier ved hjelp av et panel av definerte sera.
- 2.6.4. Testen foretas enten i reagensglass eller på mikroplater. Blandingen av antigen og serumfortynninger skal inkuberes i 16-24 timer ved 37 °C.
Minst tre fortynninger skal tilberedes for hvert serum. Fortynninger av serum under mistanke skal lages på en slik måte at reaksjonen ved positivitetsgrensen avleses i det midterste reagensglasset (eller den midterste fordypningen på mikroplater).
- 2.6.5. *Tolking av resultater*
Innholdet av brucella-agglutinasjon i et serum skal uttrykkes i IE per ml.
Et serum som inneholder 30 IE per ml eller mer, anses som positivt.
- 2.7. *Fluorescens polarisasjonstest (FPA)*
FPA-testen kan foretas i reagensglass eller 96-brønns plateformat. Teknikken som anvendes, standardisering og tolkning av resultater må samsvare med det som er spesifisert i OIEs Manual 6.e utgave 2008 for standarder mhp diagnostiske tester og vaksiner for landdyr.
- 2.7.1. *Standardisering av testen*
FPA skal standardiseres slik at:
(a) OIEELISA_{SP} SS og OIEELISA_{WP} SS konsekvent gir positivt resultat.
(b) en fortynning av OIEELISA_{WP} SS i forholdet 1:8 eller en fortynning av OIEELISA_{SP} SS i forholdet 1:64 i et negativt serum (eller i en negativ serumblending) skal alltid gi en negativ reaksjon;
(c) OIEELISA_N SS skal alltid gi en negativ reaksjon.
Følgende skal inkluderes i hvert testoppsett: en sterk positiv kontroll, en svak positiv kontroll, en negativ serumkontroll (kalibrert mot OIE ELISA Standard serum).
3. *Tilleggsprøver*
- 3.1. *Brucellose-intradermaltest (BST)*
- 3.1.1. *Vilkår for bruk av BST*
a) Brucellose-intradermaltesten skal ikke brukes med henblikk på utstedelse av et sertifikat for handel innenfor Fellesskapet.
b) Brucellose-intradermaltesten er en av de mest spesifikke testene for påvisning av brucellose hos uvaksinerte dyr, men diagnosen bør ikke stilles bare på grunnlag av positive intradermale reaksjoner.
c) Storfe som har reagert negativt på en av de serologiske testene definert i dette vedlegg, og som reagerer positivt på BST, anses som infisert eller mistenkt for å være infisert.
d) Storfe, som har reagert positivt på en av de serologiske testene definert i dette vedlegg, kan gjennomgå en BST-test som støtte for tolkingen av resultatene av de serologiske testene, særlig dersom en kryssreaksjon med antistoffer mot andre bakterier ikke kan utelukkes i brucellosefrie eller offisielt brucellosefrie storfebesetninger.
- 3.1.2. Testen skal foretas ved hjelp av et standardisert og definert brucellose-allergenpreparat som ikke inneholder glatt lipopolysakkarid-antigen (LPS), ettersom det kan framkalle uspesifikke betennelsesreaksjoner eller forstyrre senere serologiske tester.
Framstillingskravene for Brucellin skal være i samsvar med del C1 i kapittel 2.4.3 i OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals, sjette utgave, 2008.
- 3.1.3. *Testingsmetode*
- 3.1.3.1. 0,1 ml brucellose-allergen injiseres intradermalt i halefolden, flanken eller siden av halsen.
- 3.1.3.2. Prøven avleses etter 48-72 timer.

- 3.1.3.3. Hudtykkelsen på injeksjonsstedet måles med skyvelær før injeksjonen og ved den påfølgende undersøkelsen.
- 3.1.3.4. Tolking av resultatene:
Sterke reaksjoner gjenkjennes lett ved lokal hevelse og indurasjon.
En hudtykkelse på 1,5 til 2 mm anses som en positiv reaksjon på BST.
- 3.2. *Kompetitiv ELISA-test (cELISA)*
- 3.2.1. *Vilkår for bruk av cELISA*
cELISA-testen skal ikke brukes med henblikk på utstedelse av et sertifikat for handel innenfor Fellesskapet.
Storfe, som er testet med positivt resultat med en av de andre serologiske testene som er definert i dette vedlegget, kan undersøkes med cELISA-testen som støtte for tolkingen av resultatene av de andre serologiske testene; særlig i de brucellosefrie eller offisielt brucellosefrie storfebesetningene hvor det ikke kan utelukkes en kryss-reaksjon med antistoffer mot andre bakterier.
- 3.2.2. *Testingsmetode*
Testen skal foretas i samsvar med bestemmelsene i del B (2) i kapittel 2.4.3 i OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals, sjette utgave, 2008.
4. *Statlige institusjoner og nasjonale referanselaboratorier*
- 4.1. *Oppgaver og ansvar*
De nasjonale referanselaboratoriene oppnevnt i overensstemmelse med direktiv 64/432/EØF artikkel 6a skal være ansvarlige for følgende:
- a) godkjenning av resultatene av valideringsundersøkelsene som dokumenterer at testmetoden som brukes i EØS-staten, er pålitelig,
 - b) fastsettelse av høyeste antall prøver som kan inngå i en samleprøve i ELISA-testsettene som brukes i EØS-staten,
 - c) kalibrering av bruksstandarder som nevnt i nr. 2.1.6;
 - d) kvalitetskontroll av alle antigener og partier av ELISA-testsett som brukes i EØS-staten,
 - e) å følge anbefalinger fra, og å samarbeide med EU's referanselaboratorium (CRL) for brucellose.

Kapittel III – Leukose (fra direktiv 64/432/EØF vedlegg D, kapittel II)

Prøver for å påvise enzootisk bovin leukose

Enzootisk bovin leukose påvises ved hjelp av en immundiffusjonsprøve (AGID-agar gel immuno-diffusion test) som beskrevet i avsnitt A og B nedenfor, eller ved en enzymmerket antistoffprøve (ELISA-enzyme-linked immunosorbent assay) som beskrevet i avsnitt C nedenfor. Immundiffusjonsmetoden er forbeholdt prøver på enkeltdyr. Dersom det gjøres velbegrunnet innsigelse mot prøveresultatene, skal det utføres en tilleggskontroll ved hjelp av en immundiffusjonsprøve.

AGID og ELISA skal være standardisert etter E05 serum, som skal være det offisielle EU-standardserumet. E05-serum leveres fra:

Friedrich-Loeffler-Institut
Federal Research Institute for Animal Health
OIE Reference Laboratory for Enzootic Bovine Leukosis (EBL)
Südufer 10
17493 Greifswald-Insel Riems
Tyskland.

A. Immundiffusjonsprøve på agar for å påvise enzootisk bovin leukose

1. Det antigenet som brukes i prøven, skal inneholde glykoproteiner fra bovint leukosevirus. Antigenet skal standardiseres etter E05-serum
2. De offentlige instituttene, nasjonale referanselaboratoriene eller offisielle instituttene, som er oppnevnt i overensstemmelse med direktiv 64/432/EØF artikkel 6a for å være ansvarlige for å koordinere standarder og diagnostiseringsmetoder for påvisning av enzootisk bovin leukose, skal være ansvarlige for at standardantigenet til laboratoriebruk kalibreres i forhold til E05-serumet.
3. Standardantigener til laboratoriebruk skal minst en gang årlig sendes til de offentlige instituttene, nasjonale referanselaboratoriene eller offisielle instituttene, som er oppnevnt i overensstemmelse med direktiv 64/432/EØF artikkel 6a, for å prøves mot det offisielle EØF-standardserumet. I tillegg til denne standardisering kan det antigenet som brukes kalibreres i samsvar med del B.
4. Prøvens reagenser skal bestå av:
 - a) antigen: antigenet skal inneholde særskilte glykoproteiner fra enzootisk bovint leukosevirus som er blitt standardisert etter det offisielle EØF-serumet,
 - b) det serum som skal prøves,
 - c) et kjent positivt kontrollserum,
 - d) agarose:
0,8 % agar

8,5 % NaCl

0,05 M Tris-buffer, pH 7,2,

15 ml av agaren skal helles i en petriskål med diameter 85 mm slik at agardybden blir på 2,6 mm.

5. I agaren skal det skjæres ut sju fuktfrie hull helt til skålens bunn; hullene skal danne et mønster med et hull i midten og seks hull i en sirkel rundt det.
Midthullets diameter: 4 mm
De ytre hullenes diameter: 6 mm
Avstanden mellom det midtre og de ytre hull: 3 mm.
6. Midthullet fylles med standardantigen. Ytre hull nr. 1 og 4 (se diagrammet nedenfor) fylles med det kjente positive serumet og hull nr. 2, 3, 5 og 6 med de sera som skal prøves. Hullene skal fylles inntil menisken forsvinner.
7. De mengdene som oppnås, er følgende:
antigen: 32 mikroliter
kontrollserum: 73 mikroliter
serum som skal prøves: 73 mikroliter.
8. Inkubasjonstiden skal være 72 timer i romtemperatur (20-27 °C) i et fuktig, lukket kammer.
9. Prøven kan avleses etter 24 og 48 timer, men det kan ikke oppnås noe endelig resultat før etter 72 timer:
 - a) det serumet som skal prøves, er positivt dersom det danner en særskilt utfellingslinje med BLV-antigenet og danner en helt identisk linje med kontrollserumet,
 - b) det serumet som skal prøves, er negativt dersom det ikke danner en særskilt utfellingslinje med BLV-antigenet og dersom det ikke bøyer av kontrollserumets linje,
 - c) reaksjonen kan ikke anses som sikker dersom den:
 - i) bøyer av kontrollserumets linje mot hullet med BLV-antigen uten å danne en synlig utfellingslinje med antigenet, eller
 - ii) verken kan tolkes som negativ eller positiv.

Dersom reaksjonen er tvilsom, kan prøven gjentas med konsentrert serum.
10. Hullene kan danne et annet mønster dersom E05-serum fortynnet i forholdet 1:10 i negativt serum kan påvises som positivt.

B. Metode for standardisering av antigen

Nødvendige løsninger og materialer

1. 40 ml 1,6 % agarose i 0,05 M Tris/HCl buffer, pH 7,2 med 8,5 % NaCl,
2. 15 ml bovint leukoseresum som inneholder antistoffer bare mot glykoproteiner fra bovint leukosevirus; fortynning: 1:10 i 0,05 M Tris/HCl buffer, pH 7,2 med 8,5 % NaCl,
3. 15 ml bovint leukoseresum som inneholder antistoffer bare mot glykoproteiner fra bovint leukosevirus; fortynning: 1:5 i 0,05 M Tris/HCl buffer, pH 7,2 med 8,5 % NaCl,
4. fire petriskåler av plast med en diameter på 85 mm,
5. en gelbor med en diameter på 4-6 mm,
6. et referanseantigen,
7. det antigen som skal standardiseres,
8. et vannbad (56 °C).

Framgangsmåte

Agarosen (1,6 %) oppløses i Tris/HCl buffer ved forsiktig oppvarming til 100 °C. Den settes i et vannbad på 56 °C i ca 1 time. Fortynningene med bovint leukoseresum settes også i vannbad på 56 °C.

Deretter blandes 15 ml av agaroseløsningen som holder 56 °C, med 15 ml bovint leukoseresum (1:10); dette ristes raskt og helles i to petriskåler, 15 ml i hver. Framgangsmåten gjentas med det bovine leukoseresumet med en fortynning på 1:5.

Når agarosen er blitt hard, lages det huller for tilsetning av antigen, som beskrevet nedenfor.

Tilsetning av antigen

- i) Petriskål 1 og 3:
hull A – ufortynnet referanseantigen,
hull B – referanseantigen, fortynning 1:2,
hull C og E – referanseantigen,
hull D – ufortynnet antigen som skal prøves.
- ii) Petriskål 2 og 4:
hull A – ufortynnet antigen som skal prøves,
hull B – antigen som skal prøves, fortynning 1:2,
hull C – antigen som skal prøves, fortynning 1:4,
hull D – antigen som skal prøves, fortynning 1:8.

Tilleggsveiledning

- a) Forsøket skal utføres med to serumfortynninger (1:5 og 1:10) for å oppnå størst mulig utfelling.
- b) Dersom utfellingsdiameteren er for liten for begge fortynningene, må serumet fortynnes enda mer.
- c) Dersom utfellingsdiameteren er for stor for begge fortynningene, og dersom den forsvinner, må det velges et serum som er mindre fortynnet.
- d) Agarosens sluttkonsentrasjon skal være 0,8 %, og seraenes sluttkonsentrasjon henholdsvis 5 % og 10 %.

*C. Enzymmerket antistoffprøve (ELISA) for å påvise enzootisk bovin leukose**1. Følgende materialer og reagenser skal benyttes:*

- a) mikroplater, skåler eller andre former for fast fase,
- b) antigenet bindes til den faste fasen med eller uten bruk av polyklonale eller monoklonale oppfangende antistoffer. Dersom antigenet påføres direkte på den faste fasen, må alle prøver som skal undersøkes og som har gitt positive reaksjoner, undersøkes på nytt mot kontrollantigenet når det gjelder enzootisk bovin leukose. Kontrollantigenet bør være identisk med det antigenet som undersøkes, med unntak av BLV-antigenene. Dersom oppfangende antistoffer påføres den faste fasen, skal antistoffene ikke reagere med andre antigener enn BLV-antigenene,
- c) den biologiske væsken som skal undersøkes,
- d) en tilsvarende positiv og negativ kontroll,
- e) konjugat,
- f) et substrat som er tilpasset det enzymet som blir brukt,
- g) en stoppeløsning om nødvendig,
- h) løsninger til fortynning av de prøvene som skal undersøkes, til framstilling av reagenser og til vask,
- i) et avlesingssystem som egner seg til det substratet som blir brukt.

2. Standardisering av prøven og prøvens følsomhet

ELISA-prøven skal være så følsom at E05-serumet reagerer positivt når det fortynnes ti ganger (serumprøver) eller 250 ganger (melkeprøver) mer enn den fortynningen som fås ved samleprøver. Når prøver (serum og melk) undersøkes separat, skal E05-serumet, som fortynnes i forholdet 1:10 (i negativt serum) eller 1:250 (i negativ melk), reagere positivt når det undersøkes i den samme fortynning som brukes for prøver på enkeltdyr. De offentlige instituttene oppført i avsnitt A nr. 2 har ansvar for kvalitetskontrollen med ELISA-metoden og skal særlig for hvert parti fastsette hvor mange prøver som skal inngå i en samleprøve på grunnlag av titeret som oppnås med E05-serum.

3. Vilkår for å benytte ELISA-prøven for å påvise enzootisk bovin leukose

ELISA-metoden kan brukes på serum og melkeprøver.

Dersom ELISA-metoden brukes for å utstede et sertifikat i samsvar med denne forskriftens § 7 annet ledd, punkt 3, eller for å etablere og bevare en besetningsstatus i samsvar med direktiv 64/432/EØF vedlegg D kapittel I, skal serum- eller melkeprøvene blandes på en slik måte at prøvene som skal undersøkes, med sikkerhet kan spores tilbake til det enkelte dyret i samleprøven. Eventuelle bekreftende prøver skal foretas på prøver fra enkeltdyr. Når ELISA-test er benyttet på en tankmelkprøve, skal prøven være hentet fra en driftsenhet der minst 30 % av kuene er i laktasjon. En prøve tatt for å bekrefte testen skal utføres på serum eller melkeprøve fra det enkelte dyr.

II

Endringene trer i kraft straks.

8. des. Nr. 1560 2010**Opphevelse av forskrift om edelmetallkontrollens organisasjon, virksomhet og finansiering**

Hjemmel: Fastsett av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 8. desember 2010 med hjemmel i lov 6. juni 1891 nr. 2 om Guld-, Sølv- og Platinavarers Finhet og Stempling m.v. § 6. Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

1. Forskrift 27. november 2000 nr. 1193 om edelmetallkontrollens organisasjon, virksomhet og finansiering oppheves.
2. Opphevelsen trer i kraft 1. januar 2011.

8. des. Nr. 1561 2010**Opphevelse av forskrift om registrering av ansvarsmerker**

Hjemmel: Fastsett av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 8. desember 2010 med hjemmel i lov 6. juni 1891 nr. 2 om Guld-, Sølv- og Platinavarers Finhet og Stempling m.v. § 2 annet ledd og § 4. Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

1. Forskrift 24. juni 2005 nr. 718 om registrering av ansvarsmerker oppheves.
2. Opphevelsen trer i kraft 1. januar 2011.

8. des. Nr. 1562 2010**Opphevelse av forskrift om edle metallvarers finhet og stempling**

Hjemmel: Fastsett av Barne-, likestillings-, og inkluderingsdepartementet 8. desember 2010 med hjemmel i lov 6. juni 1891 nr. 2 om Guld-, Sølv- og Platinavarers Finhet og Stempling m.v. § 2 og § 4. Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

1. Forskrift 16. februar 2006 nr. 244 om edle metallvarers finhet og stempling oppheves.
2. Opphevelsen trer i kraft 1. januar 2011.

8. des. Nr. 1563 2010**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av animalske næringsmidler fra Madagaskar**

Hjemmel: Fastsett av Mattilsynet 8. desember 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 16 og § 17.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I (vedtak 2010/611/EU). Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

I

I forskrift 31. oktober 2008 nr. 1169 om særskilte beskyttelsestiltak ved import av animalske næringsmidler fra Madagaskar gjøres følgende endringer:

Tittelen skal lyde:

Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak for produkter av animalsk opprinnelse fra Madagaskar

I hjemmelsfeltet tilføyes følgende til matloven:

jf. § 16 og § 17.

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kap. I (vedtak 2006/241/EF endret ved vedtak 2008/825/EF og vedtak 2010/611/EU).

§ 1 skal lyde:

§ 1. Virkeområde

Forskriften omfatter produkter av animalsk opprinnelse i enhver form, med unntak av fiskeprodukter, snegler og guano med opprinnelse i Madagaskar.

II

Endringene trer i kraft straks.

9. des. Nr. 1564 2010**Forskrift om endring i forskrift om regulering av norsk vårgytende sild i 2010**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 9. desember 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 16, § 22, § 27, § 36 og § 42 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

I

I forskrift 17. desember 2009 nr. 1596 om regulering av norsk vårgytende sild i 2010 gjøres følgende endring:

§ 12 nytt tredje ledd skal lyde:

Fartøy som fører egen fangst er fra 9. desember 2010 ikke begrenset av losset kvantum per tur.

II

Endringen trer i kraft straks.

9. des. Nr. 1565 2010**Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører islandsk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen i 2011**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 9. desember 2010 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14, forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt pkt. 4 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å drive fiske og fangst for fartøy som fører islandsk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

Kapittel 2. Fisket i Norges økonomiske sone nord for 62° N

§ 2. Kvoter nord for 62° N

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører islandsk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone nord for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- a) 6.388 tonn nordøstarktisk torsk
- b) 1.916 tonn andre arter som bifangst. Denne kvoten kan bare fiskes som bifangst i fisket etter torsk.

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører islandsk flagg adgang til å fiske 143.359 tonn norsk vårgytende sild i Norges økonomiske sone nord for 62° N og i fiskerisone ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene. Av dette kvantumet kan likevel bare 26.676 tonn fiskes i Norges økonomiske sone.

§ 3. Bifangst av uer

Ved fiske etter torsk er det adgang til å ha inntil 15 % bifangst av uer (*Sebastes marinus* og *Sebastes mentella*) i vekt av de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 4. Bifangst av blåkkeite

Ved fiske etter torsk er det tillatt å ha inntil 7 % innblanding av blåkkeite om bord og av landet fangst ved avslutning av fisket i Norges økonomiske sone. Det er likevel tillatt å ha inntil 12 % bifangst av blåkkeite i de enkelte fangster.

§ 5. Forbud mot fiske med stormasket trål og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (130 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 66° 30' N 06° 59' Ø
2. 66° 21' N 06° 44' Ø
3. 65° 43' N 06° 00' Ø
4. 65° 20' N 06° 00' Ø
5. 65° 20' N 05° 30' Ø
6. 66° 00' N 05° 30' Ø
7. 67° 30' N 06° 34,27' Ø
8. 67° 10' N 08° 00' Ø
9. 67° 10' N 08° 35' Ø
10. 67° 00' N 08° 18' Ø
11. 66° 50' N 08° 09' Ø, herifra i en rett linje til pkt. 1.

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (120 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 62° 36' N 03° 00' Ø
2. 62° 10' N 01° 15' Ø (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
3. 62° 40' N 00° 52' Ø (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
4. 63° 00' N 03° 00' Ø herifra i en rett linje til pkt. 1.

Kapittel 3. Fellesbestemmelser

§ 6. Beregning av fangstkventa

Alle fangstkventa skal beregnes i rund vekt.

§ 7. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskriften er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

9. des. Nr. 1566 2010**Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører svensk flagg i Norges økonomiske sone sør for 62° N i 2011**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 9. desember 2010 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å drive fiske og fangst med fartøy som fører svensk flagg i Norges økonomiske sone.

§ 2. Kvoter

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører svensk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone sør for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr:

- a) 382 tonn torsk,
- b) 707 tonn hyse,
- c) 880 tonn sei,
- d) 190 tonn lyr/hvitting,
- e) 242 tonn makrell, herunder bifangst,
- f) 800 tonn industrifisk, hvorav maksimalt 400 tonn hestmakrell,
- g) 846 tonn sild,
- h) 123 tonn reker,
- i) Andre arter i tradisjonelt omfang.

§ 3. Bifangst

Bifangst av torsk, hyse, sei, lyr og hvitting avregnes mot kvotene for disse artene.

Bifangst av makrell i fisket etter sild er begrenset til 10 % i vekt i de enkelte fangster.

§ 4. Rapporteringsplikt

Fiskeridirektoratet kan gi nærmere regler om rapporteringsplikt, herunder regler om daglig fangstrapportering.

§ 5. Beregning av fangstkvanta

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

§ 6. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskriften er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 7. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

9. des. Nr. 1567 2010**Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og fiskerisone ved Jan Mayen i 2011**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 9. desember 2010 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14, forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt pkt. 4 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser**§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt å drive fiske og fangst for fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

Kapittel 2. Fisket i Norges økonomiske sone nord for 62° N**§ 2. Kvoter nord for 62° N**

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører russisk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone nord for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- a) 140 000 tonn nordøstarktisk torsk,
- b) 30 000 tonn nordøstarktisk hyse,
- c) 100 000 tonn lodde,
- d) 6 750 tonn blåkveite,

- e) 3 500 tonn uer (*Sebastes marinus* og *Sebastes mentella*) som bifangst,
- f) 15 000 tonn sei,
- g) 4 500 tonn steinbit,
- h) 141 661 tonn norsk vårgytende sild. Kvoten kan også fiskes i fiskerisonen ved Jan Mayen,
- i) 3 000 tonn andre arter som bifangst. Kvoten gjelder bare arter som ikke er kvoteregulert og kan bare fiskes som bifangst ved fiske etter kvoteregulerte arter.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når kvantaene som er angitt i bokstavene a til i er beregnet oppfisket.

§ 3. Fiske etter sei

Inntil 8 000 tonn av kvoten av sei som nevnt i § 2 bokstav f kan fiskes i et direktefiske. Resterende kvantum kan bare fiskes som bifangst i fisket etter torsk og hyse og maksimalt 5 % i hver enkelt fangst i fisket etter sild.

§ 4. Bifangst av uer

Ved fiske etter andre arter er det adgang til å ha inntil 15 % bifangst av uer (*Sebastes marinus* og *Sebastes mentella*) i vekt av de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 5. Forbud mot fiske med stormasket trål og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (130 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 66° 30' N 06° 59' Ø
2. 66° 21' N 06° 44' Ø
3. 65° 43' N 06° 00' Ø
4. 65° 20' N 06° 00' Ø
5. 65° 20' N 05° 30' Ø
6. 66° 00' N 05° 30' Ø
7. 66° 30' N 06° 34,27' Ø
8. 67° 10' N 08° 00' Ø
9. 67° 10' N 08° 35' Ø
10. 67° 00' N 08° 18' Ø
11. 66° 50' N 08° 09' Ø herfra i rett linje til pkt. 1.

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (120 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 62° 36' N 03° 00' Ø
2. 62° 10' N 01° 15' Ø (ved NØS' ytre grense)
3. 62° 40' N 00° 52' Ø (ved NØS' ytre grense)
4. 63° 00' N 03° 00' Ø herifra i en rett linje til pkt. 1.

§ 6. Fiske etter lodde

Det er forbudt å fiske lodde nord for 74° N.

Kapittel 3. Fisket etter kolmule i Norges økonomiske sone nord for 62° N og i fiskerisonen ved Jan Mayen

§ 7. Kvote og områdebegrensning

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører russisk flagg adgang til å fiske 698 tonn kolmule i et område i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene vest av rette linjer trukket gjennom følgende posisjoner:

1. N 73° 30' Ø 15° 00'
2. N 73° 00' Ø 14° 40'
3. N 72° 30' Ø 14° 40'
4. N 71° 45' Ø 15° 10'
5. N 71° 00' Ø 16° 54'
6. N 70° 14' Ø 16° 58'
7. N 69° 33' Ø 15° 32'
8. N 69° 09' Ø 13° 37'
9. N 68° 45' Ø 11° 20'
10. N 67° 40' Ø 09° 27'
11. N 67° 20' Ø 08° 40'
12. N 67° 05' Ø 08° 00'
13. N 66° 15' Ø 05° 40'
14. N 64° 10' Ø 05° 40'
15. N 63° 15' Ø 05° 00'
16. N 62° 40' Ø 03° 00'
17. N 62° 00' Ø 02° 00'.

§ 8. Bifangst av makrell

Ved fiske etter kolmule er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst av makrell i vekt i de enkelte fangster.

Kapittel 4. Fellesbestemmelser

§ 9. Beregning av fangstkvanta

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

§ 10. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskriften er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

10. des. Nr. 1568 2010

Forskrift om jernbanevirksomhet mv. på det nasjonale jernbanenettet (jernbaneforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 10. desember 2010 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 3d, § 3e, § 3f, § 3g, § 4, § 5, § 6, § 7, § 8, § 11, § 13, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 22. november 1996 nr. 1076 og delegeringsvedtak 4. april 1997 nr. 275.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37 (direktiv 91/440/EØF endret ved direktiv 2001/12/EF, direktiv 2004/51/EF og direktiv 2007/58/EF), nr. 42a (direktiv 95/18/EF endret ved direktiv 2001/13/EF), nr. 41b (direktiv 2001/14/EF), nr. 41e (direktiv 2004/49/EF) og nr. 95 (rekommendasjon 2004/358/EF). Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1–1. Virkeområde

Forskriften gjelder:

- tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet og tilgang til havne- og terminalspor,
- lisens til jernbaneforetak for å drive gods- og/eller persontransport på det nasjonale jernbanenettet med tilknyttede spor,
- sikkerhetssertifikat til jernbaneforetak for å drive gods- og/eller persontransport på det nasjonale jernbanenettet med tilknyttede spor, og tilgang til opplæringsfasiliteter,
- sikkerhetsgodkjenning til infrastrukturforvalter for å drive jernbaneinfrastruktur som er en del av det nasjonale jernbanenettet,
- markedsovervåkning.

§ 1–2. Forutsetninger for trafikkering

Et jernbaneforetak må ha tilgang, lisens og sikkerhetssertifikat samt ha fått tildelt ruteleie av infrastrukturforvalter for å kunne trafikkere det nasjonale jernbanenettet.

§ 1–3. Myndighetenes oppgaver, delegering mv.

Samferdselsdepartementet gir tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet etter § 2–2.

Samferdselsdepartementet godkjenner transportvilkår og tilleggsavgift for rutegående persontransport etter § 4–1 i forskriften her.

Samferdselsdepartementet kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra forskriften her når dette ikke er i strid med internasjonale avtaler som Norge har inngått.

Statens jernbanetilsyn er tilsynsmyndighet i henhold til jernbaneloven § 3d, § 3e, § 3f, § 3g, § 12 og § 13.

Statens jernbanetilsyn utøver tilsyn i henhold til jernbaneloven § 11 og får den myndighet som tilligger departementet i jernbaneloven § 11 femte ledd til å tilbakekalle tillatelser gitt i medhold av loven ved brudd på vilkår og krav som er satt til virksomheten.

Statens jernbanetilsyn utsteder lisens, sikkerhetssertifikat og sikkerhetsgodkjenning. Statens jernbanetilsyn er sikkerhetsmyndighet i henhold til direktiv 2004/49/EF.

Statens jernbanetilsyn får den myndighet som tilligger departementet til bl.a. å godkjenne rullende materiell og infrastruktur mv. i henhold til jernbaneloven § 4 og § 5.

Statens jernbanetilsyn overvåker konkurransen på markedene for jernbanetransport, herunder markedene med godstransport med jernbane i henhold til direktiv 91/440/EØF artikkel 10 punkt 7, endret ved direktiv 2001/12/EF, og kan gi forskrift som utfyller kapittel 8 i forskriften her.

Statens jernbanetilsyn avgjør om hovedformålet med den internasjonale persontransporttjenesten som nevnt i § 2–1 første ledd bokstav d i forskriften her er grensekryssende passasjertransport.

Statens jernbanetilsyn avgjør om den internasjonale persontransporttjenesten vil kunne skade den økonomiske likevekt i kontrakt om offentlig tjenesteytelse.

Statens jernbanetilsyn kan i forskrift eller enkeltvedtak fastsette nærmere krav til og vilkår for å drive jernbanevirksomhet for å ivareta hensynet til en sikker og hensiktsmessig trafikkavvikling samt miljø etter jernbaneloven § 6.

Statens jernbanetilsyn kan i forskrift fastsette at trafikkstyrer skal ha fullmakt til å sette i verk umiddelbare tiltak for å ivareta en sikker og hensiktsmessig trafikkavvikling i forbindelse med utøving av trafikkstyring.

§ 1–4. Definisjoner

I forskriften her forstås med:

- a) *det nasjonale jernbanenettet*: den jernbaneinfrastruktur som er beregnet på persontransport og/eller godstransport og som forvaltes av Jernbaneverket som infrastrukturforvalter, (jf. dog § 4–2 annet ledd),
- b) *infrastrukturforvalter*: ethvert organ eller foretak som er ansvarlig særlig for å opprette og vedlikeholde jernbaneinfrastrukturen eller deler av denne som angitt i direktiv 91/440/EØF artikkel 3; dette kan også omfatte forvaltning av kontroll- og sikkerhetssystemer for infrastrukturen. Infrastrukturforvalterens oppgaver på et nett eller en del av et nett kan tildeles forskjellige organer eller foretak,
- c) *jernbaneforetak*: jernbaneforetak som definert i fordelingsforskriften, og ethvert annet offentlig eller privat foretak, hvis virksomhet er å yte tjenester for transport av gods og/eller passasjerer med jernbane, og som forplikter seg til å sørge for trekkraften; dette gjelder også foretak som bare sørger for trekkraften,
- d) *jernbanevirksomhet*: virksomhet som driver gods- og persontransport, jernbaneinfrastruktur og trafikkstyring,
- e) *kombinert godstransport*: artikkel 1 i direktiv 92/106/EØF,
- f) *lisens*: en tillatelse utstedt til et foretak i en EØS-stat eller Sveits, der det anerkjennes som jernbaneforetak i henhold til direktiv 95/18/EF. Anerkjennelsen kan begrenses til utøvelsen av visse former for transport,
- g) *regional transport*: transporttjenester utført for å møte transportbehovet i en region,
- h) *sikkerhetsgodkjenning*: en bekreftelse på at infrastrukturforvalter, herunder trafikkstyrer har et eget sikkerhetsstyringssystem som kan oppfylle kravene fastsatt i TSIs og i andre relevante EØS-regler samt krav i eller i medhold av jernbaneloven,
- i) *sikkerhetssertifikat*: en bekreftelse på at jernbaneforetaket har et eget sikkerhetsstyringssystem som kan oppfylle kravene fastsatt i TSIs og i andre relevante EØS-regler samt i nasjonale sikkerhetsregler,
- j) *sikkerhetsstyringssystem*: organisasjon og systemer opprettet av en infrastrukturforvalter eller et jernbaneforetak med på henblikk sikker forvaltning av deres virksomhet,
- k) *tekniske spesifikasjoner for samtrafikkeve (TSI)*: de spesifikasjoner som gjelder for hvert delsystem med sikte på å oppfylle de grunnleggende krav og sikre samtrafikkeven i de transeuropeiske jernbanesystemene for høyhastighetstog og konvensjonelle tog som angitt i direktiv 96/48/EF og direktiv 2001/16/EF,
- l) *transport i byer og forsteder*: transporttjenester utført for å møte transportbehovet i en bykjerne eller et byområde, samt transportbehov mellom denne bykjernen eller dette byområdet og forstedene,
- m) *internasjonal persontransporttjeneste*: persontransport der et tog krysser minst en EØS-stats grense og der tjenestens hovedformål er å transportere passasjerer mellom stasjoner i forskjellige EØS-stater; toget kan kobles sammen eller adskilles og de ulike delene kan ha forskjellige opprinnelses- og bestemmelsessteder, forutsatt at alle vognene krysser minst en grense.

Kapittel 2. Tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenettet mv.

§ 2–1. Jernbaneforetak som har tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenettet

Følgende jernbaneforetak hvis hovedvirksomhet er transport av gods og/eller personer, har på rimelige vilkår tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenettet under forutsetning av at foretaket har lisens og sikkerhetssertifikat for den aktuelle type transport og strekning:

- a) NSB AS,
- b) Flytoget AS i det omfang departementet bestemmer,
- c) jernbaneforetak som vil drive nasjonal og internasjonal godstransport av enhver art,
- d) jernbaneforetak som har som hovedformål å drive internasjonal persontransport,
- e) jernbaneforetak som vil drive internasjonal kombinert godstransport,
- f) jernbaneforetak som tildeles avtale om persontransport med det offentlige, på den delen av det nasjonale jernbanenettet som avtalen omfatter.

Tilgangen omfatter også nødvendig transport av materiellet på det nasjonale jernbanenettet.

Dersom det gis særretter på bakgrunn av avtale med det offentlige etter første ledd bokstav f, kan departementet begrense tilgangsretten tilsvarende for NSB AS.

§ 2–2. Jernbaneforetak som kan søke departementet om tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenettet for å utføre persontransport

Følgende jernbaneforetak som er etablert i Norge kan av departementet gis tilgang til å trafikere hele eller deler av det nasjonale jernbanenettet for å utføre persontransport:

- a) foretak som bare driver persontransport i byer og forsteder eller regional persontransport på egen infrastruktur,
- b) foretak som vil drive persontransport på deler av det nasjonale jernbanenettet hvor NSB AS har innstilt slik trafikk,
- c) foretak som vil drive museumsvirksomhet eller annen persontransport med et begrenset omfang.

Tilgangsrettigheten kan bare utøves dersom jernbaneforetaket har lisens etter kapittel 4 og sikkerhetssertifikat etter kapittel 5 i forskriften her.

Tilgang etter bokstavene a og b gis i tilfeller hvor dette vil bidra til en hensiktsmessig trafikkavvikling. Tilgang etter bokstav c kan bare gis dersom trafikkvirksomheten ikke vil være i konkurranse med rutegående persontransport.

§ 2–3. *Forbud mot overdragelse o.l.*

Tilgang gitt av departementet etter § 2–2 til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet kan ikke overdras, herunder leies, leases, lånes eller på andre måter overlates til andre.

§ 2–4. *Tilbakekall av tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet*

Tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet etter § 2–2 kan tilbakekalles av departementet dersom jernbaneforetaket ikke oppfyller vilkårene som er stilt for tilgangen.

Tilgangen kan også tilbakekalles når den ikke har vært benyttet i de siste seks måneder fra den dag den kunne vært tatt i bruk. Det samme gjelder dersom virksomheten er opphørt i seks måneder.

§ 2–5. *Tilgang til havne- og terminalspor som er knyttet til det nasjonale jernbanenettet*

Tilgang til spor og yting av tjenester i terminaler og havner knyttet til jernbanevirksomhet og som mer enn en sluttbruker benytter eller kan benytte, skal gis til alle jernbaneforetak på en måte som gir innsyn og ikke forskjellsbehandler. Anmodninger fra jernbaneforetak kan pålegges begrensinger bare dersom det finnes mulige alternativer med jernbane på markedsvilkår.

Kapittel 3. *Nærmere om retten til internasjonal persontransport*

§ 3–1. *Vurdering av hovedformålet med transporten*

Statens jernbanetilsyn avgjør, på forespørsel fra berørte myndigheter eller jernbaneforetak, hvorvidt hovedformålet med tjenesten er internasjonal persontransport.

§ 3–2. *Retten til stopp underveis på ruten, herunder retten til å ta opp og sette av passasjerer i Norge*

Ved utførelse av internasjonale persontransporttjenester har jernbaneforetaket rett til å ta med passasjerer fra enhver stasjon langs den internasjonale ruten og til å sette dem av ved en annen stasjon, herunder stasjoner som ligger i Norge.

§ 3–3. *Begrensing i retten til å ta med og sette av passasjerer i Norge*

Retten etter § 3–2 er begrenset for tjenester mellom et avgangs- og ankomststed som omfattes av en eller flere kontrakter om offentlig tjenesteytelse som er i samsvar med gjeldende EØS-regelverk. En slik begrensning kan ikke innskrenke retten til å ta med passasjerer fra en hvilken som helst stasjon som ligger langs en internasjonal rute eller til å sette dem av ved en annen stasjon, herunder stasjoner i samme EØS-stat, med unntak av de tilfeller når utøvelse av denne retten vil kunne skade den økonomiske likevekten i en kontrakt om offentlig tjenesteytelse.

Statens jernbanetilsyn skal, på forespørsel fra berørte myndigheter og jernbaneforetak, foreta en objektiv økonomisk analyse for å vurdere om den økonomiske likevekten i kontrakt om offentlig tjenesteytelse vil kunne skades.

Ved vurderingen av om den økonomiske likevekten i kontrakt om offentlig tjenesteytelse vil kunne skades, skal det legges vekt på konsekvensene for lønnsomheten for tjenester som er omfattet av kontrakt om offentlig tjenesteytelse, herunder betydningen for nettokostnadene for den eller de kompetente kjøpsmyndigheter som tildelte kontrakten, passasjerenes etterspørsel, billettpriser, takstsystemer, beliggenhet av og antall stopp på begge sider av grensen og rutetabell, herunder antall avganger og tidspunkt for avgangene.

På Gjøvikbanen er retten til å ta med og sette av passasjerer underveis for internasjonale persontransporttjenester begrenset fram til ruteterminskiftet i juni 2016.

§ 3–4. *Saksbehandlingsregler mv.*

Jernbaneforetak som akter å søke om infrastrukturkapasitet for å drive internasjonal persontransport skal underrette infrastrukturforvalteren og Statens jernbanetilsyn om dette. Statens jernbanetilsyn kan be om supplerende opplysninger for å kunne treffe avgjørelse etter § 3–1 og § 3–3.

Statens jernbanetilsyn skal sørge for at informasjon gitt etter første ledd oversendes den eller de myndigheter som tildelte kontrakt om offentlig tjenesteytelse og jernbaneforetak som oppfyller kontrakt om offentlige tjenesteytelse. Statens jernbanetilsyn fastsetter samtidig en frist for partene som nevnt i første punktum for å anmode om tilsynets vurdering i henhold til § 3–1 og § 3–3. Disse partene skal gi tilsynet de nødvendige opplysninger som kreves for å treffe slik avgjørelse.

Statens jernbanetilsyn skal treffe sin begrunnede avgjørelse innen en på forhånd fastsatt rimelig frist, og under alle omstendigheter innen to måneder etter å ha mottatt alle relevante opplysninger.

Statens jernbanetilsyn skal i sin avgjørelse opplyse innen hvilken tidsperiode og under hvilke forhold berørte myndigheter, infrastrukturforvalteren, jernbaneforetaket som oppfyller kontrakten om offentlig tjenesteytelse eller jernbaneforetaket som søker om tilgang kan anmode om fornyet behandling av avgjørelsen.

Kapittel 4. *Særskilte vilkår mv. til jernbaneforetak og infrastrukturforvalter i forbindelse med driften*

§ 4–1. *Særskilte vilkår mv. til jernbaneforetak i forbindelse med driften*

Departementet skal godkjenne transportvilkår for jernbaneforetak som driver rutegående persontransport.

Departementet skal godkjenne tilleggsavgift for reisende uten gyldig billett.

Jernbaneforetak skal drives etter de prinsipper som gjelder for kommersielle selskaper, noe som også skal omfatte de forpliktelser til offentlig tjenesteytelse som staten eventuelt pålegger dem og de kontrakter som offentlig tjenesteytelse som de inngår med vedkommende myndigheter.

Jernbaneforetak vedtar selv sine virksomhetsplaner, herunder investerings- og finansieringsplaner. Disse planene skal utarbeides for at foretakene skal oppnå finansiell likevekt og de øvrige mål for den tekniske kommersielle og finansielle forvaltningen; de skal også fastsette midlene til å gjennomføre disse målene.

Jernbaneforetak skal føre og offentliggjøre resultatregnskaper og enten balanser eller en årlig oversikt over aktiva og passiva i forbindelse med utføring av godstransport med jernbane. Midler som utbetales til virksomhet i forbindelse med utføring av persontransport som inngår i offentlig tjeneste, skal føres atskilt i de relevante regnskaper og må ikke overføres til virksomhet i forbindelse med utføring av annen transport eller andre former for virksomhet.

§ 4-2. Særskilte vilkår til infrastrukturforvalter i forbindelse med driften

Infrastrukturforvalter skal utarbeide en virksomhetsplan som omfatter investerings- og finansieringsprogrammer. Planen skal utformes med henblikk på å sikre optimal og effektiv anvendelse og utvikling av jernbaneinfrastrukturen og samtidig sikre økonomisk balanse og omfatte de midler som er nødvendig for å oppnå disse målene. Departementet kan gi nærmere retningslinjer for utarbeidelse av slike planer.

For å ivareta forpliktelser gitt i direktiv 2001/14/EF, kan departementet i forskrift eller enkeltvedtak stille særskilte vilkår for private virksomheter som vil opprette og vedlikeholde jernbaneinfrastruktur som skal inngå som en del av det nasjonale jernbanenettet. I tillegg kan det stilles krav til forsikring/garanti for erstatningsansvar som kan oppstå på grunn av virksomheten.

§ 4-3. Vilkår til regnskaper i integrerte jernbanevirksomheter

For integrerte jernbanevirksomheter skal det føres og offentliggjøres atskilte resultatregnskaper og balanser, på den ene siden for virksomhet tilknyttet jernbaneforetaks yting av transporttjenester og på den andre siden for virksomhet tilknyttet forvaltningen av jernbaneinfrastrukturen. Eventuell offentlig støtte utbetalt til en av disse virksomhetsområdene kan ikke overføres til det andre. Regnskapene for de to virksomhetsområdene skal ha en form som gjenspeiler dette forbudet.

§ 4-4. Særskilte vilkår til avtaler mellom jernbaneforetak og infrastrukturforvalter

Jernbaneforetak skal inngå nødvendige avtaler med infrastrukturforvalteren for den jernbaneinfrastruktur som benyttes. Vilkårene for slike avtaler skal sikre innsyn og adgang uten forskjellsbehandling, i samsvar med fordelingsforskriften.

Kapittel 5. Lisens for jernbaneforetak

§ 5-1. Krav om lisens

Jernbaneforetak som skal trafikere det nasjonale jernbanenettet må ha lisens etter dette kapittel. Lisensen gjelder i hele EØS-området. Lisens utferdiget i en annen EØS-stat eller i Sveits gjelder i Norge.

§ 5-2. Vilkår for lisens

Jernbaneforetak som er etablert i Norge må oppfylle vilkårene til vandel, økonomisk evne og faglig dyktighet, samt forsikring/garanti som beskrevet i § 4-3 til § 4-6 for å få lisens. Lisensen kan begrenses til en bestemt type transport. Lisensen utstedes av Statens jernbanetilsyn på eget skjema i henhold til kommisjonsrekommandasjon 2004/358/EF med tilpasninger.

§ 5-3. Vandel m.m.

Eier av foretaket må ha god vandel og ikke være slått konkurs. Er eieren en juridisk person må daglig leder oppfylle kravene. Det kan i tillegg stilles krav til at andre personer i ledelsen må oppfylle disse kravene.

Kravet til god vandel er oppfylt når personer som nevnt i første ledd:

- a) ikke er dømt for alvorlige straffbare forhold, herunder overtredelse av forretningsmessig art,
- b) ikke er dømt for alvorlige brudd på særlig lovgivning som gjelder transport,
- c) ikke er dømt for alvorlige eller gjentatte brudd på sosialrettslige eller arbeidsrettslige forpliktelser, herunder forpliktelser i henhold til arbeidervern- og arbeidsmiljølovgivningen, og forpliktelser som følger av tollovgivningen når det dreier seg om et foretak som ønsker å utføre grensekryssende godstransport som er underlagt tollprosedyrer.

For å dokumentere at kravene til vandel er oppfylt, må det fremlegges politiattest for personer nevnt i første ledd.

§ 5-4. Økonomisk evne

Foretaket må ha tilfredsstillende økonomisk evne.

Kravet til økonomisk evne er oppfylt når foretaket kan godtgjøre at det i et tidsrom på tolv måneder kan oppfylle sine løpende og potensielle forpliktelser, som skal være vurdert på et realistisk grunnlag, og foretaket ikke har betydelige restanser på skatt eller trygdeavgift.

For å dokumentere at kravet til økonomisk evne er oppfylt, må foretaket fremlegge årsregnskap eller, dersom dette ikke er mulig, årsbalansen.

Foretaket må videre fremlegge opplysninger om følgende forhold:

- a) disponible midler, herunder tilgodehavende i bank, bevilget kassakreditt og lån,
- b) kapital og aktiva som kan stilles som sikkerhet,
- c) driftskapital,
- d) relevante kostnader, herunder anskaffelseskostnader og á kontobetalinger i forbindelse med kjøretøy, grunn, bygninger, anlegg og rullende materiell,
- e) kostnader som påhviler foretakets aktiva.

Opplysningene skal dokumenteres gjennom en revisjonsberetning og egnet dokumentasjon fra bank, revisor eller autorisert regnskapsfører.

Det skal fremlegges skatteattest.

§ 5-5. Faglig dyktighet

Kravene til faglig dyktighet er oppfylt når jernbaneforetaket som søker lisens, har eller vil ha en ledelsesorganisasjon som har den kunnskap og/eller erfaring som er nødvendig for å utøve sikker og effektiv driftskontroll og overvåkning av driftsformene angitt i lisensen.

For å dokumentere kravene til faglig dyktighet må det fremlegges følgende dokumentasjon:

- a) beskrivelse av den virksomhet som skal drives,
- b) firmaattest,
- c) opplysninger om faglig dyktighet i ledelsesorganisasjonen, herunder kvalifikasjonskrav.

§ 5-6. Forsikring/garanti

Jernbaneforetaket skal være tilstrekkelig forsikret eller ha garanti for erstatningsansvar som kan oppstå på grunn av virksomheten, herunder dekning av erstatningsansvar i tilfelle ulykker, særlig når det gjelder passasjerer, bagasje, frakt, post og tredjemann. Forsikringen/garantien må som minimum ha en dekning på 4500 G (folketrygdens grunnbeløp) per skadetilfelle.

For å dokumentere at kravet til forsikring/garanti er oppfylt, må det fremlegges opplysninger om forsikring eller garanti som dekker erstatningsansvar nevnt i første ledd.

§ 5-7. Saksbehandlingstid

Søknad om lisens avgjøres snarest mulig og senest tre måneder etter at Statens jernbanetilsyn har mottatt alle nødvendige opplysninger.

§ 5-8. Ansvar for virksomheten

Ansvar for virksomheten ligger hos den som innehar lisensen. Ansvar omfatter blant annet at virksomheten drives innenfor akseptabel risiko, og at vilkårene som er satt for virksomheten i eller i medhold av lov er oppfylt.

§ 5-9. Forbud mot overdragelse o.l.

Lisensen kan ikke overdras, herunder leies, leases, lånes eller på andre måter overlates til andre.

§ 5-10. Lisensens gyldighet

En lisens er gyldig så lenge jernbaneforetaket oppfyller kravene til vandel, økonomisk evne, faglig dyktighet og forsikring/garanti som beskrevet i § 4-3, § 4-4, § 4-5 og § 4-6.

§ 5-11. Fornyet lisens ved endring av jernbaneforetakets rettslige stilling m.m.

Statens jernbanetilsyn skal varsles ved endringer av jernbaneforetakets rettslige stilling, herunder skifte av daglig leder, endringer i eierforhold, for eksempel fusjon, overtakelse eller større endringer i eiersammensetningen. Statens jernbanetilsyn kan i slike tilfeller kreve at det skal søkes om ny lisens. Virksomheten kan fortsette mens søknaden behandles dersom sikkerheten ivaretas.

Dersom et jernbaneforetak har til hensikt å endre eller utvide sin virksomhet i betydelig grad, skal lisensen fremlegges Statens jernbanetilsyn for fornyet vurdering.

§ 5-12. Suspensjon og tilbakekall av lisens

Lisensen skal suspenderes eller tilbakekalles av Statens jernbanetilsyn dersom kravene ikke lenger er oppfylt. Ved konkursbehandling eller tilsvarende behandling skal lisensen tilbakekalles, dersom det ikke er realistiske muligheter for en tilfredsstillende finansiell omstrukturering innen en rimelig frist.

Når et jernbaneforetak har innstilt sin virksomhet i seks måneder eller ikke har begynt sin virksomhet seks måneder etter at lisensen er utstedt, kan Statens jernbanetilsyn bestemme at lisensen skal suspenderes eller tilbakekalles og fremlegges for fornyet vurdering.

Et jernbaneforetak kan søke om en lengre frist for å starte opp virksomhet dersom transporttjenestens særlige karakter tilsier dette.

Dersom lisensen suspenderes eller tilbakekalles på grunn av at kravet til økonomisk evne ikke lenger er oppfylt, kan Statens jernbanetilsyn mens jernbaneforetaket omorganiseres, utstede midlertidig lisens med gyldighet inntil seks måneder, forutsatt at sikkerheten ivaretas.

Kapittel 6. Sikkerhetssertifikat for jernbaneforetak

§ 6-1. Krav om sikkerhetssertifikat

Jernbaneforetak med lisens utstedt av Statens jernbanetilsyn må ha sikkerhetssertifikat i henhold til § 6-2.

Jernbaneforetak med lisens og sikkerhetssertifikat fra annen EØS-stat eller Sveits og sikkerhetssertifikat i henhold til § 6–2 bokstav a, må ha sikkerhetssertifikat i henhold til § 6–2 bokstav b og oppfylle kravet til forsikring i § 6–3.

Sikkerhetssertifikatet skal angi type transport det gjelder for og kan omfatte hele eller deler av det nasjonale jernbanenettet, og skal inneholde en bekreftelse på at jernbaneforetaket har et sikkerhetsstyringssystem som angitt i sikkerhetsforskriften. Videre skal sikkerhetssertifikatet inneholde en bekreftelse på godtakelsen av tiltakene truffet av jernbaneforetaket med henblikk på å oppfylle spesifikke krav som er nødvendige for sikker drift på det nasjonale jernbanenettet.

§ 6–2. *Vilkår for sikkerhetssertifikat og tilgang til nødvendig opplæring*

For å få utstedt sikkerhetssertifikat må jernbaneforetaket

- a) ha et sikkerhetsstyringssystem som tilfredsstiller kravene i sikkerhetsforskriften, samt oppfylle kravene fastsatt i TSier og andre relevante EØS-bestemmelser, og
- b) kunne oppfylle spesifikke nasjonale krav som er satt med henblikk på risikohåndtering og sikker bruk av nettet.

Sertifiseringen som utføres etter første ledd bokstav a gjelder i hele EØS-området for tilsvarende jernbanetransport.

For å dokumentere at kravet i bokstav b er oppfylt må jernbaneforetak fremlegge følgende dokumentasjon:

- a) beskrivelse av hvordan sikkerhetsstyringssystemet sikrer samsvar med krav i eller i medhold av jernbaneloven og andre regler som gjelder for virksomheten, herunder bestemmelser for personell og rullende materiell,
- b) beskrivelse av de forskjellige kategoriene av personell hos foretaket eller hos underleverandøren, og hvordan disse oppfyller kravene i eller i medhold av jernbaneloven og dokumentasjon som viser at personell er behørig autorisert eller sertifisert,
- c) beskrivelse av de forskjellige typene rullende materiell som skal brukes i virksomheten, herunder dokumentasjon som viser at materiellet oppfyller kravene i eller i medhold av jernbaneloven og eventuelt er godkjent eller tillatt tatt i bruk.

Det skal kun fremlegges kortfattet dokumentasjon for de elementer som oppfyller TSier og andre krav fastsatt i samtrafikkforskriften og høyhastighetsforskriften.

§ 6–3. *Forsikring*

Foretak med lisens utstedt i annen EØS-stat eller Sveits må være forsikret eller ha garanti for erstatningsansvar som kan oppstå på grunn av virksomheten, herunder dekning av erstatningsansvar i tilfelle ulykker, særlig når det gjelder passasjerer, bagasje, frakt, post og tredjemann. Forsikringen/garantien må som minimum ha en dekning på 4500 G (folketrygdens grunnbeløp) per skadetilfelle.

For å dokumentere at kravet til forsikring/garanti er oppfylt, må det fremlegges opplysninger om forsikring eller garanti som dekker erstatningsansvar nevnt i første ledd.

§ 6–4. *Språk*

Søknaden skal være utformet på norsk.

§ 6–5. *Saksbehandlingstid*

Søknad om sikkerhetssertifikat avgjøres omgående og senest fire måneder etter at Statens jernbanetilsyn har mottatt alle de nødvendige opplysningene og eventuelle tilleggsopplysninger som kreves. Dersom søkeren anmodes om å framlegge tilleggsopplysninger, skal disse fremlegges umiddelbart.

§ 6–6. *Ansvar for virksomheten*

Ansvar for virksomheten ligger hos den som innehar sikkerhetssertifikatet. Ansvaret omfatter blant annet at virksomheten drives innenfor en akseptabel risiko, og at vilkårene som er satt for virksomheten i eller i medhold av lov er oppfylt.

§ 6–7. *Forbud mot overdragelse o.l.*

Sikkerhetssertifikatet kan ikke overdras, herunder leies, leases, lånes eller på andre måter overlates til andre.

§ 6–8. *Fornyelse og endring av sikkerhetssertifikat*

Sikkerhetssertifikat fornyes etter søknad fra jernbaneforetaket minst hvert femte år.

Jernbaneforetaket skal omgående underrette Statens jernbanetilsyn om alle vesentlige endringer i forutsetningene som ble lagt til grunn for utstedelsen av sikkerhetssertifikatet. Foretaket skal i tillegg underrette Statens jernbanetilsyn hver gang det innføres en ny type kategori personell eller nye typer rullende materiell.

Statens jernbanetilsyn kan kreve at sikkerhetssertifikatet skal revideres ved vesentlige endringer i krav i eller i medhold av jernbaneloven. Sikkerhetssertifikatet skal ajourføres helt eller delvis ved alle vesentlige endringer av virksomhetens art eller omfang.

Forskriftens § 6–5 gjelder tilsvarende ved fornyelse.

§ 6–9. *Tilbakekall av sikkerhetssertifikat*

Statens jernbanetilsyn skal tilbakekalle hele eller deler av sikkerhetssertifikatet dersom jernbaneforetaket ikke oppfyller kravene til sikkerhetssertifikat.

Statens jernbanetilsyn skal tilbakekalle et sikkerhets sertifikat dersom det viser seg at virksomheten ikke har anvendt det i året etter utstedelsen.

§ 6–10. Rett til tilgang til opplæring m.m.

Jernbaneforetak skal ha tilgang til opplæring av førere og togpersonale fra den som tilbyr slik opplæring, og der slik opplæring er nødvendig for å oppnå sikkerhets sertifikat, på like vilkår og uten forskjellsbehandling til en rimelig og rettferdig pris som står i forhold til kostnaden, som også kan omfatte en overskuddsmargin.

Tjenestene som tilbys, må omfatte opplæring i nødvendig linjekunnskap, driftsregler og driftsmetoder, systemet for signalgiving og styring, samt gjeldende fremgangsmåter ved nødssituasjoner på de aktuelle linjene.

Når jernbaneforetak ansetter nye førere, nytt togpersonell og nytt personell til å utføre viktige sikkerhetsoppgaver skal det kunne ta hensyn til opplæring, kvalifikasjoner og erfaring som kan være oppnådd tidligere fra andre jernbaneforetak. Med henblikk på dette har nevnte personell rett til å få tilgang til og kopier av, samt til å fremlegge alle dokumenter som bekrefter deres opplæring, kvalifikasjoner og erfaring.

Tilgang til opplæring og ansvaret for nivået på opplæringen for øvrig skal skje i tråd med bestemmelsene i artikkel 13 i direktiv 2004/49/EF.

Kapittel 7. Sikkerhetsgodkjenning av infrastrukturforvalter

§ 7–1. Krav om sikkerhetsgodkjenning

Infrastrukturforvalter på det nasjonale jernbanenettet må ha sikkerhetsgodkjenning utstedt av Statens jernbanetilsyn. Sikkerhetsgodkjenningen omfatter egentransport i forbindelse med drift og vedlikehold o.l. av infrastrukturen. Sikkerhetsgodkjenningen vil også omfatte tilknyttet infrastruktur som infrastrukturforvalteren etter avtale påtar seg å drive for private.

Sikkerhetsgodkjenningen skal inneholde en bekreftelse på godtakelsen av infrastrukturforvalterens sikkerhetsstyringssystem. Videre skal godkjenningen inneholde en bekreftelse på godtakelsen av vilkårene i § 7–2.

§ 7–2. Vilkår for sikkerhetsgodkjenning

For å få utstedt sikkerhetsgodkjenning må infrastrukturforvalter:

- a) ha et sikkerhetsstyringssystem som tilfredsstiller kravene i sikkerhetsforskriften og
- b) kunne oppfylle spesifikke krav som er nødvendige for sikker utforming, sikkert vedlikehold og sikker drift av jernbaneinfrastrukturen, herunder vedlikehold og drift av systemet for trafikkstyring og signalgiving.

§ 7–3. Saksbehandlingstid

Søknad om sikkerhetsgodkjenning avgjøres omgående og senest fire måneder etter at Statens jernbanetilsyn har mottatt alle de nødvendige opplysningene og eventuelle tilleggsopplysninger som kreves. Dersom søkeren anmodes om å framlegge tilleggsopplysninger, skal disse fremlegges umiddelbart.

§ 7–4. Ansvar for virksomheten

Ansvar for virksomheten ligger hos den som innehar sikkerhetsgodkjenningen. Ansvar omfatter blant annet at virksomheten drives innenfor akseptabel risiko, og at vilkårene som er satt for virksomheten i eller i medhold av lov er oppfylt.

§ 7–5. Forbud mot overdragelse o.l.

Sikkerhetsgodkjenningen kan ikke overdras, herunder leies, leases, lånes eller på andre måter overlates til andre.

§ 7–6. Fornyelse og endring av sikkerhetsgodkjenning

Sikkerhetsgodkjenningen fornyes etter søknad fra infrastrukturforvalteren minst hvert femte år.

Sikkerhetsgodkjenningen skal ajourføres helt eller delvis ved alle vesentlige endringer av infrastrukturen, signalsystemet eller energiforsyningen eller av prinsippene for drift og vedlikehold av disse. Infrastrukturforvalteren skal omgående underrette Statens jernbanetilsyn om alle slike endringer.

Statens jernbanetilsyn kan kreve revisjon av sikkerhetsgodkjenningen etter vesentlige endringer av krav fastsatt i eller i medhold av jernbaneloven.

Forskriftens § 6–3 gjelder tilsvarende for fornyelse og ajourføring av sikkerhetsgodkjenningen.

§ 7–7. Tilbakekall av sikkerhetsgodkjenning

Statens jernbanetilsyn skal tilbakekalle sikkerhetsgodkjenningen dersom infrastrukturforvalter ikke lenger oppfyller kravene som gjelder for sikkerhetsgodkjenningen.

Kapittel 8. Markedsovervåkning

§ 8–1. Formålet med markedsovervåkning

Formålet med markedsovervåkning er å arbeide for et effektivt jernbanemarked med sunn konkurranse og likeverdige vilkår.

§ 8–2. Klage

Alle søkere eller andre berørte parter kan fremsette klage til Statens jernbanetilsyn i saker som omfattes av § 1–3 åttende ledd, dersom de mener at de har blitt urettferdig behandlet, utsatt for forskjellsbehandling eller krenket på andre måter.

§ 8–3. Statens jernbanetilsyns myndighet

Statens jernbanetilsyn skal så snart som mulig på grunnlag av klage eller på eget initiativ, treffe beslutning om nødvendige tiltak for å rette på en uønsket utvikling i markedet.

Kapittel 9. Administrative bestemmelser**§ 9–1. Saksbehandlingsregler**

Dersom ikke annet er særskilt bestemt i forskriften her, gjelder forvaltningslovens saksbehandlingsregler. Dette omfatter også at Statens jernbanetilsyn skal gi veiledning om hvordan lisens og sikkerhetssertifikat oppnås og hvilke krav som gjelder, herunder tilgang til forskrifter og eventuelle andre dokumenter som er aktuelle i forbindelse med søknader. Det skal gis særlig veiledning til jernbaneforetak som søker om sikkerhetssertifikat for tjenester på en bestemt begrenset del av en infrastruktur, med særlig angivelse av reglene som gjelder for den aktuelle delen.

Statens jernbanetilsyn skal utgi en søknadsveiledning med angivelse og forklaring av kravene i forbindelse med sikkerhetssertifikater og en liste over dokumenter som må fremlegges. Denne skal være tilgjengelig for alle søkere kostnadsfritt.

§ 9–2. Underretning til andre myndigheter

Dersom det hersker alvorlig tvil om et jernbaneforetak med lisens utstedt av myndighet i en annen EØS-stat eller Sveits oppfyller kravene i direktiv 95/18/EF, skal Statens jernbanetilsyn uten ugrunnet opphold underrette den lisensutstedende myndighet i vedkommende EØS-stat eller Sveits om dette.

Ved utstedelse, suspensjon, tilbakekall eller endring av lisens skal Statens jernbanetilsyn så snart som mulig underrette departementet om dette slik at departementet kan varsle EFTAs overvåkningsorgan.

Statens jernbanetilsyn skal innen en måned underrette det europeiske jernbanebyrå (ERA) om sikkerhetssertifikater og sikkerhetsgodkjenninger som er utstedt, fornyet, endret eller tilbakekalt. Den skal angi navn og adresse til jernbaneforetaket eller infrastrukturforvalteren, utstedelsesdato, virkeområde og gyldighet for sikkerhetssertifikatet eller sikkerhetsgodkjenningen og grunnene til en eventuell tilbakekalling.

Dersom Statens jernbanetilsyn tilbakekaller et sikkerhetssertifikat utstedt i henhold til § 6–2 bokstav b skal det straks underrette den nasjonale sikkerhetsmyndighet i den stat som har utstedt sikkerhetssertifikatet i samsvar med direktiv 2004/49/EF (sikkerhetsdirektivet) art. 10 nr. 2 bokstav a om dette.

§ 9–3. Underretning om endringer i lov eller forskrift mv.

Departementet skal straks underrette EFTAs overvåkningsorgan om alle endringer av de nasjonale sikkerhetsreglene og om alle nye slike regler som vedtas, med mindre den aktuelle regelen utelukkende berører gjennomføringen av TSIs.

Statens jernbanetilsyn skal hvert år utarbeide og offentliggjøre en rapport om virksomheten det foregående år. Rapporten skal inneholde følgende opplysninger:

- utviklingen av jernbanesikkerheten, herunder en oversikt over situasjonen på medlemskapsplan med hensyn til felles sikkerhetsindikatorer som angitt i vedlegg I i direktiv 2004/49/EF,
- viktige endringer i lover og forskrifter med hensyn til jernbanesikkerhet,
- utviklingen med hensyn til sikkerhetssertifisering og sikkerhetsgodkjenning,
- resultater og erfaringer fra overvåkningen av infrastrukturforvaltere og jernbaneforetakene.

Rapporten skal oversendes det europeiske jernbanebyrå (ERA) innen 30. september hvert år.

§ 9–4. Høring av berørte parter og EFTAs overvåkningsorgan (ESA) ved innføringen av nye nasjonale sikkerhetsregler

Dersom Statens jernbanetilsyn, etter vedtakelsen av felles sikkerhetsmål, vil innføre nye nasjonale sikkerhetsregler som krever et høyere sikkerhetsnivå enn de felles sikkerhetsmålene, eller dersom Statens jernbanetilsyn vil innføre nye nasjonale sikkerhetsregler som kan berøre virksomheten til jernbaneforetaket fra andre EØS-stater som opererer på norsk territorium, skal alle berørte parter høres i god tid.

Videre skal departementet også fremlegge utkastet til sikkerhetsregler med begrunnelse for innføringen for EFTAs overvåkningsorgan.

§ 9–5. Rådskrav 90/531/EØF

Bestemmelsene i denne forskrift skal ikke berøre rådskrav 90/531/EØF av 17. september 1990 om innkjøpsregler for oppdragsgivere innen vann- og energiforsyning, transport og telekommunikasjon.

Kapittel 10. Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser**§ 10–1. Ikrafttredelse mv.**

Forskriften trer i kraft 1. januar 2011. Samtidig oppheves lisensforskriften av 16. desember 2005 nr. 1490.

Forskrifter gitt med hjemmel i tillatelsesforskriften av 5. februar 2003 nr. 136 eller i lisensforskriften av 16. desember 2005 nr. 1490 gjelder fortsatt etter at forskriften her trer i kraft.

10. des. Nr. 1569 2010**Forskrift om tillatelse til å drive trafikkvirksomhet og infrastruktur for sporvei, tunnelbane, forstadsbane og godsbane, samt sidespor, havnespor m.m. (tillatelsesforskriften)**

Hjemmel: Fastsett av Samferdselsdepartementet 10. desember 2010 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 2, § 3d, § 3e, § 3f, § 3g, § 4, § 5, § 6, § 7, § 11, § 13, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 22. november 1996 nr. 1076 og delegeringsvedtak 4. april 1997 nr. 275.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 42e (direktiv 2004/49/EF). Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser**§ 1–1. Virkeområde**

Forskriften gjelder:

- a) tillatelse til å drive jernbanevirksomhet. Dette omfatter bl.a. sporvei, tunnelbane, godsbane, museumsbane og lignende, som ikke er en del av det nasjonale jernbanenettet,
- b) drift av sidespor, havnespor, terminalspor og lignende infrastruktur som er tilknyttet det nasjonale jernbanenettet.

Forskriften gjelder ikke:

- a) bane for transport av gods til eget bruk hvor transporten foregår på egen infrastruktur innenfor et avgrenset bedriftsområde. Slike baner er unntatt fra jernbaneloven,
- b) kabelbane.

§ 1–2. Definisjoner

I forskriften her forstås med:

- a) *det nasjonale jernbanenettet*: den jernbaneinfrastruktur som er beregnet på persontransport og/eller godstransport og som forvaltes av Jernbaneverket som infrastrukturforvalter (jf. jernbaneforskriften § 1–4 bokstav a),
- b) *infrastruktur*: sporanlegg med tilhørende grunn og innretninger, signal- og sikringsanlegg, strømforsyningsanlegg og kommunikasjonsanlegg,
- c) *trafikkvirksomhet*: person- og godstransport på infrastrukturen,
- d) *trafikkstyring*: togledelse og andre funksjoner som koordinerer og ivaretar sikkerheten for togfremføringen,
- e) *jernbanevirksomhet*: drift av infrastruktur, trafikkstyring og trafikkvirksomhet.

§ 1–3. Virksomhetstillatelser

Virksomheter som vil drive trafikkvirksomhet må ha tillatelse etter kapittel 3.

Virksomheter som vil drive infrastruktur må ha tillatelse etter kapittel 4.

Virksomheter som vil drive trafikkvirksomhet og infrastruktur må ha tillatelser etter både kapittel 3 og 4.

§ 1–4. Ansvar for trafikkstyring

Ansvar for å drive trafikkstyring kan enten ligge hos den virksomheten som har tillatelse til å drive trafikkvirksomhet eller hos den virksomheten som har tillatelse til å drive infrastruktur.

§ 1–5. Unntak

Med hjemmel i jernbaneloven § 2 bokstav a og b kan Samferdselsdepartementet unnta virksomheter som driver jernbanevirksomhet av svært begrenset omfang og der formålet ikke primært er transport av passasjerer eller gods fra lovens virkeområde og forskriften her.

Ved avgjørelsen skal det bl.a. legges vekt på banens lengde, hastighet, driftsperiode, trafikkrisiko for passasjerer, tredjemann og omgivelsene for øvrig, samt om banen krysser vei. Baner som krysser offentlig vei vil ikke omfattes av unntaket.

§ 1–6. Myndighetene oppgaver, delegering mv.

Statens jernbanetilsyn gir tillatelser til å drive trafikkvirksomhet og infrastruktur.

Statens jernbanetilsyn er tilsynsmyndighet i henhold til jernbaneloven § 3d, § 3e, § 3f, § 3g og § 13.

Statens jernbanetilsyn får den myndighet som tilligger departementet til bl.a. å godkjenne rullende materiell og infrastruktur mv. i henhold til jernbaneloven § 4 og § 5.

Statens jernbanetilsyn utøver tilsyn i henhold til jernbaneloven § 11 og får den myndighet som tilligger departementet i jernbaneloven § 11 femte ledd til å tilbakekalle tillatelser gitt i medhold av loven ved brudd på vilkår og krav som er satt til virksomheten.

Statens jernbanetilsyn kan i forskrift eller enkeltvedtak fastsette nærmere krav til og vilkår for å drive jernbanevirksomhet for å ivareta hensynet til en sikker og hensiktsmessig trafikkavvikling samt miljø etter jernbaneloven § 6, og kan gi nærmere bestemmelser til forskriften her.

Statens jernbanetilsyn kan i enkeltvedtak eller forskrift gjøre unntak fra forskriften her og tilpasse kravene til den virksomhet som drives.

Samferdselsdepartementet godkjenner transportvilkår og tilleggsavgift for rutegående persontransport etter § 2–1 første ledd i forskriften her.

§ 1–7. Saksbehandlingsregler

Dersom ikke annet er særskilt bestemt i forskriften her, gjelder forvaltningslovens saksbehandlingsregler.

Søknad om tillatelser etter forskriften her avgjøres snarest mulig og senest tre måneder etter den dato da alle nødvendige opplysninger er framlagt.

Kapittel 2. Særskilte vilkår for rutegående persontransport**§ 2–1. Særskilte vilkår for rutegående persontransport**

Departementet skal godkjenne transportvilkår for jernbanevirksomheter som driver rutegående persontransport.

Når fylkeskommunen gir tilskudd til lokal jernbane innen et fylke, fastsetter fylkeskommunen transportvilkår. Fylkeskommunens vedtak i saker om godkjenning av ruteplan, takster og tilskudd kan ikke påklages til departementet.

Departementet skal godkjenne tilleggsavgift for reisende uten gyldig billett.

Kapittel 3. Tillatelse til å drive trafikkvirksomhet**§ 3–1. Krav om tillatelse til å drive trafikkvirksomhet**

Virksomheter som vil drive trafikkvirksomhet må ha tillatelse utstedt av Statens jernbanetilsyn.

§ 3–2. Vilkår for tillatelse til å drive trafikkvirksomhet

Virksomheten må være etablert i Norge og oppfylle vilkårene i dette kapittel for å få tillatelse til å drive trafikkvirksomhet.

Tillatelse gis ikke dersom særlige grunner taler mot det.

§ 3–3. Vandel og konkurs

Eieren av virksomheten må ha god vandel og ikke være slått konkurs. Er eieren en juridisk person må daglig leder oppfylle kravene. Det kan i tillegg stilles krav til at andre personer i ledelsen må oppfylle disse kravene.

Kravet til god vandel er oppfylt når personer som nevnt i første ledd:

- a) ikke er dømt for alvorlige straffbare forhold, herunder overtredelse av forretningsmessig art,
- b) ikke er dømt for alvorlige brudd på særlig lovgivning som gjelder transport,
- c) ikke er dømt for alvorlige eller gjentatte brudd på sosialrettslige eller arbeidsrettslige forpliktelser, herunder forpliktelser i henhold til arbeidervern- og arbeidsmiljølovgivningen.

For å dokumentere at kravene til vandel er oppfylt, må det fremlegges politiattest for personer nevnt i første ledd.

§ 3–4. Økonomisk evne

Virksomheten må ha tilfredsstillende økonomisk evne.

For å dokumentere at kravet til økonomisk evne er oppfylt, må foretaket fremlegge en beskrivelse av virksomhetens økonomi og finansiering samt årsregnskap, eller dersom dette ikke er mulig, årsbalansen. Det må fremlegges skatteattest.

§ 3–5. Faglig dyktighet

Krav til faglig dyktighet er oppfylt når virksomheten har eller vil ha en ledelsesorganisasjon som har den kunnskap og/eller erfaring som er nødvendig for å utøve sikker og effektiv driftskontroll.

For å dokumentere at kravene til faglig dyktighet er oppfylt, må det fremlegges følgende dokumentasjon:

- a) beskrivelse av virksomheten som skal drives og organisasjonen,
- b) firmaattest,
- c) opplysninger om faglig dyktighet i ledelsesorganisasjonen, herunder kvalifikasjonskrav.

§ 3–6. Forsikring/garanti

Virksomheten skal være tilstrekkelig forsikret eller ha garanti for erstatningsansvar som kan oppstå på grunn av virksomheten, herunder dekning av erstatningsansvar i tilfelle ulykker.

For å dokumentere at kravet til forsikring/garanti er oppfylt, må det fremlegges opplysninger om forsikring eller garanti som dekker erstatningsansvar nevnt i første ledd.

§ 3–7. Sikkerhetsstyringssystem m.m.

Virksomheten må ha et sikkerhetsstyringssystem som tilfredsstillter kravene i jernbanelovgivningen.

For å dokumentere at kravene i første ledd er oppfylt må jernbanevirksomheten fremlegge en beskrivelse av hvordan sikkerhetsstyringssystemet sikrer samsvar med krav i eller i medhold av jernbaneloven og andre regler som gjelder for virksomheten.

§ 3–8. Ansvar for virksomheten

Ansvar for virksomheten ligger hos den som innehar tillatelsen til å drive trafikkvirksomhet. Ansvar omfatter blant annet at virksomheten drives på en sikkerhetsmessig forsvarlig måte, og at vilkårene som er satt for virksomheten i eller i medhold av lov er oppfylt.

§ 3–9. Forbud mot overdragelse o.l.

Tillatelsen til å drive trafikkvirksomhet kan ikke overdras, herunder leies, leases, lånes eller på andre måter overlates til andre.

§ 3–10. Tillatelsens gyldighet

Tillatelsen til å drive trafikkvirksomhet er gyldig så lenge jernbaneforetaket oppfyller vilkårene i dette kapittel.

§ 3–11. Varsel ved vesentlige endringer av betydning for tillatelsen

Statens jernbanetilsyn skal varsles ved vesentlige endringer som har betydning for tillatelsen til å drive trafikkvirksomhet, herunder skifte av daglig leder, endringer i eierforhold, for eksempel fusjon, overtakelse eller større endringer i eiersammensetningen, samt funksjonelle eller faktiske endringer med betydning for driften, vesentlige endringer i sikkerhetsstyringssystemet mv. Statens jernbanetilsyn kan i slike tilfeller kreve at det skal søkes om ny tillatelse. Virksomheten kan fortsette mens søknaden behandles dersom sikkerheten ivaretas.

§ 3–12. Suspensjon og tilbakekall

Tillatelsen til å drive trafikkvirksomhet kan suspenderes eller helt eller delvis tilbakekalles av Statens jernbanetilsyn dersom vilkårene i dette kapittel ikke lenger er oppfylt.

Kapittel 4. Tillatelse til å drive infrastruktur**§ 4–1. Krav om tillatelse til å drive infrastruktur**

Virksomheter som vil drive infrastruktur etter forskriften her, må ha tillatelse utstedt av Statens jernbanetilsyn.

§ 4–2. Vilkår for tillatelse til å drive infrastruktur

Virksomheten må være etablert i Norge og oppfylle vilkårene i dette kapittel for å få tillatelse til å drive infrastruktur.

Tillatelse gis ikke dersom særlige grunner taler mot det.

§ 4–3. Vandel og konkurs

Eieren av virksomheten må ha god vandel og ikke være slått konkurs. Er eieren en juridisk person må daglig leder oppfylle kravene. Det kan i tillegg stilles krav til at andre personer i ledelsen må oppfylle disse kravene.

Kravet til god vandel er oppfylt når personer som nevnt i første ledd:

- a) ikke er dømt for alvorlige straffbare forhold, herunder overtredelse av forretningsmessig art,
- b) ikke er dømt for alvorlige brudd på særlig lovgivning som gjelder transport,
- c) ikke er dømt for alvorlige eller gjentatte brudd på sosialrettslige eller arbeidsrettslige forpliktelser, herunder forpliktelser i henhold til arbeidervern- og arbeidsmiljølovgivningen.

For å dokumentere at kravene til vandel er oppfylt, må det fremlegges politiattest for personer nevnt i første ledd.

§ 4–4. Økonomisk evne

Virksomheten må ha tilfredsstillende økonomisk evne.

For å dokumentere at kravet til økonomisk evne er oppfylt, må foretaket fremlegge en beskrivelse av virksomhetens økonomi og finansiering samt årsregnskap, eller dersom dette ikke er mulig, årsbalansen. Det må fremlegges skatteattest.

§ 4–5. Faglig dyktighet

Krav til faglig dyktighet er oppfylt når virksomheten har eller vil ha en ledelsesorganisasjon som har den kunnskap og/eller erfaring som er nødvendig for å utøve sikker og effektiv driftskontroll.

For å dokumentere at kravene til faglig dyktighet er oppfylt, må det fremlegges følgende dokumentasjon:

- a) beskrivelse av virksomheten som skal drives og organisasjonen,
- b) firmaattest,
- c) opplysninger om faglig dyktighet i ledelsesorganisasjonen, herunder kvalifikasjonskrav.

§ 4–6. Forsikring/garanti

Virksomheten skal være tilstrekkelig forsikret eller ha garanti for erstatningsansvar som kan oppstå på grunn av virksomheten, herunder dekning av erstatningsansvar i tilfelle ulykker.

For å dokumentere at kravet til forsikring/garanti er oppfylt, må det fremlegges opplysninger om forsikring eller garanti som dekker erstatningsansvar nevnt i første ledd.

§ 4–7. Sikkerhetsstyringssystem m.m.

Virksomheten må ha et sikkerhetsstyringssystem som tilfredsstillende kravene i jernbanelovgivningen.

For å dokumentere at kravene i første ledd er oppfylt må jernbanevirksomheten fremlegge en beskrivelse av hvordan sikkerhetsstyringssystemet sikrer samsvar med krav i eller i medhold av jernbaneloven og andre regler som gjelder for virksomheten.

§ 4–8. Ansvar for virksomheten

Ansvar for virksomheten ligger hos den som innehar tillatelsen til å drive infrastruktur. Ansvar omfatter blant annet at virksomheten drives på en sikkerhetsmessig forsvarlig måte, og at vilkårene som er satt for virksomheten i eller i medhold av lov er oppfylt.

§ 4–9. Forbud mot overdragelse o.l.

Tillatelsen til å drive infrastruktur kan ikke overdras, herunder leies, leases, lånes eller på andre måter overlates til andre.

§ 4–10. Tillatelsens gyldighet

Tillatelsen til å drive infrastruktur er gyldig så lenge jernbaneforetaket oppfyller vilkårene i dette kapittel.

§ 4–11. Varsel ved vesentlige endringer av betydning for tillatelsen

Statens jernbanetilsyn skal varsles ved vesentlige endringer som har betydning for tillatelsen til å drive infrastruktur, herunder skifte av daglig leder, endringer i eierforhold, for eksempel fusjon, overtakelse eller større endringer i eiersammensetningen, samt funksjonelle eller faktiske endringer med betydning for driften, vesentlige endringer i sikkerhetsstyringssystemet mv. Statens jernbanetilsyn kan i slike tilfeller kreve at det skal søkes om ny tillatelse. Virksomheten kan fortsette mens søknaden behandles dersom sikkerheten ivaretas.

§ 4–12. Suspensjon og tilbakekall

Tillatelsen til å drive infrastruktur kan suspenderes eller helt eller delvis tilbakekalles av Statens jernbanetilsyn dersom vilkårene i dette kapittel ikke lenger er oppfylt.

Kapittel 5. Saksbehandlingsregler og avsluttende bestemmelser**§ 5–1. Saksbehandlingsregler**

Dersom ikke annet er særskilt bestemt i forskriften her, gjelder forvaltningslovens saksbehandlingsregler. Dette omfatter også at Statens jernbanetilsyn skal gi veiledning om hvordan tillatelser oppnås og hvilke krav som gjelder, herunder tilgang til forskrifter og eventuelle andre dokumenter som er aktuelle i forbindelse med søknader. Tilsynet kan også utgi veiledninger.

§ 5–2. Overgangsbestemmelser

Virksomheter som ikke var omfattet av tillatelsesforskriften 16. desember 2005 nr. 1489 og som kommer inn under forskriften her, må ha søkt om og fått tillatelser etter kapittel 3 og 4 innen 1. januar 2013.

Virksomheter som var omfattet av tillatelsesforskriften 16. desember 2005 nr. 1489 og som ikke oppfyller krav om tillatelser etter kapittel 3 og 4, må ha søkt om og fått tillatelser innen 1. januar 2016.

§ 5–3. Ikrafttredelse mv.

Forskriften trer i kraft 1. januar 2011. Samtidig oppheves tillatelsesforskriften 16. desember 2005 nr. 1489.

Forskrifter gitt med hjemmel i tillatelsesforskriften 16. desember 2005 nr. 1489 gjelder fortsatt etter at forskriften her trer i kraft.

10. des. Nr. 1570 2010**Ikraftsetting av lov 10. desember 2010 nr. 74 om endringer i bustadoppføringslova og avhendingslova (skjerping av garantireglar og regulering av vidaresal)**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 10. desember 2010 med hjemmel i lov 10. desember 2010 nr. 74 om endringer i i bustadoppføringslova og avhendingslova (skjerping av garantireglar og regulering av vidaresal) del III nr. 1. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

Loven trer i kraft 1. juli 2011.

10. des. Nr. 1571 2010**Forskrift om opphevelse av forskrifter om særskilte beskyttelsestiltak på fjørfeområdet**

Hjemmel: Fastsett av Mattilsynet 10. desember 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 12 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 3b (vedtak 2007/638/EF) og innledende del nr. 8 (vedtak 2008/161/EF, vedtak 2006/892/EF, vedtak 2006/501/EF og forordning (EF) nr. 1792/2006). Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

§ 1. Opphevelse

Følgende forskrifter oppheves:

- a) forskrift 3. mai 2001 nr. 458 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe, rugeegg, konsumegg og fjørfekjøtt fra Italia,
- b) forskrift 29. februar 2008 nr. 198 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av aviær influensa i Israel,
- c) forskrift 19. januar 2006 nr. 40 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med innførsel av fjær fra tredjeland,
- d) forskrift 1. august 2006 nr. 959 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av Newcastle disease i Romania,
- e) forskrift 14. oktober 2005 nr. 1202 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av aviær influensa i Romania, og

- f) forskrift 16. september 2005 nr. 1050 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe, fuglevilt, oppdrettsfugler og strutsefugler samt rugeegg, ferskt kjøtt, kjøttprodukter og blandingsprodukter fra disse, fra Bulgaria i forbindelse med utbrudd av Newcastle disease.

§ 2. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks.

10. des. Nr. 1572 2010

Forskrift om endring i forskrift om takstberegning og maksimalpriser for løyvepliktig drosjetransport med motorvogn

Hjemmel: Fastsatt av Konkurransetilsynet 10. desember 2010 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 66 om pristiltak § 1, jf. delegeringsvedtak 12. november 1993 nr. 1023, jf. delegeringsvedtak 17. desember 1993 nr. 1314. Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

I

I forskrift 30. september 2010 nr. 1307 om takstberegning og maksimalpriser for løyvepliktig drosjetransport med motorvogn gjøres følgende endring:

§ 15 skal lyde:

§ 15. *(Ikrafttreden)*

Forskriften gjelder fra 1. september 2011. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 9. mars 2007 nr. 265 om maksimalpriser for kjøring med drosjebil.

II

Endringen trer i kraft 10. desember 2010.

Merknad

Merknaden til § 15 skal lyde:

Til § 15

Forskriften trer i kraft 1. september 2011.

10. des. Nr. 1573 2010

Forskrift om årlig regulering av medlemspremien i pensjonstrygden for fiskere

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 10. desember 2010 med hjemmel i lov 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere § 16 nr. 1. Fremmet av Arbeidsdepartementet. Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

I

Medlemspremien til pensjonstrygden for fiskere fastsettes til kr 5 594 i året for pliktig trygd og frivillig trygd etter lov om pensjonstrygd for fiskere § 3 nr. 2, og til kr 108 per uke for frivillig trygd etter lovens § 3 nr. 1.

II

Vedtaket gis virkning fra 1. januar 2011, likevel slik at endringen i ukespremien gis virkning fra og med første hele premieuke i 2011. Fra samme tid oppheves forskrift 4. desember 2009 nr. 1460 om årlig regulering av medlemspremien i pensjonstrygden for fiskere.

10. des. Nr. 1574 2010

Delvis ikraftsetting av lov 10. desember 2010 nr. 76 om endringer i straffeprosessloven mv.

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 10. desember 2010 med hjemmel i lov 10. desember 2010 nr. 76 om endringer i straffeprosessloven mv. del IX. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

Delt ikraftsetting av lovendringene.

Lovendringene, med unntak av endringene i domstoloven § 159a og straffeprosessloven § 42, § 107b, § 109a, § 149a, § 185, § 248, § 271 og § 272, trer i kraft 10. desember 2010.

13. des. Nr. 1575 2010**Delegering av myndighet etter merverdiavgiftsloven § 15–1 niende ledd**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 13. desember 2010 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) § 15–1 niende ledd. Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

I

Finansdepartementets myndighet etter merverdiavgiftsloven § 15–1 niende ledd delegeres til Skattedirektoratet. Delegeringen omfatter myndighet til å avslå søknader og til å innvilge søknader dersom tilsvarende saksforhold ved en tidligere anledning har vært vurdert av departementet og departementet har innvilget fritak.

II

Delegeringen trer i kraft straks.

13. des. Nr. 1576 2010**Forskrift om endring i forskrift til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 13. desember 2010 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) § 10–3, jf. delegeringsvedtak 15. desember 2009 nr. 1523. Kunngjort 14. desember 2010 kl. 14.35.

I

I forskrift 15. desember 2009 nr. 1540 til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 10–3–1 første ledd skal lyde:

- (1) Det refunderes inngående merverdiavgift ved kjøp av varer og tjenester til
 - a) offisiell bruk ved NATO-hovedkvarteret
 - b) offisiell bruk for NATOs internasjonale stab og dens organisasjon
 - c) bruk for styrker fra USA på øvelse i merverdiavgiftsområdet.

II

Endringen trer i kraft straks.

10. juni Nr. 1586 2010**Forskrift om studier ved Høgskolen i Nesna**

Hjemmel: Fastsatt av Høgskolestyret ved Høgskolen i Nesna 10. juni 2010 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–3, § 3–5, § 3–6, § 3–9 og § 3–10. Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

*Kapittel 1 – Generelle bestemmelser***§ 1–1. Virkeområde**

- (1) Bestemmelsene i denne forskriften gjelder for alle studier ved Høgskolen i Nesna. Forskriften gir regler om etablering, nedlegging og organisering av studier, krav for tildeling av grader, opptak, gjennomføring av vurderinger og bestemmelser om høgskolens og studentenes rettigheter og plikter.
- (2) Dersom denne forskrift strider mot en gjeldende nasjonal rammeplan, gjelder rammeplanens bestemmelser framfor forskriften.
- (3) De deler av forskriften som berører oppbygging av fag-/studie-/emneplaner har virkning for nye studier som utarbeides etter 10. juni 2010, og for alle studier som tilbys fra og med høsten 2011.

§ 1–2. Definisjoner

- (1) Plandokumenter

Rammeplan: Plan der det er fastsatt nasjonale rammer for et studieprogram.

Fagplan: Plan utarbeidet ved høgskolen for et studieprogram, med utgangspunkt i en nasjonal rammeplan.

Studieplan: Plan utarbeidet ved høgskolen for et studium uten nasjonal rammeplan.

Emnebeskrivelse: Oversikt i fagplan, studieplan og/eller studiehåndbok over faglig innhold, vurderingsformer, pensum etc. for et emne.

- (2) Studieneheter

Emne: Et emne er den ordinære studieenheten, og er den minste studiepoengsgivende enhet som vurderes og inngår som del av et studieprogram. Emnets omfang uttrykkes i studiepoeng. Antallet studiepoeng for et emne skal normalt være delelig med 7,5. Minste emnestørrelse skal normalt være 7,5 studiepoeng.

Emnegruppe: En emnegruppe er en kombinasjon av emner fra ett eller fra flere fagområder hvor emnene er definert til å utgjøre en samlet enhet. Samme emne kan inngå i flere emnegrupper.

Fag: En samling av beslektede emner som er samlet under én felles fagbetegnelse.

Studieprogram: Studieløp med et definert innhold i henhold til fag- eller studieplan, som studentene tas opp til, får studierett til og som fører fram til en avsluttet eksamen eller grad.

Studiepoeng: Mål på omfanget av et emne eller andre type studieenheter, der et fullt studieår er normert til 60 studiepoeng.

(3) Vurderingsbegrep

Eksamen: Alle typer prøver og arbeider som gir grunnlag for fastsettelse av selvstendig karakter for et emne. En eksamen kan omfatte flere deksamener, og i så fall skal fastlegging av samlet karakter (vekting) fremgå av emnebeskrivelsen. Eksamen kan være individuell eller i fastlagte grupper og kan foregå i anvist lokale, normalt med tilsyn, eller som hjemmeeksamen.

Ordinær eksamen: Den eksamen som holdes når undervisningen i et emne eller del av et emne er avsluttet.

Utsatt eksamen: Eksamen for studenter som var sykemeldt eller hadde annet gyldig fravær ved siste ordinære eksamen.

Ny eksamen: Eksamen for studenter som ikke har bestått siste ordinære eksamen.

Ekstraordinær eksamen: Eksamen som ikke faller innenfor definisjonen av ordinær, utsatt eller ny eksamen. Ekstraordinær eksamen kan arrangeres når høgsolen i særskilte tilfeller finner det nødvendig. Avdelingen avgjør om ekstraordinær eksamen skal arrangeres.

(4) Andre studierelaterte definisjoner:

Nettbasert undervisning: Begrep som benyttes om undervisnings som tilbys via internett nett.

Nettstøttet undervisning: Undervisningstid på nett som skal utfylle kravet til full studentinnsats mellom undervisningsperioder på undervisningsstedet. Nettstøttet undervisning er ment å støtte tilegnelsen av fagstoffet, som for en stor del skjer mellom faglige/tverrfaglige oppgaver og selvstudier. Faglærers rolle vil være å fungere som formidler, inspirator og veileder.

Samlingsbasert undervisning: Konsentrert undervisningsperiode ved et studiested.

Grad: Utdanning med et bestemt omfang og en bestemt sammensetning som gir rett til å bruke en bestemt tittel. Tittelen dokumenteres i et vitnemål.

Studierett: Studenters rettigheter og plikter knyttet til å være tatt opp til et studieprogram eller enkeltemne, jf. kap. 6.

Utdanningsplan: Utdanningsplan er en avtalt plan mellom høgsolen og student tatt opp til et studieprogram med omfang 60 studiepoeng eller mer.

Praksisstudier (praksisemner): Obligatoriske praksisperioder som studenten, i henhold til ramme-, fag- eller studieplan, må bestå for å få vitnemål.

Obligatoriske arbeidskrav: Generell betegnelse for arbeidskrav, kontroll av læringsmappe eller andre krav, som av faglig-pedagogiske grunner er lagt inn i et emne, og som skal være gjennomført og godkjent i samsvar med studieprogrammets plandokumenter.

Mappevurdering: en vurdering av tekster eller andre produkter som studentene utarbeider i løpet av faget/emnet. Vurdering kan skje underveis i emnet og som formell sluttvurdering. Prosessen for utvalg av produkter til formell sluttvurdering og kravene til produktene som inngår i denne, skal fremgå av fag-/studieplan.

Student: En som er tatt opp til emne, fag eller studieprogram ved høgsolen, med hjemmel i uhl. § 3–6 og § 3–7.

Privatist: En som er gitt adgang til eksamen med hjemmel i uhl. § 3–10. En privatist har rett til å delta ved offentlige forelesninger og gå opp til bestemte eksamener, uten å ha studierett.

Diploma Supplement: Et eget vitnemålstillegg som gir en nærmere beskrivelse på engelsk av kandidatens utdanning og av det norske høgre utdanningssystemet.

Eksamensavgift: En avgift som må betales for å gå opp til eksamen som privatister og for studenter som tar ny eksamen senere enn ett år etter ordinær eksamen skulle blitt avlagt.

Kapittel 2 – Grader, innpasning og fritak

§ 2–1. Type grader og yrkesutdanninger

(1) Høgsolen i Nesna tildeler følgende grader og yrkesutdanninger, som gir rett til tilsvarende tittel:

Grader:

- Årsstudium, 60 studiepoeng.
- Bachelor, 180 studiepoeng.
- Master, 120 studiepoeng.

Yrkesutdanning:

- Allmennlærerutdanning, 240 studiepoeng.
- Faglærerutdanning i praktiske og estetiske fag, 240 studiepoeng.
- Grunnskolelærerutdanning, 240 studiepoeng.

- Førskolelærerutdanning, 180 studiepoeng.
- Sykepleierutdanning, 180 studiepoeng.
- (2) Høgskolen kan også gi studier av kortere varighet som bygger på generell studiekompetanse og videreutdanninger som bygger på avsluttet grunnutdanning.

§ 2-2. *Krav til graden bachelor*

- (1) Bachelorgrad oppnås på grunnlag av eksamen i fag, emner, emnegrupper eller studieprogram av minimum 180 studiepoengs omfang. Minst 60 av studiepoengene må være avlagt ved Høgskolen i Nesna.
- (2) Grunnlaget for graden skal omfatte ett av følgende:
 - a. integrert studieprogram av minimum 180 studiepoengs omfang, som i henhold til nasjonal rammeplan eller vedtak i høgskolestyret gir bachelorgrad;
 - b. integrert yrkesrettet utdanning eller annet fullført studieprogram av minimum 120 studiepoengs omfang kombinert med godkjent og fullført påbygging eller spesialisering innenfor samme eller tilgrensende fag/fagområde av minimum 60 studiepoengs omfang;
 - c. selvvalgt studieløp av minimum 180 studiepoengs omfang, med en fordypning av minimum 90 studiepoengs omfang, kombinert med ytterligere fag eller emnegruppe av 30 studiepoengs omfang. De resterende 60 studiepoeng som inngår i grunnlaget for graden kan bestå av frittstående emner eller mindre eksamensenheter, som hver må ha et omfang på minimum 7,5 studiepoeng.
- (3) Bachelorgrader i henhold til pkt. 2.2 må inneholde et selvstendig arbeid med et omfang som tilsvarer minimum 15 studiepoeng (20–30 sider) som er relevant i forhold til studiets hovedprofil.
- (4) Overlapping i faginnhold mellom fag/emner/studieprogram som inngår i grunnlaget for bachelorgraden, kan ikke utgjøre mer enn 10 studiepoeng totalt. Overlapping ut over 10 studiepoeng må kompenseres.
- (5) Det stilles krav om at minimum 60 studiepoeng av fordypningen skal være avlagt ved Høgskolen i Nesna.

§ 2-3. *Krav til graden master*

- (1) Krav til innhold og omfang i mastergrad framgår av egen forskrift fastsatt av departementet (<http://www.lovdato.no/for/sf/kd/td-20051201-1392-0.html>).

§ 2-4. *Godskriving og innpassing av annen utdanning. Fritak*

- (1) Den enkelte avdelingen avgjør søknader om godkjenning av utdanning og godskriving av studiepoeng fra andre institusjoner. Avdelingene behandler også søknader om fritak for eksamen eller prøve, jf. Kapittel 7.

§ 2-5. *Forutsetninger for å tilkjennes ny grad*

- (1) En student som tidligere er tildelt en grad, må ha gjennomført minst 60 nye studiepoeng, herunder ny fordypningsenhet, før det kan utstedes nytt gradsvitnemål.

Kapittel 3 – Etablering, endring og nedlegging av studietilbud

§ 3-1. *Utredning av etablering eller nedlegging av studietilbud*

- (1) Etablering og nedlegging av studietilbud skal kun skje etter en analyse av studiets markedsgrunnlag, tilgjengelig kompetanse, kostnader/inntekter m.m.
- (2) All etablering og nedlegging av studietilbud skal vurderes opp mot høgskolens faglige profil, øvrig studietilbud og Strategisk plan.

§ 3-2. *Etablering og nedlegging av studietilbud*

- (1) Høgskolestyret skal behandle og vedta etablering av alle nye fag og studier innenfor høgskolens økonomiske ramme, samt nedlegging av slik virksomhet. Forslag fra avdelingene om slike vedtak forutsettes normalt å bli fremmet til behandling som del av årsplan/langtidsplan og budsjett for avdelingene.
- (2) Høgskolestyret skal behandle og vedta etablering av alle eksternt finansierte studietilbud med et omfang på mer enn 60 studiepoeng, samt nedlegging av slik virksomhet.
- (3) Avdelingene fatter vedtak om etablering og nedlegging av eksternt finansierte studietilbud med et omfang til og med 60 studiepoeng. Avdelingene skal orientere høgskolestyret om etablering og nedlegging av slike studietilbud.

§ 3-3. *Fastsetting av fag- eller studieplan*

- (1) Det skal utarbeides studieplan for alle nye studietilbud. Når det eksisterer en nasjonal rammeplan, skal det utarbeides en fagplan. Forslag til fagplan/studieplan fremmes av utdanningsleder for flerårige studier, og av fagansvarlig for mindre studieenheter.
- (2) Dekan fastsetter fag- og studieplaner ved etablering av nye studietilbud, etter behandling i kvalitetsutvalget.
- (3) Høgskolestyret/rektor kan fastsette nærmere regler om prosedyrer før etablering av nye studietilbud og om innholdet i plandokumentene.

§ 3-4. *Innhold i studie- og emneplaner*

- (1) Alle studieprogram skal ha en fag-/studieplan. Fag-/studieplanen skal fastsette:
 - a. Studieprogrammets mål, omfang, innhold, organisering, arbeidsformer, eksamensordning, prøve- og vurderingsform.
 - b. Eventuelle forkunnskapskrav eller anbefalte forkunnskaper for studieprogrammet eller fagområdet.

- c. Hvilke emner som undervises og som det kan avlegges eksamen i.
 - d. Faglig beskrivelse av emnene som inngår i studieprogrammet.
 - e. Hvilke grupper av emner som oppfyller kravet til fordypning.
 - f. Eventuelle krav til rekkefølge for emnene i studieprogrammet.
 - g. Eventuelle særlige vilkår for å gå opp til eksamen, slik som godkjent deltakelse i laboratorieøvinger, obligatoriske skriftlige arbeider, muntlige framlegg, faglige ekskursjoner, feltkurs eller andre teoretiske og praktiske øvinger.
 - h. Andre bestemmelser av betydning for gjennomføringen og kvalitetssikringen av studiet.
- (2) Emnene skal normalt ha et omfang på minimum 7,5 studiepoeng og normalt bygges opp etter en emnestørrelse på 7,5, 15 eller 30 studiepoeng. Emner på 7,5 studiepoeng skal normalt ikke strekke seg over mer enn ett semester. Alle emner skal ha en emneplan som fastsetter emnenes navn og kode, mål for emnet, organisering og arbeidsformer i emnet, vurderingsordning og pensum.
- (3) Dekan kan vedta endringer i de fag-/studieplaner og emnebeskrivelser avdelingen er faglig ansvarlig for.
- (4) Høgskoledirektøren, eller den han delegerer til, kan fastsette bestemmelser om oppbygging og utformingen av fag-/studieplan og emnebeskrivelser.

§ 3–5. *Arbeidsbelastning pr. studiepoeng.*

- (1) For å skape likeverd mellom studiepoeng i ulike emner og komme fram til en rimelig arbeidsbelastning for studentene, skal arbeidsomfanget i det enkelte emnet normeres. Et studieår består normalt av 40 uker. Et fulltidsstudium på 60 studiepoeng medfører normalt en arbeidsbelastning for studentene på ca. 1600 arbeidstimer, noe som tilsvarer en forventet arbeidsinnsats på 40 timer pr. uke. Dette innebærer at planleggingen av emnene skal ta utgangspunkt i en arbeidsbelastning som tilsvarer 26–27 arbeidstimer pr. studiepoeng.
- (2) Beregnet arbeidsbelastning skal omfatte alle aktiviteter knyttet til emnet, som for eksempel:
- forelesninger
 - øvinger
 - laboratoriearbeid
 - seminarer
 - metodekurs
 - ekskursjoner
 - feltarbeid
 - praksis
 - ulike skriftlige oppgaver som for eksempel gruppeoppgaver
 - kunstneriske fremføringer
 - prosjektarbeid
 - selvstudium
 - avsluttende eksamen og andre vurderinger.
- (3) Fordelingen av beregnet arbeidsbelastning på de ulike læringsaktivitetene innenfor emnet skal beskrives i emneplanene.
- Eksempel:

Emne nn, 15 stp

Forelesninger	60 timer
Øvinger	20 timer
Obligatorisk innlevering 1	40 timer (1 uke)
Obligatorisk innlevering 2	40 timer
Pensum	207 timer (1242 s. à 6 s/t)
Eksamen	8 timer
Diverse	25 timer
Totalt	400 timer

§ 3–6. *Endringer i fag- eller studieplan*

- (1) Avdelingene v/dekan fastsetter endringer i fag- eller studieplaner for de studietilbud som allerede er vedtatt opprettet ved vedkommende avdeling.
- (2) Dekan skal orientere rektor om vesentlige endringer i fag- og studieplaner. Vesentlige endringer av studieplan for en masterutdanning skal forelegges NOKUT.

Kapittel 4 – Godkjenning, innpassing, fritak, studiepoengsreduksjon

Avdelingen, ved dekan eller den dekan delegerer ansvaret til, har ansvar og myndighet til å 1) godkjenning av ekstern utdanning, 2) innpassing av ekstern utdanning, 3) innvilge fritak for eksamen eller prøve og 4) fastsette reduksjon i studiepoeng.

§ 4-1. Godkjenning av ekstern utdanning

- (1) Godkjenning av ekstern utdanning innebærer at utdanningen kan brukes som del av en grad ved Høgskolen i Nesna. Innpassing av ekstern utdanning betyr at utdanningen kvalifiserer for fritak for tilsvarende fag/emner ved Høgskolen i Nesna, slik at en student kan gå videre med studier på et høyere nivå innenfor samme fagområde.

§ 4-2. Innpassing av ekstern utdanning

- (1) Innpassing innebærer at det foretas en detaljert sammenligning av faglig innhold og nivå mellom den eksterne utdanningen og tilsvarende utdanning ved Høgskolen i Nesna. På den måten blir det vurdert om fritak kan gis for hele eller deler av utdanningen, slik at en student kan fortsette å studere samme fag ved Høgskolen i Nesna.

§ 4-3. Fritak for eksamen eller prøve

- (1) Avdelingene avgjør søknader om godkjenning av utdanning og godskriving av studiepoeng fra andre institusjoner under loven. Avdelingene behandler også søknader om fritak for eksamen eller prøve.
- (2) Fritak for eksamen eller prøve skal gis når det godtgjøres at tilsvarende eksamen eller prøve er avlagt ved samme eller annen institusjon. Det kan også gis slikt fritak på grunnlag av annen velegnet eksamen eller prøve.
- (3) Dokumentasjon av realkompetanse kan også gi grunnlag for fritak.

§ 4-4. Reduksjon i studiepoeng

- (1) Studenter som avlegger eksamen i emner som faglig sett dekker hverandre helt eller delvis, får redusert den samlede studiepoengsummen for de aktuelle emnene. Studiepoengsreduksjon foretas i det faget/emnet som gir det gunstigste resultatet for studenten.

Kapittel 5 – Opptak**§ 5-1. Opptaksrammer**

- (1) Fastsettelse av opptaksramme for det enkelte studieprogram skjer iht. bestemmelsene i § 3.1.

§ 5-2. Generelt opptaksgrunnlag

- (1) For opptak til alle studier ved Høgskolen i Nesna kreves generell studiekompetanse eller tilsvarende, fastsatt av Kunnskapsdepartementet gjennom forskrift om opptak til universiteter og høyskoler. For søkere til studieprogram med annet undervisningsspråk enn norsk gjelder ikke kravet om norskkunnskaper.
- (2) Søkere som ikke har generell studiekompetanse, men som fyller 25 år eller mer i søknadsåret, og har minst 5 års arbeidserfaring kan søke om opptak med bakgrunn i sin realkompetanse.
 - a. Inntil 2 år av kravet om 5 års arbeidserfaring kan erstattes av:
 - Omsorgsarbeid kan telle inntil ett år
 - Førstegangstjeneste
 - Utdanning fra videregående skole
 - Utdanning fra folkehøgskole.
 - b. Søkerne må videre dokumentere følgende kunnskapsnivå:
 - norsk. tilsvarende VG2/9 uketimer fra videregående skole
 - engelsk. tilsvarende 5 uketimers grunnkurs fra videregående skole, eller utenlandsopphold av minimum ett års varighet i et engelsktalende land.

§ 5-3. Særskilt opptakskrav for enkelte studier

- (1) Enkelte studier bygger på andre studier eller har særskilte opptakskrav. Eventuelle tilleggskrav utover det generelle opptaksgrunnlaget fremkommer i den enkelte studiums fag-/studieplan.

§ 5-4. Rangeringsregler for de enkelte studier

- (1) Når antall kvalifiserte søkere overstiger tilgjengelige studieplasser blir søkerne rangert på følgende måter til studieprogrammene:
 - a. Søkere til flerårige studier blir rangert på grunnlag av kapittel 7 i forskrift om opptak til universiteter og høyskoler.
 - b. Søkere til øvrige studieprogram på lavere grads nivå blir rangert på grunnlag av regler fastsatt i studieplanen for det enkelte studieprogram.
 - c. Søkere til mastergrad blir rangert på grunnlag av karakterene fra faglig fordypning eller tilsvarende, studenter med best poengsum får tilbud om plass.
 - d. Rangering av søkere som ikke har graderte karakterer fra norsk høyere utdanning, skjer ved at opptaksnemnd foretar en skjønnsmessig vurdering av nivået på søkerens prestasjoner.

§ 5-5. Opptaksnemnd

- (1) Styret oppnevner opptakskomiteé for opptak til studier på lavere og høyere grads nivå. Styret fastsetter mandat for opptaksnemnd.

§ 5-6. Søknadsfrister

- (1) For studier der opptaket er organisert gjennom samordna opptak, gjelder de fastsatte nasjonale søknadsfristene.
- (2) For øvrige studier blir søknadsfrist kunngjort samtidig med utlysning av studieprogrammet.

§ 5–7. Politiattest

- (1) For enkelte studier kreves at studenter legger fram politiattest, jf. lov om universiteter og høyskoler § 4–9 eller helseattest. Ved Høgskolen i Nesna gjelder dette:
 - a. Grunnskolelærerutdanning 1–7
 - b. Grunnskolelærerutdanning 5–10
 - c. Allmennlærerutdanning
 - d. Faglærerutdanning i praktiske og estetiske fag
 - e. Førskolelærerutdanning
 - f. Sykepleierutdanning
- (2) Søkerne skal levere politiattest til høgskolen senest ved fastsatt utdanningsstart. Campusstudenter har utdanningsstart på dagen det er semesterstart, mens samlingsbaserte utdanninger har utdanningsstart ved første undervisningssamling.
- (3) Søkere som har fått tilsagn om plass mindre enn fjorten dager før, eventuelt etter, studiestart, skal legge fram politiattest senest fjorten dager etter at tilsagn om utdanningsplass er gitt.
- (4) Ved levering må ikke utstedelsesdato være eldre enn 3 måneder.
- (5) Politiattesten er gyldig i 3 år. Studenter som har et lengre utdanningsløp må derfor legge frem ny politiattest når det har gått tre år fra fastsatt utdanningsstart, forutsatt at det gjenstår obligatorisk klinisk undervisning eller praksisopplæring.

§ 5–8. Reservering av studieplass

- (1) Søkere som er tatt opp som student ved Høgskolen i Nesna kan få reservert studieplassen til påfølgende studieår grunnet graviditet, for å avtjene verneplikt/siviltjeneste eller annen viktig grunn. Den som får innvilget søknad om utsatt studiestart, får reservert studieplassen til neste gang studieprogrammet har ordinær studiestart.

§ 5–9. Søknad og dokumentasjon

- (1) Søknad om opptak skjer via Høgskolen i Nesnas web-side. Alle dokumenter som skal gi grunnlag for opptak, må ettersendes innen fastsatt frist. Dokumentasjonen skal være attestert kopi av originaldokumentet.

Kapittel 6 – Studierett, permisjon og utdanningsplan**§ 6–1. Studierett**

- (1) Opptak til et studieprogram eller emne gir studierett, dvs. rett til undervisning, veiledning, tilgang til læringsplattformen Moodle og eksamen i samsvar med fagplan/studieplan i emner som inngår i studiet. Studierett gir dessuten adgang til eventuell praksis og andre obligatoriske eller valgfrie elementer i studiet.
- (2) Studierett betinger at studenten registrerer seg og betaler pålagte avgifter innen fastsatt frist. Dersom studieprogrammet krever utdanningsplan, må studenten, for å beholde studieretten, bekrefte utdanningsplanen på StudentWeb hvert semester innen fastsatt frist, jf. uhl. § 4–2.
- (3) Studieretten kan opphøre når en student:
 - a. Ikke har oppfylt forpliktelsene iht. ledd (2)
 - b. Ikke kan fullføre studieprogrammet innen det dobbelte av normert studietid. I særskilte tilfeller kan det avtales individuell utdanningsplan som går utover dette.
 - c. Har gjennomført obligatorisk praksis to ganger, uten bestått resultat, og ikke innvilget dispensasjon til et 3. forsøk.
 - d. Har brukt opp sine forsøk til eksamen i et emne som i flg. studieplan/fagplan skal være bestått for å kunne fortsette studiet.
 - e. Dersom studenten 2 år etter opptak, eller senere i studiet, over en periode på minst 2 år har bestått mindre enn 50 % av antall studiepoeng i sin utdanningsplan. Dersom studenten ikke har utdanningsplan for det aktuelle tidsrom, legges normert studie- eller fagplan til grunn.
 - f. Dersom studenten går opp til eksamen som privatist i emner som omfattes av vedkommendes utdanningsplan.
- (4) Vedtak om opphør av studierett fattes av studiesjefen. Studenten skal varsles før vedtak fattes. Vedtaket kan påklages til høgskolens klagenemnd.
- (5) Studieretten opphører i alle tilfeller når studieprogrammet er fullført og bestått. Det samme gjelder dersom studenten selv trekker seg fra studiet. Studenter som har fullført et studieprogram, har adgang til å fremstille seg for forbedring av karakter i inntil ett år etter at programmet er fullført. Studiesjefen kan dispensere fra grensen på ett år når det er oppstått særskilt behov for karakterforbedring.
- (6) En student som har mistet studieretten, kan søke om ordinært opptak på nytt. Studiesjefen kan tildele ny studierett for tidligere studenter som mangler enkeltemne(r).
- (7) I tilfeller der det fattes vedtak om utestenging av en student, gjelder egne bestemmelser, jf. uhl. § 4–8, § 4–9 og § 4–10.

§ 6-2. Permisjoner

- (1) En student som får barn under studiene, har i flg. uhl. § 4-5 rett til fødselspermisjon. Permisjon kan også gis ved førstegangstjeneste, sykdom og andre særskilte grunner. Normalt innvilges permisjon for inntil ett år.
- (2) Søknad om permisjon avgjøres av studiesjefen, i samråd med den aktuelle avdeling.
- (3) Avdelingene kan etter søknad gi en student med permisjon anledning til å gjennomføre nytt forsøk på ikke bestått eksamen. Det forutsettes at studieavgift betales for det aktuelle semesteret. Særskilte rettigheter for studenter i fødselspermisjon reguleres av uhl. § 4-5 og eventuelle tilhørende forskrifter.
- (4) Student som er innvilget permisjon, skal gis anledning til å gjenoppta sine studier på tilsvarende nivå som før permisjonen, forutsatt at studietilbudet fortsatt eksisterer. Utdanningsplanen må tilpasses gjeldende fag-/studieplan.

§ 6-3. Bestemmelser knyttet til utdanningsplan

- (1) Det skal utarbeides en utdanningsplan for alle studenter som tas opp til studieprogram på 60 studiepoengs omfang eller mer.
- (2) Utdanningsplanen skal inneholde bestemmelser om høgskolens forpliktelser overfor studenten, og studentens forpliktelser overfor høgskolen og medstudenter. Innholdet i studiet og studentens forventede progresjon skal framgå av planen.
- (3) Utdanningsplanen kan endres etter avtale mellom høgskolen og studenten.
- (4) Utdanningsplanen bekreftes elektronisk via studentweb for hvert semester. Frister fremgår av høgskolens nettsider.

Kapittel 7 – Eksamen/vurdering, klage og fusk**§ 7-1. Virkeområde**

- (1) Med eksamen/vurdering menes alle vurderingsordninger, dvs. eksamener, forprøver og andre obligatoriske aktiviteter i studiet, bedømmelser av fremføringer eller annen vurdering, når resultatet inngår på vitnemål eller karakterutskrift og/eller er avgjørende for studieprogresjon eller godkjent utdanning.
- (2) Dekanene ved Høgskolen i Nesna kan vedta utfyllende bestemmelser om enkelte eksamener. Dette skal være klart før semesterstart.

§ 7-2. Eksamens-/vurderingsformer

- (1) Eksamen kan organiseres som individuelle eksamener, gruppeeksamener og hjemmeeksamener.
- (2) Eksamen i et emne vil normalt være en eller flere av følgende eksamenstyper:
 - skriftlig eksamen
 - muntlig eksamen
 - praktisk eksamen (presentasjon av praktisk oppgave og demonstrasjon av individuell ferdighet)
 - mappeinnlevering (bedømmelse av innleverte mapper)
 - prosjektvurdering (prosjektrapport og presentasjon av prosjekt)
 - hjemmeeksamen (bacheloroppgave, masteroppgave, fagoppgave, innovasjonsoppgave, prosjektoppgave, refleksjonsnotat, semesteroppgave, logg etc.)
 - praksisrapport
 - pleieplan.
- (3) Muntlig, praktisk metodisk og praktisk eksamen skal jf. lovens § 3-9, 3 være offentlig med mindre hensynet til gjennomføringen tilsier noe annet. Klinisk eksamen er unntatt offentlighet.
- (4) Prosjektarbeid som gjennomføres i samarbeid med ekstern partner kan være underlagt fortrolighetsbestemmelser. Dersom muntlig eksamen i slike tilfeller inngår i vurderingen, kan det fattes vedtak om at eksaminasjonen ikke skal være offentlig.
- (5) Dekan fastsetter hvilken vurderingsform, ev. kombinasjon av vurderingsformer, som skal gjelde for et emne.
- (6) Oversikt over hvilke vurderingsformer som er fastsatt for et emne eller et studium, skal framgå av fag- eller studieplanen. Det samme gjelder regler for vektning av de enkelte eksamener eller prøver. Eksamens varighet og tillatte hjelpemidler skal også finnes i fag- eller studieplanen.

§ 7-3. Tidspunkt og sted for eksamen

- (1) Ordinær eksamen holdes når det er gjennomført og fullført undervisning i et emne. Tidspunkt for den enkelte eksamen fastsettes av eksamenskontoret og kunngjøres senest 3 uker før eksamensperioden på høgskolens nettside, på Studentweb og eventuelt ved oppslag. Eventuelle endringer skal være kunngjort innen oppmeldingsfristen. Endringer på et senere tidspunkt kan bare gjøres ut fra særlig tungtveiende grunner.
- (2) Oversikt over eksamenslokale (rom) skal være tilgjengelig via Studentweb og/eller klasserom på nett senest 2 uker i forkant av hver eksamensperiode.
- (3) Studiesjefen, eller den studiesjefen delegerer ansvar til, fastsetter tidspunkt for utsatt eksamen. Fastsettelse av tidspunkt skjer i samarbeid med faglærer.
- (4) Ny eksamen kan arrangeres på samme tid som ordinær eksamen, eller avvikles sammen med utsatt eksamen.

- (5) For studenter med individuelle utdanningsplaner som avviker fra den normerte, kan nye eksamensforsøk etter studentens valg avlegges sammen med ordinær eksamen eller ny/utsatt eksamen, dersom eksamen likevel skal arrangeres i den perioden studenten ønsker å melde seg opp.

§ 7-4. *Adgang til å avlegge eksamen*

- (1) Det vises til § 3-10 i lov om universiteter og høyskoler. Den som oppfyller de generelle og eventuelt spesielle opptakskrav jf. § 3-6 og § 3-7 og andre krav for å gå opp til eksamen i det enkelte fag eller studium har rett til å gå opp til eksamen. Dette gjelder også studenter som ikke er tatt opp ved faget eller studiet (privatister).
- (2) For å få adgang til eksamen må studenten være registrert og påmeldt eksamen innen fastsatte frister. Studenten må ha betalt semesteravgift i henhold til lov 14. desember 2007 nr. 116 om studentsamskipnader § 12 og andre fastsatte studieavgifter. Studenter som ikke er tatt opp til faget eller studiet (privatister) må ha betalt fastsatt eksamensavgift for å kunne framstille seg til eksamen.
- (3) Der gjeldende fag- eller studieplan fastsetter spesielle krav til forkunnskaper, obligatorisk deltaking, praksis eller andre krav til forkunnskaper, må disse være gjennomført og godkjent for å kunne gå opp til eksamen. De samme obligatoriske arbeidskravene gjelder for privatister som for andre studenter. Kandidater som står i fare for å bli utestengt fra eksamen, skal varsles i henhold til reglement og gis en endelig frist for å oppfylle kravene.
- (4) En student har rett til å framstille seg til eksamen i samme fag/emne tre ganger, og kan kreve dette når eksamensresultatet ved tidligere forsøk er vurdert til «ikke godkjent». Dette gjelder også privatister, uten at fastsatt avgift må betales på nytt. Eksamen må avlegges innen ett år etter at ordinær eksamen skulle vært avlagt med godkjent resultat.
- (5) I tilfeller der studium/fag/emner ikke lenger tilbys ved høyskolen, kan studenter som ikke har bestått eksamen gis adgang til å ta ny/utsatt eksamen i inntil 1 – ett år etter at faget er avsluttet i høyskolens studieprogram.

§ 7-5. *Oppmelding til eksamen*

- (1) Høyskolens studenter meldes automatisk opp til ordinær eksamen i samsvar med den fag- eller studieplanen de er tatt opp til.
- (2) Ved ny/utsatt eksamen har studenten selv ansvar for å melde seg opp innen fastsatt frist. Frist for oppmelding til vårsemesteret er 1. mars og 1. oktober for høstsemesteret. I særlige tilfeller kan gis dispensasjon fra kravet om oppmelding innen fastsatt frist.
- (3) Senest 3 – tre – uker før ordinær eksamensperiode starter skal studentene finne oversikt over hvilke emner de er meldt opp til med eksamensdato. Ved ny/utsatt eksamen skal samme oversikt være tilgjengelig via Studentweb senest 1 – én – uke før eksamensperioden starter.
- (4) Studenter som ikke er tatt opp til et studium (privatist), og som etter søknad har fått rett til å framstille seg til eksamen, må melde seg opp innen fastsatt frist. Frist for oppmelding til vårsemesteret er 1. mars og 1. oktober for høstsemesteret.
- (5) Den enkelte student er ansvarlig for at han/hun er oppmeldt til eksamen, og må selv kontrollere at eksamenspåmeldingen er korrekt registrert.
- (6) En student som er meldt opp til eksamen kan trekke seg fra eksamen slik at dette ikke blir registrert som et eksamensforsøk. Dette må skje skriftlig senest 14 dager før eksamensdato. Studenter som trekker seg etter fristen, og eventuelt i eksamenslokalet, og som ikke har gyldig grunn, regnes for å ha framstilt seg til eksamen. Gyldig grunn er sykdom eller sterke velferdsgrunner som skal være bekreftet ved legeattest/annen skriftlig bekreftelse. Denne dokumentasjonen skal snarest mulig, og seinest to virkedager etter eksamensdag, leveres eksamenskontoret. I særlige tilfeller kan det gis dispensasjon fra reglene i dette punkt.
- (7) For eksamenskandidater som unnlater å møte til eksamen uten å ha gyldig fravær, regnes dette som et benyttet eksamensforsøk.

§ 7-6. *Ordinær eksamen*

- (1) Ordinær eksamen holdes normalt i det semesteret undervisningen i faget eller kurset avsluttes. Studenten er selv ansvarlig for å orientere seg om eksamensdato, tid og sted for eksamen.
- (2) Ved ordinær eksamen har studentene rett til en lesedag mellom hver eksamen. Dette gjelder bare for studenter som følger vanlig studieprogresjon.
- (3) Studenter som har gyldig grunn for fravær under eksamen regnes som ikke å ha framstilt seg til eksamen. Studiesjef eller den studiesjefen delegerer ansvar til, avgjør om fravær fra eksamen kan godkjennes som gyldig fravær. Dokumentasjon må leveres seinest to virkedager etter eksamensdato. Dersom ikke dokumentasjon foreligger innen fristen blir studenten oppført med stryk. I særlige tilfeller kan det dispenseres fra denne frist.

§ 7-7. *Ny og utsatt eksamen*

- (1) Studenter i flerårige studier har rett til å ta eksamen etter samme fag- eller studieplan og eksamensform i inntil 1 – ett – år etter ordinær eksamen. Studenter som tar eksamen innenfor årsstudier eller etter-/videreutdanningsstudier, må forholde seg til gjeldende fag- eller studieplan og eksamensform.
- (2) Det arrangeres ny eksamen for studenter som har strøket ved siste ordinære eksamen.
- (3) Det arrangeres utsatt eksamen for studenter som har hatt dokumentert gyldig fravær ved siste ordinære eksamen, eller som har dokumentert sykdom på selve eksamensdag.

- (4) Studenter som består eksamen har ikke krav på ny eksamen. Det gis imidlertid adgang til å avlegge eksamen for å forbedre karakteren dersom det likevel skal avholdes ordinær eller ny/utsatt eksamen i faget, men da kun innen 1 – ett – år etter at studenten avla og besto ordinær eksamen.
- (5) Studenter som ikke gjennomfører eller ikke består ny eller utsatt eksamen, har ikke krav på å få gå opp på nytt før ved neste ordinære eksamen. Dette gjelder også for studenter som har hatt gyldig fravær ved ny eller utsatt eksamen.
- (6) Ny/utsatt eksamen arrangeres normalt på samme tid som ordinær eksamen. Ved ny/utsatt eksamen har studentene ikke krav på lesedager.

§ 7–8. Lokal eksamen

- (1) Lokal eksamen er en eksamensform som kan gis som et tilbud til studenter som bor for langt unna (minimum 10 mil) Høgskolen i Nesna til at det er mulig å reise studiestedet eksamensdagen. Det samme gjelder studenter som av medisinske, sosiale eller familiære årsaker vanskelig kan gjennomføre en reise til eksamensstedet.
- (2) Studenten er selv ansvarlig for å søke om lokal eksamen på angitt søknadsskjema. Søknadsskjemaet skal bringes med til det lokale eksamensstedet og underskrives av lokal eksamensansvarlig. Fortrinnsvis bør lokal eksamensansvarlig være rektor eller inspektør. Når skjemaet er fullstendig utfyllt skal det returneres til eksamenskontoret ved Høgskolen i Nesna for behandling. Det skal brukes et søknadsskjema per eksamen.
- (3) Eksamen kan kun gjennomføres ved universiteter, høyskoler eller videregående skoler. Underavdelinger av disse kan også godkjennes.
- (4) Studenten må betale et administrasjonsgebyr for lokal eksamen. Ved betalingsunndragelse kan det igangsettes inkassosak og studenten kan nektes lokal eksamen ved en senere anledning. Eventuelle avgifter til leie av eksamensvakter og annet på det lokale eksamensstedet kommer i tillegg.
- (5) Det kan ikke søkes om lokal eksamen på eget arbeidssted eller ved en institusjon hvor nær familie arbeider.
- (6) Brudd på forskriftene kan føre til at eksamen kjennes ugyldig, eller i alvorlige tilfeller at saken undersøkes som mulig fusk.
- (7) Frist for å søke om lokal eksamen er 1 måned før eksamensdato.

§ 7–9. Praksis og antall forsøk

- (1) For utdanninger der gjennomføringen av praksis er gjenstand for en faglig vurdering, gjelder følgende:
 - a. For hver praksisperiode skal det foretas avsluttende vurdering i forhold til målene for praksisperioden. Vurderingen skal bygge på vurdering underveis og eventuelle praktiske prøver. Vurderingsresultatet og beskrivelsen av hva som er vurdert skal være underskrevet av student, representant for utdanningen/veileder, praksislærer/representant for praksisstedet. Studenten skal ha kopi av den skriftlige vurderingen.
 - b. Får en student vurderingen «ikke bestått» på en veiledet praksisperiode, må praksisperioden eller deler av denne tas om igjen før studenten kan gå videre i studiet. Får studenten vurdert samme praksisperiode til «ikke bestått» to ganger, må studiet normalt avbrytes. Det vises for øvrig til høyskolens praksisreglement.

§ 7–10. Eksamensoppgavers målform og eksamensbesvarelsers språk

- (1) Eksamensoppgaver som blir gitt på norsk, skal foreligge på bokmål eller nynorsk i samsvar med den målformen eksamenskandidatene har valgt ved oppmelding til eksamen. Unntak kan forekomme i overensstemmelse med forskrift om målform i eksamensoppgaver.
- (2) Eksamensbesvarelser kan leveres på svensk eller dansk som alternativ til norsk.
- (3) Eksamensoppgaver på engelskspråklige studier skal alltid være på engelsk, og besvares på engelsk.
- (4) Det kan i emnebeskrivelsene fastsettes regler om bruk av engelsk i eksamensoppgaver og eksamensbesvarelser.

§ 7–11. Særordninger og alternativ eksamensform

- 1) Kandidater som av medisinske eller andre grunner har behov for særordninger i forbindelse med eksamen, må søke på eget skjema om dette til eksamensansvarlig innen 2 måned før eksamen.
- 2) I særlige tilfelle kan det dispenseres fra denne fristen. Behovet må dokumenteres med en legeattest eller attest fra andre sakkyndige. Denne dokumentasjonen må ikke være eldre enn tre måneder.
- 3) I særlige tilfeller kan det dispenseres fra kravet i pkt. 2. Attesten må inneholde en spesifikasjon av behovet for særordninger i en eksamenssituasjon. Det skal søkes for hver eksamensperiode, men kandidater med kroniske lidelser/varige funksjonshemminger kan søke om å få innvilget søknaden ut studietiden.
- 4) Særordningen skal ha som formål å oppveie de ulemper funksjonshemmingen medfører, samtidig som det i størst mulig utstrekning skal sørges for at studentene prøves likt.
- 5) Særordninger kan være:
 - a. Utvidet eksamenstid; Normalt vil dette si 30 min. ved eksamen under 5 timer, og 60 min. ved eksamen på mer enn 5 timer.
 - b. Ekstra utvidet tid; I spesielle tilfeller kan det innvilges inntil 1 time ekstra eksamenstid ved eksamen under 5 timer, og inntil 2 timer ved eksamen på mer enn 5 timer.
 - c. En dag ekstra tid for hjemmeeksamen

- d. Anledning til å ta lengre pauser, eventuelt med mulighet for å hvile
 - e. Eget eksamenslokale med egen eksamensvakt
 - f. Bruk av PC, og eventuelt andre hjelpemidler. Høgskolens eget utstyr benyttes.
 - g. Høytlesing av eksamenstekst
 - h. Spesialstol/kontorstol
 - i. Lokal avlegging av eksamen.
- 6) Det kan gis tillatelse til alternativ eksamensform for kandidater som på grunn av varige lidelser eller funksjonshemminger ikke kan gå opp til eksamen med ordinær eksamensform.
- a. Alternativ eksamensform kan være:
 - Skriftlig eksamen i stedet for muntlig eksamen
 - Muntlig eksamen i stedet for skriftlig eksamen
 - Kombinasjon av muntlig/skriftlig.
 - b. Søknad om alternativ eksamensform må foreligge ved semesterstart. Søknaden skal inneholde dokumentasjon med anbefaling fra lege/sakkyndig. Søknaden avgjøres av dekan.
- 7) Studenter med dysleksi, dyskalkuli eller andre lese- og skrivevansker kan etter ønske få vedlagt sine eksamensbesvarelser en anonymisert attest som bekrefter dette.
- 8) Frist for å søke om særordning er 2 måneder før eksamensdato.

§ 7–12. *Bruk av hjelpemidler ved eksamen*

- (1) Dekan bestemmer hvilke hjelpemidler som er tillatt ved de ulike eksamener. Oversikt over tillatte hjelpemidler skal være angitt for det enkelte fag eller emne i den aktuelle fag- eller studieplan, og tydelig framgå av eksamensoppgaven.
- (2) Bruk av ulovlige hjelpemidler under eksamen betraktes som fusk. Besittelse av ulovlige hjelpemidler etter at eksamen er igangsatt, betraktes som forsøk på fusk og vil bli behandlet deretter.
- (3) Kandidater som ikke har norsk som morsmål, skal normalt gis adgang til å bruke tospråklige ordbøker. I særskilte tilfeller kan en kandidat etter søknad få oppgavetekst på engelsk og tillatelse til å besvare oppgaven på engelsk.

§ 7–13. *Fritak fra eksamen*

- (1) Dekan, eller den dekan delegerer det til, skal jf. lovens § 3–5 avgjøre søknader om fritak fra eksamen når det kan dokumenteres at tilsvarende eksamen er avlagt ved samme eller annen institusjon. Fritak kan også gis på grunnlag av annen velegnet eksamen eller prøve. Dokumentasjon av realkompetanse kan også gi grunnlag for fritak.
- (2) Søknad om fritak for eksamen må normalt være framsatt skriftlig innen 4 uker etter at studiet i vedkommende fag er påbegynt.
- (3) Fritak fra eksamen skal framgå på vitnemål og karakterutskrift, med opplysninger om hva som er grunnlaget for fritaket.

§ 7–14. *Sensorer og sensur*

- (1) Regler om sensur framgår av uh-lovens § 3–9.
- (2) Vurderingene skal kvalitetssikres gjennom ekstern deltakelse, enten ved den enkelte vurdering eller ved evaluering av vurderingsordningene.
- (3) Dersom det ikke benyttes ekstern sensor ved den enkelte vurdering, skal kvalitetssikringen skje gjennom en eller flere av følgende ordninger:
 - a. Ekstern deltakelse ved oppgaveutforming og fastsetting av vurderingskriterier
 - b. Ekstern stikkprøvekontroll (etter avsluttet sensur) av vurderinger foretatt av intern sensor
 - c. Ekstern sensur av større skriftlige arbeider som prosjekter og porteføljer.
- (4) Ved bruk av ekstern sensor skal denne ikke være tilknyttet høgskolen i funksjonstiden, kan ikke oppnevnes for mer enn fire år, og må ha minst en av følgende kvalifikasjoner:
 - a. Være ansatt på minimum høgskolelektornivå ved annen utdannings-/forskningsinstitusjon
 - b. På annen måte ha dokumentert vitenskapelig kompetanse på samme nivå
 - c. Ha erfaring som sensor i vedkommende fag/emne ved universitet/høgskole Gjennom yrkeserfaring være særlig kvalifisert i faget.
- (5) Den som påtar seg sensoroppdrag påtar seg samtidig å være sensor til eventuell ny/utsatt eksamen i samme emne. Ved ny sensurering etter § 7–17 benyttes nye sensorer. Sensor plikter også å skrive begrunnelse til studenter som ønsker dette. Dette arbeidet er en del av sensoroppdraget og honoreres ikke utover sensorhonoraret.
- (6) Bruk av ekstern sensor i forhold til eksamensform
 - a.
 - Muntlig eksamen.
 - Praktisk eksamen.
 - Eksamen på høyere grads nivå.

→

Alltid ekstern sensur. Ved muntlig eksamensavvikling på lavere grads nivå skal ekstern sensor være oppkoblet mot eksamenslokalet ved hjelp av videokonferanseutstyr. Dekan kan i særlige tilfeller innvilge dispensasjon fra dette.

b.

- Skriftlig.
- Mappe som teller 100 %.
- Bacheloroppgaver.
- Hjemmeeksamen som teller 100 %.

→ Innen hver 30-studiepoengsenhet skal det være ekstern sensur hvert 3. år. For studieenheter som er modulorganiserte med selvstendige moduler skal en av modulene innenfor en 30-studiepoengsblokk eksternsensureres hvert 3. år.

c.

- Mappe som skal forsvares muntlig.
- Hjemmeeksamen som kombineres med annen eksamen.

→ Stikkprøvekontroll. Ekstern sensor skal ikke gi karakter som teller med i eksamenskarakteren.

d.

- Eksamen med ikke-gradert karakter.
- Arbeidskrav.

→ Ikke ekstern sensur.

- (7) Sensorene fastsetter karakteren. Dersom to sensorer ikke blir enig i bedømmelsen trekkes en tredje sensor inn og avgjør bedømmelsen.
- (8) Sensur skal foreligge innen tre uker dersom ikke særlige grunner gjør det nødvendig å bruke mer tid (Jf. § 3–9, 4 i loven), og skal være eksamenskontoret i hende innen fristen. Fagansvarlig er ansvarlig for at frist for sensur overholdes. Dette gjelder også ved ny/utsatt eksamen. Dispensasjon fra angitte frister kan gis av dekan.
- (9) For de emner hvor vurderingen er sammensatt av en skriftlig og en muntlig eksamen som bygger på hverandre skal, om ikke annet er fag- eller studieplanfestet, sensur av skriftlig eksamen foreligge og være bestått før kandidaten kan gå opp til muntlig eksamen.
- (10) Kunngjøring av eksamensresultater skjer via Studentweb. Studentene er selv ansvarlig for å gjøre seg kjent med sensuren. Høgskolen er ikke ansvarlig for eventuelle feil og misforståelser som oppstår ved telefonisk/elektronisk beskjed om eksamensresultat.
- (11) Dekan, eller den dekan delegerer dette til, oppnevner sensorer etter forslag fra fagansvarlig, jf. lovens § 3–9.

§ 7–15. *Karaktersystem – evaluering*

- (1) Vurderingsuttrykket ved eksamen/sluttvurdering skal være bestått/ikke bestått eller en gradert skala fra A til F med karakteren A til E for «bestått», og karakteren F for «ikke bestått.»
- (2) Karakterene bestått/ikke bestått kan kun benyttes ved evaluering av eksamener som teller inntil 15 studiepoeng.
- (3) Regler for utregning av endelig karakter for eksamen som har mer enn en deleksamen, skal være nedfelt i fag-/emne eller studieplan. Når karakter i et fag eller emne fastsettes på grunnlag av flere deleksamener, skal alle deleksamener være bestått før endelig karakter gis.
- (4) Ved sammenslåing av ulike delkarakterer skal vektingen gjøres til studentens fordel ved at karakteren rundes oppover.
- (5) Dersom en kandidat har godkjent samme eksamen mer enn en gang, vil beste karakter gjelde.

§ 7–16. *Begrunnelse for karakter*

- (1) Kandidaten har rett til å få en begrunnelse for karakterfastsettingen av sin prestasjon.
- (2) Skriftlig eksamen
 - a. Krav om begrunnelse for karakterfastsettingen rettes skriftlig til eksamenskontoret, og for skriftlig eksamen må denne framsettes innen to uker fra kunngjøring av karakter, men aldri mer enn tre uker etter kunngjøring. Sensor avgjør om begrunnelse skjer muntlig eller skriftlig. Begrunnelse skal normalt skje innen to uker etter at kandidaten har bedt om det. I begrunnelsen skal det gjøres rede for de generelle prinsipper som er lagt til grunn for bedømmelsen og for bedømmelsen av kandidatens prestasjon. Hvis det er gitt skriftlige retningslinjer for bedømmelsen, skal disse være tilgjengelige for kandidatene etter at karakter er fastsatt.
- (3) Muntlig eksamen, praktisk eksamen, praktisk metodisk eksamen og kunstnerisk/estetisk utøvelse o.l.
 - a. Den muntlige delen av eksamener eller prøver er normalt offentlige. Krav om begrunnelse for karakterfastsettingen for muntlig eksamen, praktisk eksamen, praktisk metodisk eksamen og kunstnerisk/estetisk utøvelse må framsettes på stedet umiddelbart etter at karakteren er meddelt, og skal rettes direkte til sensorene. Om begrunnelsens form m.m gjelder de samme bestemmelsene som ved skriftlig eksamen.

§ 7–17. *Klage over karakterfastsetting*

- (1) Skriftlig eksamen, gruppeeksamen En kandidat kan klage skriftlig over karakteren for sine egne prestasjoner innen tre uker etter at eksamensresultatet er kunngjort. I klagen skal kandidaten gi en begrunnelse for hvorfor

klagen fremsettes og peke på hvilke deler av besvarelsen som kandidaten mener er feilbedømt. Dersom klagen ikke er begrunnet bes det om en ny begrunnet klage fra klageren. Kopi av eksamensbesvarelsen, kandidatens klage, karakter etter ordinær sensurering og evt. begrunnelse fra ekstern sensor vil bli forelagt klagekommisjonen.

- (2) Ved ny sensurering skal det oppnevnes nye sensorer av Dekan. Eksamenskommisjonen skal ha minst en ekstern klagesensor.
- (3) Endring kan skje til gunst og ugunst for klager, og kan ikke påklages. Fristen for ny sensurering av skriftlige eksamener er normalt tre uker. Dersom studenten først har bedt om begrunnelse for eksamensresultatet gjelder en frist på nye tre uker etter at begrunnelsen er mottatt.
- (4) Ved klage på karakterfastsettingen på gruppeoppgave/eksamen der det gis én karakter, må alle de som er bedømt samlet, samtykke i og skrive under klagen.
- (5) Ved bruk av løpende vurdering kan klage over karakter bare framsettes når resultat fra fag, emne eller emnegruppe er kunngjort. Studenten har likevel klageadgang dersom en vurdering av en separat prøve er «ikke bestått», og det innebærer at fullstendig eksamen ikke kan gjennomføres eller «bestått»- karakter i faget/emnegruppen ikke kan oppnås.
- (6) Muntlig eksamen, praktisk-metodisk eksamen og kunstnerisk/estetisk utøvelse og bedømmelse av slik prestasjon kan ikke påklages unntatt ved formelle feil. Det samme gjelder bedømmelse av praksisopplæring eller lignende som på grunn av prøvens art ikke kan etterprøves av nye sensorer.

Dette gjelder imidlertid ikke for praktisk eksamen i faget Kunst og håndverk, som i sin egenart er etterprøvbart og dermed gis klagerett.

§ 7–18. Klage på formelle feil ved eksamen

- (1) Klager på formelle feil ved eksamen eller karakterfastsettelse ved eksamen er fastlagt i uh-lovens § 5–2 og § 5–3.
- (2) Klage på formelle feil ved eksamen må framsettes seinest tre uker etter at studenten er eller burde vært kjent med det forhold som er bakgrunn for klagen. Klager på formelle feil behandles av høgskolens klagenemnd.
- (3) Hvis det er begått feil som kan ha hatt betydning for studentens prestasjon eller bedømmelsen av denne, skal sensurvedtaket oppheves.

§ 7–19. Annullering av eksamen/fusk/bortvisning

- (1) Kandidater som blir tatt i fusk eller forsøk på fusk ved eksamen, kan utestenges fra institusjonen, og fratas retten til å gå opp til eksamen i inntil ett år, jf. uh-lovens § 4–7 og § 4–8. Se egne retningslinjer for behandling av fusk/forsøk på fusk til eksamen.
- (2) Eksempler på fusk kan være:
 - Å ha benyttet eller ha tilgjengelig ulovlige hjelpemidler ved den bestemte eksamen eller prøve
 - Feilaktig bruk av tillatte hjelpemidler
 - Å presentere andres arbeid som sitt eget
 - Likheter med andre kandidaters besvarelse
 - Urettmessig å ha skaffet seg adgang til eksamen
 - På andre måter handlet slik at det urettmessig kan gi fordeler ved eksamen.
- (3) Kandidater som unnlater å følge høgskolens retningslinjer for eksamenskandidater, kan bortvises fra eksamenslokalet.
- (4) Studenter som er skyld i grovt forstyrrende eller grovt klanderverdig atferd, kan bli bortvist fra bestemte områder ved institusjonen eller vist bort fra institusjonen i inntil ett år.
- (5) Styret fastsetter reaksjonsformen ved fusk eller forsøk på fusk. Studenter som får annullert eksamen etter § 4–7, har ikke adgang til å framstille seg til ny/utsatt eksamen

§ 7–20. Vitnemål- Diploma Supplement- karakterutskrift

- (1) Vitnemål og Diploma Supplement skal utstedes etter avsluttet grad, yrkesutdanning eller utdanningsprogram av minimum 180 studiepoengs omfang.
- (2) Studenter som avviker fra det normerte studieløpet må bestille vitnemål. Dette kan gjelde studenter som:
 - bruker tid utover den normerte for studiet
 - har endret utdanningsplan i løpet av studiet
 - har hatt permisjon fra studiet
 - har tatt fag/studier ved andre institusjoner, der fritak ikke er registrert
 - har tatt fag/studier ved andre institusjoner som skal innpasses i studiet fra HiNe
 - har andre avvik som ikke er listet opp her.
- (3) Vitnemålet skal som et minimum inneholde opplysninger om:
 - hvilken utdanning som er gjennomført
 - hvilken tittel/grad som er oppnådd
 - navn, studiepoeng, karakter og tid for avlagt eksamen i fag/emne som er gitt avsluttende karakter og som inngår i studiet
 - tidspunkt for fullført utdanning

- hvilke fag som kandidaten eventuelt har fått fritak fra/godkjenning for på grunnlag av tidligere utdanning
 - karaktersystemet som ble benyttet.
- (4) For oppnådd bachelorgrad angis gradens faglige innhold på vitnemålet som
- Studiets navn i nasjonalt fastsatt rammeplan for bachelorgrader under § 2.2 pkt. 2a.
 - «Bachelor i..<betegnelse på studieprogram i henhold studieplan>» for bachelorgrader/studieprogram under § 2.2 pkt. 2b godkjent av styret for Høgskolen i Nesna.
 - «Bachelor med fordypning i..<angivelse av spesialisering/faglig tyngdepunkt>», for selvvalgt studieløp jf. § 2.2 pkt 2c.
- (1) Karakterutskrift blir gitt ved gjennomført fagstudium. Studenter som ber om det, får karakterutskrift for alle fag/emner studenten har avlagt og fått godkjent ved høgskolen.
- (2) Studenter som har fått fritak etter § 7–13, og som tilfredsstiller kravene til fullført studium, kan få utstedt vitnemål dersom minimum halvparten av studiet regnet i studiepoeng er fullført ved Høgskolen i Nesna.
- (3) Det utstedes normalt kun ett vitnemål pr. kandidat. En kandidat kan kreve nytt vitnemål ved forbedring av karakter som inngår på vitnemålet, når denne forbedring har skjedd ved avlagt eksamen ved Høgskolen i Nesna. Ved utstedelse av nytt vitnemål skal tidligere vitnemål da innleveres.
- (4) Dersom det er dokumentert eller sannsynliggjort at vitnemål er forsvunnet/ødelagt, kan det utstedes nytt vitnemål. Slike vitnemål skal ha påskriften «DUPLIKAT», og både opprinnelig gyldighetsdato og dato for utstedelse av duplikatet skal fremgå.

14. sept. Nr. 1587 2010

Forskrift om endring i forskrift om studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU)

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) 14. september 2010 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–3 og § 3–9. Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

I

I forskrift 7. desember 2005 nr. 1684 om studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) gjøres følgende endring:

§ 13 nr. 4 skal lyde:

4. Alle studieprogram som fører til lavere grad og integrerte studieprogram som fører til høgre grad eller profesjonsgrad, skal inneholde tre fellesemner:
- a) Ex.phil. på 7,5 studiepoeng. 2/3 av ex.phil. skal være likt for alle studenter ved NTNU. Ex.phil. tilpasses ulike fagområder gjennom varianter der inntil 1/3 av innholdet er forskjellig. Det går fram av studieplanen hvilken variant som inngår i studieprogrammet.
 - b) Examen facultatum på 7,5 studiepoeng som er fakultetsspesifikt. Emnet kan inngå som del av hovedprofilen og skal legges til første studieår.
 - c) Perspektivemne på 7,5 studiepoeng, som skal ha et faglig perspektiv ut over studieprogrammets hovedprofil.
- Rektor fastsetter nærmere bestemmelser for fellesemnene etter forslag fra Utdanningsutvalget.
- Rektors fullmakt til å fastsette når bestemmelsen i pkt. a) skal settes i verk, opprettholdes i tråd med vedtaket i S-sak 23/10. Endringen i punkt c) gjelder fra og med studieåret 2011–2012.

II

Endringen trer i kraft fra studieåret 2011–2012 (dvs. 1. august 2011), med unntak endringen i § 13 nr. 4 bokstav a, der ikrafttreddelsen fastsettes av styret ved NTNU senere.

7. des. Nr. 1588 2010

Forskrift om endring i forskrift om plikt til å bruke los i norske farvann

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 7. desember 2010 med hjemmel i lov 16. juni 1989 nr. 59 om lostjenesten m.v. § 13, jf. delegeringsvedtak 11. april 2008 nr. 338. Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

I

I forskrift 23. desember 1994 nr. 1129 om plikt til å bruke los i norske farvann gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

I forskriften betyr:

- 1. *Losing*: Losveiledning av fartøy ved navigering og manøvrering.
- 2. *Los*: Person som har lossertifikat utstedt i henhold til lov 16. juni 1989 nr. 59 om lostjenesten m.v.
- 3. *Statslos*: Los som er ansatt av staten.

4. *Losplikt*: Plikt til å bruke statslos eller inneha farledsbevis, jf. kapittel 3.
5. *Grunnlinje*: Rette linjer trukket mellom de ytterste punkter langs kysten og som danner utgangspunkt for fastsetting av territorialgrensen.
6. *Farledsbevis*: Et dokument som viser at innehaveren er kvalifisert til å seile i angitte farleder eller områder med angitte fartøy uten los. Farledsbeviset tilsvarer det engelske «Pilot Exemption Certificate».
7. *Kadettfarledsbevis*: Midlertidig farledsbevis som utstedes til navigatører som er under kontraktfestet opplæring i kystseilas om bord.
8. *Bordingsposisjon*: Posisjon der los tas om bord eller går fra borde.
9. *Losbordingsfelt*: Felt som er merket i sjøkart med symbolet for losbording. Symbolet er veiledende for hvor los skal tas om bord eller gå fra borde.
10. *Fartøyets lengde*: Fartøyets største lengde som skal inkludere innretninger som stikker utenfor skroget.
11. *Passasjerfartøy*: Fartøy som kan føre mer enn 12 passasjerer.
12. *MARPOL*: Den internasjonale konvensjon om hindring av forurensning fra skip, 1973, slik den er endret ved tilleggsprotokollen av 1978, med senere endringer.
13. *IGC-koden*: IMOs internasjonale kode for bygging og utrustning av skip som fører flytende gasser i bulk (International Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Liquefied Gases in Bulk), med senere endringer.
14. *IBC-koden*: Den internasjonale kjemikaliekoden for bygging og utrustning av skip som fører skadelige kjemikalier i bulk (International Code for the Construction and Equipment of Ships carrying Dangerous Chemicals in Bulk), med senere endringer.
15. *IMDG-koden*: Den internasjonale koden for transport av farlig last til sjøs (International Maritime Dangerous Goods Code), med senere endringer.
16. *INF-koden*: Den internasjonale koden for sikker transport av bestrålt nukleært brensel, plutonium og sterkt radioaktivt avfall i beholdere (International Code for the Safe Carriage of Packaged Irradiated Nuclear Fuel, Plutonium and High-Level Radioactive Wastes on Board Ships), med senere endringer.

§ 3 tredje ledd skal lyde:

Forskriften gjelder ikke militære fartøy og sivile fartøy under militær kommando.

Nåværende § 4 under kapittel 1 oppheves.

Ny § 4 under kapittel 2 skal lyde:

§ 4. Forholdet til andre forskrifter om losplikt

Fartøy som er lospliktige i medhold av § 5 og § 6 skal enten bruke statslos eller benytte farledsbevis utstedt i henhold til bestemmelsene i kapittel 3.

§ 5 skal lyde:

Fartøy som nevnt i § 6 er lospliktige når de er underveis i farvann innenfor grunnlinjen.

Bestemmelsen i første ledd gjelder ikke for følgende områder innenfor grunnlinjen:

1. Oslofjorden–inn til losbordingsfeltene ved Store Færder og Vidgrunnen.
2. Grenlandsområdet–inn til losbordingsfeltet på Langesundsbukta.
3. Sunnmøre og Romsdal farvannsområde–inn til losbordingsfelt i
 - a. Vanylvsgapet
 - b. Breisundet.
4. Nordmøre farvannsområde–inn til losbordingsfeltet ved Grip.
5. Trøndelag farvannsområde–inn til losbordingsfeltene ved Hestvika, Namsen og Grinna.
6. Nordre Nordland farvannsområde–inn til losbordingsfeltet i Vestfjordbassenget.
7. Troms farvannsområde–inn til losbordingsfeltet i Fugløyfjorden.
8. Finnmark farvannsområde–inn til losbordingsfeltene
 - a. ved Akkarfjordnæringen. Dette gjelder ikke for fartøy med en lengde på 150 meter eller mer som frakter farlig eller forurensende last i bulk som er nevnt i IGC-koden eller MARPOL vedlegg I, eller laster i forurensningskategori X, Y og Z som er regulert i MARPOL vedlegg II, jf. IBC-koden kapittel 17 og 18.
 - b. i Sværholthavet ved Honningsvåg
 - c. i Båtsfjorden
 - d. i Varangerfjorden og utenfor Kirkenes og Vadsø.

Områdene ovenfor er geografisk definert i vedlegg 1.

Uavhengig av losbordingsfeltene angitt i sjøkartet, skal den enkelte los i samråd med det aktuelle fartøyet bestemme hvor losen skal tas om bord eller gå fra borde.

Fartøy som skal bruke los kan likevel seile uten los fra det punktet de går inn i lospliktig område, og inn til losbordingsposisjonen, eller fra posisjonen der losen går fra borde og ut av lospliktig område. Ved slik seilas skal fartøyet følge led fastsatt av Kystverket eller annen myndighet, eller led fastsatt ved enkeltvedtak av Kystverket.

Kystverket kan ved forskrift bestemme at områdene nevnt i annet ledd skal endres eller oppheves, at det skal gjøres unntak for andre områder eller at losplikten skal utvides til å gjelde farvann utenfor grunnlinjen.

§ 6 skal lyde:

Følgende fartøy er lospliktige når de er underveis i farvann som er definert som lospliktige i § 5:

1. Fartøy som har en lengde på 70 meter eller mer eller en bredde på 20 meter eller mer.
2. Fartøy som skyver eller sleper en eller flere gjenstander, der gjenstanden eller gjenstandene har en total lengde på 50 meter eller mer.
3. Fartøy med dobbelt skrog som har en lengde på 50 meter eller mer og som frakter farlig eller forurensende last i bulk som er nevnt i MARPOL vedlegg I, eller laster i forurensningskategori X, Y og Z som er regulert i MARPOL vedlegg II, jf. IBC-koden kapittel 17 og 18.
4. Fartøy med enkelt skrog som har en lengde på 35 meter eller mer og som frakter farlig eller forurensende last i bulk som er nevnt i MARPOL vedlegg I, eller laster i forurensningskategori X, Y og Z som er regulert i MARPOL vedlegg II, jf. IBC-koden kapittel 17 og 18.
5. Fartøy som har lengde på 50 meter eller mer og som frakter kondenserte gasser i bulk, jf. IGC-koden kapittel 19.
6. Fartøy som har en lengde på 50 meter eller mer og som frakter 10 metriske tonn eller mer med farlig eller forurensende last i pakket form som tilhører fareklasse 1, regulert i MARPOL vedlegg III, jf. IMDG-koden.
7. Fartøy som fører stoffer som er regulert i INF-koden.
8. Passasjerfartøy som har en lengde på 24 meter eller mer.
9. Atomdrevne fartøy.

Kystverket kan ved forskrift gjøre endringer i første ledd.

Bestemmelsen i første ledd gjelder ikke:

1. Fartøy som nevnt i nr. 8 når fartøyet har løyve til persontransport i rute etter lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy (yrkestransportlova) og fartøyet trafikkerer den ruta som løyvet gjelder for.
2. Fartøy som nevnt i nr. 8 som er omfattet av forskrift 5. januar 1998 nr. 6 om bygging, utrustning og drift av hurtiggående fartøy som anvendes som passasjerskip eller lasteskip kapittel 7, og som har en lengde mindre enn 70 meter.
3. Fartøy som er fredet etter lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner.
4. Skoleskip.

§ 7 skal lyde:

Kystverket kan i særlige tilfelle fatte enkeltvedtak om plikt til å bruke los ved en bestemt seiling. Slikt påbud kan også gis utenfor grunnlinjen.

Nåværende § 9 til § 17 oppheves.

Ny § 9 under kapittel 2 skal lyde:

§ 9. Dispensasjon

Kystverket kan i særlige tilfeller, etter søknad fra skipsføreren, gi dispensasjon fra plikten til å bruke los eller benytte farledsbevis, jf. § 4, § 5 og § 6. Dispensasjonen gjelder kun for en enkelt seiling.

Nye § 10 til § 25 skal lyde:

Kapittel 3. Farledsbevis**§ 10. Utstedelse av farledsbevis**

Kystverket kan utstede farledsbevis etter bestemmelsene i dette kapitlet.

Farledsbevis kan utstedes til skipsfører og andre av fartøyets navigatører. Farledsbeviset kan begrenses og det kan settes vilkår i forbindelse med utstedelsen.

Ved vedtaket om farledsbevis skal utstedes eller ikke, skal det særlig legges vekt på følgende forhold:

1. Søkerens kompetanse og farvannskunnskap.
2. Risikoen knyttet til fartøyet.
3. Risikoen knyttet til farvannet.
4. Hensynet til liv, helse og miljø, herunder antall personer om bord.

§ 11. Tilfeller der farledsbevis ikke kan utstedes

Det kan ikke utstedes farledsbevis som gjelder for følgende fartøy:

1. Fartøy med en lengde på 150 meter eller mer.
2. Atomdrevne fartøy.

I særlige tilfeller kan Kystverket etter søknad bestemme at farledsbevis likevel kan utstedes.

§ 12. Tilfeller der farledsbevis ikke kan benyttes

Farledsbevis kan ikke benyttes ved føring av stoffer som er regulert i INF-koden eller ved føring av følgende flytende laster i bulk:

1. Kondenserte gasser, jf. IGC-koden, kapittel 19.
2. Stoffer i forurensningskategori X som er regulert i MARPOL vedlegg II, jf. IBC-koden, kapittel 17.

3. Stoffer i forurensningskategori Y som er regulert i MARPOL vedlegg II, jf. IBC-koden kapittel 17, alle stoffer som er regulert i MARPOL vedlegg I og stoffer som har et lavere flammepunkt enn 23° C, når fartøyet har enkelt skrog og en lengde på 70 meter eller mer.
4. Stoffer i forurensningskategori Y som er regulert i MARPOL vedlegg II, jf. IBC-koden kapittel 17, alle stoffer som er regulert i MARPOL vedlegg I og stoffer som har et lavere flammepunkt enn 23° C, når fartøyet har dobbelt skrog og en lengde på 90 meter eller mer.

Likt med at fartøy fører stoff som nevnt i første ledd, regnes at fartøyet har ført slikt stoff, og at tankene ikke er rengjorte og fri for stoffet.

I særlige tilfeller kan Kystverket etter søknad bestemme at farledsbevis likevel kan benyttes ved føring av stoffer som nevnt i første ledd.

§ 13. Søknad om farledsbevis

Den som søker om farledsbevis må inneha dekksoffisersertifikat som er gyldig for det fartøyet eller de fartøyene det søkes farledsbevis for.

I tillegg til kravet i første ledd må søkeren ha:

1. Minst 1 års effektiv fartstid som ansvarshavende navigatør på norskekysten der fartsområdet omfatter de farledene eller områdene det søkes farledsbevis for, eller
2. Ha gjennomgått ordningen med kadettfarledsbevis for de farledene eller områdene det søkes farledsbevis for, jf. § 19, § 20 og § 21, eller
3. I løpet av de 12 siste månedene ha forestått navigeringen ved til sammen minst 6 seilinger hver vei i de farleder eller områder det søkes farledsbevis for. Seilingene skal være foretatt med det eller de fartøy det søkes farledsbevis for eller et tilsvarende fartøy, og minst 2 av seilingene hver vei må ha skjedd i mørket.

Søknaden sendes til Kystverket, og skal være vedlagt opplysninger og dokumentasjon som nærmere bestemt av Kystverket.

§ 14. Farledsbevisprøve

Det skal avlegges en prøve for å få farledsbevis. Prøve skal også avlegges ved utvidelse av farledsbevisets utstrekning eller gyldighetsområde.

Kystverket bestemmer hvordan prøven skal gjennomføres. Prøven består av en teoretisk og en praktisk del. Kystverket kan bestemme at kravet om prøve helt eller delvis kan fravikes.

Ved den teoretiske farledsbevisprøven skal søkeren vise at han/hun innehar tilstrekkelig kunnskap om:

1. Kystnavigasjonsmetodikk, herunder kunnskap om farvannets beskaffenhet, oppmerking og fyrbelysning, trafikkforholdene, havner og ankerplassene i de aktuelle områdene.
2. Strømforhold og andre forhold av betydning for sikker navigering og manøvrering, herunder områder der det må påregnes gruntvannseffekt.
3. Det/de fartøy det søkes farledsbevis for, utrustning, manøvreringsegenskaper, lastekapasitet og om hvilke lastetyper skipet er sertifisert for å føre.
4. Kystruteplanlegging og kartforståelse.
5. Gjeldende regelverk for de aktuelle områdene, herunder seilingsregler og krav til rapportering.
6. Forhold av betydning for sikkerhet og miljø i de aktuelle områdene, herunder beredskapen.
7. Engelsk språk tilstrekkelig for problemfri kommunikasjon.

Ved den praktiske farledsbevisprøven skal søkeren demonstrere at han/hun innehar tilstrekkelig ferdigheter i

1. Kystnavigasjonsmetodikk, herunder å demonstrere nødvendig kunnskap om farvannets beskaffenhet og trafikkforholdene i de aktuelle områdene.
2. Manøvrering av den aktuelle fartøystypen.
3. Optisk navigering, herunder riktig bruk av fyr og merker.
4. Radarnavigering og riktig bruk av fartøyetts øvrige navigasjonshjelpemidler.
5. Kommunikasjonsmetodikk, herunder relevant kommunikasjon på engelsk.
6. Teamarbeid på bro-BRM, «Bridge Resource Management».
7. Bruk av taubåt når det er aktuelt.

Søkere som ikke består prøven skal ha skriftlig underretning så snart som mulig. Avslaget skal begrunnes og det skal opplyses om klageadgang.

§ 15. Om farledsbeviset

Farledsbeviset skal gjelde for et eller flere bestemt angitte fartøy, og for en eller flere bestemte farleder eller områder. Farledsbeviset er bare gyldig på det eller de fartøy som er angitt i farledsbeviset.

Farledsbeviset kan etter søknad endres til å gjelde et eller flere andre bestemte angitte fartøy av liknende type og størrelse som det eller de farledsbeviset gjelder for, uten at dette gjøres til gjenstand for ny prøve etter § 14.

§ 16. Seiling med farledsbevis

På fartøy som seiler uten los i lospliktig farvann skal en navigatør med gyldig farledsbevis være til stede på broen og forestå navigeringen og manøvreringen. Unntak kan bare gjøres for korte, nødvendige fravær.

For at andre av fartøyetts navigatører enn skipsføreren skal kunne benytte sitt farledsbevis, må også skipsføreren ha farledsbevis for det aktuelle området.

Innehaver av farledsbevis som ikke omfattes av de norske arbeidstidsbestemmelsene for skip, skal ha minst 10 timers fri fra all tjeneste i løpet av en hvilken som helst periode på 24 timer. Tjenestefriheten må ikke deles inn i mer enn to perioder, hvorav én skal være minst seks timer lang, og intervallet mellom fortløpende friperioder ikke skal overstige 14 timer.

§ 17. Farledsbevisets gyldighetstid og fornyelse

Farledsbeviset gjelder i 3 år etter utstedelsen. Farledsbeviset kan fornyes etter søknad dersom søkeren kan dokumentere at han eller hun i løpet av gyldighetsperioden har vedlikeholdt sin farvannskunnskap i det området det søkes fornyelse for. Fornyelsen gjelder for 3 år om gangen.

Søknaden om fornyelse skal inneholde opplysninger og dokumentasjon slik Kystverket bestemmer. Kystverket kan sette vilkår for fornyelsen, herunder at søkeren skal gå opp til ny prøve helt eller delvis, og Kystverket kan gjøre endringer i farledsbevisets innhold.

Fornyelse av farledsbevis kan skje tidligst 6 måneder før gyldighetstiden løper ut. Søknad om fornyelse må være Kystverket i hende senest 30 dager før farledsbevisets gyldighetstid løper ut. Kystverket bestemmer om søknader som er mottatt etter dette likevel kan behandles som en søknad om fornyelse.

§ 18. Kadettfarledsbevis

Den som ikke er kvalifisert til å få farledsbevis, kan søke om kadettfarledsbevis. Kystverket utsteder kadettfarledsbeviset.

Den som søker om kadettfarledsbevis må:

1. Ha gjennomgått et kurs i kystseilas som er godkjent av Kystverket, og
2. Kunne legge fram en skriftlig avtale med det eller de aktuelle fartøys rederi og det eller de aktuelle fartøys førere om systematisk opplæring i kystseilas.

I søknaden skal det fremgå hvilke farleder det søkes kadettfarledsbevis for. Kystverket kan fastsette vilkår for gjennomføringen av den systematiske opplæringen.

§ 19. Seiling med kadettfarledsbevis

Kadettfarledsbeviset er bare gyldig når fartøyets fører har gyldig farledsbevis for de farledene kadettfarledsbeviset gjelder.

Fartøyets fører bestemmer når og i hvilke farleder innehaveren av kadettfarledsbeviset kan gå selvstendige vakter på broen.

§ 20. Kadettfarledsbevisets gyldighetstid

Kadettfarledsbeviset gjelder i tre år. Når den systematiske opplæringen om bord er gjennomført, kan innehaveren av kadettfarledsbevis søke om farledsbevis. Fartøyets fører skal avgi en skriftlig erklæring om fullført opplæring som skal vedlegges søknaden om farledsbevis.

§ 21. Inndragning og kontroll

Kystverket kan inndra farledsbevis og kadettfarledsbevis for en bestemt tid eller for alltid dersom:

1. Innehaveren overtrer bestemmelser i lov, forskrift eller enkeltvedtak som trygger sikkerheten til sjøs.
2. Innehaveren bryter vilkår for å ha farledsbeviset eller kadettfarledsbeviset.
3. Innehaveren blir involvert i forhold, eller det foreligger omstendigheter som gjør at han eller hun åpenbart ikke er skikket til å ha farledsbeviset eller kadettfarledsbeviset.
4. Innehaveren ikke gir opplysninger eller dokumentasjon som er nødvendig for å kontrollere at han eller hun fyller vilkårene for å ha farledsbevis eller kadettfarledsbevis.
5. Vesentlige forhold som lå til grunn for utstedelsen av farledsbeviset eller kadettfarledsbeviset er endret.

Kystverket kan foreta kontroll for å sikre at vilkårene for å inneha og benytte farledsbevis eller kadettfarledsbevis foreligger.

Farledsbeviset eller kadettfarledsbeviset skal på forlangende vises fram for offentlige myndigheter.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser

§ 22. Myndighet til å fravike forskriften

Fiskeri- og kystdepartementet kan, dersom særlige grunner taler for det, fravike forskriften her ved enkeltvedtak.

§ 23. Klage

Enkeltvedtak som treffes etter denne forskriften, kan påklages etter bestemmelsene i lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven). Kystverkets hovedkontor er klageinstans for vedtak fattet av Kystverkets regionkontor, Fiskeri- og kystdepartementet er klageinstans for vedtak fattet av Kystverkets hovedkontor.

§ 24. Straff

Overtredelse av forskriften straffes etter § 22 i lov 16. juni 1989 nr. 59 om lostjenesten.

*Kapittel 5. Ikrafttredelse. Overgangsbestemmelser. Endringer i andre forskrifter***§ 25.** *Ikrafttredelse, overgangsbestemmelser. Endring av andre forskrifter*

Forskriften trer i kraft 1. mai 1995 kl. 00.00, og gjelder fartøyer som påbegynner seilas i lospliktig område etter dette tidspunkt.

Forskriften medfører ikke endringer i forskrifter eller enkeltvedtak om havnelosing.

Fiskeri- og kystdepartementet eller den det bemyndiger, kan gi overgangsbestemmelser i forbindelse med ikrafttredelsen av forskriften.

Vedlegg 1 skal lyde:

Områdene nevnt i § 5 annet ledd i forskriften bestemmes ved å trekke rette linjer mellom de geografiske koordinatene angitt nedenfor:

1. Oslofjorden–Færder og Vidgrunnen

1. N 58° 58,3' Ø 10° 19,5'
2. N 58° 59,8' Ø 10° 31,0'
3. N 59° 01,5' Ø 10° 33,3'
4. N 59° 03,1' Ø 10° 34,1'
5. N 59° 04,4' Ø 10° 32,2'
6. N 59° 06,6' Ø 10° 32,3'
7. N 59° 05,8' Ø 10° 36,4'
8. N 59° 01,2' Ø 10° 53,9'
9. N 59° 01,3' Ø 10° 59,0'
10. N 58° 59,5' Ø 10° 59,0'
11. N 59° 02,6' Ø 10° 46,0'
12. N 59° 00,3' Ø 10° 43,9'
13. N 58° 57,1' Ø 10° 46,0'

2. Grenlandsområdet–Langesundbukta

1. N 58° 51,6' Ø 9° 39,4'
2. N 58° 55,5' Ø 9° 45,7'
3. N 58° 57,6' Ø 9° 46,4'
4. N 58° 57,6' Ø 9° 49,0'
5. N 58° 55,1' Ø 9° 52,9'

3 a. Sunnmøre og Romsdal farvannsområde–Vanylvsgapet

1. N 62° 11,7' Ø 005° 17,4'
2. N 62° 13,2' Ø 005° 14,3'
3. N 62° 14,6' Ø 005° 08,0'
4. N 62° 18,0' Ø 005° 12,8'
5. N 62° 13,9' Ø 005° 16,1'
6. N 62° 12,1' Ø 005° 18,5'

3 b. Sunnmøre og Romsdal farvannsområde–Breisundet

1. N 62° 29,5' Ø 5° 35,0'
2. N 62° 29,5' Ø 5° 43,3'
3. N 62° 26,5' Ø 5° 53,5'
4. N 62° 26,5' Ø 6° 00,0'
5. N 62° 27,5' Ø 6° 00,0'
6. N 62° 27,5' Ø 5° 55,1'
7. N 62° 30,2' Ø 5° 45,8'
8. N 62° 33,4' Ø 5° 42,9'

4. Nordmøre farvannsområde–Grip

1. N 63° 12,0' Ø 7° 17,3'
2. N 63° 24,1' Ø 7° 37,1'
3. N 63° 16,1' Ø 7° 38,5'
4. N 63° 14,3' Ø 7° 43,3'
5. N 63° 13,5' Ø 7° 41,7'
6. N 63° 14,8' Ø 7° 34,7'
7. N 62° 33,4' Ø 5° 42,9'

5. Trøndelag farvannsområde–Hestvika, Namsen og Grinna

1. N 63° 38,6' Ø 9° 14,7'
2. N 63° 40,7' Ø 9° 12,5'

3. N 63° 40,7' Ø 9° 12,5'
4. N 64° 50,6' Ø 9° 08,6'
5. N 64° 00,3' Ø 9° 20,1'
6. N 64° 09,3' Ø 9° 34,1'
7. N 64° 14,5' Ø 9° 33,8'
8. N 64° 17,9' Ø 9° 26,1'
9. N 64° 40,5' Ø 10° 13,0'
10. N 64° 39,3' Ø 10° 33,8'
11. N 64° 45,0' Ø 10° 59,6'
12. N 64° 44,7' Ø 11° 00,2'
13. N 64° 41,5' Ø 10° 49,8'
14. N 64° 38,1' Ø 10° 52,2'
15. N 64° 37,6' Ø 10° 48,5'
16. N 64° 33,4' Ø 10° 32,7'
17. N 64° 14,4' Ø 9° 45,3'
18. N 64° 08,5' Ø 9° 43,7'
19. N 64° 34,3' Ø 9° 34,8'
20. N 63° 58,6' Ø 9° 28,0'
21. N 63° 49,3' Ø 9° 16,6'
22. N 63° 40,7' Ø 9° 15,3'
23. N 63° 38,8' Ø 9° 16,3'

6. Nordre Nordland farvannsområde–Vestfjordbassenget

1. N 66° 46,3' Ø 12° 26,8'
2. N 67° 02,0' Ø 13° 00,4'
3. N 67° 11,3' Ø 13° 40,3'
4. N 67° 12,7' Ø 13° 53,0'
5. N 67° 16,7' Ø 13° 24,0'
6. N 67° 30,0' Ø 14° 00,0'
7. N 67° 27,0' Ø 14° 22,8'
8. N 67° 41,2' Ø 14° 18,2'
9. N 67° 46,8' Ø 14° 22,0'
10. N 67° 52,1' Ø 14° 34,0'
11. N 68° 08,5' Ø 15° 24,0'
12. N 68° 21,0' Ø 16° 05,0'
13. N 68° 24,7' Ø 16° 01,1'
14. N 68° 21,8' Ø 15° 57,0'
15. N 68° 13,8' Ø 15° 36,0'
16. N 68° 14,0' Ø 15° 23,4'
17. N 68° 08,1' Ø 14° 38,0'
18. N 68° 08,9' Ø 14° 26,0'
19. N 67° 59,0' Ø 13° 16,0'
20. N 67° 38,0' Ø 12° 46,5'
21. N 67° 23,0' Ø 11° 58,0'
22. N 67° 24,1' Ø 11° 50,1'

7. Troms farvannsområde–Fugløyfjorden

1. N 70° 27,6' Ø 20° 16,4'
2. N 70° 15,8' Ø 20° 20,0'
3. N 70° 05,3' Ø 20° 10,0'
4. N 70° 05,3' Ø 20° 18,0'
5. N 70° 15,3' Ø 20° 27,0'
6. N 70° 40,3' Ø 21° 58,9'

8a. Finnmark farvannsområde–Akkarfjornæringen (jf. § 5 nummer 8a)

1. N 70° 53,5' Ø 22° 57,5'
2. N 70° 52,5' Ø 23° 19,0'
3. N 70° 50,2' Ø 23° 27,5'
4. N 70° 47,4' Ø 23° 32,0'
5. N 70° 43,0' Ø 23° 28,0'
6. N 70° 42,5' Ø 23° 35,0'
7. N 70° 55,0' Ø 23° 39,5'
8. N 71° 05,7' Ø 23° 58,4'

8b. Finnmark farvannsområde–Sveholthavet ved Honningsvåg

1. N 71° 10,8' Ø 25° 52,0'
2. N 71° 07,2' Ø 26° 08,5'
3. N 71° 03,0' Ø 26° 16,5'
4. N 70° 59,5' Ø 26° 10,5'
5. N 70° 58,1' Ø 26° 00,5'
6. N 70° 58,1' Ø 25° 56,5'
7. N 70° 56,0' Ø 25° 56,5'
8. N 70° 56,5' Ø 26° 11,9'
9. N 71° 08,2' Ø 27° 38,0'

8c. Finnmark farvannsområde–Båtsfjorden

1. N 70° 43,2' Ø 30° 01,2'
2. N 70° 42,6' Ø 29° 55,6'
3. N 70° 38,4' Ø 29° 48,4'
4. N 70° 38,4' Ø 29° 46,0'
5. N 70° 39,3' Ø 29° 48,0'
6. N 70° 41,6' Ø 29° 49,5'
7. N 70° 43,8' Ø 29° 49,7'
8. N 70° 45,8' Ø 29° 45,9'

8d. Finnmark farvannsområde–Varangerfjorden

1. N 69° 53,6' Ø 30° 52,0'
2. N 69° 53,6' Ø 30° 12,7'
3. N 69° 52,5' Ø 30° 08,0'
4. N 69° 51,2' Ø 30° 07,4'
5. N 69° 51,2' Ø 30° 06,1'
6. N 69° 53,4' Ø 30° 07,0'
7. N 70° 04,0' Ø 29° 38,3'
8. N 70° 04,0' Ø 29° 42,4'
9. N 70° 02,3' Ø 29° 50,4'
10. N 70° 03,0' Ø 30° 12,7'
11. N 70° 16,0' Ø 31° 03,2'

Vedlegg 2 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2011 kl. 00.00, og gjelder fartøy som påbegynner seilas i lospliktig område etter dette tidspunkt.

For fartøy som ikke var lospliktig etter forskrift 23. desember 1994 nr. 1129 om plikt til å bruke los i norske farvann, men som blir lospliktig etter denne forskriften, gjelder at de må oppfylle forskriftens krav til å bruke los eller benytte farledsbevis innen 1. januar 2013. Disse fartøyene er likevel å anse som lospliktige i forhold til forskrift 23. desember 1994 nr. 1128 om losberedskaps-, losings- og farledsbevisavgift (losavgift).

Fra samme tidspunkt oppheves:

1. Forskrift 23. desember 1994 nr. 1215 om farledsbevis.
2. Forskrift 15. juli 1994 nr. 772 om at los skal nyttes i Grenlandsområdet, Telemark.
3. Forskrift 1. mars 1989 nr. 126 om dispensasjon fra forskrift om at los skal nyttes i Grenlandsområdet for fører eller overstyrmann av fartøyer på 2.000 BRT eller større, Telemark.

7. des. Nr. 1589 2010

Forskrift om endring i forskrift om opptak til studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) og opphevelse av forskrift om opptak til psykologstudiet ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU)

Hjemmel: Fastsett av styret ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) 7. desember 2010 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–7 og forskrift 31. januar 2007 nr. 173 om opptak til høyere utdanning. Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

I

Forskrift 14. september 2010 nr. 1275 om opptak til studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) § 26 oppheves.

Forskrift 7. desember 2005 nr. 1688 om opptak til psykologstudiet ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) oppheves.

II

Endringen og opphevelsen trer i kraft 1. september 2011.

10. des. Nr. 1590 2010

Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøysforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 10. desember 2010 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøysforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 6–3 nr. 4 nytt punkt C skal lyde:

- C) For motorsykel som ombygges med sidevogn kan største tillatte totalvekt fastsettes som summen av motorsykkelenes tillatte totalvekt slik den er garantert av motorsykkelprodusenten og tillatt totalvekt for sidevognen slik denne er garantert av sidevognprodusenten. For motorsykel som ombygges til trike kan største tillatte totalvekt fastsettes som summen av motorsykkelenes tillatte foraksellast slik den er garantert av motorsykkelfabrikanten og tillatt bakaksellast slik denne er garantert av fabrikant av trike-sett.

Ved eventuell tilbakebygging til 2-hjuls motorsykel skal motorsykkelenes opprinnelige tillatte vekter, slik de var garantert av motorsykkelfabrikanten, benyttes.

§ 10–4 nr. 0 nytt andre punktum skal lyde:

Bestemmelsene gjelder likevel for alle kjøretøy med tilhengerkopling godkjent etter § 38–3 nr. 5 første ledd.

§ 38–3 nytt nr. 5 skal lyde:

5. Dersom kjøretøyprodusenten ikke oppgir krav i henhold til direktiv 97/24/EF kapittel 10 vedlegg 1 nr. 4.4 og 4.5, når det gjelder festepunkter og eventuelle deler til montering av trekkbeslag, type kopling, tilhengerens tillatte masse og/eller den statiske vertikale belastningen i koplingspunktet, kreves ikke dette. Tilhengerens tillatte masse fastsettes da i tråd med § 10–4.

Dersom kjøretøyprodusenten oppgir krav som nevnt i første ledd, skal disse legges til grunn for godkjenning.

§ 38–3 nåværende nr. 5 blir nytt nr. 6.

II

Endringene trer i kraft straks.

10. des. Nr. 1591 2010

Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkvevnen for delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystemet for konvensjonelle tog (TSI-styring, kontroll og signal)

Hjemmel: Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 10. desember 2010 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4, § 5, § 6 og § 16 og forskrift 16. juni 2010 nr. 820 om samtrafikkvevnen i jernbanesystemet (samtrafikkforskriften) § 3 sjette ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37i (vedtak 2006/679/EF endret ved vedtak 2010/79/EU). Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

I

I forskrift 26. oktober 2007 nr. 1194 om gjennomføring av den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkvevnen for delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystemet for konvensjonelle tog (TSI-styring, kontroll og signal) gjøres følgende endring:

§ 1 nytt nr. 4 skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37i (vedtak 2010/79/EU) som endrer vedtak 2006/679/EF tekniske spesifikasjoner for samtrafikkvevne som gjelder for delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystemet for konvensjonelle tog, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringen trer i kraft straks.

Følgende vedtak tilføyes forskriften:

Vedtak 2010/79/EU

For å lese vedtak 2010/79/EU i norsk versjon se her:
Uoffisiell oversettelse.

For å lese vedtak 2010/79/EU i engelsk versjon se her:
Engelsk versjon.

10. des. Nr. 1592 2010

Ikraftsetting av lov 10. desember 2010 nr. 75 om endringer i panteloven mv.

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 10. desember 2010 med hjemmel i lov 10. desember 2010 nr. 75 om endringer i panteloven mv. del IV. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

Loven del I gjelder fra 1. januar 2011.

10. des. Nr. 1593 2010

Forskrift om endring i forskrift til domstollosen kapittel 11 (Advokatforskriften)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 10. desember 2010 med hjemmel i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstollosen) § 220 annet ledd og femte ledd og § 224 annet ledd. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

I

I forskrift 20. desember 1996 nr. 1161 til domstollosen kapittel 11 (Advokatforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 4–1 første ledd skal lyde:

Tilsynsrådets styre består av tre medlemmer med personlige varamedlemmer; en praktiserende advokat som leder, samt to styremedlemmer hvorav den ene skal være statsautorisert revisor, jf. domstollosen § 225 annet ledd.

§ 4–2 nytt annet og tredje ledd:

For søknad om advokatbevilling og søknad om tillatelse etter domstollosen § 218 annet ledd nr. 3 til å yte rettshjelp innen bestemte områder, skal saksbehandlingsfrist som nevnt i tjensteloven § 11 første ledd første punktum, være fire måneder. Første ledd gjelder tilsvarende for utstedelse av erklæring om at vedkommende har rett til å drive slik rettshjelpsvirksomhet som nevnt i domstollosen § 218 annet ledd nr. 1.

Tjensteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for tillatelser som nevnt i annet ledd.

Kapittel 8 ny kapitteloverskrift skal lyde:

Kapittel 8. Vilkår for advokatbevilling og møterett for Høyesterett

§ 8–1 første ledd skal lyde:

For at praksis som nevnt i domstollosen § 220 annet ledd nr. 2 bokstav a skal medregnes ved søknad om advokatbevilling, må søkeren godtgjøre prosedyreerfaring. Søkeren må ha prosedert under minst tre hovedforhandlinger i sivile saker av et visst omfang. Inntil to av disse kan erstattes av hovedforhandling i straffesaker og rettsmeklinger. Hovedforhandling i en større straffesak tilsvarende én sivil sak. Hovedforhandling i to straffesaker av et mindre omfang eller to rettsmeklinger tilsvarende én sivil sak.

Ny § 8–3 skal lyde:

§ 8–3. Tillatelse til å være advokat ved Høyesterett

For søknad om tillatelse til å være advokat ved Høyesterett, skal saksbehandlingsfrist som nevnt i tjensteloven § 11 første ledd første punktum, være fire måneder.

Tjensteloven § 11 annet ledd om at tillatelse ansees gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for søknad om tillatelse til å være advokat ved Høyesterett.

§ 9–1 første ledd skal lyde:

Med EØS-advokat menes enhver som har rett til å utøve virksomhet under en av følgende profesjonelle titler fra sitt hjemland:

Belgia:	Avcoat/Advocaat
Danmark:	Advokat
Finland:	Asianajaja/Advokat
Tyskland:	Rechtsanwalt
Frankrike:	Avocat
Hellas:	Δικηγόρος (Dikigoros)
Irland:	Barrister Solicitor
Island:	Lögmaður
Italia:	Avvocato
Liechtenstein:	Rechtsanwalt
Luxembourg:	Avocat-avoue
Nederland:	Advocaat
Norge:	Advokat
Portugal:	Advogado
Spania:	Abogado
Det forente Kongerike:	Advocate Barrister Solicitor
Sverige:	Advokat
Østerrike:	Rechtsanwalt
Estland:	Vandeadvokaat
Latvia:	Zvērināts advokāts
Litauen:	Advokatas
Romania:	Avocat
Bulgaria:	Адвокат
Tsjekkia:	Advokát
Slovakia:	Advokát/Komerčný právnik
Ungarn:	Úgyvéd
Polen:	Adwokat/Radca prawny
Slovenia:	Odvetnik/Odvetnica
Kypros:	Δικηγόρος
Malta:	Avukat/Prokuratur Legali

§ 9–3 siste ledd første punktum skal lyde:

For øvrig gjelder bestemmelsene om krav til utdannelsen og de øvrige kvalifikasjoner og til den nødvendige dokumentasjon mv. i EØS-avtalen vedlegg VII punkt 1, jf. direktiv 7. september 2005 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner (direktiv 2005/36/EF endret ved direktiv 2006/100/EF, forordning (EF) nr. 1430/2007, forordning (EF) nr. 755/2008 og forordning (EF) nr. 279/2009 i EØS-tilpasset form.

§ 9–5 skal lyde:

§ 9–5. Godkjenning av utenlandsk juridisk utdanning ved lovbestemt krav om juridisk embetseksamen

For andre tilfeller der domstoloven eller annen lov krever juridisk embetseksamen, kan juridisk utdanning fra annen EØS-stat godtas i den utstrekning og på de vilkår som følger av EØS-avtalen vedlegg VII punkt 1, jf. direktiv 7. september 2005 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner (direktiv 2005/36/EF endret ved direktiv 2006/100/EF, forordning (EF) nr. 1430/2007, forordning (EF) nr. 755/2008 og forordning (EF) nr. 279/2009) i EØS-tilpasset form, eller overenskomst 24. oktober 1990 nr. 1 mellom Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om nordisk arbeidsmarked for personer med yrkeskompetansegivende, høyere utdanning av minst tre års varighet.

§ 9–6 tredje ledd skal lyde:

Tilsynsrådet skal bekrefte mottakelse av søknaden innen en måned etter at den er mottatt og informere søkeren om eventuelle manglende dokumenter. Søknader skal avgjøres så snart som mulig, og senest innen fire måneder etter at alle nødvendige dokumenter er fremlagt. For så vidt gjelder søknad om bevilling etter § 9–3 tredje ledd nr. 1, gjelder dette avgjørelser om attest som nevnt i § 9–3 tredje ledd.

Kapittel 12 punkt 6.1. skal lyde:

En norsk advokat som driver advokatvirksomhet over landegrensene innenfor EØS-området, er bundet av CCBE Code of Conduct.

II

Ikrafttredelse

Endringene trer i kraft straks.

Merknader

Endringene i merknadene skal lyde:

Til kapittel 4 Tilsynsrådet for advokatvirksomhet

Tilsynsrådet for advokatvirksomhet erstattet ved lovendring 4. juli 1991 nr. 44 Advokatenes erstatningsfond for så vidt gjelder tilsyn med advokatvirksomhet.

Reglene om fondets administrasjon og virksomhet erstattes derfor av i stor utstrekning tilsvarende regler om Tilsynsrådet. Tilsynsrådet har også oppgaver i forbindelse med advokaters sikkerhetsstillelse. Denne ordningen avløste ordningen med erstatningsutbetalinger fra fondet. Fondet vil imidlertid fortsatt bestå ved siden av Tilsynsrådet i en overgangsperiode. Reglene om fondets administrasjon og reglene om behandling av erstatningssøknadene vil derfor gjelde parallelt med de nye reglene inntil fondet avvikles, jf. § 13–3.

Til § 4–1 Tilsynsrådets organisering

Bestemmelsen tilsvarende delvis § 10 i forskrift 18. desember 1992 nr. 1091 slik den lød før. Det er i samsvar med det som ble uttalt i Ot.prp.nr.39 (1994–1995) side 16, fastsatt spesielle kvalifikasjonskrav for to av Tilsynsrådets tre medlemmer, jf. domstolloven § 225 annet ledd. For det tredje styremedlemmet fremgår det av proposisjonen at det er en tilstrekkelig forutsetning for oppnevning til vedkommende nyter allmenn tillit. Ved oppnevningen av Tilsynsrådets tredje styremedlem kan det også tillegges vekt om vedkommende er opptatt av advokat- og rettshjelpsvirksomhet i et samfunnsmessig perspektiv.

Tredje ledd løsriver Tilsynsrådets sekretariat fra Den Norske Advokatforening, samtidig som det bestemmes at sekretariatet også skal ivareta sekretariatsfunksjonen for Advokatbevillingsnemnden og stå for innkreving av bidrag til Disiplinærnemnden for advokater. Det vil være en særlig oppgave for Tilsynsrådets daglige leder å påse at Tilsynsrådets økonomiforvaltning er forsvarlig.

Til § 4–2 Tilsynsrådets virksomhet

Forvaltnings- og offentlighetslovens regler vil gjelde for Tilsynsrådets virksomhet, likevel slik at domstolloven § 225 fjerde ledd uttrykkelig regulerer hvilke av Tilsynsrådets avgjørelser som kan påklages.

Til kapittel 8 Vilkår for advokatbevilling og møterett for Høyesterett

Domstolloven § 220 annet og tredje ledd gir Kongen hjemmel til å gi regler om prosedyreerfaring og gjennomføring av et kurs i emner av spesiell betydning for advokatvirksomhet («advokatkurs») som vilkår for advokatbevilling.

Til § 8–1 Prosedyreerfaring

I § 8–1 fastsettes at den som har praksis som advokatfullmektig må ha prosedert minst tre hovedforhandlinger i sivile saker for at praksisen skal telle med ved søknad om advokatbevilling. Inntil to av de sivile sakene skal kunne erstattes av prosedyre i straffesaker og rettsmeglinger. Hovedforhandling i en større straffesak tilsvarende én sivil sak. Hovedforhandling i to straffesaker av et mindre omfang eller to rettsmeglinger tilsvarende én sivil sak. Sakene må for å kunne godkjennes ha vært «av et visst omfang». Det må her foretas en skjønnsmessig vurdering av de saker søkeren har prosedert.

Praksis som dommerfullmektig, politifullmektig o.l. gir normalt mye erfaring fra prosedyre. De søkere som i tillegg til advokatfullmektigpraksis har praksis fra slik stilling av en viss varighet behøver derfor ikke å dokumentere prosedyreerfaring. I slike tilfelle kreves heller ikke prosedyreerfaring fra sivile saker. Vedkommende må ha vært i slik stilling minst ett år for at fritaket fra prosedyrekravet skal komme til anvendelse.

Til kapittel 9 Godkjenning av utenlandsk juridisk utdanning som grunnlag for advokatbevilling mv.

Forskriften kapittel 9 gjennomfører Norges forpliktelser etter EØS-avtalens vedlegg VII punkt 1, jf. direktiv 2005/36/EF om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner og direktiv 98/5/EF. Direktiv 2005/36/EF innebærer en generell ordning for godkjenning av diplomer for høyere yrkeskompetansegivende utdanning av minst tre års varighet i EØS-tilpasset form. Dette direktivet gjelder høyere kompetansegivende utdanning generelt, og er således ikke utarbeidet spesielt med tanke på juridiske yrker. Direktiv 98/5/EF gjelder retten til å etablere seg som advokat på permanent basis i annen EØS-stat enn den EØS-stat kvalifikasjonen ble ervervet. Formålet med direktiv 98/5/EF er å gjøre det enklere både å etablere seg som advokat på permanent basis i annen EØS-stat, samt å utvide adgangen til å oppnå advokatbevilling i vertslandet. Dette direktivet gjelder både for advokater som praktiserer som selvstendig næringsdrivende og for ansatte advokater.

Utgangspunktet i direktivene er at yrkeskvalifikasjoner oppnådd i en EØS-stat, skal godkjennes som likeverdig i andre EØS-stater, slik at vedkommende kan etablere seg og utøve yrket i disse andre statene. Dette er et ledd i arbeidet for fri bevegelighet av personer.

Norges forpliktelser etter overenskomst 24. oktober 1990 nr. 1 mellom Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om nordisk arbeidsmarked for personer med yrkeskompetansegivende høyere utdanning av minst tre års varighet oppfylles også ved reglene i kapittel 9 og 10.

Avsnitt I gjelder EØS-advokater som oppnår norsk advokatbevilling etter dette kapittel avsnitt II, samt de som ønsker å yte rettshjelp på permanent basis etter kapittel 10 avsnitt I. For øvrig gjelder § 9–1 for EØS-advokater etablert i annen EØS-stat som yter rettshjelp i Norge etter kapittel 10 avsnitt III.

I. Definisjoner mv.

Til § 9–1 Definisjoner

I § 9–1 defineres en del sentrale begrep som benyttes i kapittel 9 og 10. Da det kan tenkes ulike konstellasjoner med hensyn til hjemmedlemsstat osv. er det praktisk å benytte et enkelt ord i en definert betydning.

Til § 9–2 Utveksling av informasjon mv. mellom Tilsynsrådet og kompetent myndighet i hjemmedlemsstaten

Plikt til underretning følger av direktiv 98/5/EF artiklene 7 og 13 om samarbeid og utveksling av informasjon mellom kompetent myndighet i vedkommendes hjemmedlemsstat og vertslandet. Formålet med slik underretning er blant annet å sikre at kompetent myndighet i hjemmedlemsstaten gis tilstrekkelig informasjon til å kunne avgi uttalelse i anledning den pågående sak overfor advokat med bevilling fra vedkommende land. En avgjørelse i vertsmedlemsstaten vil videre kunne få betydning for vedkommendes advokatbevilling i hjemmedlemsstaten.

Før det treffes vedtak av Tilsynsrådet i slik sak, skal Tilsynsrådet samtidig med utsendelse av forhåndsvarsel til EØS-advokat, underrette kompetent myndighet i hjemmedlemsstaten om den pågående sak. Tilsvarende underretning skal gis i disiplinærsaker som behandles av Disiplinærnemnden, så snart Tilsynsrådet har mottatt underretning fra nemnden etter § 5–9 annet ledd.

II. Nærmere vilkår for norsk advokatbevilling

Til § 9–3 Utdanning fra annen EØS-stat som grunnlag for norsk advokatbevilling

Bestemmelsen innebærer at advokatbevilling utstedes på grunnlag av tilsvarende rett i annen EØS-stat. Søkeren må være statsborger i EØS-stat. Teoretisk juridisk utdanning fra annen EØS-stat godkjennes ikke som erstatning for norsk juridisk embetseksamen, men oppnådd rett til å utøve advokatvirksomhet i annen EØS-stat, skal etter en godkjennelsesprosedyre gi rett til å utøve virksomhet som norsk advokat, dvs. rett til norsk advokatbevilling. Tilsynsrådet utsteder så norsk advokatbevilling til advokat fra en annen EØS-stat på grunnlag av den rett vedkommende har i hjemmedlemsstaten. I § 9–3 første ledd etableres dette utgangspunktet.

Når det gjelder dokumentasjon av kvalifikasjoner fra hjemmedlemsstaten, er hovedregelen at det fremlegges dokument tilsvarende advokatbevilling eller annet dokument som dokumenterer at vedkommende har rett til å utøve advokatvirksomhet i vedkommende land. Enkelte land kan ha et regelverk hvor det ikke sondres mellom advokatbevilling og retten til å utøve advokatvirksomhet. Krav om at søkeren faktisk skal være berettiget til å praktisere kan da innebære at vedkommende f.eks. må være medlem i landets advokatforening og betale avgifter, forsikringspremie mv. Er advokatlovgivningen i hjemmedlemsstaten slik at det kan virke urimelig å kreve at advokaten faktisk har rett til å utøve advokatvirksomhet der, f.eks. fordi det vil medføre store meromkostninger, antas det å være tilstrekkelig å bevise ved dokumenter utstedt av kompetent myndighet i hjemmedlemsstaten at vedkommende har den utdanning og de kvalifikasjoner for øvrig som er nødvendig for å oppnå slik rett, jf. direktiv 98/5/EF artikkel 3. Grunnen til at vedkommende faktisk ikke har rett til tilsvarende advokatbevilling eller rett til å praktisere må ikke være at retten er tilbakekalt, suspendert eller fratatt vedkommende på annen måte. Dette må dokumenteres av søker ved erklæring fra kompetent myndighet i hjemmedlemsstaten.

Det utstedes norsk advokatbevilling til søkere som oppfyller vilkårene. Bestemmelsene i domstolloven og andre lover mv. om advokater får anvendelse for disse på lik linje med øvrige norske advokater. Utenlandsk EØS-advokat som har oppnådd norsk advokatbevilling, har i tillegg til å titulere seg som norsk advokat, også rett til å anvende hjemmedlemsstatens yrkestittel uttrykt på hjemmedlemsstatens offisielle språk, eller et av de offisielle språk i hjemlandet.

Tilsynsrådet underretter kompetent myndighet i hjemmedlemsstaten om at det er utstedt norsk advokatbevilling til vedkommende.

Annet ledd antas å tilfredsstille direktiv 2005/36/EF artikkel 14. Det er en fordel at den del av utdannelsen som består av praksis er gjennomført som advokatfullmektig i Norge i stedet for i hjemlandet. Slik praksis gir kjennskap til norsk rett mv. Det er rimelig at man stiller samme krav til prosedyrerfaring til utenlandske advokatfullmektiger som til norske. Det obligatoriske advokatkurset har så nær tilknytning til praksisdelen i vilkårene for å oppnå advokatbevilling, at deltagelse på dette anses som et naturlig vilkår for søker med eksamen fra annen EØS-stat. Kurset antas å være av stor nytte for utenlandske søkere.

Tredje ledd antas å tilfredsstille direktiv 98/5/EF artikkel 10 om integrering som norsk advokat samt direktiv 2005/36/EF artikkel 14.

Spesielt til nr. 1: Formålet med egnethetsprøve er å sikre at søker har tilstrekkelig kjennskap til norsk rett og norsk språk til å kunne virke som norsk advokat. Prøven arrangeres av Universitetet i Oslo. Søknad med nødvendig dokumentasjon sendes Tilsynsrådet som, hvis vilkårene er oppfylt, utsteder attest for at søkeren kan ta prøven. Etter

tredje ledd siste punktum, kan Tilsynsrådet bestemme at søkeren fritas fra prøven, eller bare tar nærmere angitte deler av den. Tilsynsrådets vurdering avhenger av hvilket land søkeren har utdanning fra og vedkommendes kvalifikasjoner for øvrig. Når bevis for bestått prøve fremlegges for Tilsynsrådet, kan norsk advokatbevilling utstedes.

Spesielt til nr. 2: EØS-advokater som oppfyller vilkårene for norsk advokatbevilling etter dette alternativ forutsettes å ha tilegnet seg tilstrekkelige kunnskaper i norsk rett og norsk språk til å kunne virke som norsk advokat.

Spesielt til nr. 2 og 3: Med faktisk og regelmessig utøvelse menes reell utøvelse av advokatvirksomhet som hovedbeskjeftigelse på permanent basis i Norge uten annet avbrudd enn kortvarig avbrudd pga. sykdom eller kortvarig ferie/permisjon.

Spesielt til nr. 3: For å oppnå advokatbevilling hvor praksistid innen norsk rett utgjør mindre enn tre år, skal Tilsynsrådet foreta en helhetsvurdering av de kunnskaper og erfaringer søker har ervervet i norsk rett. Vedkommende må dokumentere at praksistid i norsk rett, sammenholdt med kurs osv., samlet gir så godt kjennskap til norsk rett og norsk språk at det er grunnlag for utstedelse av norsk advokatbevilling. Relevant ved vurderingen er deltakelse på kurs, herunder det obligatoriske advokatkurs, seminarer etc. hvor det kan dokumenteres at vedkommende har deltatt. Gjennomført spesialfag, hovedfag etc. er også relevant. Desto kortere praksisperiode innen norsk rett er, jo mer vil det kreves mht. kurs, seminarer etc. Det er dog et krav etter dette alternativ at praksistiden i norsk rett har vært av en slik varighet at denne, sammenholdt med kurs osv., må anses å gi tilstrekkelige kvalifikasjoner til at vedkommende kan oppnå norsk advokatbevilling. Praksistid i norsk rett av mer kortvarig karakter vil således ikke kunne gi grunnlag for norsk advokatbevilling etter dette alternativ.

Hvis Tilsynsrådet finner behov for det, skal vedkommende fremstille seg for Tilsynsrådet til intervju for vurdering av den faktiske og regelmessige aktivitet som er utført. Likeledes kan søkeren fremstille seg for slikt intervju etter eget ønske.

Til fjerde ledd: Direktiv 2005/36/EF inneholder en rekke detaljerte og til dels kompliserte regler om de krav som stilles i de ulike tilfeller. En finner ikke grunn til å ta inn i forskriften regler som tilsvarer alle de ulike detaljbestemmelsene. Det tas derfor inn en henvisning til direktivet. Dette innebærer at direktivets regler gjelder bl.a. for så vidt gjelder krav til utdanningslengde og beskaffenhet og hvor utdannelsen må ha funnet sted; hvordan man forholder seg til utdanning som er gjennomført i en stat (i eller utenfor EØS) og senere godkjent i en EØS-stat; krav til dokumentasjonen for at vilkårene er oppfylt osv. Likeledes gjelder de rettigheter direktivet foreskriver, f.eks. med hensyn til bruk av hjemlandets akademiske tittel. Nordiske søkere vil kunne velge om de vil påberope seg reglene i den nordiske overenskomsten, eller direktivets regler.

Til § 9-4 Autorisasjon av advokatfullmektig som ikke har norsk juridisk embetseksamen

Bestemmelsen har sammenheng med § 9-3 annet ledd og direktiv 2005/36/EF. Advokatfullmektig anses så vidt en kan skjønne ikke som et eget yrke i relasjon til direktivet. Det kreves ikke egnethetsprøve eller prøveperiode for autorisasjon som advokatfullmektig etter § 9-4.

Til § 9-5 Godkjennelse av utenlandsk juridisk utdanning ved lovbestemt krav om juridisk embetseksamen

Direktiv 2005/36/EF omhandler «lovregulerte yrker». Advokatbevilling vil være det viktigste tilfellet hvor man vil godkjenne utenlandsk juridisk utdanning. For så vidt gjelder autorisasjon av advokatfullmektig vises til kommentarene til § 9-4 ovenfor. Etter domstoloven § 218 annet ledd nr. 1 kan juridiske kandidater utøve rettshjelpvirksomhet på visse vilkår. Rettshjelpere er også omfattet av direktiv 2005/36/EF.

Til § 9-6 Søknadsprosedyrer

Søknad om advokatbevilling og autorisasjon av advokatfullmektig etter forskriften, behandles av Tilsynsrådet.

For å gjøre det klart at Tilsynsrådet skal behandle søknaden så snart som mulig, og senest innen fire måneder etter at alle nødvendige dokumenter er mottatt, er dette presisert i bestemmelsen. Det er også oppstilt et krav for Tilsynsrådet til å bekrefte mottakelse av søknaden innen en måned etter at den er mottatt og informere søkeren om eventuelle manglende dokumenter.

Tilsynsrådet prøver vilkårene for godkjenning før attest utstedes, slik at bevillingsutstedelsen nærmest vil være en formalitet når det senere godtgjøres at prøven er bestått.

Til § 9-7 Godkjennelse av juridisk utdanning fra land utenfor EØS-området som grunnlag for norsk advokatbevilling mv.

Etter domstoloven § 235 annet ledd kan Kongen «for andre tilfeller der denne eller annen lov krever juridisk embetseksamen» gi forskrift om i hvilken utstrekning og på hvilke vilkår juridisk utdanning i utlandet kan godtas.

Øvrige bestemmelser i kapittel 9 gjelder godkjenning av utdanning i andre EØS-stater når søkeren er statsborger i en EØS-stat. Denne bestemmelsen gjelder godkjenning av utenlandsk utdanning i et land utenfor EØS-området og for personer som ikke er statsborger i en EØS-stat.

Det har vært ført en restriktiv praksis etter domstoloven § 235. Det er imidlertid ikke tilsiktet å utelukke godkjenning hvor søkeren ikke faller inn under reglene for EØS-advokater. Bestemmelsen gir derfor mulighet for å godkjenne utdanning fra land utenfor EØS-området.

Til kapittel 10 Utenlandske advokaters adgang til å yte rettshjelp i Norge

Ved lov 27. november 1992 nr. 113 ble det vedtatt endringer i blant annet advokatlovgivningen på bakgrunn av at EØS-avtalen medfører forpliktelser for Norge på dette området. De punkter i EØS-avtalen som særlig berører advokatlovgivningen er vedlegg VII punkt 1 og 2, og de relevante EF-rettsaktene er i EØS-tilpasset form rådsdirektiv av 22. mars 1977 med henblikk på å lette den faktiske gjennomføring av advokaters adgang til å yte tjenester (direktiv 77/249/EØF), direktiv 7. september 2005 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner (direktiv 2005/36/EF) og rådsdirektiv 16. februar 1998 om EØS-advokaters adgang til å praktisere på permanent basis i annen EØS-stat (direktiv 98/5/EF).

Med hensyn til innholdet i forskriften, er man i stor grad bundet av reglene i EØS-avtalen og de underliggende rettsakter, jf. ovennevnte direktiver.

Forskriften § 10–1 vil også oppfylle Norges forpliktelser etter overenskomst mellom Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om nordisk arbeidsmarked for personer med yrkeskompetansegivende, høyere utdanning av minst 3 års varighet.

Individuell adgang til å yte rettshjelp i Norge

Avsnitt I og II regulerer utenlandske advokaters adgang til å etablere seg i Norge og yte rettshjelp som utenlandsk advokat. Bestemmelsene i avsnitt I gjelder for EØS-borgere med advokatbevilling fra annen EØS-stat. Disse bestemmelsene er en følge av implementering av direktiv 98/5/EF. Avsnitt II gjelder for borgere fra stater utenfor EØS-området.

Utenlandske advokater som yter rettshjelp i Norge, vil også kunne ha betrodde midler. Det er naturlig at midlene kreves behandlet på samme betryggende måte som norske advokaters betrodde midler. Forskriften kapittel 3 om regnskapsføring og behandling av betrodde midler gjelder derfor tilsvarende. Utenlandske advokater betaler også bidrag til Tilsynsrådet.

Avsnitt III regulerer ytelse av rettshjelp i Norge av utenlandske advokater etablert i annen stat.

*I. EØS-advokaters adgang til å yte rettshjelp på permanent basis i Norge**Til § 10–1 Adgang til å yte rettshjelp i fremmed, internasjonal og norsk rett*

I henhold til § 10–1 kan EØS-advokater yte rettshjelp i fremmed, internasjonal og norsk rett, herunder opptre under rettergang når vedkommende har gitt skriftlig melding om dette til Tilsynsrådet.

Til § 10–2 Melding til Tilsynsrådet

Søknadsskjemaet «Application for registration as a lawyer established under the European Establishment Directive 98/5/EC of 16th february 1998», fås ved henvendelse til Tilsynsrådet.

Til § 10–3 Sikkerhetsstillelse mv.

EØS-advokater som yter rettshjelp på permanent basis i Norge må i likhet med norske advokater stille sikkerhet i samsvar med forskriften kapittel 2.

Til § 10–4 EØS-advokaters adgang til å opptre under rettergang mv.

Bestemmelsene antas å tilfredsstille direktiv 98/5/EF artikkel 5.

Rettspråket i Norge er norsk. Selv om det ikke uttrykkelig er slått fast i prosesslovgivningen at den som skal opptre som prosessfullmektig eller forsvarer for norsk rett må beherske norsk, må dette være en underforstått hovedregel. Etter domstoloven § 135 skal det brukes tolk oppnevnt eller godkjent av retten når noen som ikke kan norsk skal ta del i forhandlingene. Tolk er unødvendig når retten, rettsvitnene og partene kan det fremmede språk. I andre saker enn straffesaker gjelder det samme når rettens medlemmer kan språket og partene gir avkall på tolk. Selv om det er mulig å benytte tolk hvis prosessfullmektigen ikke kan norsk, anses det lite heldig da det lett kan oppstå uklarheter. Nyanser o.l. i advokatens anførsler ville kunne forsvinne pga. ulikheter mellom ulike lands språk og rettssystemer. Det vil kunne hevdes at et språkkrav innebærer en form for skjult diskriminering av EØS-advokater. I EF-retten har man tillatt språkkrav i den grad det er nødvendig for utførelsen av den aktuelle tjeneste. På bakgrunn av språkets meget viktige funksjon i forbindelse med utførelse av oppdrag som prosessfullmektig eller forsvarer, må det være adgang til å innføre krav om at EØS-advokat må beherske norsk for å kunne benyttes som prosessfullmektig eller forsvarer under rettergang (eller et generelt krav om at den som skal opptre som prosessfullmektig eller forsvarer for norsk domstol skal beherske norsk språk).

Forskriften fastsetter likevel ikke et absolutt språkkrav. Det antas å være i tråd med prinsippet om at det bør være færrest mulig hindringer for den frie bevegelse av tjenester, at man i stedet setter som vilkår at EØS-advokat som ikke behersker norsk, i forbindelse med rettergang må opptre i fellesskap med en norsk advokat, jf. tredje ledd. En antar at dette ikke er i konflikt med hva som er sagt ovenfor om anvendelsesområdet for direktivet artikkel 5, idet kravet her er et alternativ til språkkrav. Det forutsettes at den norske advokaten fører ordet under rettsforhandlingene, med mindre retten finner det ubetenkelig at rettsforhandlingene eller deler av dem foregår på et annet språk. Prosesskriv må etter domstoloven § 136 være skrevet på norsk eller ledsaget av oversettelse til norsk, normalt foretatt av autorisert translatør. En finner ikke grunn til å gi nærmere regler om forbindelsen mellom EØS-advokaten og den norske advokat.

Etter femte ledd kan retten i den enkelte sak nedlegge forbud mot at EØS-advokat benyttes som forsvarer dersom hensynet til rikets sikkerhet tilsier det. Dette vil være aktuelt dersom siktede eller tiltalte har EØS-advokat som privat forsvarer. I andre tilfeller kan man ta hensyn til dette ved oppnevning av forsvarere, jf. straffeprosessloven § 102. Straffeprosessloven § 242 første ledd tredje punktum og § 245 tredje ledd inneholder regler om nektelse av adgang til dokumenter og utelukkelse fra rettsmøte under etterforskningen av hensyn til rikets sikkerhet. Reglene gjelder siktede og dennes private forsvarer. Det gjelder ikke tilsvarende regler i forbindelse med bevisopptak og hovedforhandling. Idet adgangen til å bruke utenlandsk forsvarer ikke lenger er avhengig av rettens samtykke, jf. straffeprosessloven § 95 tredje ledd, er det behov for en sikkerhetsventil i form av en nektingsmulighet.

Til § 10-5 Tilbakekall

Advokatbevillingsnemnden har kompetanse til å tilbakekalle tillatelser gitt i medhold av § 10-1.

II. Tillatelse for advokat fra stat utenfor EØS-området til å yte rettshjelp på permanent basis i Norge

Til § 10-6 Tillatelse til å yte rettshjelp i fremmed og internasjonal rett

Tilsynsrådet kan gi advokater fra stater utenfor EØS-området tillatelse til å yte rettshjelp i fremmed og internasjonal rett. Vedkommende kan ikke yte rettshjelp i norsk rett.

Til § 10-7 Utenlandske advokaters adgang til å opptre under rettergang mv.

Advokater fra stater utenfor EØS-området kan opptre under rettergang mv. For nærmere opplysninger vises det til kommentaren til § 10-4.

Til § 10-8 Sikkerhetsstillelse

Den som utøver rettshjelpvirksomhet i medhold av § 10-6 skal sørge for at sikkerhet er stilt i samsvar med denne forskrift kapittel 2.

Til § 10-9 Tilbakekall

Advokatbevillingsnemnden kan i medhold av domstolloven § 219 tredje ledd tilbakekalle tillatelser gitt i medhold av § 10-6.

III. Utenlandske advokaters adgang til å yte rettshjelp og opptre under rettergang i Norge

For advokater etablert i annen EØS-stat, gjennomfører avsnitt III Norges forpliktelser etter EØS-avtalens vedlegg VII punkt 2, jf. rådsdirektiv 22. mars 1977 med henblikk på å lette den faktiske gjennomføring av advokaters adgang til å yte tjenester (direktiv 77/249/EØF) i EØS-tilpasset form.

Bestemmelsene i avsnitt III regulerer også adgangen for utenlandske advokater etablert i stat utenfor EØS-området til å yte rettshjelp og opptre under rettergang i Norge.

Til § 10-10 Adgangen for utenlandske advokater til å yte rettshjelp i Norge

Adgangen til å yte rettshjelp etter avsnitt III er i utgangspunktet ikke begrenset til bistand i fremmed og internasjonal rett. Utenlandske advokater vil også kunne komme inn på norsk rett i sin tjenesteytelse. Det må forutsettes at en advokat ikke vil påta seg et oppdrag som vedkommende ikke har de nødvendige kunnskaper for å håndtere tilfredsstillende, og at advokaten dersom vedkommende påtar seg oppdrag som berører norsk rett, enten har eller skaffer seg den nødvendige kjennskap til norsk rett, f.eks. ved å samarbeide med en norsk advokat.

Til § 10-11 Yrkesbetegnelse

Advokaten må benytte yrkesbetegnelsen uttrykt på språket eller et av språkene i sitt hjemland. Profesjonsorganisasjon hvor advokaten har sin tilhørighet eller domstol hvor advokaten har møterett i sitt hjemland må også angis.

Til § 10-12 Dokumentasjon

Samtykke etter annet ledd i.f. vil kunne begrenses, f.eks. til visse rettshandlinger.

Til § 10-13 Utenlandske advokaters adgang til å opptre under rettergang mv.

For utenlandske advokaters adgang til å opptre under rettergang mv. vises det til kommentaren til § 10-4.

Til § 10-14 Regler for god advokatskikk

Direktivet artikkel 4 nr. 2 og 4 inneholder regler om hvilke vilkår og bestemmelser om utøvelse av yrket advokaten skal være bundet av ved ytelse av tjenester i annen EØS-stat. Det er neppe hensiktsmessig å innarbeide disse reglene direkte i forskriften idet reglene er relativt kompliserte og upresise. Det vises derfor isteden til direktivet. Det vil for øvrig være naturlig å søke veiledning i de etiske regler som er utarbeidet av CCBE (rådet for advokatforeningene i det europeiske advokatfellesskap).

Artikkel 4 nr. 2 gjelder når advokaten representerer eller forsvarer klienter ved rettergang eller overfor offentlige myndigheter. Vertslandets bestemmelser for utøvelse av yrket skal overholdes. En antar at det her siktes til både rettsregler, f.eks. lov og forskrifter og sedvane, og til andre yrkesetiske regler og regler for god advokatskikk. Som nevnt ovenfor i merknaden til § 10-12 anses kravet å omfatte bl.a. slike grunnleggende forhold som at advokaten har de tilstrekkelige kunnskaper i vertslandets rett og språk til å kunne utføre oppdraget.

Artikkel 4 nr. 4 gjelder ved annen tjenesteytelse (utenfor rettergang). Utgangspunktet er at advokaten er undergitt hjemlandets vilkår og bestemmelser for utøvelse av yrket med mindre annet følger av vertslandets bestemmelser, uansett grunnlag, som gjelder for utøvelse av yrket i vertsmedlemsstaten. Dette gjelder særlig regler på visse oppregnede områder som uforenlighet mellom utøvelse av advokatvirksomhet og annen virksomhet, taushetsplikt, forholdet til andre advokater, forbud mot at samme advokat bistår parter med motstridende interesser og annonsering.

Departementet antar at det ikke bør stilles krav til utenlandske advokater som yter tjenester i Norge om at denne må stille sikkerhet for erstatningsansvar advokaten kan pådra seg ved utøvelse av advokatvirksomheten etter de samme regler som vil gjelde for norske advokater. Dette ville kunne anses som et byrdefullt krav for en advokat som bare helt leilighetsvis yter tjenester i Norge. Det må dessuten forutsettes at utenlandske advokater har tilfredsstillende sikkerhetsstillelse eller ansvarsforsikring i hjemlandet og at denne dekker tap oppstått også ved tjenesteytelse i Norge.

Til § 10–15 Forbud, suspensjon og frakjennelse

Første ledd innebærer at Advokatbevillingsnemnden kan nedlegge forbud mot at utenlandsk advokat yter rettshjelp i Norge dersom vedkommende gjør seg skyldig i forhold som nevnt i domstoloven § 230 første ledd. Det er først og fremst nr. 1 som er aktuell for så vidt gjelder utenlandske advokater. Vedtak om slikt forbud vil kunne bringes inn for domstolene på samme måte som vedtak om tilbakekall av advokatbevilling.

Også reglene i § 230 om suspensjon av retten til å utøve advokatvirksomhet og om frakjennelse av advokatbevilling vil gjelde tilsvarende for utenlandske advokaters rett til å yte tjenester i Norge, selv om anvendelsen av reglene må antas å ville bli svært begrenset.

13. des. Nr. 1594 2010

Forskrift om endring i forskrift om materielle konkurranseregler i EØS-avtalen

Hjemmel: Fastsett av Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet 13. desember 2010 med hjemmel i lov 5. mars 2004 nr. 11 om gjennomføring og kontroll av EØS-avtalens konkurranseregler mv. (EØS-konkurranseloven) § 5, jf. delegeringsvedtak 16. april 2004 nr. 630.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIV pkt. G nr. 10 (forordning (EF) nr. 169/2009). Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

I

I forskrift 4. desember 1992 nr. 964 om materielle konkurranseregler i EØS-avtalen gjøres følgende endring:

Kapittel X skal lyde:

Kapittel X: om anvendelse av konkurransereglene innen transport med jernbane, på vei og innlands vannvei¹

- 1 EØS-avtalens artikler er gjennomført i norsk rett ved lov 27. november 1992 nr. 109 om gjennomføring i norsk rett av hoveddelen i Avtale om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS) m.v. Endringene i dette kapittel ved forskrift 13. desember 2010 nr. 1594 svarer til EØS-avtalens vedlegg XIV pkt. G nr. 10, inntatt ved EØS-komiteens beslutning nr. 130/2010 av 9. desember 2010 og kommisjonsforordning (EF) nr. 169/2009 av 26. februar, kunngjort i EUT L 61, 5.3.2009, s. 1.

[I henhold til EØS-avtalen protokoll 1 punkt 1 er EF-forordningens innledning ikke tilpasset med sikte på EØS-avtalen. Innledningen er imidlertid relevant i den utstrekning den er nødvendig for en riktig fortolkning og anvendelse av forskriftens bestemmelser innenfor EØS-avtalens ramme. Innledningen gjengis derfor nedenfor:

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 83,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet,¹

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité² og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Rådsforordning (EØF) nr. 1017/68 av 19. juli 1968 om anvendelse av konkurransereglene innen transport med jernbane, på vei og innlands vannvei³ har blitt vesentlig endret flere ganger.⁴ Av klarhetshensyn og av praktiske årsaker bør nevnte forordning konsolideres.
- 2) Konkurranseregler for transport med jernbane, på vei og innlands vannvei inngår både i den felles transportpolitikk og i den alminnelige økonomiske politikk.
- 3) Konkurranseregler på disse områdene bør ta hensyn til de særlige forhold som gjelder for transport.
- 4) Ettersom konkurransereglene for transportsektoren avviker fra de alminnelige konkurranseregler, bør foretakene gis mulighet til å få kjennskap til hvilke regler som anvendes i hvert enkelt tilfelle.
- 5) Konkurransereglene for transport bør gjelde tilsvarende for felles finansiering eller anskaffelse av transportmateriell til felles bruk av bestemte grupper av foretak, og for bestemte deler av virksomheten i foretak som yter tilleggstjenester ved transport med jernbane, på vei og innlands vannvei.
- 6) For å unngå at handelen mellom medlemsstatene påvirkes eller at konkurransen vris i det indre marked, er det for de tre nevnte transportgrener nødvendig å forby i prinsippet alle avtaler mellom foretak, beslutninger

truffet av sammenslutninger av foretak og samordnet opptreden mellom foretak, samt all utilbørlig utnyttelse av en dominerende stilling i det indre marked som kan ha slike følger.

- 7) *Visse typer avtaler, beslutninger og samordnet opptreden innenfor transport, som har som formål og virkning bare å anvende tekniske forbedringer eller teknisk samarbeid, kan unntas fra forbudet mot konkurransebegrensende avtaler fordi de bidrar til å øke produktiviteten. På bakgrunn av de erfaringer som gjøres ved anvendelsen av denne forordning, kan Rådet etter forslag fra Kommisjonen endre listen over slike typer avtaler.*
- 8) *For å bedre næringsstrukturen innen transport på vei og innlands vannvei, som iblant er for oppsplittet, er det videre hensiktsmessig å unnta, avtaler, beslutninger og samordnet opptreden som gjelder opprettelse og drift av foretaksgrupper innenfor nevnte transportgrener, og som har til formål å utføre transportvirksomhet, herunder i fellesskap finansiere eller anskaffe transportmateriell til felles bruk, fra forbudet mot avtaler som begrenser konkurransen. Et slikt alminnelig unntak kan innrømmes bare dersom en foretaksgruppes samlede lastekapasitet ikke overstiger en bestemt øvre grense, og kapasiteten i de enkeltforetak som er tilsluttet gruppen, ikke overstiger bestemte grenser fastsatt på en slik måte at ingen av foretakene kan oppnå en dominerende stilling innenfor gruppen. Kommisjonen må likevel ha mulighet til å gripe inn dersom slike avtaler i det enkelte tilfelle har virkninger som er uforenlige med vilkårene for å anse slike konkurransebegrensende avtaler som lovlige, og som innebærer at unntaket misbrukes. Det faktum at den samlede lastekapasitet i en gruppe overstiger den fastsatte øvre grense, eller gruppen ikke omfattes av det alminnelige unntak på grunn av kapasiteten i enkeltforetak tilsluttet gruppen, utelukker ikke at det likevel kan dreie seg om en lovlig avtale, beslutning eller samordnet opptreden, i den utstrekning den oppfyller vilkår fastsatt i denne forordning.*
- 9) *Det er i første rekke foretakenes ansvar å vurdere om de konkurransebegrensende virkninger av deres avtaler, beslutninger eller samordnet opptreden veier tyngre enn de økonomisk gunstige virkninger som kan berettigg slike begrensninger, og ut fra dette på eget ansvar vurdere om deres avtaler, beslutninger eller samordnet opptreden er lovlige eller ulovlige.*
- 10) *Foretakene bør derfor ha mulighet til å inngå og anvende avtaler uten å gjøre dem kjent. Det er dermed en risiko for at slike avtaler kan bli erklært ugyldige med tilbakevirkende kraft, dersom de skulle bli undersøkt som følge av en klage eller på Kommisjonens eget initiativ, men det utelukker ikke at de med tilbakevirkende kraft kan erklæres lovlige dersom en slik, etterfølgende undersøkelse finner sted —]*

1 EUT C 219 E av 28.8.2008, s. 67.

2 EUT C 161 av 13.7.2007, s. 100.

3 EFT L 175 av 23.7.1968, s. 1.

4 Se vedlegg I.

Artikkel 1. Virkeområde

Innen transport med jernbane, på vei og innlands vannvei får bestemmelsene i dette kapittel anvendelse på avtaler, beslutninger og samordnet opptreden som har til formål eller virkning å fastsette transportpriser og transportvilkår, begrense eller kontrollere transporttilbudet, dele transportmarkeder, anvende tekniske forbedringer eller teknisk samarbeid, eller i fellesskap finansiere eller anskaffe transportmateriell eller transportutstyr som er direkte knyttet til transportytelser, i den utstrekning dette er nødvendig for den felles drift av en foretaksgruppe innenfor transport på vei eller innlands vannvei som definert i artikkel 3, samt på utilbørlig utnyttelse av en dominerende stilling på transportmarkedet. Bestemmelsene får videre anvendelse på den virksomhet som utøves av ytere av tilleggstenester tilknyttet transport som har ovennevnte formål eller virkninger.

Artikkel 2. Unntak for tekniske avtaler

1. Forbudet fastsatt i EØS-avtalen artikkel 53 nr. 1 får ikke anvendelse på avtaler, beslutninger eller samordnet opptreden som utelukkende har til formål og virkning å anvende tekniske forbedringer eller teknisk samarbeid ved
 - a) standardisering av materiell, transportforsyninger, transportmidler og faste anlegg,
 - b) utveksling eller felles bruk av personell, materiell, transportmidler og faste anlegg for å utøve transportvirksomhet,
 - c) organisering og gjennomføring av etterfølgende transport, tilleggstransport, erstatningstransport eller kombinert transport, og fastsettelse og anvendelse av totalpriser og totalvilkår for slik transport, herunder konkurrerende priser,
 - d) bruk av de ruter som er mest rasjonelle for driften ved transport innen en og samme transportgren,
 - e) samordning av ruteplanene for tilknytningsruter,
 - f) samling av enkeltforsendelser,
 - g) innføring av ensartede regler for oppbygging av transporttariffer og vilkårene for å anvende dem, forutsatt at det ikke fastsettes transportpriser og transportvilkår.

Artikkel 3. Unntak for grupper av små og mellomstore bedrifter

1. Avtaler, beslutninger og samordnet opptreden nevnt i EØS-avtalen artikkel 53 nr. 1 er unntatt fra forbudet fastsatt i samme artikkel når de har til formål
 - a) å opprette og drive foretaksgrupper innen transport på vei og innlands vannvei med sikte på å utøve transportvirksomhet,

- b) i fellesskap å finansiere eller anskaffe transportmateriell eller transportutstyr direkte tilknyttet transporttjenesten, dersom dette er nødvendig for gruppenes felles drift, og når gruppens samlede lastekapasitet ikke overstiger
- i) 10 000 tonn for veitransport,
 - ii) 500 000 tonn for transport på innlands vannvei.

Kapasiteten i hvert av foretakene som tilhører gruppen, kan ikke overstige 1 000 tonn for veitransport og 50 000 tonn for transport på innlands vannvei.

2. Dersom iverksettelsen av avtaler, beslutninger eller samordnet opptreden nevnt i nr. 1 i bestemte tilfeller har virkninger som er uforenlige med vilkårene i EØS-avtalen artikkel 53 nr. 3, kan foretakene eller sammenslutningene av foretak pålegges å bringe disse virkninger til opphør.

Artikkel 4. *Ingen tekst.*¹

Henvisningene til tidligere kapittel X i denne forskrift skal forstås som henvisninger til dette kapittel og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegget til dette kapittel.

- ¹ Iht. forskrift 4. desember 1992 nr. 966 kapittel II artikkel 36 får den bestemmelsen som tidligere var inntatt i nevnte forskrift kapittel VI artikkel 13 nr. 3 fortsatt anvendelse på vedtak gjort iht. artikkel 5 i tidligere kapittel X i denne forskrift før 19. mai 2005, frem til anvendelsesdatoen for disse beslutningene utløper.

Artikkel 5. *Ikrafttredelse og eksisterende avtaler*

Forbudet i EØS-avtalen artikkel 53 nr. 1 får ikke anvendelse på avtaler, beslutninger eller samordnet opptreden som gjaldt på tiltredelsesdatoen for Tsjekkia, Estland, Kypros, Latvia, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenia og Slovakia, og som på grunn av tiltredelsen omfattes av EØS-avtalen artikkel 53 nr. 1, dersom de innen seks måneder fra tiltredelsesdatoen endres slik at de oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 3 i dette kapittel.

Vedlegg I. Sammenligningstabell

<i>Tidligere kapittel X</i>	<i>Nytt kapittel X</i>
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 3	Artikkel 2
Artikkel 4 nr. 1 første ledd første innledende punktum første strekpunkt	Artikkel 3 nr. 1 første ledd første innledende punktum bokstav a)
Artikkel 4 nr. 1 første ledd første innledende punktum annet strekpunkt	Artikkel 3 nr. 1 første ledd første innledende punktum bokstav b)
Artikkel 4 nr. 1 første ledd annet innledende punktum første strekpunkt	Artikkel 3 nr. 1 første ledd annet innledende punktum punkt i)
Artikkel 4 nr. 1 første ledd annet innledende punktum annet strekpunkt	Artikkel 3 nr. 1 første ledd annet innledende punktum punkt ii)
Artikkel 4 nr. 1 annet ledd	Artikkel 3 nr. 1 annet ledd
Artikkel 4 nr. 2	Artikkel 3 nr. 2

II

Endringen trer i kraft straks.

13. des. Nr. 1595 2010

Vedtak om endring i delegering av myndighet fra det sentrale Mattilsynet til det lokale og regionale Mattilsynet

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 13. desember 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven), lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd og lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell. Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

I

I vedtak 9. februar 2005 nr. 115 om delegering av myndighet fra det sentrale Mattilsynet til det lokale og regionale Mattilsynet gjøres følgende endringer:

Punkt 2.1 annet ledd skal lyde:

Mattilsynet ved regionkontorene har samme myndighet som distriktkontorene til å fatte enkeltvedtak innenfor sitt respektive geografiske virkeområde.

Punkt 2.2.1 femte strekpunkt skal lyde:

- Forskrift 17. juni 2008 nr. 819 om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr § 9 annet ledd.

Punkt 2.2.1 nytt sjette strekpunkt skal lyde:

- Forskrift 20. november 2007 nr. 1315 om sone for å hindre smitte og bekjempe pankreassjukdom hos akvakulturdyr § 5 tredje ledd.

Punkt 2.2.2 nytt strekpunkt skal lyde:

- Forskrift 17. juni 2008 nr. 819 om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr § 26 første ledd og § 48 første og tredje ledd.

Punkt 2.2.3 annet strekpunkt skal lyde:

- Forskrift 19. januar 2009 nr. 77 om rett til å arbeide som dyrehelsepersonell eller seminpersonell etter EØS-avtalen § 6–1 og § 6–2.

Punkt 2.2.3 tredje strekpunkt skal lyde:

- Forskrift 6. mars 1995 nr. 239 om kunstig sædooverføring hos husdyr utført av andre enn veterinær § 3 første og annet ledd, § 4 første ledd og § 10.

Nytt punkt 2.2.7 skal lyde:

2.2.7 Der enkeltvedtak skal fattes av det lokale Mattilsynet for Oslo

- Forskrift 27. juni 1980 nr. 9645 om internasjonal transport av lett bedervelige næringsmidler § 3 og § 5.

Påfølgende punkt er feilaktig benevnt som punkt 2.3. Overskriften på punktet skal lyde:

2.2.8 Beredskapsvakt

Punkt 3.1 femte og sjette strekpunkt oppheves.

Punkt 3.3 første strekpunkt skal lyde:

- Forskrift 17. juni 2008 nr. 819 om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr § 51.

II

Endringene trer i kraft straks.

13. des. Nr. 1596 2010

Forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2011

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 13. desember 2010 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å drive fiske og fangst for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

Kapittel 2. Fisket i Norges økonomiske sone nord for 62° N

§ 2. Kvoter nord for 62° N

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører grønlandsk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone nord for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- 2 150 tonn nordøstarktisk torsk
- 630 tonn nordøstarktisk hyse
- 1 000 tonn nordøstarktisk sei
- 260 tonn andre arter som bifangst, herunder uer og blåkveite.

Etter søknad fra Grønland til norske fiskerimyndigheter, og under forutsetning av russisk aksept, har grønlandske fartøy adgang til å fiske deler av kvotene av torsk og hyse som Grønland er tildelt av Russland, i Norges økonomiske sone nord for 62° N.

§ 3. Bifangst av uer

Ved fiske etter andre arter er det tillatt å ha inntil 15 % innblanding av uer i de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 4. Bifangst av blåkveite

Ved fiske etter andre arter er det tillatt å ha inntil 7 % innblanding av blåkveite om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12 % blåkveite som bifangst i de enkelte fangster.

§ 5. Fisket i det tilstøtende område i Barentshavet

All fangst i det området som er angitt i forskrift 11. januar 1978 nr. 5 om utlendingers fiske og fangst i et tilstøtende område i Barentshavet som grenser opp til Norges og Russlands fastlandskyst § 1, skal rapporteres til Fiskeridirektoratet.

Fangster i området som nevnt i første ledd avregnes på de tildelte kvoter for norsk og russisk jurisdiksjonsområde med like andeler for hvert av de to land.

§ 6. Forbud mot fiske med torsketrål og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (130 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1.	N 66° 30'	Ø 06° 59'
2.	N 66° 21'	Ø 06° 44'
3.	N 65° 43'	Ø 06° 00'
4.	N 65° 20'	Ø 06° 00'
5.	N 65° 20'	Ø 05° 30'
6.	N 66° 00'	Ø 05° 30'
7.	N 66° 30'	Ø 06° 34,27'
8.	N 67° 10'	Ø 08° 00'
9.	N 67° 10'	Ø 08° 35'
10.	N 67° 00'	Ø 08° 18'
11.	N 66° 50'	Ø 08° 09' herifra i en rett linje til pkt. 1

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (120 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1.	N 62° 36'	Ø 03° 00'
2.	N 62° 10'	Ø 01° 15' (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
3.	N 62° 40'	Ø 00° 52' (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
4.	N 63° 00'	Ø 03° 00' herifra i rett linje til pkt. 1.

Kapittel 3. Fellesbestemmelser**§ 7. Beregning av fangstkventa**

Alle fangstkventa skal beregnes i rund vekt.

§ 8. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskriften er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

14. des. Nr. 1597 2010**Forskrift om endring i forskrift om årsregnskap og årsberetning for borettslag**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 14. desember 2010 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 10–1. Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

I

I forskrift 30. juni 2005 nr. 745 om årsregnskap og årsberetning for borettslag gjøres følgende endring:

§ 5 annet ledd nr. 9 lyde:

9. For hver post under langsiktig gjeld skal det opplyses om rente- og avdragsbetingelser, løpetid og eventuelle andre betingelser av vesentlig betydning for regnskapsbrukerne. Dersom det er foretatt individuell nedbetaling av gjeld, skal det gis opplysning om dette. Det skal også gis en oversikt over hvordan fellesgjelden er fordelt på de ulike borettslagsandelene. Dersom fellesgjelden i henhold til nedbetalingsplan er beregnet å øke i fremtiden, skal det opplyses om hvilket beløp felleskostnadene vil øke med for hver borettslagsandel, basert på gjeldende nedbetalingsplan.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2011.

14. des. Nr. 1598 2010**Forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2011**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 14. desember 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 27, § 36 og § 37, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

*Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter***§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande brisling i følgende områder:

1. I ICES' statistikkområde IV i Norges territorialfarvann og økonomiske sone og i EU-sonen. Med statistikkområde i første punktum forstås i denne forskriften statistikkområde IV vest for en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr.
2. I Norges territorialfarvann og i ICES' statistikkområde IIIa i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene i området avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr og i sør av en rett linje fra Hansenøre til Grubens Spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen.

§ 2. Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med ringnottillatelse og pelagisk trål-/nordsjøtråltillatelse fiske og lande inntil 10 000 tonn havbrisling i EU-sonen.

Uten hinder av forbudet i § 1 punkt 2, kan fartøy som har adgang til å delta i kystbrislingfisket i medhold av forskrift 12. november 2010 nr. 1420 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2011 (deltakerforskriften) § 36, fiske og lande brisling i Skagerrak. Fangsten avregnes kvantumet på 3 900 tonn til Norge.

*Kapittel 2. Fiske med ringnotfartøy og pelagisk trål-/nordsjøtrålfartøy***§ 3. Fredningsperiode i havbrislingfisket**

Det er forbudt å fiske havbrisling fra og med 1. april til og med 31. juli.

§ 4. Påmelding og loddtrekning

Fisket av totalkvoten i EU-sonen skjer etter kunngjøring og skriftlig påmelding til Norges Sildesalgslag innen mandag 20. desember 2010 kl. 2400. Straks etter påmeldingsfristens utløp avgjøres utseilingsrekkefølgen ved loddtrekning. Trekningslisten er en utseilingsordning, ikke en tidsbegrenset deltakeradgang.

Norges Sildesalgslag fastsetter hvor mange fartøy som får ta utseiling og forestår avvikling av utseiling i henhold til listen.

Fartøy som har fått utseiling av Norges Sildesalgslag må ha tatt utseiling senest 48 timer etter 1. januar kl. 0000. Når sildelaget går videre på listen må fartøy ha tatt utseiling senest 48 timer etter at sildelaget har gitt fartøy deltakeradgang. Dersom fartøy på anmodning frafaller å delta, går salgslaget videre på listen.

Norges Sildesalgslag kan suspendere trekningslisten.

§ 5. Maksimalkvote ved fiske i EU-sonen

Maksimalkvoten for fartøy ved fiske i EU-sonen er 800 tonn. Fiskeridirektoratet kan endre maksimalkvoten.

§ 6. Bifangst

Havbrislingfangster kan inneholde inntil 10 % sild i vekt ved landing.

*Kapittel 3. Fiske med kystnotfartøy***§ 7. Fredning og avvikling av kystbrislingfisket**

Uten hinder av forbudet i § 1 kan kystnotfartøy som fyller vilkårene for å få delta i kystbrislingfisket i medhold av forskrift 12. november 2010 nr. 1420 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2011 (deltakerforskriften) § 36, fiske brisling i Norges indre farvann og sjøterritorium etter 31. juli såfremt det i henhold til fredningsbestemmelsene i forskrift 13. november 1961 nr. 3 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild eller oppmalingsforbudet i forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelsen av fisket i sjøen § 49, er adgang til å fiske kystbrisling.

§ 8. Lysfiskeforbudet øst for Lindesnes

Det er forbudt å fiske kystbrisling med kunstig lys i de tidsrom som er fastsatt med hjemmel i forskrift 14. desember 2010 nr. 1599 om observatørordning ved fiske etter kystbrisling og sild øst for Lindesnes.

I tidsrom hvor det er fastsatt lysfiskeforbud, kan notfartøy som fisker med lys bare fiske og lande på de vilkår som er fastsatt i eller i medhold av forskrift som nevnt i første ledd.

*Kapittel 4. Fellesbestemmelser***§ 9. Bemyndigelse**

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når total- eller områdekvotene som nevnt i § 2 er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 5. Straff og ikrafttredelse

§ 10. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

14. des. Nr. 1599 2010

Forskrift om observatørordning ved fiske etter kystbrisling og sild med lys øst for Lindesnes i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 14. desember 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16, § 36, § 37 og § 47, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å observere og kartlegge bifangst i notfisket etter kystbrisling og sild med lys øst for Lindesnes.

§ 2. Forbud mot notfiske med lys

Fiskeridirektoratet kan treffe vedtak om forbud mot å fiske kystbrisling og sild med lys eller lysebåt øst for Lindesnes i statistikkområde 09 i tidsrommene januar–februar og oktober–desember i 2011. Fiskeridirektoratet kan endre tidsrom for forbud mot notfiske med lys.

Når det er fastsatt forbud med hjemmel i første ledd, kan fartøy bare ta utseiling, fiske, overføre fangst til lås, foreta opptak fra lås eller not og ilandføre fangst på de vilkårene som er fastsatt i denne forskriften.

For kystbrislingfiske i fredningstiden gjelder forskrift 13. november 1961 nr. 3 for fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild.

§ 3. Melding om utseiling (ut)

Fartøy som vil fiske brisling (bri) eller sild (sil) øst for Lindesnes i forbudsperioder fastsatt med hjemmel i § 1 første ledd, skal sende melding til Fiskeridirektoratet på SMS til nr. 1933 ved utseiling. Meldingen skal sendes fra det mobiltelefonnummeret som benyttes av fartøyet i den tiden observatørordningen pågår.

Utseilingsmelding skal sendes ved hver utseiling. Dette gjelder også dersom fartøyet ikke oppnådde fangst i forbindelse med en tidligere meldt utseiling.

Melding om utseiling skal inneholde følgende elementer i angitt rekkefølge og med mellomrom:

1. ut
2. fartøynavn
3. registreringsmerke
4. dato
5. klokkeslett avgang
6. eventuelt samfiskefartøy.

Eksempel:

ut lollo a14b 0601 1500 kurt

ut kurt a15c 0601 0930 lollo

Ved samfiske gis melding om begge fartøy pr. tur. Én tur omfatter høsting, låssetting, opptak og ilandføring.

§ 4. Melding før overføring til lås (ov)

Fartøy som låsetter skal i god tid før overføring sende melding til Fiskeridirektoratet på SMS til nr. 1933 om overføring fra not til lås, slik at observatør kan starte observasjon rett før kastet er avsluttet.

Melding om overføring skal inneholde følgende elementer i angitt rekkefølge og med mellomrom:

1. ov
2. fartøynavn
3. tidspunkt for forventet overføring
4. GPS-posisjon i grader, minutter og sekunder
5. art (bri eller sil)
6. antatt fangst i tonn
7. eventuelt samfiskefartøy.

Eksempel

ov lollo 0530 591031n 100927ø bri 20 kurt

Observatør kan i særlige tilfeller beslutte å unnlate observasjon. Slikt vedtak må loggføres.

§ 5. *Melding før opptak fra not eller lås (op)*

Fartøy som skal håve direkte om bord skal i god tid sende melding til Fiskeridirektoratet på SMS til nr. 1933 om opptak, slik at observatør kan starte observasjon kort tid før kastet er avsluttet.

Fartøy som skal ta fangst fra lås om bord i fartøy, skal i god tid før opptak sende melding til Fiskeridirektoratet på SMS til nr. 1933 om opptak, slik at observatør kan starte observasjon kort tid før opptak tar til.

Melding om opptak skal inneholde følgende elementer i angitt rekkefølge og med mellomrom:

1. op
2. fartøynavn
3. tidspunkt for opptak
4. GPS-posisjon i grader, minutter og sekunder
5. art (bri eller sil)
6. antatt fangst i tonn
7. eventuelt samfiskefartøy.

Eksempel:

op lollo 0701 590011n 100730ø bri 20 kurt

Observatør kan i særlige tilfeller beslutte å unnlate observasjon. Slikt vedtak må loggføres.

§ 6. *Ilandføring (la)*

Fartøy som fører fangst til mottak på land, skal i god tid før lossing av fartøyet sende melding til Fiskeridirektoratet på SMS til nr. 1933 om lossing, slik at observatør kan foreta observasjon fra lossingen starter.

Melding om ilandføring skal inneholde følgende elementer i angitt rekkefølge og med mellomrom:

1. la
2. fartøynavn
3. tidspunkt for oppstart lossing
4. mottakets navn eller GPS-posisjon i grader, minutter og sekunder
5. eventuelt samfiskefartøy.

Eksempel:

la lollo 1100 (englevik)//603011n 140500ø kurt

Observatør kan beslutte å unnlate observasjon, eller frafalle plikten for fartøy til å gi landingsmelding med hjemmel i denne paragraf. Slike vedtak må loggføres.

§ 7. *Plikt til å følge anvisninger*

Fartøy skal følge anvisninger fra Fiskeridirektoratets observatør.

§ 8. *Administrasjon av observatørordningen*

Observatørordningen administreres av Fiskeridirektoratet Region Sør.

§ 9. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 61, § 62, § 63, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

14. des. Nr. 1600 2010**Forskrift om iverksettelse av forbud mot lysfiske i Skagerrak uten observatør om bord**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 14. desember 2010 med hjemmel i forskrift 14. desember 2010 nr. 1599 om observatørordning ved fiske etter kystbrisling og sild med lys øst for Lindesnes i 2011 § 2. Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

§ 1. Forbudet mot å fiske kystbrisling og sild med lys eller lysebåt øst for Lindesnes trer i kraft fra og med 3. januar 2011.

§ 2. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 3. Denne forskrift trer i kraft straks.

14. des. Nr. 1601 2010**Forskrift om endring i forskrift om krav til instrumenter for automatisk veiing av enkeltmengder (catchvekker)**

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 14. desember 2010 med hjemmel i forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 5–2 annet ledd. Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1742 om krav til instrumenter for automatisk veiing av enkeltmengder (catchvekker) gjøres følgende endring:

§ 5 annet ledd skal lyde:

Godkjenning av catchvekker under bruk, er tidsbegrenset, jf. forskrift om målenheter og måling § 5–2 annet ledd. Gyldighetsperioden for godkjenning av catchvekker er ett år. For catchvekker påmontert hjullastere og catchvekker som brukes i kombinasjon med flerdimensjonsmålere er gyldighetsperioden tre år.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2011.

14. des. Nr. 1602 2010**Forskrift om regulering av fisket etter tobis i 2011**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 14. desember 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16 og § 37. Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande tobis i 2011.

§ 2. Fiske etter tobis i Norges økonomiske sone

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta fiske og lande inntil 60 000 tonn tobis fra og med 23. april 2011 til og med 23. juni 2011 innenfor følgende områder i Norges økonomiske sone avgrenset av linjer mellom følgende posisjoner:

a) Inner Shoal sør

1. Nord 56 grader 40 minutter.	Norsk sektorlinje i vest.	
2. Nord 56 grader 40 minutter.	Øst 4 grader 32 minutter.	
3. Øst 4 grader 32 minutter.	Norsk sektorlinje i sør.	Rett linje rett sør.
4. Herfra videre langs den ytre grensen i Norges økonomiske sone til punkt 1.		

b) Outer Shoal sør–Snurreplassen–Triangel,

1. Nord 57 grader 14 minutter.	Øst 4 grader 32 minutter.	
2. Nord 57 grader 14 minutter.	Øst 5 grader 18 minutter.	
3. Norsk sektorlinje i sør.	Øst 5 grader 18 minutter.	Rett linje rett sør
4. Norsk sektorlinje i sør.	Øst 4 grader 32 minutter.	Rett linje rett sør

c) Vestbanken øst

1. Øst 5 grader 55 minutter.	Norsk sektorlinje i sør.	Rett linje rett sør
2. Nord 58 grader 30 minutter.	Øst 5 grader 55 minutter.	
3. Nord 58 grader 30 minutter.	Norsk sektorlinje i øst.	
4. Herfra videre langs den ytre grensen i Norges økonomiske sone til punkt 1.		

Maksimalkvoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse fastsettes på grunnlag av basiskvoten (100 % av konsesjonskapasitet). Maksimalkvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvoteene med summen av basiskvoteene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse nyttes fastsatt konsesjonskapasitet, jf. § 2–8 annet ledd og § 2–12 annet ledd i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften).

§ 3. Totalkvote og maksimalkvote ved fiske i EU-sonen

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta fiske og lande inntil 20 000 tonn tobis i EU-sonen i ICES statistikkområde IV.

Maksimalkvoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse fastsettes på grunnlag av basiskvoten (100 % av konsesjonskapasitet). Maksimalkvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere

basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse nyttes fastsatt konsesjonskapasitet, jf. § 2–8 annet ledd og § 2–12 annet ledd i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften).

§ 4. Minstemål og innblanding under minstemål

I fisket etter tobis er det forbudt å fiske tobis mindre enn 10 cm.

Fartøy som fisker etter tobis kan ha inntil 10 % tobis under minstemål i antall i de enkelte fangster og ved landing.

§ 5. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsen i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 6. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål for å unngå neddrepning. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske. Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

§ 7. Avkortning av kvote ved dumping eller neddrepning

Er tobis forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 8. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, eller områdekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 9. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 60, § 61, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

14. des. Nr. 1603 2010

Forskrift om regulering av fiske etter blåkveite nord for 62° N i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 14. desember 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 36 og § 37. Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande blåkveite nord for 62° N i 2011.

Unntatt fra forbudet i første ledd er fiske i fiskerisonen ved Jan Mayen.

§ 2. Totalkvote og periodekvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 første ledd kan norske fartøy med adgang til å fiske blåkveite fiske og lande inntil 7650 tonn blåkveite.

Av dette kvantumet i første ledd avsettes 750 tonn blåkveite til forskningsformål.

Av kvantumet i første ledd kan fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, og som har adgang til å delta i direkte fiske etter blåkveite jf. forskrift 12. november 2010 nr. 1420 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2011, fiske og lande til sammen inntil 2160 tonn fra mandag 30. mai kl. 0000 til

Fiskeridirektoratet vedtar å stoppe fisket, og inntil 1440 tonn fra mandag 1. august kl. 0000 til Fiskeridirektoratet vedtar å stoppe fisket.

§ 3. Maksimalkvoter for fartøy under 28 meter største lengde

Fartøy som kan delta i fisket etter § 2 tredje ledd kan maksimalt fiske og lande følgende kvanta blåkveite rund vekt:

<i>Lengde</i>	<i>Maksimalkvote</i>
0–13,99 meter største lengde	10 tonn
14–19,99 meter største lengde	12 tonn
20–27,99 meter største lengde	14 tonn

§ 4. Daglig fangstrapportering

Fartøy som deltar i fisket etter § 2 tredje ledd skal sende daglig rapport om fangstkvantum blåkveite til Norges Råfisklag eller Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag.

§ 5. Bifangst for konvensjonelle kystfartøy

For fartøy som ikke har adgang til å delta i direktefisket etter blåkveite, eller når dette fisket ikke er tillatt, er det ved fiske etter andre fiskeslag nord for 62° N tillatt å ha blåkveite som bifangst. Mengden blåkveite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst kan ikke overskride 7 %.

Fartøy som leverer flere ganger per uke, kan likevel ha en større bifangst dersom mengden blåkveite som til sammen leveres per uke, ikke overstiger innblandingsprosenten etter første ledd. Innblandingsprosenten avregnes basert på summen av alle sluttседler/landingssедler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 0000 til søndag klokken 2359.

Fartøy over 28 meter største lengde kan, uavhengig av første og annet ledd, ikke ha mer enn 14 tonn blåkveite som bifangst.

Blåkveite tatt som bifangst før fartøyet deltar i det direkte fisket går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

§ 6. Kvote for konvensjonelle havfiskefartøy på eller over 28 meter og trålere

Uten hinder av forbudet i § 1 første ledd kan konvensjonelle havfiskefartøy på eller over 28 meter største lengde og trålere fiske og lande en kvote på 40 tonn blåkveite rund vekt. Denne kvoten må også dekke eventuell bifangst i andre fiskerier.

§ 7. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsen i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene.

§ 8. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til et annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst fisket av annet fartøy.

§ 9. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når det er beregnet at totalkvote eller periodekvoter, herunder tatt hensyn til bifangst, blir oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 10. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

14. des. Nr. 1604 2010**Forskrift om regulering av fiske etter hestmakrell i 2011**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 14. desember 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11 og § 16. Kunngjort 16. desember 2010 kl. 14.50.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande hestmakrell (taggmakrell) i 2011.

§ 2. Totalkvote og periodekvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske og lande totalt 90 000 tonn hestmakrell i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

Norske fartøy kan fiske inntil 3550 tonn i EU-sonen i statistikkområde IV.

§ 3. Bifangst

Uten hinder av forbudet i § 1 kan hestmakrell fiskes som bifangst i et direkte fiske etter andre arter.

I fisket etter hestmakrell er det tillatt med inntil 10 % bifangst av makrell i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

I fisket etter hestmakrell er det tillatt med inntil 10 % bifangst av sild i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

§ 4. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket etter hestmakrell når kvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 5. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser § 60, § 61, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder til og med 31. desember 2011.

Rettelser

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 9/2009 s. 1589 (i forskrift 10. juli 2009 nr. 998 om posisjonerings- og ankringsystemer på flyttbare innretninger (ankringsforskriften 09))

§ 14 fjerde ledd bokstav e første kolon skal lyde:

- e) tabell B.3 i ISO 19901-7 (2005) Annex B erstattes med *følgende*:

Nr. 13/2009 s. 2121, 2132, 2134, 2137 og 2139 (i forskrift 15. desember 2009 nr. 1540 til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften))

§ 2-4-1 annet ledd første punktum skal lyde:

Det er et vilkår for forhåndsregistrering *at* det framstår som overveiende sannsynlig at virksomheten når normal drift foreligger vil ha en omsetning som ligger betydelig over beløpgrensen for registrering og at det skal drives næringsvirksomhet.

§ 6-30-4 tredje ledd skal lyde:

- (3) For mat, drikke og *tobakksvarer* til forpleining eller omsetning til mannskap gjelder begrensningene i tollforskriften § 4-23-4 tredje ledd tredje punktum og § 4-23-5 annet ledd.

§ 6-34-1 annet ledd siste punktum skal lyde:

Dokumentasjonen anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal oppbevares i samsvar med bestemmelsene i bokføringsloven.

§ 9-3-7 overskriften skal lyde:

§ 9-3-7. Overføring av justeringsplikt og -rett ved fellesregistrering

§ 10-2-2 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) møbler, speil, lamper, *servise*, glass- og porselensvarer, gardiner, persiennner, tepper, madrasser og møbelstoffer

Nr. 1/2010 s. 190 (i vedtak 14. januar 2010 nr. 21 om delegering av myndighet etter Stortingets vedtak om toll § 5 annet ledd)

Hjemmelsfeltet første punktum skal lyde:

Fastsatt av Finansdepartementet 14. januar 2010 med hjemmel i *Stortingets vedtak om toll § 5 annet ledd*.

Nr. 4/2010 s. 722 (i forskrift 12. mars 2010 nr. 388 om endring i forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlenningsforskriften))

Nytt vedlegg 8A forordning (EF) nr. 810/2009 pdf-filen s. 47 fjerde avsnitt nedenfra siste punktum skal lyde:

Følgende myndighet i medlemsstaten er ansvarlig for å behandle opplysningene: *Utlenningsdirektoratet, Pb 8108 Dep, 0032 Oslo, Norge.* www.udi.no <<http://www.udi.no>>.

Nytt vedlegg (A forordning (EF) nr. 810/2009 pdf-filen s. 47 tredje avsnitt nedenfra siste punktum skal lyde:

Denne medlemsstatens nasjonale kontrollorgan [*Datatilsynet, Pb 8177 Dep, 0034 Oslo, Norge.* <<http://www.datatilsynet.no/>>] skal behandle klager som gjelder vern av personopplysninger.

Nr. 12/2010 s. 2119 og 2133 (i forskrift 1. november 2010 nr. 1394 om forurensningslovens anvendelse på radioaktiv forurensning og radioaktivt avfall)

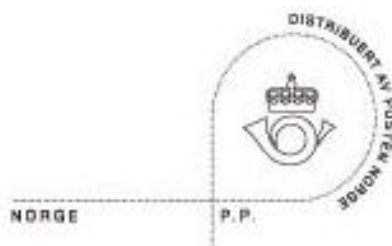
I § 9 om endring til forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) § 16–3 skal bokstavene f, g og h være *e, f* og *g*.

Vedlegg II første ledd skal lyde:

Virksomhet som medfører tilførsel av radioaktive stoffer med en total aktivitet (Bq) pr. år, eller spesifikk aktivitet (Bq/g) som er større eller lik verdiene i dette vedlegget, må alltid ha tillatelse jf. § 4 annet ledd.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2010-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2003	14	2199	Vedtak nr. 1712	5
2004	6	913	Forskrift nr. 715	6
2004	14	2268	Forskrift nr. 1558	11
2007	9	1338	Forskrift nr. 1015	6
2007	10	1372	Forskrift nr. 1087	11
2008	14	2005	Forskrift nr. 1429	6
2009	1	151	Forskrift nr. 1619	4
2009	5	667	Lov nr. 27	7
2009	6	827	Lov nr. 32	7
2009	9	1589	Forskrift nr. 998	13
2009	10	1739	Vedtak nr. 1209	1
2009	10	1752, 1757, 1758, 1759	Forskrift nr. 1219	1
2009	11	1798	Forskrift nr. 1253	2
2009	11	1829	Forskrift nr. 1286	8
2009	13	Innholdsfortegnelse	Vedtak nr. 1493-1500	1
2009	13	1973	Lov nr. 123	10
2009	13	2060	Vedtak nr. 1493	1
2009	13	2062	Vedtak nr. 1494	1
2009	13	2063	Vedtak nr. 1495	1
2009	13	2065	Vedtak nr. 1496	1
2009	13	2066	Vedtak nr. 1497	1
2009	13	2066	Vedtak nr. 1498	1
2009	13	2067	Vedtak nr. 1499	1
2009	13	2086	Vedtak nr. 1500	1
2009	13	2105	Vedtak nr. 1530	1
2009	13	2121, 2132, 2134, 2137, 2139	Forskrift nr. 1540	13
2009	13	2164	Forskrift nr. 1557	1
2009	14	2189	Forskrift nr. 1600	1
2009	14	2203	Forskrift nr. 1600	5
2009	14	2379	Forskrift nr. 1723	7
2010	1	190	Vedtak nr. 21	13
2010	1	219	Forskrift nr. 49	2
2010	1	228	Forskrift nr. 65	3
2010	1	220,221	Forskrift nr. 51	11
2010	2	395	Forskrift nr. 228	11
2010	2	296	Forskrift nr. 143	3
2010	3	533	Forskrift nr. 316	12
2010	3	610	Forskrift nr. 316	6
2010	4	728	Vedtak nr. 399	10
2010	4	661	Lov nr. 8	5
2010	4	722	Forskrift nr. 388	5
2010	4	722	Forskrift nr. 388	13
2010	5	863	Forskrift nr. 502	8
2010	7	1281	Forskrift nr. 795	8
2010	8	Bakside		10
2010	9	1547	Forskrift nr. 1046	10
2010	9	1716	Forskrift nr. 1132	10
2010	9	Bakside		10
2010	10	1897	Forskrift nr. 1197	11
2010	12	2119, 2133	Forskrift nr. 1394	13

Returadresse:

Lovdata
Postboks 2016 Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringsskjema til Lovdata:

Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2010 koster	Avd I	kr 1310	kr 1955	kr 2715
	Avd. I og II	kr 1645	kr 2840	kr 4000

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no